

1487. k. 30.

HIBERNIA SACRA,

Sive

SERIES CHRONOLOGICA

HIBERNIÆ PRÆSULUM,

*Qui HANC MAGNÆ BRITANNIÆ REGIONEM, ab
ETHNICORUM IDOLOMANIA, divinitus vindicandō,
Christianâ Fide, sartam, tertamque servarunt, à
Nati Domini Anno ccccxxxii. in Annum
mdclxv. usque, & ultrâ. EPISCOPORUM
fata, Vitam, & successiones ordinatè,
& exacte recensente VIRÔ,*

NOBILISSIMO,

JACOBO WARÆO,

EQUITE AURATO.

DUBLINII,

Typis JOHANNIS CROOK, Typographi Regii.

&

LUGDUNI BATAVORUM,

Apud JOH: DU VIVIE, MDCCXVII.

LECTORI.

Agredior hinc Præfulum bujus Insule
Seriem & Actiones maxime memo-
rabiles, ab exordio apud nos Christi-
ane religionis, ad nostra usque tempo-
ra, verè, liberè, candidè, paucis describe-
re. Partes quidem aliquas bujus pensi, in lucem
jamdudum emisi, sed & iis etiam non pauca nunc
addidi, prius omissa. Ad hoc opus perficiendum &
publicandum, viri aliquot nomine, prudentiâ & fide-
litate erga Principem spectatissimè me incitarunt, ac
inprimis Reverendissimè D.D. Jacobus Marget-
sonus, Archiepiscopus Armachanus, totius Hiberniæ
Primas. Auscultavi, nec invitus quidem. Non no-
bis solum nati sumus. Eoque libenter in hoc penso,
(quoties per otium licuit) insudavi, tum ut maiori-
am Antistitum Hiberniæ, & quibus non pauci viri-
bus fuerunt insignes, conservarem, tum ut viros ali-
quos eruditos, me potiores, invitarem, ad alias Anti-
quitates Hibernicæ, luce dignas, quæ in tenebris
hactenus delituerunt, investigandas, & in fide & quod
animi) Atticæ, publici juris faciendas, unde habere

LECTORI.

tam nostrates quàm exteri notitiam rerum in Hibernia gestarum.

Prædia Ecclesiæ, per tyrannidem, sub truculentissimo illo proditore Cromwello, ejusque complicibus, introductam (inter alia multa facinorum tristissima exempla, ipsæ Garamantibus & Indis nota) distracta fuisse & alienata, certissimum est. Hic tamen constabit, piâ sollicitudine Serenissimi Regis nostri Caroli Secundi, regnis suis hæreditariis, singulari Dei beneficio, feliciter redditi, prædia ea (literarum præmia temporalia) quæ Cromwelli & Patrie eversores, sacrilegâ avaritiâ, sub ficto reformationis nomine, rapaciter invaserant, fuisse restituta.

Erunt (scio) qui me præscorum Seculorum Antistites aliquos omisisse, & de aliis admodum pauca retulisse subaccusent. Ceterum hoc non mihi vitio vertatur. De Episcopis illis eximis, qui fidei doctrinam in Hibernia nostra, primis surgentis ibi ecclesiæ temporibus, prædicârunt, quod parcè fuerim loquutus, hoc solum dicam, quod mihi propositum, pro suscepti operis methodo, terminis constitutis, non egredi, sed plura de iis, cupidum, ad Biographos nostros amandare. Ad ceteros quod attinet, non defuit certè industria mea, sedato animo, (quantùm investi-gando potui colligere) ad obrutam eorum memoriam, resuscitandam, sat verò notum, quàm multe Tabule publicæ, quàm multa porrò Ecclesiarum nostrarum
Regeſta,

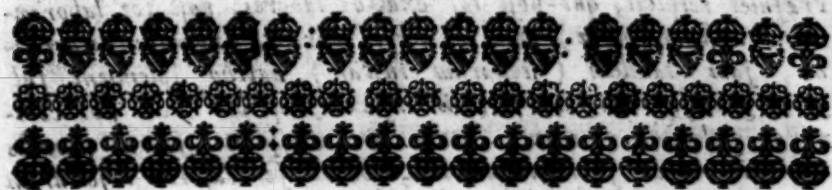
LECTORI.

Regesta, Chartæ, Annales & alia venerande Antiquitatis monumenta, partim per Archeotarum incuriam, partim per Bellorum rabiem, perierunt, ita ut forsân hoc ipsum quod nunc exhibeo, plus sit quàm quisquam à me (ut res se habet) jure potuerit expectare. Quicquid autem sit, Docti & æqui Lectoris arbitrio relinquo. Atque, de conatibus hisce meis, hæc habui quæ hîc dicerem. Dublinii, VIII. Id. Junii, MDCLXV.

*In Episcoporum Hibernicorum, Pietate
& Ingenio Doctissimi Jacobi Waræi Equitis
Aurati, feliciter elaboratam.*

JAm tandem placidæ Valete Musæ,
Vos vexâsse satis diu est huc usq;
Nunquam commodiùs decentiusvè,
Da dicto veniam, superbiusve,
Expirare potest Mitrata Musa,
Quàm, Vir Docte, tuas canendo laudes,
Qui tot luce novâ beas Mitratos.
Vitæ dum revocas Episcoporum
Manes, Heu ! nimium diu sepultos ?
Waræe, Ingeniosiore cœpto
Illustrare tuam potesne vitam ?
Nec possis, mihi fide, digniore
Prolongare tuam, *Jacobe*, vitam.
“Ætatem sibi Scriptor ampliavit,
“Qui vitam dedit alteri ampliatam.
Sic dum tu renovas Episcoporum
Annos, tu numeras Episcoporum ;
Elapsisq; tuis, fruire nostris :
Qui sunt, Crede, tuis perenniores.
Quid si dixero, vel perennitate ?
Doctis tam facile est Deos creare.

G. L.

Honorabili Ornatissimoq; viro,

D. Jacobo Waræo,

EQUITI AURATO,

ET

Regiæ Majestati à Consiliis secretioribus in
Hibernia.

In nimis obscurata tenebris delituit Hibernia, nec sibi prorsus cognita, nec aliis: diu satis Eclipsin passa est rudis admodum & indigesta; filiiq; suis, peregrina, se vel fuisse huc-usq; dubitavit. Tandem verd (tanquam ad Augustam Caroli gloriam, calamiq; vestri honorem reservata) novos induit spiritus, formamq; venustiore.

Dum enim tot Reipublicæ Ornamenta, tot Ecclesiæ Luminaria, indefessamq; vestram (in eruendis Patriæ Annalibus) industriam contemplatur, fugari demum tenebras, excussam noctem, & e mortuis se excitatam, agnoscit.

Et jure quidem omnia sibi fausta admodum & magnifica promittat lata Mater, cum hodiernos conspiciat triumphos; ad Hibernia salutem ornatumq; undiquaq; conspirantes.

En enim Serenissimum Principem (quem post tot funera & clades, ad charos Patriæ amplexus, ad lanquescientia suorum gremia, incolumem reduxerint, divina miracula providentiæ) eosdem cum Hiberniâ suâ Spiritus haurire grata agnoscit; Serusq; in cælum redeat precatur, diuq; Carolus populo lætus inter sit; pia Angelorum custodia, vivus muniat; postq; depositas maturâ senectute vestes, Regiam Majestatem gloria perennis cingat.

Jura

Jure caput erigit Hibernia, cum Reverendissimos Ecclesia Patres, nuperis inclarescentes tenebris, & invigilantes undiquaque Praesules respicit, qui post tot exactos labores, post tot laborantem Ecclesiam suspiria, post tot terra marisque superata discrimina, jam tandem (stellarum instar) patrio splendent fulgore, gratiasque tantum pietatis influxu, quibus oves sibi commissas solaciter recreant. Dum hoc conspicit, sperat proinde Hibernia brevi se liberatam iri, brevi se captivae dejectionis vincula, & fidei se demum illorum tutelae committere, qui ad propiores Deo accessus, ex impuro mundi consortio, separantur; qui tam Apostolicè credunt, tamque sollicitè curant animarum salutem.

Non est denique quin triumphet Hibernia, cum ab Ecclesia ad Reipublicam ad tot filios, neri nobiles, tot generosos spiritus, oculos convertat, tot sublimis animos, qui nec confusionum mole, nec tyrannidis saevitia perterriti, sed Regum optimo (barbare trucidato,) & expiratura Ecclesia, immoti adhaerent, dum tot tantisque leta salutat, gratulationum vi plena Mater, intumescit.

Dumque inter cetera Reipublicae ornamenta, dignitatem vestram (Ornatissime) respicit Hibernia, ultra se expatiatur, mihiq; (imbecilli licet Oratori, vestri tamen Honori observantissimo) stricte imperat, ut inter densos gratulantium plausus, humilis occurram, licet jure verear, ne plus officii spirem quam ingenii.

Non laudes patitur (absque rubore) innatus candor, nec dignas satis aut meritis vestris aequales efferre potest tenuioris calami elogium.

Quantè Dignitas vestra, tum honorandi Parentis carà, tum proprio calore, (pietati & studiis devoto) teneros transegerit annos, & quam felices fecerit progressus, hodierna testantur (quae indices produnt) grata industria monumenta. Nil Honorem vestrum, veneranda prosapia dignitas, nil amplum satis & Equite Aurato, & Serenissimo Regi à Consilio, dignum satis patrimonium, nil vos juvenilis ardor (ad ineptias nimium proclivis) nil aliorum illecebra à sobrio pietatis tramite, ab indefesso studio evocant; sed neminem sibi soli natum agnoscent, difficiliorem illam de propriis affectibus maturè incepit victoriam, nobilioresque illos de se reportavit triumphos, sui tandem dominus, nec luxui deditus nec inertia, illud solum admisit acumen, quod Pietatem sapuit & Reipublicae honorem.

Utinam & idem ageret infallax illa quae nunc vivit Generosorum cohors; quorum plurimi (tanquam Ignes erratici) non nisi in malum spirant; & vix nati, evanescent, nullumque post se vitae indicium, praeter ineptias relinquunt. Vix hominem, nedum nobilem, nedum Generosi titulo undiquaque plenum, ignavum decet torpor, & sibi & Patriae inutilis. Languent per inertiam saginati, suoque

in quo ipsorum pondere deficiunt; vix fuerit ille aliorum dominus, qui luxuria mancipatur, nec impune evaserit, qui vitia infelicius devorat, nec facile emerferit flagitiis irretitus, qui dulce enim blandiendo malum nutrit, sed recusat ferre quod subit jugum.

Absit tamen ut veneno infecta in totum degeneret Nobilium cohors, non desunt (nec in eternum desunt) nobiliores animi, qui omnia possunt, prater inhonesta, qui viliores despiciunt (ne tenacius subjugent) corporis voluptates, qui placide mori audent, ne pietatem ledant. Utque vivere inceperit Epaminondas, qui a salvo clipeo expirabat, sic ubique viget numerosa proles quae Religionis causa hilaris vel expirare possit, salva illa qua lata vixit innocentia, En quot nuper triumphantes animae, excussa corporis ruina laceratas membrorum exuvias terra gremio alacriter reposuerint, despectisque carnificum injuriis, gloriam anhelantes, sublimiori expatiuntur calitibus victoria.

Sed ignoscat Honor, incalescentis calami digressum, ad vos redit Oratio, qui feliciter peracta Inventute, ad Regia evocaris Consilia ubi dum inter longum Senatorum ordinem fidelia praestes officia, gravis ubique oritur tempestas; & Horrida illa, quae Serenissimam Majestatem, Florentissimam Apostolicae Religionis Ecclesiam, banosque omnes penae obruit, in Honorem vestrum, totos effudit impetus. Quam misera ubique jam caeli facies, quantisque vallata est angustis vera Religio, quantoque circumsepta tumultu, nusquam tanta fides, nusquam tranquilla securitas. Languent infatigata Gentes, sed in ipso morbo superbiunt, cumque maxima morbi pars sit, non velle sanari, de remedio ipso quo sanari poterant, petulantius erubescunt, Medicosque (qui soli opitulari poterint) ferocius prosequuntur.

Noverant inimici vix tutam sibi fore vestri quietem, ideoque dilectam conjuge, charam liberorum coronam, amictum, rebus omnibus usque vel ad libros (ingenuam selectis curam) privatus, (quibus eis vix intellexeram, uti tamen statuebant) in Galliam ex improviso, solus exularis.

Sed depressa resurgit virtus, & defecatum aurum illata probatur flamma, supra nives & fulmina (Aquila instar) nobilior ascendit animus, & parem, cum Carolo, cum Ecclesia, cum bonis omnibus, sortem subire, non modo non recusat, sed laborante Patria & expirante Ecclesia, dedignatur quietem.

Sed tandem, ad stuporem orbis, evanescunt tyrannidum mine, horridiorque tempestas; restituito Caesare reviviscit Imperii decus, rediitque Regni fidelibus, suam quoque gloriam sphaera recuperat.

Sic inter cetera Patriæ ornamenta, Dignitas vestra, ad avidos amicorum & Reipublicæ amplexus, ad hodiernos reservata triumphos, sedem meritis debitam recapescit, animumque vestrum in meritis non otiosum esse potuisse, abunde testantur, magna & desiderata illa, quæ in publicum profluunt incorruptæ industriæ monumenta.

Sicque jam tandem (diu nimis infelix) Hibernia, remotis fabulis, abactisque procul commentis, ad vivum, se peritiori manu vestra impressam agnoscit; dumque labores vestros in eruendis rerum suarum Annalibus, gratè inceptos feliciterque peractos intueatur, se diu nimis obscuro sepultam tumulo, novosque e calamo vestro spiritus indies haurire novamque induisse lucem fateatur.

Dumque venerandos Ecclesiæ suæ Præsules (ab ignotis excitationes sepulchris) dum longam Episcoporum Seriem (hactenus absconditam) dum antiquam Christianæ Religionis puritatem, (quæ semel floruit) dumque indefessam Honoris vestri peritiam, sublimioremque indolem lata meditatur; dum quanta egeris, quanta poteris & quanta libenter velis, exultans perpendit, fugari demum inscitias, restitui degeneres incolarum mores, redvivam (quæ penè periit ab infelici Insulâ) fidelitatem, gratulabunda agnoscit.

Sic excussâ nube, timidus sese vapor abscondit; sic catenis diu nimis gravatus, suam sibi libertatem captivus, avidè gratulatur. Sic terra gremio inclusus aer, exitum sibi ad cælum, ambitiosus querit, & materna per-rumpens latera, viam sibi, aut invenit aut facit. Sic indagaci Nobilis Waræi genio, excussâ barbarie, novos se induituram vultus, nobilioresque gesturam animos Hibernia pollicetur.

Macte itaque generosior indoles, inceptosque perfice triumphos, sic illam, quam è frigidiori marmore frustra quis expectet, dabit vobis industria vestra aternitatem. Sileat sua Memphis (quæ jam pridem evanuerunt) miracula: Decoravit penitus Mausolea (pendant licet in aere) temporis injuria. Supra invidiam superbit proprii faber Epitaphii: Solus in æternos exurgit trophaos, perennior cumulus virtutum: Cælique illud, quod non poterant Gigantes, sublimiori ingenio superatur.

Ut ergo fausta hæc omnia, & magnifica satius Reipublica, & Ecclesiæ adveniant; sileat jam tandem armorum strepitus & ad mitiorem Evangelii vocem, obmutescant tumultus. Subsident molesta schismatum turbæ, verusque amor ille, qui semper ardet, Ecclesiam accendat, uniatque angustos orbis Christiani limites in immensum extendat divina Providentia; barbara Gentium superstitio, & occacata Judeorum pertinacia, ad veriorum Christi cultum convertantur; floreat in æternum in hisce Insulis & tenebris

*nebris clariores sacra Episcopatus Cathedra, in ultimos terræ
fines, & in indomitas hominum mentes triumphet Evangelium, eo-
que tandem Dignitatem vestram ceterosque suos Deus perducatur,
ubi sine nubilis serenitas, sine sole perpetuum jubar, vita sine la-
bore, absque languescens animi dolore, aeterna salus. Hac hu-
militer precatur.*

Honori vestro devotissimus,

JO. PARRY.

[illegible]

Honori vestro devotissimus

U. S. P. A. R. Y.

DE
ARCHIEPISCOPIS
Armachanis.

S. PATRICIUS.
Sanctus *Patricius*, Britannus, in baptismo *Succat*
i. Fortis bello, dictus est. *Patricii* vero nomen,
 diu postea a Caelestino Pontifice, (qui cum in
 Hiberniam misit anno Christi 432, ad prae-
 dicandum ibi Evangelium) honoris causa, acce-
 pit. De *Patriciorum* dignitate & privilegiis,
 apud veteres Romanos, vid. Dionys. Halicar-
 nas. Antiquit. Roman. lib. 2. c. 2. Unde & postea ipsi Gallia
 Reges Romanorum dicti sunt *Patricii*, Stephani Pape decreto,
 sub Pipino Rege. Natus est *Patricius* in Tabernia, quae regiun-
 cula est Britannica, nunc pars Scotiae, prope castrum Dunbrit-
 tannicum, patre Calpornio diacono, avo Potito presbytero,
 ut ipse de genere suo loquitur, in Confessione sua. *Beatus*
 anno 16, (hoc est, anno Dom. 388) a piratis in *Hiberniam*
 captivus ductus est, ubi pecora pascens, juxta montem
S. Patricii, in ea parte Ultoniae, quae hodie ager Antrimensis vo-
 catur, sex annos transiit. Inde vero liberatus in patri-
 am rediit. Hic tamen ærumnarum ejus non erat finis, nam
 post biennium, vel circiter, secundam pertulit captivitatem in
 Hibernia, licet non diuturna fuerit, nam 60 tantum diebus du-
 ravit. In patriam deinde reversus, peregrinationem Romanam
 usque suscepit, sed in itinere aliquandiu apud S. Germanum,
 deinde apud S. Martinum episcopum Turonensem amicum
 ejus commoratus est, à quo in sacris Scripturis institutus, Pres-
 byter ordinatus. Inde Romam profectus, ibi in sacrarum
 scripturarum lectione, & in devota vite exercitiis & studiis
 assiduus, in Ecclesia Lateranensi, Canonicus regularis vixit.
 Quemadmodum in Officio Canonorum regularium à Pio V. ap-
 probato legimus. Partim Romae, partim in Insulis maris Me-
 diterranei, & partim apud SS. Germanum & Martinum 30
 annos transiit; tunc vero mortuo Palladio, quem paulò ante
 Celestinus

Celestinus Pontifex licet irrito ferme successu, in Hiberniam miserat, ad fidem Christianam ibi propagandam. Episcopus consecratus, in hoc tanto negotio, de conversione Hibernia, ad veritatem Evangelicam, designatus est successor, anno Christi CCCCXXXII, ubi propter labores in fide Christiana stabilienda, exantlatos, de Ecclesia Hibernica optime meritis, Hibernorum Apostolus vulgo dictus est. Sedem fixit Armachæ anno 455, prope *Calin flu.* Locum (a falsibus quibus constitus fuit, *Drum-failech*, aliquando dictum) concedente Dairo quodam, viro divite. Ab editiore vero situ, postea factum est nomen Armacha, id est, *Editi Campus*. De sede a S. Patricio ibi collocata, ita Jocelinus Monachus Furnessensis, in vita ejusdem S. Patricii, cap. 165. *Cathedram Archiepiscopalem in eadem urbe collocavit, & ut sedes illa totius Hibernia esset primaria, Metropolis, & magistra, animo statuit.* & cap. 166, *Armachæ Metropolitanam Ecclesiam, ad universum salutem, & urbis patriæque salutem instituit.* Decennio vero postea, sedis illius curam Benigno discipulo ejus commisit, illique cedenti anno 465, *Larlatho*. Mortuo deinde *Larlatho* an. 482, successit S. Patricii operi, *Cormacus*. Ita ut ipso Patricio in sede sua Armachana, tres viderit successores. Minus tamen sui non inmemor, etatis reliquum, partim privatim contemplationibus & studiis, partim prædicationi & publicis Ecclesiæ negotiis impendit. De ceteris ejus Actis, quid potissimum perferbam, plane nescio, adeo

Inopem me copia fecit.

Consulendi sunt Scriptores, qui singularibus libris, vitam ejus descriperunt. Interim satis erit hic adjicere eum juxta receptam opinionem, in conobio Saballino (quod ipse construxerat) die Martii anno Dom. 492, placide ad Deum migrasse, & Duni, ad secundum à conobio lapidem, fuisse sepultum.

S. BENIGNUS.

De proximis S. Patricii successoribus, variaz sunt opiniones.

Sunt qui Senanum aliquando militem successorem statuunt, & in ejus vita metricè descripta, S. Patricium de eo prophetico spiritu ita prædicens, introducit:

Nascentur vobis parvulus,

Futurus Dei famulus,

Qui & Senanus nomine,

In meo stabit ordine,

Mibi, Deo propitio,

Succedens Episcopo.

Et

Et in eadem vita, *Senanus* Archipontifex postea appellatur. Atqui is proculdubio Præsul fuit Iniscattienſis, non Armachanus. Alii porro aliam contexunt ſeriem. In Pſalterio Caſſellienſi, *Secundinus* (aliis *Sechnallus*) S. *Patricii* ex ſore nepos, proximus ejus ſucceſſor nominatur, & *Secundino* ſucceſſiſſe perhibetur *Patricius* ſenior, aliis *Sen-Patricius*, ſive ſenex *Patricius*, *Patricii* noſtri domeſticus, cæterum *Secundinus* ille Epiſcopus fuit Dunſhaglinenſis in Midia, ubi & mortem obiit Novembris 27, anno Dom. 448. ætatis ſuæ 75. & *Sen-Patricius* conſuſus cum magno noſtro *Patricio* decennio poſtea Ab aliis quibus potior opinor habenda eſt fides, *Benignus* Hibernis noſtris *Benin* dictus, S. *Patricii* diſcipulus, de quo ſupra diximus, ſucceſſor ſtatuitur, ut & Probo & Tirechano liquet. Qua de re, vid. etiam *Jocelinus*, cap. 39. Præſulatu is ſe abdicavit anno 465, & triennio poſt è vita migravit, 9 Novembris, Armachæ, vel ut alii tradunt, *Ferlingmere* in Anglia, unde poſtea oſſa ejus *Glaſtoniam* translata dicuntur anno 1091. Annales vero Inſulæ ſanctæ Romæ cum mortuum fuiſſe notant.

IARLATHUS.

Benigno ſucceſſit, ei amiciffimus, S. *Patricii* designatione, *Iarlathus* *Trene* vel *Trieni* filius, patria Ultonienſis, à S. *Patricio* educatus, qui deceſſit Anno 482, 11 Februarii. In Annalibus Ultonienſibus ejus obitus ita ad annum refertur 481, *Quies Iarlathi filii Trene Epiſcopi Armachani*, vel ut in alio exemplari habetur, *Quies Iarlathi filii Trene tertii Epiſcopi Armachani*.

CORMACUS.

Iarlatho mortuo ſucceſſor à S. *Patricio* tunc admodum ſene & celeſtium contemplationi vacante, designatus eſt *Cormacus*, Epiſcopus Trimmæ, Regis *Leogarii* ex *Endeo* fratre nepos, in Annalibus Ultonienſibus *Heres S. Patricii* appellatus, quod ei ſupervixerit. Obiit Anno 497, 17 Februarii, Trimmæ ſepultus.

DUBTACHUS.

Dubtachus aliis *Duachus* ſucceſſit & præſuit annos 16. Obiit anno 513, in vita S. *Tigernaci* appellatus *Venerabilis Duachus*, egregius *Patriciana ſedis Archiepiſcopus*.

Ailiedus. I. *Alidus*, five *Alid*, alius *Helias*, Tricheni orientalis Ultonie Dynastae filius, regio sanguine natus, sedit annos 13. Obiit 13 Januarii anno 528.

Ailidus. II. *Alidus* ejus nominis secundus successit, ex eadem ortus familia, & cum sedisset annos 10, Julii 1. decessit anno 538.

Duethachus. II. *Obtachus*, alius *Duachus*, ex stirpe *Colle Huar* ortus, praefuit annos 12. Obiit anno 548. De quo praeterea nihil reperi memoratum.

DAVID.

Duacho Annales quidam Ultonienses subijciunt *Davidem* filium *Guarri*, quem *Legatum* appellant totius *Hibernie*, & obisse notant anno 550, qui nobis est 551. Hunc eundem putat *Coganus* cum eo qui in *Plasterio Castellensi* vocatur *Flachrius*, al. *O'Flachra*.

FEIDLIMIDUS.

Feidlimidus *Fin*, id est, *Albus*, de *Hi-Nellan* oriundus successit, & decessit anno 578. Eum Annales Ultonienses prius more, *Abbatem* vocant *Armachanum*, qui in *Plasterio Castellensi* & *Martyrologus* inter *Primates* numeratur.

CAIRLANUS.

Cairlanus al. *Cairlennus* de *Hy-Niellan* oriundus coenobii nescio cuius Abbas in diocesi *Armachana* *Feidlimido* successit anno 578, & diem clausit extremum 24 Martii anno 588.

EOCHAUDUS.

Eochaidus filius *Dermitti* dictus etiam Abbas *Armachanus* decessit mense *Januario* 598.

SENACHUS.

SENAGHUS.

Senachus, qui sicut prædecessor dictus est etiam Abbas Armachanus, obiit anno 610.

MAC-LAISRIUS.

Senacho successit Mac-Laisrius, sive filius Laifrii, cujus nomen proprium non proditur. Fortè idem cum eo quem Johannes Tinnuthensis in vita S. Laurentii Archiepiscopi Cantuariensis (& ex eo Capgravius) S. Terenannum vocat Hiberniæ Archiepiscopum, qui audiens (inquit) S. Laurentium de Pasche observatione, aliq; Apostolicis institutionibus disputantem, dedit manus veritatis, & suam gentem in posterum corrigere satagebat. Tempora satis conveniunt: Nam ut Mac-Laisrius sedere cœpit anno 610 & obiit 623. 2 Septembris, sic Laurentius designatus est Archiepiscopus Cantuariensis anno 611, & decessit anno 619. Febr. 3.

THOMIANUS.

Thonianus vel Tomianus Romani filius, genere ortus præcili, propter doctrinam ceterasque virtutes, deinortuo Mac-Laisrio substitutus est. Ad eum & alios Hiberniæ Episcopos, Presbyteros & Abbates, scripta est Epistola Romani Cleri, sede Romanâ vacante, anno 639, de legitimo observandi Paschatis tempore, cujus partem exhibet. Ven. Bedæ, lib. 2. Historiæ Ecclesiasticæ, cap. 19. Obiit 10 Januarii anno 661.

SEGENIUS.

Segenius præfuit annos 27, obiit 24 Maii, anno Dom. 688. Eo sedente, Armacha bis incendio deformata est, annis nimirum 670, & 687.

FLANUS-FEBLA.

Flanus cognominatus Febla filius Scanlani sedit etiam annos 27. Decessit Aprilis 24. 715. Sub eo Synodus celebrata est anno 695.

SUIBNEUS.

Suibneus filius Crommualli successit, & obiit mense Junio 730.

CONGUSA.

Congusa sive Congusius, è Kinel-Anmire oriundus, obiit anno 750, cum sedisset annos 20. Scripsit is (ut Colganus habet) carmen quoddam quo adhortatus est Aidum (sive Edanum) Allannium Hibernie regem, (cujus ipse esset Confessarius) aduiscendum crimen sacrilegii, quo Aidus Romus Rex Ultonie invasit & expulavit quasdam diocesis Armachane ecclesias.

CELE-PETRUS.

Congusa successit Cele-Petrus, ex Hi-bressail oriundus, dictus Comorbamus sive successor S. Patricii, qui obiit anno 758.

FERDACHRIUS.

Cele-Petrum sequutus est Ferdachrius filius Sinichi, nepos Ronani, qui cum sedisset annos circiter 10, è vita migravit mense Maio 768. Hunc Annales Ultonienses Abbatem appellant Armachanum, sed in Psalterio Casseliensi, verius inter Archiepiscopos Armachanos numeratur. Notandum hic nomen Abbatis & nomen Archiepiscopi in dictis Annalibus sepe confundi.

FOENDELACHUS.

Post Ferdachrii mortem, successisse perhibetur Foendelachus quidam, filius Moenachi & sedisse annos 3. Inter quem & Dubdalethium, de isto munere magna erat contentio. Foendelachus hic obiisse dicitur anno 794. unde vel depositum fuisse vel resignasse colligo.

DUBDALETHIUS.

Dubdalethius (filius Sinachi) praeuit (secundum Psalterium Casseliense) annos 15. Obiit anno 793.

AFFIATUS.

IN Annalibus Ultoniensibus ad an. 793. qui nobis est 794. Affiatus Episcopus Armachanus & Airelachus (sive Arestacus) Abbas Armachanus una eademque nocte obiisse dicuntur. Contra autem in Psalterio Casseliensi, Affiato penitus omisso, Arestacus successor in sede Armachana nominatur, & praefuisse dicitur an. 1.

CUDINISCUS.

CUDINISCUS.

Cudiniscus filius *Conaswichi* in Psalterio Casselienſi ſucceſſor nominatur, & præſuiſſe dicitur annos 4. Sed in Annalibus Ultonienſibus, obitus ejus ad annum reſertur 790, vel 791, & Abbas Armachanus appellatur, quo nomine tamen intelligi debet Episcopopus ſive Primas.

CONMACHUS.

Conmachus filius *Dubdalethi* morte repentina obiit anno 807.

TORBACHUS.

Torbachus filius *Gormani* dictus etiam *Scriba*, *Lector* & *Abbas Armachanus* obiit 16 Julii anno 808, cum unicum duntaxat annum præſuiſſet. *Scriba* apud Judæos, *Lectores* erant & *Doctores* ſive *Interpretes Legis*. Munus hoc Græcis etiam innotuit. Ad veteres Hibernorum *Scribas* quod attinet, ſunt qui per eos intelligant *Scriptores*: Sed quare, annon potius ſignificent *Theologiæ Lectores*.

NUADUS.

Nuadus *Segenii* filius, Abbas cœnobii juxta lacum quendam *Broſinæ*, *Logh-uamba* dictum, ad *Archipræſulatum* Armachanum evehctus *Torbacho* proximè ſucceſſit. Anno 810 in *Conatiam* proſectus eſt, ubi abusus nonnullos *Eccleſiarum* reformâſſe fertur. Obiit 19 Februarii 812, vel 817, ad quem annum ita *Annales Ultonienſes*, *Nuada Loc-huama Episcopopus*, *Anachoreta* & *Abbas Ardmache* dormivit.

MAC-LOINGLE.

Mac-Loingle aliis *Maclongſeus* ſucceſſiſſe dicitur & præſuiſſe annos 13. At de tempore, quam diu ſederit, falſo. Nam ſucceſſor ejus *Artrigius* præſuit anno 822.

ARTRIGIUS.

Artrigius (al. *Artrius* filius *Corneſii*) uti diximus huic ſedi præſuit anno 822 eodémque anno, *Momoniam* totam peragrando viſitavit. Tum *Lex Patricii* per *Fethlimin* filium *Crimthani* (*Momonie* Regem) & per *Artrigium Episcopum* *Armachanum*

chanum, per *Momoniam* propagata est. Sic *Annales Ultonienses*. Sunt qui per *Legem Patricii*, *Regulam* ejus *Monasticam* intelligant, alii, qui *Jurisdictionem Metropolitica* in *Provinciis* subjectis. Anno deinde 824 *Conatiam* visitavit. Obiit anno 833. Sed quando consecratus fuerit, nondum comperi. Tempora habuit propter *Danica* bella valde turbulenta. *Armacham* à *Danis* & *Norwegis* occupatam per spatium unius mensis anno 830, produnt *Annales Hibernici*.

EUGENIUS.

Eugenius aliàs *Eoganus*, dictus etiam *Abbas Armachanus*, obiit anno 834.

FARANANUS.

Successit *Farananus*, sede sua expulsus à *Turgesio Norwego*, una cum omnibus religiosi & studiosi loci. Inter hunc & *Diermitium O-Tigernach* magna erat contentio, de jure *Archiepiscopatus*, utroque pro *Archiepiscopo* se gerente. Anno verò 848, *Farananus* *Pontificatu* se abdicavit, & è vivis excessit 859 eodem nempe anno quo, successor ejus *Diermitius*.

DIERMITIUS.

E Juranti *Faranano* successit *Diermitius O-Tigernach*, qui mortem obiit anno 852, in *Annalibus Ultoniensibus* dictus sapientissimus omnium *Doctorum Europe*. Paulò ante obitum ejus, *Armacha* ipso *Paschatis* die, à *Danis* ethnicis denuò devastata est, unde ille ægritudine & mœrore (ut putatur) contabescens, anno nondum circumacto, extinctus est.

FACTNA.

Post *Diermitium* antedictum, *Factna* huic ecclesie præfuit annos 22. Obiit pridie *Nonas Octobris* 874, dictus *Episcopus, baro Patricii, & caput religionis totius Hibernie*. Illo sedente, *Amlafus Norwegus*, anno 869, *Armacham* diripuit & incendit, ac mille homines ibidem interfecit.

AINMIRIUS.

Sedis regimen suscepit *Ainmirius* anno 874, quod tenuit 9 circutaxat menses, morte sublatu anno 875.

CATASACHUS.

CATASACHUS.

Catasachus filius Rabartai, dictus Princeps Armachanus, in pace quievit anno 883, aliis 779. Per Principem intelligo hic Episcopum. Sic in vetusto codice Canonum titulorum 86, in Bibliotheca Cottoniana: *Synodus Hibern. ait. Testamentum Episcopi sive Principis est decem scripuli sacerdoti danti sibi sacrificium, sagum pauperi, viaticum cibi viduae, commune vestimentum ministro. Et hac tamen firmentur à clericis.*

MALCOBUS.

Catasachum sequutus est, secundum Platerium Casselense, Malcobus sive Malcoba (filius Crunvaili.) Atqui in Annalibus Ultoniensibus præponitur *Aimurio*, qui ejus cessione, locum obtinuisse dicitur. Obiit senio confectus, anno 885. Hunc, una cum Mochta Lectore Armachano, captum fuisse à Danis, anno 878, vel 779, produnt Annales Ultonienses.

MELBRIGIDUS.

Melbrigidus, sive Brigidianus filius Toruani, al. Dornani, ex regia Hibernorum prosapia oriundus; Abbas cœnobii Drensis, atque inde ad Archiepiscopatum Armachanum promotus, obiit 22 Februarii 927. Ab aliis annus obitus ejus ad annum refertur 926, ad quem annum, ita Annales Ultonienses, *Maolbride mac Dornain Comorbanus* (sive successor) *Patricii & Columcille felici senectute quievit.* Vir fuit eruditione & aliis virtutibus clarus, unde & dictus *Europa Decus.* Eo sedente, Armacha, à Danis ter occupata fuit & spoliata, annis nempe 890, 893 & 919, & semel incendio deformata, anno nimirum 914. Non abs re fuerit hic commemorare Annalium Hibernicorum Scriptores aliam Præfulum Armachanorum seriem, post *Malcobum* contexere, nimirum hanc.

Mochta seu Mochteus obiit 889.

Melathgenius obiit 890.

Kellachus filius Saorgusa obiit 898, aliis, 903.

Mel-Ciaranus filius Eogaini obiit 914 vel 915, ætatis suæ 70.

Sed hi ab aliis non numerantur inter Archiepiscopos Armachanos, utpote suffraganei tantum *Malbrigidi*.

JOSEPHUS.

Josephus, vir doctus, consecratus 927, decessit anno 936, vel 935, ad quem annum ita Annales Ultonienses, *Josephus*

Princeps Armachanus, Episcopus, sapiens & Anachoreta in senectute bona quievit.

MAL-PATRICIUS.
Qui successit *Mal-Patricius* filius *Maoltulei*, dictus etiam in iisdem Annalibus *Princeps Armachanus* in senectute quievit, ante finem ejusdem anni, cum sedisset menses duntaxat 3.

CATASACHUS II.

Catasachus filius *Dulgeni de Drumtorraig*, in Annalibus Ultoniensibus dictus *Comorbanus Patricii* obiit anno 957, cum sedisset annos 20.

MUREDACHUS.
Muredachus filius *Fergusi*, dictus itidem *Comorbanus S. Patricii* praeuit annos 9, depositus anno 966.

DUBDALETHIUS II.

Dubdalethius 2 dictus *Comorbanus SS. Patricii & Columbae* etatis suae 83, anno Dom. 998, Junii 2, decessit, consecrationis anno 23.

MURECHANUS.
Defuncto *Dubdalethio* successit *Murechanus* anno 998, & anno deinceps 3 resignavit. Illi successisse perhibetur à nonnullis *Melmurrius* filius *Scanlani*, sed is in Psalterio Casseliensi, inter Archiepiscopos non numeratur.

MELMURIUS al. MARIANUS.

Melmurius al. *Marianus* filius *Eoche* designatus anno 1001, sedit annos 19, vir magni suo tempore nominis. Obiit 3 Nonas Junii 1021, ex uicere (ut putatur) ob Armacham universam combustam, mense praecedenti. Hoc sedente Praesule, *Briennus Borus al. Boruma* inclutus ille rex Hiberniae in praelio ad *Clantar* occisus est. Corpora ejus & *Murchardi* filii *Swordam*, (villa est ad sextum à Dublinio lapidem) delata, inde à *Melmurio*, clero comitante, Armacham deportata fuisse ferunt, & in ecclesia Cathedrali ibidem, cui Benefactor fuerat *Briennus*, magna sollemnitate condita.

AMAGAIDUS.

AMALGAI DUS.

Eodem ipso anno quo *Malmurrius* defunctus est, successit *Amalgaidus*. Sedit annos 29, & ab hac luce migravit, anno Dom. 1050, aliis 1049. Ad quem an. lita *Annales Prioratus Insulae omnium Sanctorum. Amalgaidus Comorba Patricii 29 annis in Principatu transactis, penitens in Christo quievit.* In *Annalibus Ultoniensibus* *Maelinus* quidam Episcopus *Armachanus* in Christo quievisse dicitur anno 1037. Sed hic inter Primates, non numeratur, & (uti videtur) fuit tantum *Amalgaidi* suffraganeus Episcopus.

DUBDALETHIUS III. *Episcopus Armachanus*

Dubdalethius filius *Malmurrii*, S. Theologie Praeceptor *Armachanus*, defuncto *Amalgaido* mox successor designatus est, relicto Praeceptoris munere, *Aido* sive *Hugoni O-Forrey*. Mortem obiit *Dubdalethius* 1 Septembris anno 1065. Scripsit is *Rerum Hibernicarum Annales* quos citatos comperi in *Annalibus Ultoniensibus*, ad annum 962 & 1021. Dicitur etiam scripsisse (uti habet *Colganus*) de Archiepiscopis *Armachanis*, usque ad sua tempora.

CUMASCACIUS *Episcopus Armachanus*

Post *Dubdalethium*, in *Psalterio Casseliensi*, *Cumascacius* praefuisse dicitur annos 3. Contra autem in *Annalibus Ultoniensibus*, *Cumascacio* prorsus omisso, *Dubdalethio* proximus nominatur successor *Melisa* filius *Amalgaidi*. Siquidem ad annum 1064, (qui nobis est annus 1065) ita ibi annotatum reperi: *Dubdalethe Comorbani Patricii Kalendis Septembris in bona penitentia mortuus est, & Melisa filius Amalgade locum ejus occupavit. Cumascacius* hic idem videtur cum *Cumascacio O-Hernan* quem alii *Abbatem* vocant *Armachanum*.

MELIS *Episcopus Armachanus*

Melisa filius *Amalgadi* praefuisse dicitur annos 27, & *Armacha* obiisse 9 Kalend. Januarii 1092. Momoniam is visitavit anno 1068. vel 1069. Eo sedente, *Armacha* incendio vastata est, die Martis post primum Marti, una cum omnibus ecclesiis, campanis & suppellectile, anno 1074, vel 1075, ut ex *Annalibus Ultoniensibus* intelligimus.

DONALDUS *Episcopus Armachanus*

DONALDUS.

Donaldus filius Amalgadi, frater (ut videtur) iam dicti Malise, paucis post patredecessoris obitum diebus, Archiepiscopus designatus est. Is Dublinium profectus anno 1106, ut pacem inter Moriartachum O'Brien regem Hibernie & Donaldum O'Loghlin procuraret, in agitudine incidit, quæ Damliage, sive Duleke, in reditu Armacham versus, Augusti 12, ætatis sue 68, sublatus est. Corpus Armacham deportatum, ibi honorifice sepultura traditum est. In Annalibus Ultoniensibus, ad an. 1099, Caencomrachus O-Boil in festo Pentecostes ordinatus dicitur Episcopus Armachanus. Atqui is fuit tantum Donaldi suffraganeus Episcopus. Extat ad Donaldum Epistola Lanfranci Archiepiscopi Cantuariensis, sicut & alia Anselmi, Lanfranci successoris, ad eum & alios.

CELSUS.

Celsus, saliter dictus Celestinus, & Hibernice Cellach, filius O'Loide, filii Malise, communibus cleri & populi suffragiis, Archiepiscopus designatus consecrationem obtinuit 23 Septembris 1106, vir literis egregie excultus. Hunc Brianus Twinus (Antiquit. Oxon. Academ. Apolog. lib. 2. sect. 280.) virum undique doctissimum appellat, & ex Balæo, Oxonia ad tempus floruisse asserit. Anno 1112, vel (secundum Annales Ultonienses) 1111, Synodus habita est in loco dicto Fiad-mac-Angusa (aliis Ufneach) cui interfuerunt Cellachus Comorbanus Patricii & Melmurrus O-Dunan Archiepiscopus senior Hibernie (forte idem qui in Annalibus Conatiensibus dictus est Milerus O-Dunan Archiepiscopus Casselienensis) una cum 50 Episcopis, 300 Presbyteris & 5000 ordinis Ecclesiastici, ad regulas vite & morum clero & populo prescribendas. Eidem porro Synodo interfuisse dicitur Moriartachus O'Brien rex Hibernie, cum proceribus Legh-mæ sive partis australis Hibernie. Meminit ad eundem annum, Concilii magni Episcoporum & omnium magnatum Hibernie, Henricus Marleburgensis, vicarius de Balliscadan in diocesi Dubliniensi, sed perperam à Mauricio Mac-Loghlin rege Hibernie convocatum asserit. Siquidem Mauritius ille regnum non iniiit, ante annum 1157. Ad Gellsum redeo, qui anno 1121, communi consensu Hibernorum & Nortmannorum designatus etiam dicitur Episcopus Dubliniensis. Quæ de re vid. Joh. Colgan. Triad. Thaumaturg. pag. 300. Vacavit quidem sedes Dubliniensis eo tempore, per obitum Samuelis O'Haingly, qui à vita migravit 4 Non. Julii 1121, sed 2 insequentis Octobris, Lamethæ, à Rodulpho Archiepiscopo Cantuariensi, Gregorius quidam consecratus est Episcopus Dubliniensis.

Eodem

Eodem anno, *due platee* (inquit idem *Co'ganus*) in *Trian massain*, à porta *Rathensi*, seu *Arcis*, usque ad crucem *S. Brigide*, *Ardmache*, igne consumptæ sunt. Notat *Colganus*, paulò supra, civitatem *Armachanam* in 4 olim partes fuisse divisam. Prima, *Rath-Ardmachi*, i. *Arx Armachana* dicebatur: Secunda, *Trian-mor*, i. tertia portio major: Tertia, *Trian-Massain*, i. Tertia portio *Massain*: Quarta, *Trian-Saxon*, i. Tertia portio *Saxonum* appellata, quod nomen videtur adepta, ex eo quod mercatores, vel (quod verosimilius est) studiosi *Anglo-saxones* ibi inhabitaverint, &c. Mortem obiit *Celsus* 6, vel, ut alii habent, primo die Aprilis 1129, vix annum ætatis quinquagesimum egressus, apud *Ardpatric*, (villa est in agro *Limericeni*) unde corpus *Lismoram* delatum, sicut in testamento suo mandaverat, ibidem honorificè sepultum est. *Celsus* mortis vicinum curasse omnimodo habere sibi successorem *Malachiam Morgairum*, tunc Episcopum *Connerensem*, etque baculum suum, tanquam sibi successuro misisse asserit in vita *S. Malachie*, *S. Bernardus*. Nec operam penitus lufit. Nam successit ei *Malachias*, quamvis non immediatè. Nam *Mauritius* quidam *Donald* filius vir genere nobilis, per quinquennium (inquit idem *Bernardus*) fretus potentia seculari, incubavit ecclesiæ, non Episcopus, sed tyrannus. Nam mos pessimus inoleverat, quorundam diabolicè ambitione potentum, sedem sanctam obtentum iri hereditariâ successionem. Nec enim patiebantur Episcopari, nisi qui essent de tribu & familia sua. Nec parùm processerat execranda successio, decursis jam in hac malitia quasi generationibus (vel successionibus Episcoporum, ut exponit *Colganus*) quindecim. Et eo usque firmaverat sibi jus prævum, imò omni morte puniendam injuriam, generatio mala & adultera, ut etsi interdum defecissent Clerici de sanguine illo, sed Episcopi nunquam. Denique octo extiterant ante *Celsum* viri uxorati, & absq; ordinibus, litterati tamen. Inde tota illa per universam *Hiberniam*, (de qua multa superius diximus) dissolutio discipline ecclesiastica, censura evacuatio, religionis evacuatio. Ita *Bernardus*. Nomina illorum octo virorum uxoratorum & non ordinatorum ascribit *Colganus*, loco supra citato. Defuncto *Mauritio* filio *Donald*, *Nigellus* filius *Aidi*, ejus cognatus sedem arripuit, sed mox ejectus tulit secum (sic idem *Bernardus*) insignia quedam ædis illius, Textum sc. Evangeliorum, qui fuit *B. Patricii*, baculumque auro textum gemmis pretiosissimis adornatum, quem nonnulli *Baculum Jesu* vocant. &c. Obiit *Nigellus* an. 1139. Nec desunt qui eam inter Archiepiscopos numerent.

D

MAURITIUS.

MAURITIUS.

M*auritius* ille, de quo supra diximus, nobili eâ familia ortus, quæ jam annos 208, quasi hæreditario jure Archiepiscopatum obtinuerat, *Celfo* defuncto, sedem Armachanam adiit, quam triennio quidem solus, biennio verò in schismate, contra Malachiam tenuit. Obiit anno 1134.

MALACHIAS O-MORGAIK.

M*alachias*, Hibernis *Malmedoic O-Morgair*, educatus est Armachæ primùm, ab Imaro Abbate, magnæ austeritatis viro, deinde Lismoræ, sub Malcho Lismorensi Episcopo. In Ultoniam reversus, cœnobium Bangorense restauravit, cui ipse ad tempus præfuit Abbas. Factus paulò post Episcopus Connerensis, à *Celfo* Archiepiscopo Armachano moribundo successor (ut diximus) designatus est. Eiq; quinquennio exacto successit. Sed cum circiter triennium in Archiepiscopatu explevisset, spontè abdicavit, anno 1137, vel 1136, sedemque Gelasio relinquens Dunum se contulit, ubi cœnobium Canonicorum regularium instituit. Biennio post, Romam profectus est, duo Pallia ab Innocentio 2 impetraturus, alterum sedi Armachanæ cui defuerat (inquit S. Bernardus) ab initio Pallii usus, & alterum novæ Metropoli quam *Celfus* constituerat. Ibi à Pontifice, Hiberniæ Legatus factus est, ob decrepitam ætatem Gilleberti Episcopi Limericensis. Atqui de Palliis, hoc responso dimissus, tantam rem solenniter agi debere, & communi Concilii Hibernici voto. Anno deinde 1148, iter denuò suscepit Romam versùs, sed in via decessit, in Cœnobio Clarevallenfi, febrì absumptus 2 Novembris, ætatis suæ 54, & ibidem honorificè sepultus est. Sed festum ejus translatum fuit ad diem sequentem, vel ad 5 Novembris, ut vult Andreas Saussaius, in Martyrologio Gallico. Vide Epitaphia de eo, apud Christophorum Henriques nuper ordinis Cisterciensis Historiographum generalem. Reliquiæ ejus in Hiberniam translatae sunt anno Dom. 1194, & in Monasterio Mellifontis & ceteris Monasteriis ordinis Cisterciensis, cum magno honore receptæ, ut ex Annalibus MSS. cœnobii B. Mariæ virginis juxta Dublin, intelligimus. Scripsit Malachias, inter alia, Prophetiam de Pontificibus Romanis, quam edidit Arnoldus Wion, in Ligno suo vitæ, cum adjuncta expositione Alphonsi Ciaconii, ordinis Prædicatorum, usq; ad Urbanum VII, quam continuârunt, alii usque ad nostra tempora. Qui plura de Malachia nostro scire volet, petat historiam vitæ ejus, à S. Bernardo perscriptam.

GELASIUS:

GELASIUS.

A Edicanti *Malachia* successit *Gelasius* filius *Roderici*, Cœnobii Derensis Canonicus Augustinianus primum, deinde per 16 annos Abbas, consecratus anno 1137. Nigellus quidem (de quo supra diximus) se denuò in hanc sedem, amicorum potentia, intruserat, statim verò, sicut antea sub *Malachia*, repulsus est, & introductus *Gelasius*. Biennio postea, Nigellus ille à vita migravit, errata vitæ, lachrymis ut ferunt & pœnitentiâ expians. Sub eodem etiam tempore, Januarii 29, mortem obiit Mælbri-gidus O-Broicain *Gelasii* suffraganeus, (quem aliqui episcopum vocant Armachanum) vir multis præditus virtutibus. *Gelasio* sedente, *Johannes Paparo* Presbyter Cardinalis vic. S. Laurentii in Damaso, anno 1152, ab Eugenio 3. Pontifice in Hiberniam Legatus missus, 4 Balia secum detulit, quæ in Synodo habitâ mense Martio, 4 Archiepiscopis tradidit, Armachano sc. Dubliniensi, Casseliensi & Tuamensi. De loco Synodi, variant Scriptores: Nam aliqui in *Mell*, sive cœnobio Mellifontis, alii *Kenanusa*, sive *Kenlisa*, (quam hodiè contractè *Kells* dicimus) in Midia habitam volunt. Et plerique sanè locum *Kenanusa* designant. In ea Synodo, cuilibet Archiepiscopo, certus Suffraganeorum Episcoporum numerus subjectus est & assignatus. Quà de re, vide, si placet, quæ scripsimus, lib. de Antiquitatibus Hibernicis, cap. 16. ubi & nomina interseruntur Episcoporum qui Synodo illi interfuerunt. *Gelasius* annos postea plurimos vixit, sed senio tandem & laboribus fractus, diem clausit extremum 27 Martii 1174, ætatis suæ 87. De eo vide plura, apud Colganum, in Actis Sanctorum Hiberniæ, ad 27 Martii, ubi vita ejus fuscè describitur, è qua pleraq; hausimus quæ de illo, hic loci perscripta sunt. Non tamen hic prætermittendum *Gelasium* anno 1162, vel 1163. Synodum coëgisse 26 Episcoporum in loco *Cleonad* dicto, in quâ decretum est, ut nullus deinceps ad Theologiam publicè prælegendam admitteretur, nisi qui Academiæ Armachanæ fuerat alumnus.

CORNELIUS.

Successit *Gelasio* *Cornelius* (al. *Concobarus*) filius *Concaledi*, Abbas cœnobii SS. Petri & Pauli Armachæ, qui Romæ decessit anno 1175, vel 1176.

GILBERTUS.

Gilbertus (al. *Gilcamge*) *O-Caran*, successor ejus, Episcopus aliquando Rapotensis, decessit 1180. Paulo ante obitum ejus, nimirum anno 1179, Ecclesia Cathedralis, una cum cœnobio SS. Petri & Pauli, & cœnobiis Monialium, & maxima Armachæ parte, incendio absumpta est. Dedit is cœnobio B. Mariæ juxta Dublin villam de Ballibaghal, (in agro Dublinensi), quæ nomen habet à baculo S. Patricii.

MELISA O-CARROLL.

Melisa *O-Carroll*, Episcopus Clochorensis, electus Armachanus Archiepiscopus, in itinere Romam versus obiit 1184. Inter alia, dedisse fertur cœnobio Clochorensi Casulam (sive Planetam Presbyteri) & Mitram.

AMLAVUS.

Qui successit *Amlavus O-Murid* obiit anno Domini 1185. De eo nihil præterea traditum reperi.

THOMAS C-CONNOR.

Post *Gilberti* obitum, ecclesiæ Armachanæ præfectus est *Thomas* (al. *Tomaltachus*) *O-Connor*, quem Author Annalium Monasterii B. Mariæ virginis juxta Dublin *Virum* vocat *nobilem & honestum*. Vix quadriennium in Pontificatu expleverat, quando ejus pertæsus, (tumultus fortè bellicos decimans) sponte abdicavit, locumque cessit *Melissæ O-Carroll* Episcopo Clochorensi, de quo supra diximus. *Melissa* verò mortuo anno 1184, ejusq; successore *Amlavo* defuncto itidem anno sequente, sedem relictam repetiit, ubi cum 16 annos postea præfuisset, mortem obiit anno 1201, & in cœnobio Mellifontis honorifice sepultus est.

EUGENIUS.

Post mortem *Thomæ O-Connor*, orta est discordia, de novi Archiepiscopi electione, inter Simonem de Rupeforti Episcopum Midensem, Radulphum *le Petit* (sive Parvum) Archidiaconum Midensem & Humfredum de Tikhull, quolibet eorum se pro electo gerente. Johannes Rex Tikhullo Archiepiscopatum contulit 4 Maii 1202. Atqui à Papa, *Eugenius mac Gille-vider* Archiepiscopus renuntiatus est. In eum igitur ita commotus

motus est Rex, ut 22 Maii 1203, suffraganeos ejus omnes, per literas cavere jussit, nè eum pro Archiepiscopo agnoscerent. Postea, sub finem ejusdem anni, *Tikhullo* (nescio an ante infulas susceptas) defuncto, *Radulphi* Archidiaconi Midenfis electionem comprobavit. Sed neque is etiam Præsulatum obtinuit: Nam *Eugenius* tandem in gratiam Regis receptus, Ecclesiæ Armachanæ præfuit usque ad annum 1216, quo Romæ è vivis excessit, postquam Concilio generali Lateranensi ibi celebrato interfuisset. Hunc virum fuisse magnæ honestatis & vitæ laudabilis perhibet Author Annalium cœnobii S. Mariæ juxta Dublin.

LUCAS de NETTERVILL

Lucas de Nettervill, Archidiaconus Armachanus à Capitulo ejusdem Ecclesiæ Archiepiscopus electus anno 1217, in Angliam (secum ferens *Decretum* Capituli) trajecit. Sed hæc electionem noluit Rex confirmare, quod facta fuerit, sine licentia ejus. Impetratâ tandem eligendi licentiâ, repetitâ electione, jam denud designatus, assensum Regium obtinuit, & à Pontifice confirmatus Pallioque donatus, à *Stephano Langtono* Archiepiscopo Cantuariensi consecratus est. Dum hæc aguntur, tres anni elapsi sunt, ita ut in Hiberniam non rediret, ante 14 Octobris 1220. Decessit Aprilis 17, 1227, & in cœnobio Mellifontis, sicut ipse mandaverat, sepultus est. Fratribus Prædicatoribus (sive Dominicanis) is sedem Pontanæ molitus est.

DONATUS O-FIDABRA

Donatus O-Fidabra, Episcopus Clochorensis, eodem ipso met anno huc translatus est. Assensum Regium obtinuit 20 Septembris. Obiit in Anglia anno 1237, mense (ut videtur) Octobri, in reditu à Roma. Dum Episcopus esset Clochorensis, ædes Episcopales construxit Clochoræ, prope cœnobium B. Mariz.

ALBERTUS COLONIENSIS.

Vacavit sedes per triennium, post Donati mortem. Henricus 3. rege Angliæ interim satagente, ut *Robertus Arceherus* ordinis Prædicatorum præficeretur. Septembri tandem 30, 1240, *Albertus*, *Maribæo Parisiensi* (sed malè) Andelmus, Coloniensis, Westmonasterii, consecratus est à *Waltero de Cantelupo* Wigornienſi Episcopo, Præsentibus Rege, Othone Legato Pontificio, & Episcoporum quamplurimis. Permutavit ille cum *Hugone de Lucy* comite Ultoniæ, terras de *Conlyath* in *Toscana*, (quas comes per vim occupaverat) pro terris de *Machirgallin*.

& *Mannerio de Nobbir.* Ut ex Archivis Regiis liquet. Præfuit annos circiter 7. Resignavit anno 1247, & in partibus transmarinis decessit.

REINERIUS.

Eodem anno, *Reinerius*, (alii *Reginaldus*,) ordinis Prædicatorum, Romæ consecratus successit, & mense Junio, Armacham primò pervenit: Romæ is obiit anno 1256. Executores testamenti fuerunt Patricius Scanlainus Rapotensis & Milo de Dunstable Ardachadenſis Episcopi, necnon Bertrannus Archidiaconus Armachanus. An *Reinerius* hic Anglici fuerit generis necne, non comperi. Puto extraneum fuisse. Archiepiscopum quendam Armachanum obiisse Londini, mense Aprili 1258, qui quandoque Decanus ecclesiæ S. Pauli extiterat, asserit *Matthæus Parisiensis*, in Historia sua majore. Atqui in nomine sedis error est manifestus: nam is qui tunc ibi obiit, fuit *Walterus de Salern* Archiepiscopus Tuamentis, qui sanè aliquandò Decanus fuerat ecclesiæ S. Pauli Londinensis, ut tam ex Annalibus cœnobii Loghkænsis, quam ex Archivis Regiis (an. 41. Hen. 3.) quæ in turri Londinensi asservantur, liquet. *Reinerius* hic detrahit à diocesi Clochorensi comitatum Louthensem, & Armachanæ adjunxit. Quæ de re fusiùs postea, inter Clochorenses.

ABRAHAMUS O-CONNELLAN.

Abrahamus O-Connellan, in Archivis Regiis dictus *Magister Abraham*, Archipresbyter ecclesiæ Armachanæ, successor electus, regium obtinuit assensum Octobris 18. 1257. Romam deinde profectus est, ubi à Papa itidem confirmatus est & Pallio ornatus. In patriam reversus, Armachæ solenniter receptus est à Decano & Capitulo, mense Junio 1258. Præfuit exigno tempore, nam 21 Decembris (die S. Thomæ Apostoli) anno 1260, ab hac luce migravit.

PATRICIUS O-SCANLAIN.

Februarii 27, qui Conellani obitum insequutus est, Capitulo Armachano concessa est à Rege suecessorem eligendi facultas. Totius deinde Capituli consensu, *Patricius O-Scanlainus*, ordinis Prædicatorum, tunc Episcopus Rapotensis, electus est Archiepiscopus. Electio hæc à Rege confirmata & per literas Papæ enixè commendata, ab ipso Papa (Urbano 4.) per bullam datam Nonis Novembr. 1261, approbata est. Anno sequenti, Synodum Provinciale Pontanæ coëgit. Statutorum pars aliqua habetur in Regesto Octaviani de Palatio Archiepiscopi Armachani,

chani, fol. 282. a. Ecclesiam cathedralem S. *Patricii* Armachæ, *Patricius* hic restauravit & multum ornavit, ac Minoritis in eadem urbe sedem instituit. Obiit Dondalkæ in cœnobio S. *Leonardi*, Martii 16, 1270 & Pontanæ sive Droghedæ, in cœnobio Prædicatorum sepultus est.

NICHOLAUS mac-MOLISSA.

Qui successit, *Nicholaus* filius *Molisse*, consecratus est 1272, & cum sedisset annos circiter 31, obiit demum 10 Maii 1303 ob facundiam & prudentiam celebris. Hic, præter libros, vestimenta Ecclesiastica pretiosa, & alia, quæ Ecclesiæ suæ Armachanæ dederat, annuam etiam 20 marcarum pensionem ejusdem Ecclesiæ fabricæ, ex Mannerio suo de *Termon-Feichan* pendendam contulit. Sedi præterea suæ appropriari curavit Mannerium de *Dromyskin*.

JOHANNES TAAF.

Nicholaus successor designatus est à Decano & Capitulo, *Mitcheæl* quidam, Minorita, & ejusdem ordinis, Armachæ, Lector, qui assensum Regium obtinuit Octobris 8. 1303. Is verò inter Archiepiscopos Armachanos non numeratur, quòd consecratus non fuerit. Vacavit sedes Armachana post *Nicholai* obitum, annis fere 3. tumq; à Papa provisorius consecratus est *Johannes Taafus*, qui in partibus transmarinis obiit anno 1306, & sedem suam, post insulas susceptas, nunquam vidit.

WALTERUS de JORSE.

Walterus de *Jorse*, ordinis Prædicatorum, (*Thome Jorsei* Cardinalis S. *Sabine* frater) à *Nicola* Cardinale Ostiensi consecratus est, ut è Bulla *Clementis* 5 data 8 Idus Augusti, Pontificatus sui 2, inter Archiva turris Londinensis asservata, liquet. Archiepiscopatum is resignavit 16 Novembris 1311. Hic sex habuit fratres uterinos, qui omnes ejusdem fuerint ordinis Prædicatorum. Fortè is idem fuit *Walterus Anglicus*, quem *Raphaël Volaterranus* Commentariorum Urbanorum lib. 21, *Edwardi regis Angliæ* fuisse Confessorem, & *Genue* in Italia sepultum asserit.

ROLANDUS de JORSE.

Rolandus de *Jorse*, Dominicanus itidem & dicti *Walteri* frater germanus, à Papa provisorius successit, Temporalibus à Rege restitutus Septembris die 15, anno 1313. Is porro Archi-

episcopatu se abdicavit Martii 20, 1321. *Rolando* quidam subji-
ciunt *Walterum de la Pole*, eumque interfuisse asserunt praelio
anno 1318, quo c. sus est *Edwardus Brusius* Scotorum regis frater,
qui Regis Hiberniæ titulum sibi vendicarat. Hujus rei apud me
suspecta est fides. Siquidem in Archivis regis nulla sit *Walteri*
illius mentio, & constat præterea ex iisdem Archivis, *Segra-*
vium qui successit Temporalibus fuisse restitutum, per *Rolandi*
resignationem.

STEPHANUS SEGRAVIUS.

Stephanus *Segravius*, Rector Ecclesiæ Stepneyensis prope Lon-
dinum, aliquando Academia Cantabrigienſis Cancellarius, no-
bili ortus prosapia, à *Johanne 22* Papa proviſus 1322. ab *Ed-*
wardo 2 Rege Angliæ confirmatus est & temporalibus (ut lo-
quimur) ſive prædiis Episcopallibus reſtitutus Julii 31. 1323.
Literas in ejus gratiam ad eundem Pontificem, anno 1331, ſcrip-
ſit *Edwardus* Rex quibus eum, inter alia, laudat, propter generis
claritatem, morum honeſtatem, eminentis ſcientiæ perfectionem,
& curæ paſtoralis probatam ſollicitudinem. Mortem obiit anno
1333, die (ut videtur) 27 Octobris.

DAVID O-HIRAGHTY.

David O-Hiraghty, aliis *Mac-Oreghty* Avchione ſacratuſ, tem-
poralium habuit reſtitutionem, Martii 16, 1334. Ad Par-
lamentum Dubliniæ habitum ſub D. *Johanne Charletono*, Hiber-
niæ Juſtitiario, is vocatus anno 1337, fecit providentiam in Mo-
naſterio Beate Mariæ juxta Dubliniam, ſed impedituſ fuit per
Archiepiſcopum (Dublinienſem) & Clericos, quia voluit portari
crucem ante eum, & noluerunt permittere eum. Ita *Chriſtophoruſ*
Pembrigiuſ, in Annalibus Hiberniæ, à *Camdeno* editiſ, ad finem
Britanniæ ſuæ. Obiit ſecundum Annales Nenaghtenſeſ, in feſto
S. Brendani Clonferteniſ, (hoc eſt 16 Maii,) 1346. Sed per-
peram ibi appellatur *David O-Ferrall*. *Pembrigiuſ* in dictiſ An-
nalibus, tempuſ obituſ ejuſ ad annuſ refert 1337, in eo mul-
tū hallucinatuſ.

RICHARDUS filius RADULPHI.

Richarduſ filiuſ *Radulphi*, aliis *Richarduſ Radulphuſ*, S. Theo-
logiæ Doctör ex Academia Oxoniënſi, ejuſdemque Acade-
miæ Cancellariuſ anno 1333, factuſ eſt primū Decanuſ Lich-
feldenſiſ, & deinde à *Clemente 6* Pontifice, proviſuſ Archiepiſ-
copuſ Armachanuſ, conſecratuſ eſt Exoniæ 8 Iduſ Julii 1347, à
Johanne de Grandiſono epicoſo Exoniënſi & tribuſ aliis Epicoſo-
piſ.

pis. Raphaël Volaterranus Cardinalem Armachanum eum appellat, (Commentariorum Urbanorum lib. 3. & 21.) At petperam opinor. Certè Alphonsus Ciaconius & Onuphrius Panvinus in suis Cardinalium Catalogis, nullam illius mentionem faciunt. Theologus fuit doctissimus, & in conciliis assiduus. Habeo ego librum MS. Sermonum ejus, partim Lichfeldæ, Londini & alibi in Angliæ, partim Diogbedæ, Dundakæ, Trimæ, & in aliis Provinciæ suæ locis, partim Avenionæ in Gallia, habitum, qui testes sunt locupletissimi eruditionis & aliarum ejus virtutum. Sed de operibus ab eo compositis, vide, si placet, quæ scripsimus, lib. 1. de Scripto-ribus Hiberniæ. Anno 1356, in Angliam trajecit, ubi in concionibus quibusdam Londini habitis, 9 conclusiones (ut ipse loquitur, in *Defensorio suo Curatorum*) expressit, contra ordines fratrum mendicantium, ob quas conclusiones, Guardianus ordinis Minorum Armachæ, & alii tam ejusdem ordinis, quam ordinis Prædicatorum, Avenionem eum citari curarunt. Ille igitur profectus, per triennium habit, ubi & priusquam hæ tempestates sedatae fuerunt, decessit 16 Ka end. Decembris 1360. Ad quem annum in Annalibus Hiberniæ à Camdeno editis, ita legimus, An. 1360. obiit Magister Richardus filius Radulphi Archiepiscopus Armachanus in *Hannonia* XVI Decembris. Sed rectius in MS. exemplari eorundem Annalium, in curia, Avenione sc. XVI. Calend. Decembris. Ossa ejus à Stephano de Vale Mideusi Episcopo, circa annum 1370, Dundalkam (ubi natus est, & titulo S. Richardi de Dundalk innotuit) translata dicuntur. Tantæ porro fuerant illi virtutes, tantæque miracula ei adscripta, ut postea Bonifacius IX miracula ea, diplomate commisso Johanni Coltono Archiepiscopo Armachano, Richardo Tong electo Bangorenensi, ac Abbati cœnobii Osneyensis prope Oxoniam, examinanda jussisset. Cæterum res tota sub ea Commissione, quasi sensim silentio expiravit. De hac re, vid. Lucæ Waddingi Annal. Minorum, Tom. 4.

MILO SWEETMAN.

Milo Sweetman, Thesaurarius ecclesiæ Kilkeniensis ad hunc Præsulatum erectus est 1361, vir prudens & eruditus. Electus is anno præcedente Episcopus Ossorienis, Avenionem, ut confirmationem à Papa impetraret, iter arripuit. Sed ante adventum, Innocentius 6 Episcopatum illum contulerat Johanni de Tatenal. Attamen ut Miloni satisfaceret, Archiepiscopum eum postea declaravit Armachanum. Annos hic præfuit fere 19, & decessit in manerio suo de *Dromyskin*, Augusti 11, 1380.

F

JOHANNES

JOHANNES COLTON.

Successit *Johannes Colton*, Tiringtonæ in comitatu Norfolciensi natus, Decretorum Doctor ex Academ. Cantabrig. primus Gonvillianæ Aulae lib. d. Custos constit. 1348. Decanus postea ecclesiæ S. Patricii Dublinensis, & Hiberniæ ad tempus tam Cancellarius quam Justitiarius. Defuncto enim Edmundo de Mortuo mari comite Marchiæ & Ultoniæ, Hiberniæ *Lorum-tenente*, Corragiæ, in cœnobio Prædicatorum 26 Decembris (die S. Stephani) 1381, die proximo sequenti, is Justitiarius constitutus muneri illius sacramentum ibi præstitit. A Papa deinde provisor Archiepiscopus Armachanus, Temporalium accepit restitutionem Martii 9, 1382. Missus is fuit ad curiam Romanam, circa negotia *Richardi 2.* regis, una cum *Johanne Whitehead* Theologiæ Baccalareo & *Richardo Ador* vicario de Terno-Fleichen. Obiit 5 Calend. Maii 1404, & Droghedæ in Ecclesia S. Petri sepultus est, cum paulo ante obitum, Præfulatu se abdicasset. Cœnobium monachorum Benediclinorum S. *Andree*, in agro Dunensi, *Black Abbey* vulgò dictum, à cœnobio B. *Mariæ de Lonley*, in Normannia, cui Cella fuerat, comparatum, is sedi suæ contulit. Vir fuit doctrinæ & virtutibus clarissimus. Superest Constitutionum Provinciarum ab eo promulgatarum pars aliqua.

NICHOLAUS FLEMING.

Nicholaus Fleming, Presbyter secularis, post *Coltoni* resignationem, à *Bonifacio* Papa 9, Archiepiscopus renunciatus, consecratus est Calendis Maiis 1404, & mense Junio 1416, ex hac vita migravit, sepultus Droghedæ in ecclesia S. Petri. Extant Constitutiones Provinciales ab eo promulgatæ, & Regesti ejus pars aliqua.

JOHANNES SWAYN.

Johannes Swayn, Rector ecclesiæ Galtrimensis in Midia, consecratus est Archiepiscopus Armachanus Romæ, sub initium Februarii (stylò Anglicano) 1417. Anno deinde 1421, in Angliam missus est à Parlamento, una cum *Christophoro Prestons* equite aur. ad regem *Henricum 5* informandum, de Statu Hiberniæ, & gravaminibus non paucis necessario ibi corrigendis. Sed cum sedisset annos plusquam 21, ingravescente senectute, Præfulatum sponte reliquit, anno 1439. & post aliquot annos defunctus, Droghedæ, in Ecclesia S. Petri (ubi capellam & cantariam S. *Anne* fundaverat) sepultus est.

JOHAN:

JOHANNES PRENE.

Johannes Prene, Juris utriusque Baccalaureus & Archidiaconus Armachanus, provisione *Eugenii 4* Papa, Archiepiscopus designatus Armachanus successit, consecratus sub finem Novembris 1439, & mense Junio anno 1443, in vivis esse desuit, in manerio suo de Termon-Feichin, & ibidem in cancello ecclesie S. Feichini sepultus est.

JOHANNES MEY.

Johannes Mey, utriusque Juris Baccalaureus & Officialis curie Midentis, ab antedicto *Eugenio 4*, praefectus, consecrationem obtinuit Junii 20 1444. Obiit 1456, cum sedisset annos plusquam 12, constitutus interea ad tempus *Deputatus* (ut loquimur) *Jacobi Butleri* comitis *Ormoniae & Wiltoniae*, *Locum-tenentis* *Hiberniae*.

JOHANNES BOLE.

Johannes Bole, Abbas cenobii B. Mariae Navanensis in Midia, consecratus est mense Junio 1457, & Februarii 18 1470, & vivis excessit. Dum Abbas esset Navanensis, indulgentias quasdam à *Nicholas 5* Pontifice impetravit peregrinationes ad dictum cenobium suscipientibus, & ad fabricam vel ornatum ejusdem oblationes exhibentibus. Ad ejus rogatum, rex *Edwardus 4* confirmavit privilegia sedis Armachanae, 3 Aprilis 1467. Extant etiamnum inter Archiva Ecclesie Armachanae, in uno volumine, Regesta hujus *Johannis* & trium ejus proximorum praedecessorum. A nonnullis fit mentio *Humberti* de Rotomago ordinis Praedicatorum tanquam Archiepiscopi Armachani, anno 1464, verum quia certo constat *Boleum* tunc sedi Armachanae praefuisse, *Humbertum* illum (de quo nulla fit mentio in Archivis nostris) inter Archiepiscopos non numeravi. *Boles* mortuo, custodia temporalium sedis Armachanae commissa est *Richardo Lange* Episcopo Darensi, 3 Maii 1470, quorum fructus eum per annos 4, percepisset, Decanus (*Carolus O'Mellan*) & Capitulum ecclesiae cathedralis Armachanae, per literas Pontificem citare rogant, ut *Richardum* eum sedi Archiepiscopali ingereret. Hujus Epistolae exemplar in Archivis Ecclesiae Armachanae videre est. Sed *Sixtus 4* tunc Papa postulationem hanc repulit, & Archiepiscopatum concessit *Johanni Focallu*.

JOHANNES FOXALLS.

Post *Bolei* obitum, per quinquennium fermè sedes vacavit, ad eam verò tandem consecratus est *Johannes Foxalls*, ordinis Minorum. Obiit is in Anglia, anno à consecratione secundo, cum (uti videtur) sedem suam non vidisset.

EDMUNDUS CONNESBURGH.

Edmondus Connesburgus, consecratus 1477, resignavit 1479. Sub eo, *Octavianus de Palatio*, (qui & ei successit) Archiepiscopatum administravit, hoc usus titulo; *Nuncius Sedis Apostolicae & ecclesiae cathedralis Metropolitanae & Hiberniae Primatialis Armachane in spiritualibus & temporalibus generalis Gubernator, Spectabiliter deputatus*. Ut ex Regesto ejus liquet, fol. 6.a.

OCTAVIANUS DE PALATIO.

Octavianus de Palatio, Florentinus, Juris Canonici Doctor, à Sixto 4 in Connesburgi abdicantis locum successus, consecrationem obtinuit paulò ante exitum Martii 1480. In hoc, non sine laude nominandus, quòd quo tempore Rex *Henricus Septimus*, à quamplurimis in Hibernia magnae potentiae viris desertus fuit, à debita fidelitate nunquam discedere voluerit, aut adversa parti adherere, licet multis inde ærumnis & difficultatibus conflictatus fuerit. Decessit grandævus, mense Junio 1513. cum sedisset annos 33, & 3 menses, quo temporis spatio Synodos provinciales non paucas celebravit, in Regesto suo memoratas. Sepultus est Drogheda, in Ecclesia S. Petri in crypta à seipso constructa.

JOHANNES KITE.

Johannes Kite, in civitate Londinensi natus, *Henrici Regis* aliquando Legatus in Hispania, vir ob mensam hospitalem celebratus, à Leone 10 provissus, ante exitum anni 1513, Temporalibus (ut loquimur) hujus sedis restitutus est 20 Maii 1514, sed Augusti 3 1521, resignavit, factus deinde Archiepiscopus Thebanus in Græcia, & episcopus Carleolensis in Anglia. Vixit postea usque ad 19 Junii 1537, quo die *Stephania* prope Londinum, grandævus decessit, ibique in medio fermè cancelli, versus aquilonem, tumulatus est, sub marmore, cui incisum est claudicante rhythmo, Epitaphium Anglicum, tam docto seculo indignum. Qui Epitaphium legere avet, Weeverum petat, Monumentorum Funebrium pag. 539 & 540.

GEORGIUS

GEORGIUS CROMERUS.

SUCCESSIT ei in Archiepiscopatu Armachano, *Georgius Cromerus*, Anglus, vir gravis, eruditus & moribus placidissimis, consecratus in Anglia, mense Aprili prædictam resignationem insequenti. Mense Julio 1532, *Geraldi* comitis Kildariæ operâ, Hiberniæ constitutus est Cancellarius, amoto ab eo munere, *Johanne Alano* Dublinensi Archiepiscopo, id quod occasionem dedit priores augendi inimicitias inter Kildarium & Alanum. Hoc munere per biennium postea functus est, tunc vero amoto, successor designatus est *Johannes Barnewallus* Baro Trimlesthonius. Excessit ex hac vita *Georgius* 16 Martii 1542, stylo Anglicano, vel si initium anni deducamus à Calendis Januarii, 1543.

GEORGIUS DOUDALLUS.

Georgius Doudallus, patriâ Louthiensis, *Cromeri* prædecessoris *Officialis*, ad Sentlegeri Proregis rogatum, successit, vir gravis & eruditus, ac in concionibus assiduus, ab *Edwardo Stapleo* Midenfi & aliis episcopis (*Henrici* 8. mandato) sub initium Decembris 1543. Regnante *Edwardo* 6, exul ad tempus in partibus transmarinis vixit, Archiepiscopatu interim *Hugoni Goodacro* concessio, sed à Maria Regina, sub exitum anni 1553 revocatus, Martii insequentis 12, titulo *totius Hiberniæ Primatis*, quem jam dictus *Edwardus*, *Georgio Browno* Archiepiscopo Dublinensi concesserat, diplomate regio restitutus est. Atque ita Archiepiscopatum, ritulûmque eidem annexum quasi postliminio recepit. *Doudallo* huic, necnon *Gnilielmo Walsheo* electo Midenfi & aliis auctoritas data est mense Aprili sequenti, ad deprivandos Episcopos & Sacerdotes conjugatos. Ab his proinde, Junii 29, (die SS. *Petri & Pauli*,) *Edwardus Stapleus* Episcopus Midenfis exauthoratus est. Item sub exitum istius anni, vel initium insequentis, similiter actum cum *Browno* Archiepiscopo Dublinensi, *Lancastero* Darenfi & *Traversio* Leghlinenti Episcopis. Cæteri omnes Episcopi, præter *Balem* Ossoriensem, qui in partes transmarinas profugerat, & *Casium* Limericensem, Præfatus retinuerunt. Anno postea 1558, in Angliam trajecit *Doudallus*, ob Ecclesiæ negotia, ubi Londini, Augusti 15, è vita migravit. Epitaphium ejus habetur in Regesto suo,

quod si lubet consule. Inde hos duos versiculos transcrip-
simus :

Dum patriæ studio, celebres proficiscor ad Anglos.

Londini summum fata deaere diem.

Non hic prætermittendum, vivente sedis Armachanæ possessore
Georgio Donallo, cui Archiepiscopatum illum contulerat
Henricus Octavus, *Robertum Wancopum*, alius *Venantium*, Scotum,
à *Paulo 3.* Pontifice provisum Archiepiscopum Armachanum,
qui licet à puero cæcus, ita tamen assiduam literis navarat
operam, ut *Latetia S. Theologia Doctor* evaderet. Inter-
fuit is Concilio Tridentino, à sessione prima, anno 1545, ad
undecimam, anno 1547. Legatus dicitur à Latere, à Ponti-
fice in Germaniam missus, atque inde ortum apud Germa-
nos proverbium, *Legatus cæcus ad oculos Germanos*. Ejus
opera, Jesuitæ primum Hiberniam ingressi sunt. Obiit *Latetia*,
in conventu Jesuitarum, Novembris 10, 1551.

HUGO GOODACRUS.

Hugo Goodacrus, S. Theologiæ Baccalaureus, vivente etiam
adhuc *Donallo* in partibus transmarinis, ab *Edwardo*
Sexto ad hunc Præsulatum evehus est, Dublinii in ecclesia
S. Trinitatis, consecratus Februarii à 1553, vel (stylo An-
glicano) 1552, una cum *Johanne Baleo* Ossorienfi, à *Georgio*
Dubliniensi Archiepiscopo, *Thoma Darenfi* & *Eugenio Du-*
nenfi Episcopis. Goodacrus obiit Dublinii, 1 Maii insequen-
tis, & in Ecclesia (ni fallor) *S. Patricii* sepultus est, cum
Archiepiscopatum vix degustasset.

ADAMUS

ADAMUS LOFTUS.

PER aliquot deinde annos sedes vacavit, tunc demum præfatus
 a Regina *Elizabetha* *Adamus Loftus*, S. Theologia
 Baccalaureus, *Thomas* comitis Sulleria Hibernie Proregis pri-
 mum, & postea Regine *Elizabethæ* Sacellanus, in comitatu
 Eboracensi natus, consecratus ab *Hugone Carmino* Archiepiscopo
 Dublinensi & aliis Episcopis, sub initium Martii anno 1562
 (Styl. Anglicano) decessit, eidemque *Hugoni* anno 1567,
 die 8 Augusti, in sede Dublinensi successor datus, cum paulo
 antè, Cantabrigiæ, ubi fuerat educatus, S. Theologiæ Docto-
 ris gradum, unà cum *Johanne Whitgift* postea Cantuariensi
 Archiepiscopo & aliis, consecutus fuisset. Bis factus est magni
 Sigilli Custos, ac postea Hiberniæ constitutus Cancellarius,
 eo indigne, ad mortem usque functus est. Ter fuit unus de
 Justitiariis Hiberniæ, annis nimirum 1582, 1597 & 1599.
 Primus denique fuit Præpositus Collegii S. Trinitatis juxta
 Dublin. Decessit Dublini, senectute gravis, Aprilis 5, 1605,
 in Palatio S. Sepulchri, & in ecclesia S. *Patricii* sepultus est,
 exactis in sede Dublinensi annis 37 & mensibus ferme 8, annis
 verò à consecratione, 42.

THOMAS LANCASTER.

Thomas Lancaster, Anglus, Thesaurarius Sarisburiensis,
 Regine *Elizabethæ* à sacris, consecratus est Dublini in
 ecclesia S. Trinitatis, ab *Adamo* Dublinensi Archiepiscopo,
Hugone Mideni & *Roberto* Darenli episcopis, Junii 13, 1568.
 Obiit consecrationis 16, Pontanæ hve Droghedæ sepultus, in
 ecclesia S. *Petri*, in crypta nempe Octavianæ de Palatio Prædeces-
 soris.

JOHANNES LONG.

Johannes Long S. Theologiæ Doctor, in civitate Londinensi
 natus, & in Collegio Regio Cantabrigiæ educatus, successit,
 mense Julio 1584, ad Archiepiscopatum promotus, & cum non-
 dum 3 annos sedisset, è vivis excessit Droghedæ, & ibidem in
 ecclesia S. *Petri* sepultus est, juxta Lancasterum.

JOHANNES GARVEY.

Johannes Garvey, Hibernus, Archidiaconus primū Midenſis, deinde 1565. Decanus eccleſiæ S. Trinitatis Dubliniæ, & *Elizabethæ* Reginae ab arcanis in Hibernia Conſiliis, ad Episcopatum Kilmorenſem evectus menſe Aprili 1585, retento per diſpenſationem Decanatu, 10 deinde Maii 1589, Armacham tranſlatus eſt, Decanatu tamen retento. Obiit Dubliniæ Martii (ſtylo Anglicano) 1594, & ibidem in eccleſia S. Trinitatis ſepultus eſt.

HENRICUS USSERIUS.

Henricus Uſſerius, patriā Dublinienſis, partim Cantabrigiæ, partim Lutetiæ Pariſiorum educatus, ex Archidiacono Dublinienſi factus eſt Archiepiſcopus Armachanus, conſecratus menſe Auguſto 1595. Obiit dierum plenus apud *Termonfechan*, Aprilis 2, (quæ Paſceyes dies fuit) 1613, & Pontanz in eccleſia S. Petri ſepultus eſt.

CHRISTOPHORUS HAMPTONUS.

Chriſtophorus Hamptonus, Caleti natus, S. Theologiæ Doctor, Collegii Chriſti Cantabrigiæ alumnus, Episcopus Darenſis electus, anno 1613, Maii 8, Dubliniæ, in eccleſia S. Patricii, una cum Jona Oſtorienſi Episcopo, à *Thoma* Dublinienſi Archiepiſcopo, aſſiſtentibus *Georgio* Midenſi, *Gulielmo* Darenſi & *Johanne* Laonenſi Episcopis, Archiepiſcopus conſecratus eſt Armachanus, factus præterea Regis Eleemoſynarius, & in numerum eorum electus, qui Regi fuerunt ab arcanis conſiliis. Mortem obiit Pontanz, cœlebs, Januarii 3 (ſtylo Anglicano) 1624, annos natus 73, & ibidem in eccleſia S. Petri tumulatus eſt. Vir gravis & eruditus. *Ædes* ſpecioſas, Pontanz ſibi ſucceſſoribꝫque à fundamentis excitavit, & eccleſiam cathedralē S. Patricii Armachæ reſtauravit.

IAC.

JACOBUS USSERIUS.

Jacobus Usserius, in civitate Dublinensi natus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinensi, Ecclesiae S. Patricii Dublin. Cancellarius, Episcopus Midenfis consecratus est Pontana, 1621, à *Christophoro* Archiepiscopo Armachano, *Roberto* Dunensi, *Thoma* Kilmorensi, & *Theophilo* Drumorensi Episcopis, ac à *Jacobo* rege, in numerum Confratrum suorum Hiberniae cooptatus. Armachanum deinde translatus est Martii 21, (Civitate Anglicana) 1624. Eleemolynarius regius paulo ante constitutus. Vir propter exquisitam eruditionem, facundiam, viri sanctimoniam, moresque humanissimos, merito celeberrimus. Obiit Rigatae in Surria, 21 Martii 1633, aetatis suae anno 70, quo eodem die, ante annos 21, ab Episcopatu Midenfi ad sedem Armachanam translatus fuerat. Corpus ejus Westmonasterium delatum, ibidem in Ecclesia S. Petri, in Capella nempe S. Pauli, sepultum est. Vacavit sedes post ejus mortem, annos ferme 5.

JOHANNES BRAMHALL.

Johannes Bramhallus, S. Theologiae Doctor, in comitatu Eboracensi natus, & in Collegio Sydneiano Cantabrigiae educatus, *Thoma* Vicecomiti *Wentwortho* (postea comiti *Straffordiae*) Hiberniae Proregi à sacris, vir doctus & facundus, consecratus est Episcopus Derensis, in Sacello Castris Dublinensis, 26 Maii 1634, à *Jacobo* Archiepiscopo Armachano, *Antonio* Midenfi, *Roberto* Dunensi, & *Richardo* Corcagiensi Episcopis, & Januarii 18 1660, ab Ecclesia Derensi ad Armachanam translatus, cum paulo ante, nempe ejusdem mensis, admissus fuisset in senatum Concilii Regii. Mortem obiit Dublinii, Junii 25 1663, aetatis anno 70. apoplexiâ correptus, & ibidem in Ecclesia S. Trinitatis sepultus est. Qui plura de eo scire volet, petat concionem funebrem R.P. *Jeremie* Dunensis & Connorensis Episcopi, Anglicè editam, vel orationem funebrem *Dudleii* *Leffius* Juris utriusque Doctoris, Latine editam.

Johannes Margessanus, S. Theologiae Doctor Cantabrigienſis, ejusdem comitis Straffordiae Sacellanus, patriâ iridem Eboracenſis, Decanus eccleſiæ S. Trinitatis Dublini (*inſtallatus* menſe Decembri 1629) consecratus eſt Archiepiſcopus Dublinienſis, una cum undecim aliis Episcopis, in eccleſia S. *Patricii* Dublin. 27 Januarii (juxta eccleſiæ Anglicanæ computatio- nem) 1660, à *Johanne* Archiepiſcopo Armachano, *Johanne* Rapotenſi, *Roberto* Kilmorenſi & *Griffino* Oſlorienſi, Episcopis, paulo ante, primo nimirum ejusdem menſis, in numerum allectus Conſiliariorum Regionum. Sub initium deinde Sep- tembris 1662, ob multiplices virtutes, *Bramballo* ſucceſſor à *Carolo* 2. Rege designatus, Armacham tranſlatus eſt.

Iuris utriusque Doctoris, Latine edidit.
 copi Anglice editam, vel orationem Iuniperum Dusseldorffensi
 concionem Iuniperum R. P. Iacobi Durensis & Connoensis Episcopi
 & Trivensis legimus est. Qui prius de eo sicte videri potest
 etatis anno 70. apoplexia correptus, & ibidem in Ecclesia
 Concilii Regii. Mortem obiit Dusseldorff, Iunii 25 1663.
 in aetate aetatis suae, admissus fuisse in leonem
 Durensis ad Armachanum translatum, cum paulo ante
 & Richardo, Coraciensi Episcopo, & Januarii 18 1660, ab
 Archidiacono Armachano, Martine Middel, Roberto Durensis
 Decano, in sacro Capitolii publicis, ad Maii 1664, a Iacobo
 Protegio latus, vir doctus & laudatus, consecratus est Episcopus
 Iacobi Viceroyi Warrworte (piscis comiti Strathfordi) Hiberniae
 comitatus, & in Collegio Sydenhamo Cantabrigiae educatus.
 Iohannem Ryndallus, & Theologus Doctor, in comitatu Eborae.

DE Episcopis MIDENSIBUS.

IN Midia (sicut alibi diximus) multae erant olim sedes Episcopales, Clonardensis nempe, Damleagensis, Kenlisenfis, Trimmensis, Ardabaccanensis, Donshaghlinensis & Slanensis, praeter alias minores, quae omnes, exceptis Damleagensi & Kenlisenfi five Kenanlisenfi conluerunt, iisque communis sedes Clonarda constituta est, ante annum Domini 1153, quo facta est Divisio Episcopatum Hiberniae, a Papae Praedicti Cardine tituli S. Laurentii in Damaso, Eugenii 3. tunc apud Hibernos Legato, in Synodo absoluta pridie Nonas Martii. Ceterum duae illae Sedes (Damleagensis nempe & Kenlisenfis) eandem postea eam subierunt.

S. FINIANUS.

Clonarda primus praefuit Episcopus S. Finianus, seu Finianus, filius Philosophus & Theologus insignis & nobilissimus ortus prolapia, sed pietate nobilior, apud S. David Mennevensensem in Cambria Episcopum aliquandiu commoratus, tunc ob egregias animi virtutes, valde clarus fuit. In patriam reversus, sacrasque Episcopus sedem suam Clonarda, in Midia, prope Bonum fluvium collocavit, ubi porro Gymnasium instituit, quod illius cura & laboribus multos progeniuit viros, sanctitate & doctrina celebres, inter quos fuerunt uterque Kiaranus, uterque Brendanus, uterque Columba, (nempe Columba filius & Columba filius Crinibani) Lasterianus filius Maritimi, Camerius, Attoque de Bardana, & licet de S. Finiano fuit quasi quoddam totius sapientiae tabernaculum, ut requiritur vita eius Descriptio, ita & ipse fuit, ut supra dictum est, nomen adeptus est. Obiit in Decembrio mensis, anno Domini 563, & in Ecclesia sua sepultus est. Successorum ejus in sede Clonardensi memoria ad adventum usque Anglorum in Hiberniam,

berniam, exigua superest. Hi, excepto *Idunano*, memorantur in Annalibus Hibernicis, ut è Colgano discimus, in Actis Sanctorum Hiberniæ, ad diem 23 Februarii.

Senachas episcopus Clonardensis. Obiit 587, 21 Augusti.

Fulertachas filius *Breci*.

Fiachrus.

Colmanus obiit 8 Febr. 852.

Offenius Longus obiit 1 Maii 652.

Uthann filius *Hua-Gunga* obiit 1 Julii 664, vel 665.

Becanus obiit 16 Apr. 687.

Colmanus O-Heir obiit 9 Febr. 700.

Dubdenn O-Toelan Episcopus & Abbas Clonardensis obiit 716.

Aelchu obiit 726.

Fianmalus filius *Gershidit* obiit 30 Martii 731.

Tela filius *Dunchadi* Episcopus Clonardensis & Darenus obiit 3 Martii 732.

Reglann.

Colmanus filius *Aitildi* Abbas Clonardensis & Clonmacnoisensis, Episcopus & Doctor sapientissimus obiit 7 Febr. 924. Ipse est qui extruxit basilicam Clonmacnoisensem & de Conaliis Murthemniis traxit originem.

Ferdinandus filius *Flannagani* obiit 930.

Macreanus obiit 9 Sept. 940 dictus *Fons religionis & sapientie*.

Malfechinus obiit 942.

Becanus filius *Ladnan*, dictus *Comorbanus* (sive successor) *Finiani de Chamerard* obiit 971.

Faithmannus Comorbanus Finiani obiit 1010.

Tuathalus O-Dunling Episcopus Clonard. obiit 1028.

Thachas O-Follan Abbas Clonardensis obiit 1035.

Thachas filius *Longfech* dictus *Comorbanus Finiani* Clonardensis obiit 1092.

Thachas dictus Episcopus Clonardensis obiit anno 1096.

Thachas Abbas Clonardensis obiit 1117.

Thachas, Senior Clonardensis & *Thachas* Junior obiit 1123.

O-Follan Abbas Clonardensis obiit 1123.

Notandum (verò in ea serie, qui præcise Episcopi vel

Abbatibus non appellantur, dictos esse Abbates

& nomina Episcoporum ab Historicis nostris, sepe confundi ut supra

observatum in Catalogo Præfati Archiepiscoporum.

in Hibernia obiit 1123.

ELEUTHERIUS.

AD tempus jam venimus, quo Angli hanc insulam ingressi sunt. Sedi Clonardensi tunc præfuit *Ethri O-Miadachain, Hovedeno, Eleutherius*, qui obiit 1174.

EUGENIUS.

Successit ei *Eugenius*, qui sedit annos plūs minūs 20. Paulo ante obitum, styliis sumpsit Episcopi Midensis, quo omnes jam inde successores ejus constanter usi sunt.

SIMON ROCHFORD.

Simon Rochfort, aliās *de Rupe forti*, Anglorum primus qui hujus diocesis regimen suscepit, consecratus est circa annum 1194. Post aliquot annos, Canonici regularibus ordinis *S. Augustini* cœnobium extruxit, in nova villa juxta *Trimman*, & ecclesiam dicti cœnobii, (relictā veteri ecclesiā cathedrali Clonardensi) in cathedralem erexit, ac honori dicavit SS. *Petri & Pauli*. Mortem obiit 1224. cum in munere Episcopali ita se gessisset, ea fide, (inquam) integritate, & solertia, præsertim in clero suæ diocesis stabiliendo, tam candidis etiam moribus, ac miti ingenio, ut optimi Præfulis laudem apud suos retulerit.

DEODATUS.

Deodatus, Episcopus electus Midensis, assensum regium obtinuit Augusti 29, 1224. Sumi qui ante consecrationem obiisse tradant, paulo ante finem anni 1226. ideoq; ab iis inter episcopos hujus sedis non numeratur. Atqui in charta inserta Regesto cœnobii *B. Mariæ juxta Dublin*, qua litem composuit inter Abbatem dicti Monasterii & Priorem ecclesiæ *S. Trinitatis Dublin*. 12 Calend. Novemb. 1226. differt Episcopus Midensis appellatur. Januarii sequentis 26, Henricus rex litteras perscripsit ad *Nettervillum Priorem*, ut *Radulphum de Brackell* sedi Midensi præficiendum curaret. Sed *Radulphus* nescio quare rejecto, *Radulphus le Petit* episcopatum, brevi postea, ipso rege consentiente, obtinuit.

RADULPHUS LE PETIT.

Martii proximè insequentis 30, confirmata est à Rege electio jam dicti *Radulphi le Petit*, sive *Parvi*, Archidiaconi Midensis, viri gravis & prudentis. Obiit grandævus 1230, circa festum

festum S. *Michaëlis*, consecrationis suæ anno 4. Prioratum B. *Mariae Mullengaræ*, Canonicis Augustinianis hic construxit, & prædiis ditavit.

RICHARDUS de la CORNER.

I Anuarii 11, (stylo Anglicano) 1230, *Richardus de la Corner*, Ecclesiæ S. *Patricii* Dubliniensis Canonicus, à Rege *Henrico* 3 confirmatus, consecrationem Pontanæ, in ecclesia S. *Petri*, obtinuit anno 1232. Cœnobio S. *Trinitatis* de *Lismullen* in *Midia*, (quod soror ejus *Avicia de la Corner* Monialibus ord. S. *Augustini* extruxerat) dedit *Munera de Dunsink & Balligodman*. Ecclesiæ suæ magnus præterea fuit Benefactor. Decessit anno 1250.

HUGO de TACHMON.

Hugo de *Tachmon* successit, forte *Tachmona* natus, & inde pro more ab Ecclesiasticis illorum temporum sæpè usurpato, cognomen sumpsit. Ab *Henrico* 2. is summus Hiberniæ *Quæstor*, sive (ut loquimur) *Thesaurarius* constitutus est. Decessit mense Januario 1281. *Mullengaræ* sepultus, cum sedisset annos circiter 21. Hunc virum pium & vitæ venerabilis appellat *Auctor Annalium* *Henrici* B. *Mariae* juxta *Dublin*. *Mauritio* filio *Mauritii* Hiberniæ *Tessitarius* huic nostro *Hugoni* & *Johanni de Sanford* Hiberniæ *Elcætori*, vel uni vel pluribus eorum commissa est potestas ab *Edwardo* 1, (mortuo jam patre) ad sacramentum fidelitatis recipiendum, à Proceribus & Communitate Hiberniæ, data *Westmonasterii*, VII die Decembris 1272.

T H O M A S de S. LEODEGARIO.
Thomas de S. *Leodegario*, illustri natus familia, sed moribus illustrion confirmatus est à Rege, 5 Novembris 1282, sed non consecratus usq. ad 2 Novembris 1287. Eo enim die consecrationem accepit *Kilkennie*, in Ecclesia cathedrali S. *Cassici*, una cum *Roberto de Westford* *Ossorien* Episcopo, à *Johanne de Sanford* *Archiducem* *Dubliniensi*. Post annos deinde 4, in cœtum eorum aditus est, qui *Edwardo* primo ab arcibus in *Hibernia* fuerunt *Consules*. Obiit admodum senex, & per aliquot ante obitum annos valetudinarius, mense Decembri anno Dom. 1320, & à prima electione sua, annis 38.

J O H A N N E S de S. LEODEGARIO.
Johannes de S. *Leodegario*, illustris natus familia, sed moribus illustrion confirmatus est à Rege, 5 Novembris 1282, sed non consecratus usq. ad 2 Novembris 1287. Eo enim die consecrationem accepit *Kilkennie*, in Ecclesia cathedrali S. *Cassici*, una cum *Roberto de Westford* *Ossorien* Episcopo, à *Johanne de Sanford* *Archiducem* *Dubliniensi*. Post annos deinde 4, in cœtum eorum aditus est, qui *Edwardo* primo ab arcibus in *Hibernia* fuerunt *Consules*. Obiit admodum senex, & per aliquot ante obitum annos valetudinarius, mense Decembri anno Dom. 1320, & à prima electione sua, annis 38.

JOHANNES O-CAROLL.

Johannes O-Caroll, vel Mac-Carwill, (nam sic etiam in Archivis Regiis appellatur) Ecclesie Corcagiensis Decanus primum, deinde Episcopus, ad sedem Midensem translatus est a Papa, anno 1321, & hinc Casseliam 1327. Obiit Londini, sub initium Augusti, 1329, in reditu ab Avenione.

GUILIELMUS de PAUL.

Guilielmus de Paul, ordinis Carmelitarum, & ejusdem ordinis in Anglia & Scotia ad tempus Provincialis, patris Eboracensis, Academiae Oxoniensis alumnus, Lutetia porro ad tempus educatus, a Papa provixus Episcopus Midensis, Avenione consecratus est, & temporalibus postea restitutus 24 Julii 1349. Obiit mense itidem Julio, 1349, cum sedisset annos 22. Hunc Lelandus Guilielmum Paganum vocat, Balanus Paghannum, uterque male, ut ex Archivis Regiis liquet, in quibus discreto Guil. de Paul appellatur.

GUILIELMUS de S. LEODEGARIO.

Guilielmus de S. Leodegario, Archidiaconus Midensis, tam Clero Midensi electus, quam a Clemente 6 Papa (nulla electionis habita ratione) provixus, consecratus est in Anglia a Johanne Thurstoe episcopo Wigorniensis & aliis Episcopis 2 Maii 1350, & in festo S. Bartholomaei 1352, ex hac vita migravit.

NICOLAUS ALLEN.

Nicolaus Allenus, Abbas comitis S. Thome juxta Dublin, necessest, consecratus sub initium anni 1353, obiit Januarii (styl. Anglicano) 1366, cum ecclesiam suam administrasset annos fere 14, factus interea Hiberniae Thesaurarius, munus illud sacramentum prestitit 10 Martii 1357.

STEPHANUS de VALLE.

Stephanus de Valle, (alias Wale,) Decanus Limericensis, a Pontifice provixus Episcopus Limericensis, consecratus est 1360. Praefuit illi sedi annos 9, factus interea summus Hiberniae Thesaurarius. Huc translatus est, ab Urbano 5 Papa anno 1369. Obiit intestatus Oxonia, 10 Novembris 1379, & ibidem in ecclesia crenobii Praedicatorum sepultus est.

GUILIELMUS ANDREW.

Guilielmus Andrew, Anglus, ordinis Prædicatorum, S. Theologiae Doctor, ad Episcopatum Achadensem consecratus 1374, ab Urbano 6 Pontifice, huc translatus est anno 1380. Post quinquennium decessit, in vigilia S. Michaelis Archangeli 1385.

ALEXANDER de BALSOT.

Successit illi Alexander Petit, Episcopus Ossorienfis, vulgò dictus de Balsot, à loco nimirum ubi natus est, in comitatu Oxoniensi. Bulla translationis publicatae sunt in Ecclesia cœnobii S. Petri nova villa juxta Trim. Decembris 14 1386. Is ex Canonico ecclesiae S. Canici Kilkenniae, ad Episcopatum Ossoriensem promotus, temporalibus illius sedis relictus est Maii 12 1371. Ab Edwardo 3 rege paulò post constitutus est ad tempus Hiberniae Thesaurarius, deinde à Richardo 2, primùm Thesaurarius, postea Cancellarius, necnon ad tempus, postquam nimirum factus fuisset episcopus Midenfis, Justitiarius. Ecclesiae Ossorienfi præfuit annos circiter 15, tumq; à Papa ad sedem Midensem translatus est, à clero Midenfi antea postulat. Mortem obiit apud Ardbracan (villa est in qua Episcopi Midenfes residere ut plurimum solebant) 10 Novembris 1400, & Trimae in cœnobio B. Mariae sepultus est.

ROBERTUS MONTAIN.

Robertus Montain, Rector ecclesiae de Kildalky, à Papa provisos successit. Ex Archivis regis constat custodiam temporariam hujus sedis à morte Alexandri concessam fuisse Roberto Mafcal, Cantabrigiae, Henrico 4 à Confessionibus, qui brevi postea factus est Episcopus Herefordiensis in Anglia. Eum enim (ut videtur) huic sedi præficere Rex annis fuerat, licet irritò successu. Præfuit Robertus Montain annos 10, & 24 Maii 1412, debitum naturae persolvit.

EDWARDUS DANTSEY.

Edwardus Dantsey, Archidiaconus Cornubiensis, à Johanne 23 provisos, administratur per clerum Midensem 8 Maii 1413. Obiit Januarii 4 (stylò Anglicano) 1429, cum sedisset annos plusquam 16, constitutus interim ad tempus summus Hiberniae Quaestor, & postea Deputatus Johannis de Grey equitis, Hiberniae Locum-tenentis.

JULIO

c I

GUIL.

GUILIELMUS HADSOR.

Eodem mense quo Dantseius obiit, *Thomas Scurlocm*, Prior coenobii S. Petri novæ villæ juxta Trim, tunc porro Hiberniæ Thesaurarius, electus est Episcopus Midensis. Electus Romam properat, confirmationem à Papa petiturus. Sed ibi speratâ (ut videtur) sede excidit. Certè vel non fuit consecratus, vel admodum exiguo tempore supervixit. Eo verò sive rejecto, sive defuncto, *Guilielmus Hadsor*, natus (ni fallor) in comitatu Louthensi, Episcopus declaratus est Midensis & consecratus. Excessit è vivis, (ut ex Archivis regis liquet) in festo Ascensionis Domini 1434.

GULIELMUS SILK.

Qui successit *Guilielmus Silk*, Juris Canonici Doctor, & curiæ Midensis Officialis, obiit apud Ardbracan, Maii 9 1450, & sepultus jacet in ecclesia B. *Maria de Killeen*. Tertio die postea, custodia Temporalium illius sedis commissa est *Guilielmo Ouldball* Equiti aurato, Camerario *Richardi Ducis Eboracensis*.

EDMUNDUS OULDBAL.

Successit eodem anno, *Edmundus Ouldbal*, Carmelita Norwicensis, frater jam dicti *Guilielmi Ouldbal*. Obiit apud Ardbracan, 9 (alii habent 29) Augusti 1459, & in ecclesia ibidem sepultus est.

GUILIELMUS SHIRWOOD.

Guilielmus Shirwood, à Pio 2 Pontifice provusus, consecratus fuit 1460. Dublini decessit 3 Decembris 1482, at sepultus in ecclesia Sanctorum Petri & Pauli novæ villæ juxta Trim. ante summum altare, cum sedisset annos 22, factus interea ad tempus *Deputatus* (ut loquimur) *Georgii Ducis Clarentiæ Locum-tenentis* Hiberniæ, & postea Hiberniæ Cancellarius.

JOHANNES PAYN.

Johannes Pavn Dominicanus, S. Theologia Doctor, à Sixto 4 Pontifice provusus 17 Martii Shirwood mortem insequentis, *intromissus* dicitur per clerum Midensem, in festo S. Dominici (4 nempe Augusti) 1483. Obiit 6 Martii 1506, & sepultus est (ut *Georgius Coglen* habet) Dublini, in coenobio sui ordinis.

Veruntamen sepulchrum marmoreum, aëreis laminis olim ornatum, sibi & successoribus suis Dublinii in Ecclesia S. *Patricii*, non procul à porta occidentali statuit, id quod rude Epitaphium Latine, claudicante rhythmo, ibi inscriptum, etiamnum docet. Sedit annos plusquam 23, factus interim (3 Octobris 1496) Rotulorum Cancellaria Custos. Vir fuit eb eleemosynas & mensam hospitali celebratus. De eo vide plura, in Annalibus rerum Hibernicarum, regnante *Henrico* Septimo, à me per scriptis.

GUILLIELMUS ROKEBY.

Guilielmus *Rokeyus*, Juris Canonici Doctor, patriâ Eboracensis, per *Julium* 2 Pontificem Episcopus renuntiatus est Midenfis, 1507, & per eundem Papam Dublinium translatus 28 Januarii 1511, ubi obiit Novembris 29 1521. De quo inter Dublinenses fusiis.

HUGO INGEL.

Successit illi, tam in Ecclesia Midenfis, quam in Dublinensi, *Hugo Ingel*, Anglus, S. Theologiae Doctor, à Papa designatus. Mortem obiit Dublinii, 1528. ex sudore Anglico. De illo itidem inter Dublinenses Archiepiscopos, vide plura.

RICHARDUS WILSON.

Richardus *Wilsonus* Anglus, à Papa provifus, successit 1523. & sedit annos circiter 6.

EDWARDUS STAPLE.

Edwardus *Stapleus*, patriâ Lincolnensis, successit, à *Clemente* 7 provifus 1520. Commendatarius ad tempus Hospitalis S. *Bartholomaei* Londini. Sub *Maria* Regina, exauthoratus est, Junii 29 1554, morbo brevi postea sublatus, cum per aliquot ante obitum annos, valetudinarius fuisset.

GUILLIELMUS WALSH.

Guilielmus *Walshus* S. Theologiae Doctor, patriâ Waterfordiensis, *Stapleo* successor designatus, Temporalibus restitutus est 22 Novembris 1554, sed sub *Elizabetha* Regina exauthoratus & in carcerem conjectus, post aliquot annos in exilium deinde pulsus est, Compluti in Hispania, obiit pridie Nonas Januarii 1577, & ibidem in templo Collegii ordinis Cisterciensis, (cujus ordinis ipse fuerat monachus) sepultus.

HUGO

HUGO BRADY, successior ab Elizabetha Regina designatus, consecratus est anno 1563 & eam annos praefuit

circiter 20, à vita migravit 13 Februarii 1583, Danboyne, ubi natus est, & in ecclesia parochiali ibidem jacet sepultus.

THOMAS JONES, patriâ Lancastriensis, Cancellarius primum

deinde Decanus ecclesiae S. Patricii Dublin. consecratus 12 Maii 1584, Dublinium translatus est 8 Novembris 1605. De illo vide plura, inter Archiepiscopos Dublinenses.

ROGERUS DOD, S. Theologiae Doctor in Academia Cantabrigi-

ensi, Decanus Salopienfis, consecratus sub exitu anni 1603, vel initium insequentis, obiit apud Ardracan, 27 Julii 1608, & in ecclesia ibidem sepultus est.

GEORGIUS MOUNTGOMERY.

Georgius Montgomerius, natione Scotus, S. Theologiae Doctor, ex illustri comitis Eglintoniae (Montgomeriorum apud Scotos familiae principis) stirpe oriundus, Decanus Norwicensis, Jacobo Regi a facis, anno 1605, Episcopatus Dorensis, Raphrensem & Clochorensis consecutus est. Anno vero 1610, duobus prioribus relictis, Midenfis Episcopatus administrationem suscepit, cui simul cum Clochorensi praefuit, quam diu vixit. Obiit Londini, Januarii 15 (stylo Anglicano) 1620. Corpus in Hiberniam deportatum, in Ecclesia Ardracanensi tumulatum est.

JACOBUS USSERIUS.

Jacobus Usserius, S. Theologiae Doctor, Dubliniensis, consecratus Pontanae in ecclesia S. Petri, anno 1621, Armacham translatus est Martii 21 1624. De eo vide plura, inter Archiepiscopos Armachanos.

ANTONIUS MARTIN.

Antonius Martin, S. Theologiae Doctor Dubliniensis, Decanus Waterfordiensis, consecratus est Dublinii in ecclesia S.

Patricii, Julii 5 1625, à *Lanceloto* Archiepiscopo Dublinensi, *Guilielmo* Archiepiscopo Tuamensi & *Guilielmo* Darenfi Episcopo. Natus in fuit Galvia, educatus partim in Gallia, partim Cantabrigia, in collegio Etmavelia, in patriam reversus, in numerum sociorum cooptatus est Collegii S. Trinitatis juxta Dublinia, ubi & ego tunc adolescens Philosophiam eum prælegendem audiui, quod gratitudinis ergo libenter memoro. Obiit in dicto Collegio, cujus Præpositus fuit, mense Julio 1650, ex peste tunc Dublinii grassante, & in sacello Collegii sepultus est.

HENRICUS LESLEY.

Henricus Lesley, Scotus, S. Theologiae Doctor, Decanus Dunensis, & Thesaurarius ecclesiae S. Patricii Dublin. Carolo 1 Regi à sacris consecratus episcopus Dunensis & Connorensis Pontana in Ecclesia S. Petri 4 Octobris 1635, huc translatus est 18 Januarii 1660. Obiit Dublinii senectute gravis, Aprilis 7 1661, & ibidem in ecclesia S. Trinitatis sepultus est, 10 ejusdem mensis.

HENRICUS JONES.

Henricus Jones, S. Theologiae Doctor ex Academia Dublinensi, Decanus Connorensis, Ludovici Jones filius, Laonensis olim Episcopi, consecratus est Dublinii, in ecclesia S. Trinitatis, Episcopus Clonorensis, à *Lanceloto* Archiepiscopo Dublinensi, *Guilielmo* Darenfi & *Georgio* Clonensi episcopis, 9 Novembris 1645, ad sedem Midensem translatus 25 Maii 1661, & brevi postea, in numerum illorum allectus, qui Regi sunt ab arcanis in Liberta confidit.

indeq; in Annalibus Hibernicis, Episcopus de Cluainois vulgò *Clunes*, appellatur. Ecclesia ea de *Cluainois*, una est è 4 præcipuis Ecclesiis hujus insulæ, in quas sicut totum in ecclesia de *Derrigallagh*, celebris est *Tigernaci* memoria. Obiit is Novis Aprilibus 550, vel 549, ad quem diem in Martyrologio Molani, *Natalis* ejus ita consignatus est, *In Scotia* (majorem intellige, sive Hiberniam) *S. Tigernaci Episcopi & Confessoris*. Canonicis ordinis *S. Augustini* conobium is extruxit apud *Cluainois*. Extat in Bibliotheca Collegii *S. Augustini* Cantabrigiæ Officium ejus, cum Hymno, cujus initium est, *Alibi dicitur celebris sancti Tigernaci*.

SANCTUS *Simellus* successisse perhibetur, cujus memorie dicata
est Ecclesia de *Clarinssochtain*.

DEODÉAGH A.

Figures. —

S. U. L. I. N. S.

Successit S. Ultano, à Macarthur familia ortus. Alius hic est, S. ab Ultano S. Furfes fratre, de quo *Verba*, lib. 2. Histor. Angl.

cap. 19. Tumulus dicitur Glothorn, in coemeterio S. Margarethe,
iuxta eius sepulchrum.

Arch.
Fireleau.

Cedach. *Optic. intelligens.*
Crimin. Roden. *& in Ecclesiis*

L'ABBATE

Succellit S. Lasérianus, al. *Molaisre*, Abbas cenobii Deveni-

in stagno *Ern*, ab Hibernis dictum *Daim-Inis*, i. Insula Bovium. Obiit anno 571 alii 562. Septembris 12 vel ut alii volunt Aug. 12.

Tigra 4

S. ENNA,

IN Regesto Clochorensi, Altigerna subicitur S. *Edm* filius
Conaia, cui consecrata fuit ecclesia *Abbadurchair*. Verum cum *Enna* ille floruerit, *Enna* quomodo potuit esse 15 Episcopus, in hac serie.

RONANUS.

Ronanus, filius *Edi dnib* (alias *Hugonis nigri*) Regis *Hibernie*,
cui consecrata fuit Ecclesia *Abbadurchair*.

S. EDANUS, al. AIDANUS.

Sanctus *Edanus*, cui consecrata fuit ecclesia de *Cathair Edani*,
Hibernia, anno Dom. 635, Britanniam perit, ubi ab *Osualdo* Rege
honorifice susceptus, Northumbrios ad fidem Christi convertit,
& Lindisfarnensis primus factus est Episcopus. Mortuus obiit
anno 651, in *Northumbria* (ut videtur) consecrata est
ecclesia de *Mall*. Regis, qui mortuus perit, *Osualdus* Rex
Hibernie, cui consecrata fuit ecclesia de *Abbadurchair*.

MALCOBA.

Malcoba al. *Malcaba* floruit anno 640. Frater *Edani*,
Edani, filius *Edani*, sive *Hugonis* Regis *Hibernie*. *Mal-*
coba huic consecrata est ecclesia de *Drumclash*.

S. ADAMNANUS.

Sanctus *Adamnanus*, in Regesto Clochorensi *Hibernie* *Legatus*
dictus, hunc sedem prefatus dicitur. Nescio an idem sit
Adamnanus illo *Hibernie* Monasterii Abbate, cuius *Acta*
magna cum laude meminit, lib. 3. *Historia Ecclesiastica*, cap. 16.
Tempora certe late conveniunt. Huic consecrata dicitur
ecclesia in capite platee *Cathair Edani*, de *Abbadurchair*.

Dianach.

Altigren.

S. CIARANUS.

Post *Altigrenum*, in Regesto Clochorensi collocatur S. *Ci-*
ranus filius *Artificis*, de *Cluainmacnois*. Verum ex ipsius
vita, & Annalibus *Hibernicis*, certo constat eum ad longè an-

EDANUS O-KELLEY.

Defuncto Christiano, Edanus five Odo O-Kelley à S. Malachia tunc Dubensi Episcopo (cujus discipulus fuerat) ad hanc sedem electus est & consecratus. Anno deinde 1145, Donatus O-Carol, vel mac-Carwil Rex Ergallie & hic noster Edanus Canonicis Regularibus novum fundarunt cœnobium Louthæ, in quo ipse Edanus sepultus est anno 1182, aliis 1180, cum sedi Clochorensi, cum annexa Louthensi, præfisset annos circiter 42. Is porro cœnobium de Kwock juxta Loutham, aliis dictum de Moge Apostolorum Petri & Pauli, quod idem Donatus construxerat, prædiis ditavit, quæ sibi contulerat Donatus, ut è Regesta Clochorensi intelligimus. Locus olim appellabatur Bnock-na-segga, i. Collis fornicarum. Edanus hic Confessarius fuit Dermoti Regis Lagendæ. Hunc Philippus Seguinus, cumque sequutus Christophorus Henriques mendosa factum asserunt Archiepiscopum Atmachanum.

Melisa, aliis Malachias O-Carrol successit, & Archiepiscopus Atmachanus designatus, in itinere Romam versus obiit anno 1184.

CHRISTIANUS O-MAT TUREN. **D**efuncto Christiano, Christianus O-Mat Turen Abbas cœnobii de Clon-cro, cum præfisset Societate Clochorensi annos 7, decessit. Melifonius successit, & præfuit annos 4. Ecclesiam omnino subornavit extra Dubliniam, Johanni O-Mat Archiepiscopo Dublinensi & successoribus ejus, per scriptum suum, ita remisit & renuntiavit, et duntaxat, sibi quoad viveret, reservata, tota de dicto Archiepiscopo & de ecclesia S. Trinitatis, iude Regesta Archiepiscopi Dublinensis, quod Crati mibi vocant, liquit.

TIGERNACUS.

Tigernacus filius Gilla-Ronani, Canonicus Augustinantis successor ejus obiit 1218, & in cœnobio B. Mariæ Lovidæ, five Louthæ, prope Edanum O Kelley prædecessorem sepultus est.

M

DONATUS

DONATUS O'FIRABRA.

Donatus Tigernachensis successit Donatus O'Fidabra. & cum
 p'antus hic sedisset, designatus Archiepiscopus Armachanus
 confirmationem obtinuit Regiam Septembris 20. 1227. De quo
 vide plura inter Armachanos.

Nebemia O'Brogan, qui successit, obiit (ut conjicio) 1240.
 Nam Februarii Insequenti 8, Henricus 3 Rex Angliæ per
 literas mandavit Mauritio filio Geraldus Hiberniæ Justitiaro, ut
 Episcopatum Clochorensem Archiepiscopali sedi Armachanæ
 propter utriusq; paupertatem conjungendum curaret. & ut A.

(Alberto) Archiepiscopo Armachano plenam seisinam habere face-
 ret, de omnibus terris, &c. ad Episcopatum Clochorensem pertinen-
 tibus. Hæc ex Archivis Regiis in turri Londinensi asservatis. Ve-
 rum quaquàm intentio duas illas sedes uniendi eo tempore suc-
 cessu careret, post paucos tamen annos, Diocesis hæc Clochoren-
 sis arctioribus circumscripta est finibus, ut in proximo successore
 patebit.

DAVID O-BROGAN.

David O-Brogan, Nebemia O'frater successit. Hic circa jurif-
 dictionem & possessiones ecclesiæ suæ multum defudavit.
 Ceterum per potentiam Germani O'Geraldus episcopi Derensis
 & nationis suæ de Keshloghan, ecclesiā de Ardara, cum
 plurimis aliis ecclesiis de Ofeabra, per Reinerii etiam & Patricii
 Armachanorum Præsulum potentiam, Ecclesiā Ludunensem sive
 Louthensem, cum tribus Decanatibus, de Drogheda, Atrio Dei
 & Dundalka, amisit. Nam licet duæ illæ sedes (Ludunensis
 & Clochorensis) originatæ fuerint distinctæ, tandem tamen
 unæ & unitæ manserunt, usque ad tempus hujus David.
 De hac re, citat jam dicti David Actio, data Perusii, Id. Ap-
 rili 1252, contra Reinerium Archiepiscopum Armachanum, in
 suo inuito successu. Demum post longas, his de rebus contenti-
 onæ, frustra susceptas, luctationes, & paralyti oppressus, naturæ
 debitum persolvit anno 1262 & in monasterio Mellifontis, cujus
 monachus aliquando fuerat, sepultus est.

MICHAEL

MICHAEL.

Post *Davidis* obitum, *Reginaldus Mac-Gilla-fin* Archidiaconus Clochorensis, a Capitulo Clochorensi electus est Episcopus. Atque cassata ea electione, per *Patricium O-Scanlain* Armachanum Archiepiscopum, substitutus est *Michael Mac-Antfair* Officialis Armachanus, consecratus Septembris 9 1268. Praefuit is annos 17, vel, ut alii volunt, 19, & Clochoræ, in coenobio Canoniorum B. Mariæ sepultus est. Permutaverat is cum conventu eo *Curiam*, prope coenobium, in qua predecessores ejus residere solebant, pro loco extra urbem dicto *Disert-na-cuslac*, ubi novas aedes episcopales sibi & successoribus extruxit.

MATTHEWS MAC-CATASAI D.

Matthews mac-Catasaid, Cancellarius Armachanus, dum in curia Romana, Armachanae Ecclesiae negotia procuraret, a Decano & Capitulo Clochorensi unanimiter Episcopus electus est. In patriam reversus, a *Nicolas* Archiepiscopo Armachano confirmatus, ejusque assensu & mandato, a *Tigernacho* Dromorensi, *Florentio* Rapotensi & *Mauritio* suffraganeo Cenaniensi Episcopis, in monasterio S. Mariæ de *Lisgool*, alias *Lisgabail*, consecratus est, die Dominico, in festo Apostolorum *Petri & Pauli* 1287. Extant *Matthæi* hujus Constitutiones, an. 1298 & 1301 editæ. Aedes Episcopales is construxit, tam apud *Rossiter*, quam in insula S. *Macartini* apud *Mucnamba*. Clochoræ porro Capellam condidit, ad sepulchrum ejusdem *Macartini*, Cimiterium mure circumdedit, & Ecclesiam suam Cathedralen de novo edificavit, cui duas porro campanas contulit, necnon quoddam pulchrum & crucem argenteam deauratam, præter mitram, casulam & alia vestimenta. Anno deinde 1308, (8 Idus Septembris) ossa B. *Constantis* de *Eonois* & B. *Fergumithi* Episcopi de *Cutmain*, in thecas transulisse dicitur. In *Hugonis Kirkstedii* monachi Cisterciensis catalogo, de illustribus Monachis, notatur memoria *Constantii* monachi & *Abbatis Hiberniæ*. Fuit is Abbas de *Inis-cofive Eonois*, in Lacu *Ernensi*. Obiit 14 Novembris 777. Praefuit *Matthæus* hic annos circiter 28. Decessit 1316, & in Ecclesia sua sepultus est.

GELASTUS O-BANAN.

Gelasus O-Banan, Comorbanus S. *Tigernaci* de *Clonin-cois* sedit annos 3. Obiit anno 1219.

NICHOLAS

NICOLAUS mac-CATASOID.

Nicolaus mac-Catsaid, Archidiaconus Clochorensis, successor electus in cœnobio Sanctorum Petri & Pauli de Chuan-
eais, in vigilia S. Matthiæ Apostoli 1319, consecratus est anno
insequenti, in cœnobio Canoniorum de Lisgabail, per Michaellem
Derensem, Thomam Rapotensem & Patricium Triburnensem Epif-
copos. Obiit in autumno 1356, cum hic loci sedisset annos 36,
& in ecclesia sua sepultus est.

BERNARDUS mac-CAMÆIL

Bernardus, aliàs Brienn mac-Cameil, Archidiaconus Clochorensis, Richardi filii Radulphi Archiepiscopi Armachani operā, ab Innocentio 6 Pontifice provissus est. Mortem obiit Clochorz, ex peste, quā universa Hibernia, & speciatim Urbs Clochorensis misere fuit afflicta, illā nimirum (ni fallor) quam anno contigisse 1261, nostri docent Annales. Sunt tamen qui tradant eum mortem obiisse anno 1258. & multis alijs.

MAC-CAT AS A ID

Rev. Matthew Mac-Cathaidh, Archidiaconus iidem Clachorenfis, in prioris **Matthew Mac-Cathaidh** fratre nepos, à Decano & Capitulo Clachorenfis legitime electus, à Milone Archiepiscopo Armachano, **Bishop of Dunblane** & **Andreas Ardachaden** Episcopo consecratus est: in ecclesia parochiali de **Drumcassan**. Præfuit priusque scilicet

Obd O-N_EAL

C **D** **E** **F** **G** **H** **I** **K** **L** **M** **N** **O** **P** **Q** **R** **S** **T** **V** **X** **Z**

quis quidam, monachus Cisterciensis 8

Doctor à Papa provisus successit.

ARTHURUS mac-CAMÆIL.

A *Rthrum mac-Cameil*, *Argindiaconus Clochorensis*, vlt gra-
vis & eruditus consecratus est 1389. Hujus tempore,
apud nempc 28 1395, dum capellam S. Maccartini de novo
erigi curaret, Ecclesia ipsa cathedralis Clochorensis, & duæ ca-
pella

pellæ, & Monasterium B. *Mariæ*, necnon Curia Episcopi, unâ cum 32 aliis ædificiis, &c. incendio conflagrârunt. Ad Ecclesiæ & Curia suæ structuram & reparationem, *Arthurus* hic omni studio postea incubuit. Extant Ordinationes ejus, anno 1395 & 1430 editæ. E vivis excessit die S. *Laurentii* 1432, cum hanc Ecclesiam rexisset annos circiter 43.

PETRUS MAGUIRE.

Petrus *Maguirius*, Archidiaconus itidem Clochorensis tam à Capitulo postulatus, quàm à Pontifice provisor, successit, & obiit 1450, cum paulo ante obitum (ut videtur), resignasset.

ROGERUS MAGUIRE.

Rogerus aliàs *Ross Maguirius*, filius *Thomæ* junioris Dynastæ Fermanachenfis, à Papa provisor, consecratus est Pontanæ, à *Johanne Mey* Archiepiscopo Armachano, anno 1449. Sedit annos circiter 34. Obiit 1483, & in ecclesia S. *Romani* de *Achadurchar* sepultus est.

EDMUNDUS CURCEUS.

Edmundus *Curceus*, sive *Courcy*, ordinis Minorum, nobili ortus familiâ Curceorum Momoniæ, S. Theologiæ Professor, consecratus est Episcopus Clochorensis anno 1485. *Henrico* Septimo ob perspectam fidem postea percharus. Anglicæ gentis is primus fuit qui sedem hanc obtinuit, ubi eum 9 annos sedisset, ab *Alexandro* 6, 6 Calend. Octobris 1494, Rossam translatus est.

NEHEMIAS CLONIN.

Nehemias *Clonin*, ordinis S. *Benedicti*, vel ut alii habent, ordinis Eremitarum S. *Augustini*, ab *Alexandro* 6 Papa, provisor est Episcopus Clochorensis 24 Januarii 1502, per translationem *Edmundi Curcei*. Is anno sequenti, 29 die Augusti, ad instantiam *Patricii O-Conally*, (qui successit) resignavit episcopatum, reservatâ pensuunculâ 18 ducatorum, de camera sibi annuatim pendenda.

PATRICIUS

PATRICIUS O-GONALLY..

Patricius O-Gonally, Abbas coenobii sanctorum *Petri & Pauli de Cluanotes*, à Julio 2 Pontifice, provifus 7 Martii 1504, à Roma in Hiberniam eodem anno reverfus, *relictis fuis literis in Banca*, paucis post reditum diebus, ex peste obiit.

EUGENIUS MAC-CAMÆIL.

Eugenius mac-Camail, Decanus Clochorensis, à Julio 2 itidem provifus, 4 nempe Aprilis 1505, confecratus est ab *Octaviano* Archiepifcopo Armachano, *Thoma* Kilmorensi & *Tiberio* Dunensi & Connorensi Epifcopis, anno 1508. Deceffit 1515.

PATRICIUS CULIN.

Patricius Culin, ordinis Eremitarum S. *Augustini* fucceffit, electus 1519. Hujus & *Roderici* Caffidei Archidiaconi Clochorensis curâ, Regestum Clochorenfe concianatum est, unde maximam partem defumpimus eorum quæ de Prædecefforibus ejus dicta funt. Mortem obiit sub initium veris, anno 1534.

HUGO O-CERVALLAN.

Hugo aliàs *Odo O-Cervallan*, à *Paulo* 3 provifus, à Rege *Henrico* 8, præfrito pro more homagio, confirmatus est 1542. Extant Constitutiones Ecclefiafticæ ab eo editæ 26 Octobris 1557. Quam diu fedit nondum reperi.

MILERUS MAGRAGH.

Milerus Magragh, *Franciscanus*, à *Pio* 5. Pontifice Dunensis renuntiatus Epifcopus, Protestantium poftèa doctrinam protellus *Elizabethæ* Reginae conceffione, in hac fede collocatus est 18 Septembris 1570, atq; hinc 3 in fequentis Februarii, ad Archiepifcopatum Caffeliensem tranflatus, in quo grandævus deceffit. De eo plura inter Caffelienses.

GEORGIUS MOUNTGOMERY.

Vacavit fedes Clochorensis annos plurimos. Anno verd 1605, *Georgius* Mountgomery, Scotus, S. Theologiæ Doctor, *Jacobi* Regis gratiâ, hunc Epifcopatum, fimul cum Derenfi & Rapotensi obtinuit. Anno deinde 1610, duobus pofterioribus relictis

relictis, Midenſis etiam Episcopatus adminiſtrationem ſuſcepit. Eo ſedente, *Jacobus* Rex cœnobium Clochorenſe cum prædiis ejusdem, ſedi huic Episcopali, inter alia quamplurima dona contulit, quâ munificentia, hic Episcopatus inter opulentiffimos totius Hiberniæ hodiè reſetur. De eo, inter Midenſes plura.

JACOBUS SPOTTISWOOD.

Jacobus Spottiswood, Scotus itidem, & S. Theologiæ Doctor, frater *Johannis Spottiswood* Archiepiscopi S. *Andreae* in Scotia, conſecratus Pontanæ, 1621, obiit Westmonasterii, ſub medium Martii 1644.

HENRICUS JONES.

Henricus Jones, S. Theologiæ Doctor Dublinienſis, conſecratus episcopus Clochorenſis 9 Novembris 1645, ad ſedem Midenſem tranſlatus eſt 25 Maii 1661.

JOHANNES LESLEY.

Johannes Lesley, Scotus, S. Theologiæ Doctor, Episcopus Inſularum, Raphoam tranſlatus eſt Junii 1633, eodemque anno *Carolo* Regi conſtitutus eſt ab arcanis in Hibernia conſiliis, in hac tandem eccleſia conſedit, menſe Junio 1661.

N² DE

DE

Episcopis DUNENSIBUS.

S. CAILANUS.

DUnum (sicut alias notavi) antiquitus *Ara-Cealtair* dictum, nomen habet à collino situ, Dunum enim priscis Gallis, Britannis & Saxonibus collem vel situm acclivem denotabat. Atque hinc Lugdunum & Juliodunum in Gallia, Dunelmum, Camalodunum, Sorbiodunum & similia in Anglia manarunt: neq; aliam habebat significationem apud Hibernos. Nam hæc sedes in Regesto censuum Cameralium Centii Camerarii appellatur *Dun-da-legblas*, quam vocem Hiberni interpretantur *Collem binorum mediorum catene*. Et *Jocelinus* cap. 38, à *catenis confractis* Dunum nomen sortitum fuisse asserit. Sic porro à collino situ in Hibernia nomina deducunt *Dun-amaw*, *Dun-keran*, *Dun-gannon* & *Dun-garvan*. Exempli alia satis obvia sunt: sed in re tam nota hæc sufficiant. Primus hujus sedis Episcopus perhibetur S. *Cailanus*, S. *Macnisi* Episcopi Connorensis æqualis, sed in Episcopatu posterior, ex Nendrumensi Abbate factus Dunensis Ecclesiæ Episcopus, sub exitum seculi post Christum natum quinti.

S. FERGUSINS.

Sanctus *Fergusius* filius *Ængusii*, regio Hibernorum sanguine natus, utpote qui originem duxit à *Coelbadio* rege Hiberniæ defuncto anno 357. Abbas fuit primum (uti fertur) cœnobii de *Kill-bian* quod ipse fundaverat, factus postea Episcopus Dunensis in illius sedis regimine decessit 30 Martii 583. Ad quem annum, ita *Annales Ultonienses*, *Quies Fergusii episcopi Dromalethglas*, qui fundavit *Cill bian*.

Ad

Ad successores ejus quod attinet, non reperi (fateor) Episcopi cujuspiam Dunensis mentionem per multas postea annorum centurias, nisi unius, dicti Flaghertachi, quem Annales Prioratus Insulae omnium Sanctorum obiisse perhibent anno 1043. Et credibile videtur ferre toto eo tempore hanc sedem proprio caruisse Antistite, & Dioecesi Episcopi Connorensis fuisse incusam.

MALACHIUS O-MORGAIR.

DES. *Malachia* supra diximus inter Archiepiscopos Armachanos, è vita ejus à S. Bernardo descripta. Satis erit hic annotare eum ex Abbate cœnobii Banchorensis quod ipse restauraverat, factum fuisse Episcopum Connorensis, 30 ferme ætatis suæ anno, & octennio postea Armachanum Archiepiscopum, sed intra triennium Archiepiscopatu Gelasio successoris resignato, ad suam (inquit Bernardus) paraciam rediit, non tamen Connereth, & audi causam dignam relatu. Dioecesis illa duæ fertur habuisse antiquitus Episcopales sedes & duos extitisse Episcopatus. Id visum melius *Malachia*: itaq; quos ambitio conflavit in unum, *Malachias* revocavit in duos, partem alteri Episcopo cedens, partem retinens sibi, & propterea non venit Connereth, quod in eam jam Episcopum ordinasset, sed Dunum se contulit, determinans paraciam, sicut in diebus antiquis. Hæc anno 1137, vel (ut alii volunt) 1136. Decessit 2 Novembris 1148, in Monasterio Clarevallis, in itinere suo Romam versus. De eo vide plura, inter Archiepiscopos Armachanos.

MALACHIUS 2.

Successit illi *Malachias*, alias *Melisa* *Mac-Inclericur*, vir doctus, qui obiit admodum senex anno 1175. Interfuit is Synodo à Cardinale Paparone Pontificis in Hibernia Legato, Kenanuse celebrata, anno 1152.

GELASIUS.

Gelasius (al. *Gilladomnai* filius *Cormaci*) eodem anno sacrat, ante annum circumactum, è vita migravit.

MALACHIUS 3.

Malathias alius successit, qui in prælio captus anno 1177, quo fusus est Rodericus Ullidæ Regulus, à *Johanne Curcao*, sed Viviani Cardinalis rogatu, libertati ac pristinae dignitati mox restitutus est. Eo sedente, *Johannes* ille *Curcao*,
O Ullidæ

Ullidā expugnata, Canonicorum secularium loco, Monachos Benedictinos, & cenobio S. *Werburge* virginis Cestrie, in ecclesia cathedrali Dunensi collocavit, quibus ex eorum sodalitis, Priorem praefecit *Guilielmum de Etlesbale*, anno 1183. Et sub eodem tempore, ejusdem *Curci* suasu, Ecclesia ea cathedralis, quāquam antea S. Trinitatis nomini consecrata, in S. *Patricii* honorem dicata est. Non paucos autem credidisse Iliadem maiorum *Curcaum* inde sibi postea attraxisse, author est *Christophorus Pembrigus* in Annalibus suis. Utcūque, maximam olim claritatem loco proculdubio conciliavit S. *Patricii* sepultura, cui etiam corpora SS. *Columbe* & *Brigide* postea translata fuerunt. Hujus cenobii Priori & monachis *Malachius* multa contulit praedia, reservato sibi *Castodio* & *Abbatie* titulo, sicut fit (uti verba sunt chartae) in ecclesia *Wintoniensi*, vel *Coventrensi*, retenta etiam ad honorem & reverentiam Episcopatus sui, medietate oblationum, in his & festis anni, & non amplius, scil. in Natali Domini, in Purificatione S. Mariae, in festo S. *Patricii*, in Pascha & Pentecoste. Decessit circa annum Dom. 1201.

RADULPHUS.

Radulphus, Abbas primū Kinlossensis, deinde anno 1194, Melrossensis in Scotia, adjuvante tandem *Johanne de Salerno*, Presbytero Cardinale tit. S. *Stephani* in monte Celio, *Innocentii* 3 Legato, ad hunc Praesulatum euectus est anno 1202. Praefuit annos plus minus 11.

THOMAS.

Thomas quidam successit, cui & successoribus *Hugo de Lacy* comes Ultoniae praedia multa contulit in Arte & *Orech*, vel sicut hodie nuncupantur, in territoris (nam ita intelligo) de Ardes & *Iveagh*. Praefuit usque ad annum Dom. 1237. sed quā diū postea, nondum reperi. De eo vide plura, apud *Matthaeum Parisensem*, in vita *Guilielmi* 22 Abbatis S. *Albani*.

RANULPHUS.

Ranulphus quidam, successor ejus obiit 1253. Tumque sedes per aliquot annos vacavit.

REGI

REGINALDUS.

Defuncto *Ranulpho*, Monachi Ecclesie cathedralis S. *Patricii* Dunensis *Thomam Lidelum* suffragiis suis designant Episcopum, anno 1258. Sed hanc electionem *Henricus 3* rejecit, & Episcopatum contulit *Reginaldo* Archidiacono Dunensi, qui cum annos hic praeuisset 7, ad Episcopatum Clonensem in Momonia translatus est 1265, ubi obiit 1273.

THOMAS LIDELLUS.

Translato (uti diximus) *Reginaldo*, Monachi Dunenses de novo elegerunt sibi in Episcopum, *Thomam Lidelum*, qui a Papa confirmatus assensum Regium obtinuit & temporalibus restitutus est 5 Novembris 1266. Praefuit huic sedi annos circiter 10. Dedit is Ecclesie S. *Pauli* Londini 40 dies Indulgentiarum, anno 1270.

Post *Lidelli* obitum, Monachi Dunenses impetrata prius licentia regia 20 Februarii 1276, Episcopum designant *Nicolaum* quendam, Ultoniae Thesaurarium, & Priorem (ni fallor) ecclesie cathedralis Dunensis. Praefuit is annos plus minus 28. Obiit 1304.

THOMAS KITTILL.

Martii insequentis 28, licentia eligendi a Rege concessa est Priori & conventui S. *Patricii* Duni. Hi *Thomam Kittillum* eligunt. Temporalibus is restitutus est Julii 1305. Praefuit huic sedi annos 8. Decessit 1313.

THOMAS BRIGHT.

Thomas Bright, Prior ecclesie Patricianae Duni, a Monachis Dunensibus licentia regia impetrata, Episcopus electus, a *Rolando* Archiepiscopo Armachano consecratus est 1314. Obiit 1327, & in Ecclesia sua sepultus est.

RADULPHUS DE KILMESSAN.

Iohannes de Baliconingham, Rector ecclesie Ardwhinensis, a Priori & Capitulo legitime electus, & assensu Regio confirmatus 1328, postquam fructus Episcopales, aliquantisper accepisset,

cepisset, à *Johanne* 22 Papa, cassatâ eâ electione, ad Episcopatum Corcagiensem, promotus est, Et *Radulphus de Kilmessan* Minorita, ejusdem Pontificis mandato, à *Bertrano* Cardinale Episcopo Tusculano consecratus, Temporalium restitutionem accepit 1 Aprilis 1329. Præfuit annos 24. & anno demum decessit 1353, mense Augusto. Eo sedente, *Edwardus* 3 Rex confirmavit Ecclesiæ Dunensi, omnes possessiones ad sedem pertinentes, Augusti 24. 1342.

RICHARDUS CALF.

Successit illi sub finem ejusdem anni, *Richardus Calf*, Prior Ecclesiæ cathedralis Dunensis, ab *Innocentio* sexto Pontifice provisorius, ac in ecclesia sua sepultus est. 26 Octobris 1365.

GUILIELMUS.

Defuncto *Richardo*, *Robertus de Aketon* ordinis Eremitarum *S. Augustini*, (is qui anno insequenti episcopus evasit Darenensis) à Priore & Monachis ecclesiæ Dunensis postulatus est Episcopus, 18 Novembris 1365. Atqui *Urbanus* 5, rejectâ eâ electione, Præsulatum contulit fratri *Guilielmo*, (cujus ordinis nescio) qui præfuit annos vix 3. Obiit 1368, mense Augusto.

JOHANNES LOGAN.

Johannes *Loganus*, Archidiaconus Dunensis successit, à Papa provisorius, sed morte sublatus, cum Episcopatum vix degustasset.

RICHARDUS CALF.

Richardus *Calf*, secundus ejusdem nominis, Prior ecclesiæ cathedralis Dunensis successit, & obiit 16 Maii 1386, cum sedisset annos 17, in ecclesia sua humatus.

JOHANNES ROSS.

Johannes *Rossus*, qui etiam Prior fuerat ejusdem ecclesiæ à Papa provisorius successit, & homagio pro more præstito, temporalibus restitutus est 14 Martii 1387. Mortem obiit 1394.

JOHANNES

JOHANNES DONGAN.

Iohannes Donganus, monachus Benedictinus, Episcopus Derensis, à Bonifacio 9 Dunum translatus, homagio pro more praestito, Temporalium accepit restitutionem 26 Julii 1395. Is anno 1401 constitutus est ab Henrico 4 Rege, Libertatis suae Ultoniae Senescallus. Obiit 1412.

JOHANNES CELY.

Iohannes Cely, al. Sely, ejusdem ordinis Monachus consecratus est 1413, & anno 1441 ob crimina nescio quae, exauthoratus.

Connoctiles.

P

EP.

Obiit Johannes Episcopus Dunensis, alius de hunc fuisse ordinis Praedicatorum, & Theologus Professor, in Episcopatu electus, & anno 1413 à Johanne Rege Archiepiscopo Armachano, Pontifici contra commutationem, sed ad per hunc Nicolaum 2 Pontifici contra commutationem, non concessit.

Thomas praedictus, episcopus Dunensis & Connoctiles, & Johannes Rege Archiepiscopo Armachano, Pontifici contra commutationem, non concessit.

Episcopi
DUNENSES

ET
Connorenses.

JOHANNES.

Johannes Episcopus Connorensis, ab *Eugenio* 4. provifus successit, & ab eodem *Eugenio*, realem obtinuit unionem utriusque Episcopatus, Dunensis sc. & Connorensis, anno proximè sequenti. Hanc unionem approbaverat *Henricus* VI. Rex Angliæ, diplomate suo, ut ex Archivis turris Londinensis, an. regni sui 16 liquet. Magnum tamen postea habuit certamen cum quodam *Thoma Pollardo* de jure Episcopatus Dunensis, utroque pro Episcopo se gerente: Sed in hac causa succubuit *Pollardus* an. 1449. Obiit *Johannes* sub initium anni 1451.

ROBERTUS ROCHFORD.

Robertus Rochford, aliàs *de Rupe forti*, ordinis Prædicatorum, S. Theologiæ Professor, in Episcopum electus est eodem anno, & à *Johanne Mevo* Archiepiscopo Armachano, per literas *Nicolao* 5 Pontifici enixè commendatus. Sed an consecratus fuerit, necne, non comperi.

THOMAS.

Thomas quidam, episcopus consecratus Dunensis & Connorensis, à *Johanne Mevo* Archiepiscopo Armachano, confirmatus

tus est ultimo Maii 1456. Obiit circa annum 1468. Priorem quendam cœnobii *S. Catharine* Waterfordiæ, circa hæc tempora à Pontifice, provisum fuisse Episcopum Dunensem & Connorensen ex Archivis ecclesiæ Armachanæ constat, unde non possum non suspicari Thomam & istum unum eundemque fuisse hominem.

THADDÆUS.

Thaddæus quidam, à *Paulo 2* Pontifice provisus, consecratus est Romæ, in Ecclesia *S. Mariæ* supra Minervam, 10 Septembris 1469. In patriam deinde reversus, obedientiæ professionem *Johanni Boleo* Archiepiscopo Armachano præstitit, in manerio de Termon-Feichan, Novembris 19 1470. Obiit 1486.

TIBERIUS.

Successit illi *Tiberius* quidam. Ecclesiam suam cathedralen hic multum ornavit. Sedes hæc vacavit 19 Junii 1526, fortè illius morte. Quis ei proximè successerit non comperi.

EUGENIUS MAGENIS.

Eugenius Magenis, à *Paulo 3* provisus, post submissionem & agnitam Regi *Henrico 8* fidelitatem, Temporalibus restitutus est 24 Octobris 1541. Eo sedente, suppressus est Prioratus *S. Patricii* Dunensis, & Monachi inde ejedii. Interfuit Parlamento Dublinii inchoato 12 Januarii 1559, anno 2 *Elizabethæ*. Sed quando obierit, nondum comperi.

JOHANNES MERRIMAN.

Johannes Merriman, Anglus, *Elizabethæ* Reginae à sacris, Dublinii consecratus est in Ecclesia *S. Patricii* 19 Januarii 1568. vel, (si initium anni deducas à *Calendis* Januarii) 1569, à *Thoma Lancastri* Archiepiscopo Armachano, *Braden Mideni*, *Dalro Darenfi*, & *Gafues Ossoriensi* Episcopis. Decessit 1572.

HUGO ALLEN.

Hugo Allenus, consecratus 1573, ad Episcopatum Fernensem translatus est Maii 24 1582. Vacavit deinde sedes annos 9.

P 2

EDWARDUS

EDWARDUS EDGEWORTH.

Edwardus Edgeworthus, Anglus, S. Theologiae Professor, in Academia Cantabrigiensi educatus, Praebendarius de Tipperkevin in dioecesi Dubliniensi, consecratus 1592, obiit Dublinii 1593, & ibidem in ecclesia S. Michani, cujus Praebendarius etiam fuerat, sepultus est.

JOHANNES CHARDEN.

Johannes Chardenus, S. Theologiae Doctor, consecratus est Dublinii, in Ecclesia S. Patricii, mense Maio 1596, ab Henrico Archiepiscopo Armachano, Thoma Midenfi & Richardo Leghlinensi Episcopis. Deceffit anno 1601.

ROBERTUS HUMPSTON.

Robertus Humpstonus, Artium Magister, consecratus 1602, post quadriennium obiit apud Kilfrout, prope Kesh-Fergus.

JOHANNES TOD.

Johannes Tod, Theologiae Doctor, Decanus Casseliensis, aliquando Jesuita, successit, annoq; 1611, ob crimina in jus vocatus, resignavit, & non diu postea, in carcere obiit Londini, ex veneno quod sibi praeparaverat.

JACOBUS DUNDAS.

Jacobus Dundas, S. Theologiae Professor, Praeceptor Moraviensis in Scotia, consecratus sub finem Julii 1612, brevi postea obiit Newtonae in agro Dunensi.

ROBERTUS ECHLIN.

Robertus Echlinus, Scotus, successit 1613, & Julii 17 1635, e vita migravit, apud Ardquin in comitatu Dunensi.

HENRICUS LESLEY.

Henricus Lesley, Scotus itidem, S. Theologiae Doctor, Decanus Dunensis, Carolo Primo regi à sacris, consecratus Pontanae in ecclesia S. Petri, 4 Octobris 1635, ad Episcopatum Midensem translatus est Januarii 18 (stylo Anglicano) 1660.

JEREMIAS

JEREMIAS TAYLOR.

Jeremias Taylor, S. Theologiæ Doctor, Cantabrigiæ natus & educatus, ibidem in numerum Sociorum Collegii Gonevilli & Caii cooptatus est. Biennio post, Londinum profectus, dum ibidem Prælectoris Theologici munus solertè obiret in Ecclesia S. Pauli, ob conciones eruditæ, in notitiam pervenit *Guilielmi Landi* Archiepiscopi Cantuariensis, cujus operâ, Oxonium missus, factus est ibidem Socius Collegii omnium Animarum, & ab Archiepiscopo in Sacellanium ascitus, quemadmodum & postea ab ipso Rege *Carolo 1.*, cui constanter, etiam in adversis, adhæsit. Inclyto verò illo Rege horrendo paricidio sublato, multa passus est à novatoribus, tam in Anglia, quàm in Hibernia. Demum verò, à *Carolo 2.*, Regnis suis feliciter reddito, Episcopus renuntiatus est Dunensis & Connorensis, consecratus Dublinii 27 Januarii (stylo Anglicano) 1660, paulò antè, Consiliariis regiis annumeratus. Anno deinde sequenti, Dromorensis etiam Episcopatus administrationem, Junii 21, Regis concessione, suscepit.

Q

DE

DE
Episcopis
CONNORENSIBUS

Usque ad annum 1442,
Quo Episcopatus Dunensis & Connorensis
uniti fuerunt.

ÆNGUS MACNISIUS.

Ængus Macnisius primus fuit hujus ecclesiæ Episcopus & fundator. Is cognomentum à matre, more insolito, trahens, vulgò *S. Mac-Nise*, sine aliqua additione, dictus est. Patris autem nomen *Fobrec* fuit, ut tam è *Tigernaci Annalibus*, quàm ex antiquo *Ængusani Martyrologii Scholiaste*, ad diem 3 Septembris, intelligimus. E vivis hic cessit *senex venerabilis*, 3 Septembris anno Dom. 507, vel, secundum, alios 514.

De Successoribus ejus in sede Connorensi, perexigua superest memoria, usque ad Anglorum adventum in Hiberniam. Nonnullorum mentio in Historicis nostris occurrit, quorum nomina subjunguntur.

Lugadius, Episcopus Connorensis decessit anno Domini 537.

Diua, seu *Dimanus*, à colore *pubb* sive niger appellatus, filius *Ængusi*, nobili *Dalcassiorum* familiâ ortus, *S. Colmanelli* discipulus, ad hunc episcopatum promotus obiit admodum senex, 16 Januarii 656.

Duchonna obiit 725.

Ægedcarus,

Egedarnus, dictus etiam Abbas de *Condere & Lann-ela*, obiit 865.

MALACHIUS O-MORGAIR.

ANnos multos hæc sedes caruit Episcopo. Tandem verò, anno nempe 1124, ad eam consecratus est à Celso Archiepiscopo Armachano, *Malachias O-Morgair*, ac inde octennio pòst, Armacham migravit, Pontifex (inquit S. *Benardus*) & *Metropolitanus totius Hiberniæ*. Neque diù ibi sedit, nam intra triennium, (ut suprà inter Dunenses retulimus) Archiepiscopatum cessit Gelasio, & Duni sedem fixit.

PATRICIUS O-BAINAN.

QUando consecratus fuerit *Patricius O-Bainan*, non comperi. Interfuisse Synodo sub *Johanne* Cardinale Paparone celebratæ anno 1152 certò constat. Obiit in *Jona* insula, 1174. vir ob virtutes, apud Historicos Hibernicos admodum celebris.

NEHEMIAS.

HOvedenus, ad annum 1172, inter suffraganeos Archiepiscopi Armachani, *Nehemiam* Episcopum Connorensem numerat. De quo nihil præterea traditum reperi. Hinc verò probabile videtur *Patricium* aliquot ante obitum annos resignasse, ut privatam ageret vitam, in *Jona*.

REGINALDUS.

Reginaldus hic testis fuit chartæ *Johannis Curci* Ulsteræ pugnatoris circa annum 1183.

CHRISTIANUS O-KERNY.

Christianus O-Kerny, Abbas constitutus cœnobii S. *Columbe Derie*, anno 1198, deinde Episcopus Connorensis, obiit 1210.

EUSTACHIUS.

DE proximo Christiani successore nihil comperi. *Eustachius* Archidiaconus Connorensis in Episcopum electus assensum regium obtinuit 1225.

ADAMUS.

Adamus Abbas Wardunensis, apud Bedfordienses in Anglia, Henrici 3 operâ, Episcopus Connorensis electus est 1241, sed non consecratus ante finem Septembris 1242. Is ad sedem suam nunquam (ut videtur) pervenit, sed in Anglia degens, brevi postea obiit, nempe (secundum *Matthæum Parisiensem*) 7 Idus Novembris 1244, & in cœnobio Wardunensi prædicto sepultus est.

ISAACUS de NOVO CASTRO.

Aprilis insequentis 4, *Isaacus de Novo Castro* ad Tinam, Episcopus Connorensis, Regiam habuit confirmationem. Præfuit annos circiter 12.

GUILLIELMUS de PORTU REGIO.

Guilielmus de Portu Regio consecratus 1257, post triennium deinde mortuus est.

GUILLIELMUS de HAY.

Augusti 10 1260, licentiâ eligendi successorem à rege impetratâ, electus est à Capitulo Connorensi *Guilielmus de Hay*, qui exiguo etiam præfuit tempore. Nam mortem obiit 1263.

ROBERTUS FLANDRENSIS.

Robertus *Flandrensis*, sive *Fleming* successit 1264, & cum sedisset annos 10, ex hac vita migravit 1274.

PETRUS de DUNATH.

Ante finem ejusdem anni, *Petrus de Dunath* episcopus electus est & à Rege confirmatus, Præfuit annos penè 18, & mense Novembri 1292 defunctus est.

JOHANNES.

Johannes quidam, ad hanc ecclesiam consecratus est 1293. Sed quam diu præfuit, non comperi. In Pembrigii Annalibus, traditum reperi Episcopum quendam Connorensis anno 1315, Hiberniâ Brusii bello flagrante, ad castrum de Carigfergus fugisse, & episcopatum ejus interdicto suppositum. Sed ibi non editur nomen

nomen Episcopi : ita ut conicere non possim, an ille *Johannem* hunc intelligat, vel *Richardum Johannit* successorem.

RICHARDUS.

Richardus quidam, præsult anno 1320, de quo præterea nihil reperi memoratum.

JACOBUS de COUPLITH.

Electio facta per Archidiaconum & clerum ecclesie Connorensis de *Jacobo de Couplith* Regis assensu confirmata est 26 Julii 1321. An consecratus fuerit necne, non comperi.

JOHANNES de EGLESCLIFF.

Johannes de *Eglescliff*, Dominicanus, episcopus Connorensis consecratus, 1322, à *Johanne* 22 Pontifice ad Episcopatum Landavensem in Wallia translatus est, circa festum S. Michaelis 1323. sed temporalium illius sedis restitutionem non accepit ante 13 Augusti anno 18 *Edw.* 2, hoc est anno Dom. 1324, ut ex Archivis Regis quæ in Arce Londinensi asservantur, liquet. Mortem obiit secundum *De Gedingum* Bistona, quæ tunc temporis Lancastriæ diti consumitur & Cardifæ sepultus est, in ecclesia de nobis Dominicanorum.

JACOBUS O'KERNY.

Jacobus *Kernus*, à *Johanne* 22 Pontifice episcopus Enaghdenensis, eodem Pontifice auctore, huc translatus est, & temporalibus à Rege restitutus 22 Decembris 1324. Sedit annos totos, 27. Decessit 1351.

GUILLIELMUS MERCIER.

Guilielmus *Mercier*, Archidiaconus Darenensis consecratus 1253, vel (ut alii volunt) 1255, obiit 1375.

PAULUS.

Paulus quidam, Rector ecclesie S. Colmanelli de *Atbolrill* Episcopus Connorensis electus Temporalium illius sedis habuit restitutionem Maji 10 1376. Quam diu autem sederit, traditum non reperi.

R

JOHANNES.

JOHANNES.

Iohannes quidam, Episcopus fuit 12 Septembris 1411. Sed quando aut consecratus fuerit aut mortem obierit, haud comperi.

EUGENIUS.

Eugenius interfuit Concilio Provinciali à Johanne Swayne Archiepiscopo Armachano Pontane celebrato, 13 Octobris 1427.

CORNELIUS.

De Cornelio qui successisse prohibetur, prater nomen, nihil omnino memoratur.

JOHANNES.

Johannis hujus conatu, ab Eugenio 4 Pontifice, anno 1442 facta est unio Episcopatum Dunensis & Connorensis, adversante ad tempus Johanne Preneo Archiepiscopo Armachano, qui à Papa enixe petierat per literas, ut Guillelmum quendam Basses ordinis S. Benedicti, vacanti sedi Dunensi per depositionem Johannis Cely praeferret. De successoribus Johannis, post unionem utriusque Episcopatus, vide quae supra perscripta sunt in Catalogo Episcoporum Dunensium & Connorensium.

GUILLIELMUS MERCER.

Guillelmus Mercer, Archiepiscopus Dunensis consecratus 1375.

DE

DE Episcopis DERENSIBUS.

FLATHBERTUS O-BROLICAN.

DE Cœnobio Derensi, à S. *Columba* Abbate, Derie extructo, anno Salutis 345, alibi diximus. Ecclesia autem Cathedralis opus fuit multo recentioris temporis. Nam illius diœcesis Episcopus Ardsratha ad Dergum flu. primum cathedram habuit constitutam, ubi primus præfuit Episcopus S. *Eugenius*, quem aliqui S. *Patricii* discipulum, & ab eo Episcopum consecratum tradunt. Alii verò SS. *Caniti* & *Congall* æqualem faciunt. Tempora sane parum coherent, nisi fortè S. *Eugenio* (inter *Macrobios* illius seculi) istam tantam longævitatē adscribamus. Fuit & Prædicator eximius & assiduus. Natus porro dicitur Regio *Legienensium* sanguine. Decessisse ferunt 23 die Augusti anno 618, & in Ecclesiæ suæ cœmeterio sepultus est, supra cuius sepulchrum, sacellum postea ædificatum est. Ab Ardsratha, sedes Episcopalis Magheram translata fuit, quæ S. *Lurocho* dicata, cuius festum agitur 17 Februarii. Atque inde (ut optior) Episcopi illius sedis Rathlurienses dicti sunt. Constituta verò tandem sede Derensi, (de qua postea) Diœcesis illa Rathluriensis huic conjuncta est. De cathedra Derie primum collocata, hæc ab Historicis nostris traduntur. Anno 1158, Decreto Synodi habitæ apud *Bright-thaigh*, præsentibus Christiano Episcopo Lismorensi, Pontificis Legato, & 23 Episcopis, sedes Episcopalis ibi constituta est ei que præfectus est *Flathbertus O-Brolican* Abbas Derensis, vir doctus & liberalis. Is anno 1162, ad iussus à *Mauricio Mac-Lochlin* Rege Hiberniæ, ecclesiæ cathedrali fundavit. Non negandum tamen ante *Flathbertum* nonnullos de prædecessoribus ejus, Abbatibus Derensibus, dictos etiam in

mul Episcopos, atque inter eos Coëncomrachum, qui obiit 927, Finactam, qui obiit 937, & Mæl-finin, qui anno decessit 948. Obiit *Flathbertus* anno 1175, Deria, in S. *Columba sanctuario*, sepultus, cum aliquot ante obitum annos episcopatu se sponte abdicasset, cœnobii solum Derensis regimine contentus. Electus antea Abbas Hienfis, electionem eam approbare renuit. Successit ei in cœnobii Derensis præfectura, *Gelasius O-Branan*.

MAURITIUS O-COFFY, alius, O-DUBTHAIC.

IN Episcopatu Derensi, successit *Mauritius*, Hibernis nostris, *Muredachus O-Coffy* appellatus, ex Canonico *Augustiniano* Episcopus primum factus *Kinel-cogachensis* sive *Tir-oenensis*. Vir ob eruditionem, humilitatem & erga egenos liberalitatem, plurimum laudatus. Interfuit is Synodo, sub *Jo-hanne* Paparone Cardinale, *Eugenii* tertii Legato, anno 1152 coacta, in catalogo Episcoporum tunc presentium dictus *Muiridbeach O-Cobthaig Episcopus Ceanla-Eogain*. Vixit postea usque ad annum Dom. 1173, vel 1174, quo defunctus 10 Februarii, Deria in cœnobio S. *Columba*, quod olim *Cellam nigram* vocabant, sepultus est. Hunc *Hovedenus* ad annum Dom. 1172, ubi suffraganeos *Archiepiscopi Armachani* numerat, Episcopum vocat *Charensem*, pro *Derensem*.

AMADYUS O-COFFY.

Amadys O-Coffy, in *Annalibus Conatensis* dictus Episcopus, *Amadys O-Coffy*, obiit apud *Dun-trani* anno 1187, unde corpus Deriam deportatum ibidem in cœnobio S. *Columba*, ad pedes *Mauritii O-Coffy* prædecessoris sui, iuxta murum, sepultum est.

EUGENIUS O-CHERBALLEN.

Eugenius, Hibernis *Fogertachus*, O-Cherballen decessit anno 1220, ætate sue 86, consecrationis 16.

GERMANUS A. GERVASIUS O-CHERBALLEN.

Gerardus, al. *Gervasius O-Cherballen*, vi multa eripuit, *David O-Bragan* Episcopo *Glochorensi*, qui sedem suam ad locum, speciatim Ecclesiam de *Ardfraitha*, cum plurimis aliis Ecclesiis de *Oscabraz*. Dicitur porro partem aliquam diocesis *Rapotenensis*, a *Garbrado O-Seib* Episcopo *Rapoten* subtractam, sedi sue adiecit. Et sedente, anno nempe 1174, cœnobium *Dominicanorum* Deria extractum est. Obiit anno 1279.

lum

FLO:

FLORENTIUS O-CHERBALLEN.

Oui successit, *Florentius O-Cherballen*, tertius ejusdem cognominis, præsuit annos circiter 14. Obiit mense Julio 1293.

HENRICUS de ARDAGH.

Successor ejus *Henricus Mac-Oreghty*, vulgò dictus *Henricus de Ardagh*, à loco in Annalia, ubi natus est, monachus fuit ordinis Cisterciensis, qui à Decano & Capitulo ecclesie Derensis legitime electus, Regii assensus confirmationem obtinuit Martii 3 1294. Is exiguo, præsuit tempore, nam anno 1297, diem clausit extremum.

GALFRIDUS.

Galfridus (aliis *Gofridus*) consecratus Episcopus præsulatum tenuit annos plus minus 17. Obiit 1315.

ODO O-NEAL.

Odo O-Neal, Presbyter secularis diocesis Derensis, electus 1316, decessit mense Junio 1319, cum huic diocesi præsuisset annos vix 3, & 19 insequentis Augusti, data est à Rege, Decano & Capitulo Derensi, licentia successorem eligendi.

MICHAEL mac-LAGHLIN.

Michael mac-Laghlín, electus mense Augusto 1319, sub initium Octobris sequentis, *Rolando* Archiepiscopo Armachano in partibus transmarinis tunc degente, per *Pionysium*, Decanum Armachanum confirmatus est. Sedit anno 1324, sed quam diu postea non comperi.

Simon quidam, nescio cuius societatis frater, præsuis annis 1367 & 1369, sed quando aut consecratus fuerit aut mortem obierit, nondum reperi.

JOHANNES DONGANUS.

Johannes Donganus, monachus Benedictinus, hinc Durum translatus est 1395. Vacavit deinde Sedes annos 22.

JOHANNES.

Johannes Abbas conobii de Moycoscain, aliàs de Claro fonte, Pontifice provifus est Epifcopus Derenfis, 14 Kalend. Septembris 1401.

GUILLIELMUS QUAPLODUS.

Succellit *Guilielmus Quapodus*, Anglus, Carmelita, Oxoniae educatus, Bertrani Fitz-Allen Carmelitee itidem & viri eruditi Maecenas, ut è Lelando liquet, in libro de Scriptoribus Britanniae, id quod eo libentius annotavi, ut Balæi errorem patefacerem, qui *Guilielmum* hunc Epifcopum appellat Darensem, unum fc. è fuffraganeis Epifcopis Archiepifcopi Dublinienfis.

DONALDUS.

Donaldus hic, aliis *Donatus*, praefuit anno 1423, & decennio post, è vita migravit.

JOHANNES.

Donaldus fuccellit *Johannes*, qui obiit anno 1456.

BARTHOLOMÆUS O-FLANAGAN.

Bartholomæus O-Flanagan, Monachus Ciftertiensis, à Calisto Papa, epifcopus Derenfis provifus, 27 Maii 1458. Praefuit annos vii 5. Sedes vacavit 14 Aprilis 1463. & per triennium (ut videtur) postea.

NICHOLAUS WESTON.

Nicholaus Westonius, Decretorum Bacalaureus, & Ecclesiae Armachane Canonicus, consecratus est 1466. Interfuit is Concilio Provinciali, Pontanae in ecclesia S. Petri, mense Julio 1486. Obiit 1484.

DONALDUS O-FALLON.

Donaldus O-Fallon, ordinis Minorum de observantia, ab Innocentio Papa provifus 16 Calendas Junii 1485. Deceffit anno 1500, cum praefuisset annos 15. vir magni suo tempore nominis, ob eruditionem, & assiduas per universam Hiberniam conciones, amantissimus.

JACOBUS

JACOBUS mac-MAHON.

Jacobus mac-Mahon, consecratus 1507, obiit 1517, paulò ante festum Natalis Domini. Fuit is Commendatarius Prior cœnobii SS. *Petri & Pauli* de Knock, in agro Louthensi.

RODERICUS O-DONELL.

Rodericus (sive Roricus) O-Donell, aliquando Decanus Rapotensis, præfuit Episcopus 1529 9 Septembris, obiit 8 Idus Octobris 1551, in habitu ordinis fratrum Minorum, & Dúnagallæ, in cœnobio ejusdem ordinis sepultus est.

EUGENIUS MAGENIS.

Successit ei *Eugenius Magenis*, sed quando vel consecratus fuerit, vel mortem obierit, hæud comperi.

GEORGIUS MOUNTGOMERY.

Dionysius quidam Cambellus, Scotus, Decanus Limericensis, designatus episcopus Derensis, Rapotensis & Clochorensis obiit Londini, mense Julio 1603, consecrationis æpers, ideoq; eum inter Episcopos non numeravi. Anno verò 1605, *Georgius Mountgomery* natione iridem Scotus, S. Theologiæ Dôctor, ex Decano Norwicensi, 13 Junii, *Jacobi Regis* concessione, Episcopatus Derensem, Rapotensem & Clochoremsem consecutus est. Anno deinde 1610, duobus prioribus relictis, Midenfis etiam administrationem suscepit. De eo plura supra, inter Midenfes & Clochorenses.

BRUTUS BABINGTON.

Brutus Babingtonus, S. Theologiæ Dôctor, patriâ Cestriensis, Collegii Christi Cantabrigiæ aliquando socius, Pontanæ consecratus 1610, anno proximè insequenti, ex hac vita migravit.

JOHANNES TANNER.

Johannes Tanner, patriâ Cornubiensis, in Academia Cantabrigiensi educatus, à *Jacobo* rege, Arthuri Dom. Chichesteri Hiberniæ Proregis intercessione, Episcopus Dromorensis primùm designatus, anno 1611, ac postea ad sedis Derensis regimen vocatus, consecratus est mense Maio 1613, Dublinii in ecclesia S. *Patricii*. Decessit Deriæ, sive Londino-Deriæ, à Colonia nimirum

nimirum è Londino tum nuper deducta sic dicta, 4 Octobris 1615, & ibidem in ecclesia sua cathedrali sepultus est.

GEORGIUS DOUNHAMUS.

Georgius Dounhamus, S. Theologiae Doctor, in æde Christi Cantabrigiae educatus, Jacobo Regi à sacris, vir doctus, consecratus 6 die Octobris 1616, decessit Londino-deriae, 17 Aprilis 1634, & ibidem in ecclesia cathedrali sepultus est. Filius is fuit *Guilielmi Dounhami* aliquando Episcopi Cetrionensis in Anglia.

JOHANNES BRAMHAL.

Iohannes Bramhallus, S. Theologiae Doctor Cantabrigiensis, consecratus est Episcopus Derensis, in capella Castri Dublinensis, 26 die Maii 1634, & Januarii 18, (stylo Anglicano) 1660. Armacham translatus est.

GEORGIUS WILD.

Georgius Wild, Legum Doctor Oxoniensis, consecratus est Dublinii, in Ecclesia S. Patricii, 27 Januarii (juxta computationem Ecclesiae Anglicanae) 1660, à *Johanne* Archiepiscopo Armachano, *Johanne* Rapotensi, *Griffino* Ossorienfi, & *Roberto* Kilmorensi Episcopis.

DE

DE
Episcopis
RAPOTENSIBUS.

S. EUNANUS.

Quando primum sedes cathedralis Raphoe, five (ut olim) Rathbothz, fuerit constituta, haud facile quis designarit. Cœnobium ibi loci fundavit S. *Columba-cille*, vir regio sanguine, ad virtutem & litteras natus, antea quidem Crimthanus dictus, *Columba* verò nomen, secundum Adamhanum, (qui vitam ejus descripsit) *ob innocentiam*, secundum veterem *Angusiani Martyrologii Scholiasten*, eodem sensu *ob simplicitatem candidam*, obtinuit, allusione fortasse facta, ad Salvatoris nostri præceptum; (Matthæi 10) *Estote ergo prudentes sicut Serpentes, & simplices sicut Columbae*. Hanc structuram restauravit postea Adamhanus, celebris ille cœnobii Hienfis Abbas, ejus magno cum honore meminit Venerabilis *Beda*, Ecclesiastica Historiæ gentis Anglorum, lib. 5. cap. 18. ubi *virum bonum* cum appellat, *sapientem & scientia scripturarum nobilissimè instructum*. Hujus cœnobii templum in Ecclesiam cathedralē erexit (ut videtur) S. *Eunanus*, qui primas exultatur hujus sedis Episcopus. Quo tempore autem vixerit, nullā potui indagine invenire. Ostendebatur Raphoe, non ita pridem, lectus ejus. Ibi porro turris erat rotunda, colli imposita, in qua Episcopi Rapotenses Musæum olim habebant.

Ad *Eunani* successores in sede Rapotensi, quod attinet, interdu[m] est eorum notitiā, usque ad Anglorum ingressum, sub *Henrico 2* rege, perexiguam superesse. Duorum duntaxat nomina, in Historicis nostris reperi, quæ subjungam:

Aialduinus filius *Kinsailadii*.

Angusius O-Lapain obiit 957.

GILBERTUS O-CARAN.

Gilbertus (al. Gilcomge) O-Caran, præfuit huic sedi anno 1172, ad quem annum, Rogerus Hovedenus (Annalium parte posteriore) eum numerat inter suffraganeos Archiepiscopi Armachani. In charta confirmationis possessionum cœnobii de Newry, alias de Viridi ligno, facta per Mauritiū mac-Loghlin regem Hiberniæ, circa annum 1160, cui, inter alios, testis fuit, dictus est Episcopus Tir-conallensis, à regione nimirum, in qua Ecclesia Rapotensis sita est. Anno postea 1175, ad Archiepiscopatum Armachanum translatus est.

Quis proximus ejus fuerit successor, haud comperi. Constat tamen Episcopum quendam Rapotensem, cujus nomen non editur, resignasse anno 1198, & alium quendam electum episcopum. Extat de hac re, in Decretalibus Innocentii 3. Epistola ejusdem Pontificis ad Archiepiscopum Armachanum data 15 Calend. Junii, quâ rejecta est illa resignatio, nisi iterum qui resignarat, resumptâ curâ pastoralis officii spontaneus voluerit in manus Archiepiscopi resignare, & Clerici ejusdem ecclesiæ electum in Episcopum canonice duxerint eligendum. De successu nihil traditum reperi.

MÆLISA O-DORIGH.

Mælsa O-Dorigh præfuit Episcopus Rapotensis anno Domini 1203.

PATRICIUS O-SCANLAIN.

Patricius O-Scanlain, ordinis Prædicatorum, Ecclesiæ Rapotensis Episcopus ad Archiepiscopatum Armachanum, à Decano & Capitulo electus, ab Urbano 4 confirmatus est per Bullam datam, Nonis Novemb. 1261. De quo vide plura, inter Archiepiscopos Armachanos.

JOHANNES de ALNETO.

Qui successit, Johannes de Alneto, Minorita, ab Urbano 4 provius, resignavit 4 Calend. Maii 1265, quod valetudinaris & impar oneri.

CARBRACUS

CARBRACUS O-SCOBA.

Carbracus O-Scoba, ordinis Prædicatorum, consecratus Armachæ 1266, obiit Romæ 1275, quo ob Ecclesiæ suæ negotia profectus fuerat. Hujus tempore, per potentiam Germani O-Cherballen Episcopi Derensis, & nationis sue de Kenel-cogain, pars aliqua diocesis Rapotenſis subtracta est, & sedi Derensi adjuncta. Ut ex Regesto Clochorensi intelligimus.

FLORENTIUS O-FERRAL.

Florentius, al. Fergalius O-Ferral obiit 1299, ob eleēmosynas, hospitalitatem & alia bona opera multum celebratus.

THOMAS O-NATHAIN.

Successit Thomas O-Nathain, aliis O-Naan, Archidiaconus Rapotenſis, qui mortem obiit anno 1306.

HENRICUS mac-an-CROSSAIN.

Successor ejus Henricus mac-an-Crossain obiit anno 1319.

THOMAS O-DONNEL.

Proximus illi successit Thomas O-Donnel, Cormaci filius, Abbas cœnobii Ashroënsis, consecratus 1319. Sedit annos 18, decessit 1337. vir ob prudentiam, liberalitatem & alias virtutes celebratus.

PATRICIUS MAGONAIL.

Patricius Magonail, alias Mac-Macengalius Episcopus fuit Rapotenſis anno 1360, sed quando consecratus nescio. Is ædes Episcopales, in tribus Manneriis ad sedem suam spectantibus, construxit. Ex hac vita migravit 1366.

RICHARDUS mac-CROSSAN.

Richardus mac-Crossan successisse perhibetur, sed quam diu federit, nescio.

T. 2. JOHANNES

JOHANNES.

Johannes quidam Monachus Cisterciensis (ut habet *Caspar Jomgellinus*.) à *Bonifacio* 9 provisorius est Episcopus Rapotensis, 9 Calendas Martii 1397. Si talis quispiam huic dioecesi præfuerit, necessarium est admodum exiguo tempore sedisse, nam *Cornelius* (de quo mox) locum tenuit 13 Octobris 1397.

CORNELIUS mac-CARMIC.

Cornelius mac-Carmic obiit 1399.

ANTONIUS

Antonius quidam obiit (ut videtur) circa annum Domini 1413.

ROBERTUS MUBIRE.

In tomo 5 Annalium *Luca Waddingi*, traditum reperi *Robertum Mubire*, ex ordine Minorum, provisorius fuisse episcopum Rapotensem, per obitum *Antonii*, 4 Calendas Junii 1414. An sedem suam unquam viderit, dubito.

JOHANNES mac-CARMIC.

Johannes mac-Carmic obedientie professionem præstitit *Nicholao* Archiepiscopo Armachano in capella Mannerii de Dromiskin, 2 Martii (stylo Anglicano) 1415. Mortem obiit 1419.

LAURENTIUS O-GALLACHOR.

Laurentius (alias *Loughlin*) O-Galchor, Decanus Rapotensis, à *Martino* 5 Papa Episcopus ejusdem ecclesie declaratus est 3 Calendas Martii 1420, vel (stylo Anglicano) 1419. Obiit anno 1438. Sedes deinde vacavit annos pluriquam 4.

JOHANNES mac-GILBRIDE.

Johannes mac-Gilbride videtur *Laurentii* proximus successor extitisse. Quam diu sederit non comperi.

LAURENTIUS O-GALCHOR.

Laurentius, al. *Loughlin* O-Galchor, secundus ejus nominis obiit 1477. Ob incontinentiam in jus vocatus 1469. coram

coram Johanne Boleo Archiepiscopo Armachano, post pœnitentiam absolvitur, ut ex Regesto Bolei constat.

MENELAUS mac-CARMACAN.

Menelaus (aliàs Menma) mac-Carmacan, Decanus Rapotensis, Episcopus renuntiatus, obedientiæ professionem præstitit Othaviano de Palatio Archiepiscopo Armachano, 16 Julii 1484. Mortem obiit in habitu Franciscano, 7 Idus Maii 1515, & Dunagallæ in coenobio ejusdem ordinis, sicut mandaverat, sepultus est.

CORNELIUS O-CAHAN.

Successit illi Cornelius O-Cahan, qui præfuit ad annum usque 1550, sed quàm diu postea, minime habeo compertum.

DONATUS MAGONAIL.

Donatus Magonail; aliàs mac-Comgail successit, & interfuit Concilio Tridentino anno 1563. Decessit apud Catebeg anno 1589.

GEORGIUS MOUNTGOMERY.

De eo, fusiè suprà diximus, inter Episcopos Midenfes, &c. Nec est cur hic repetam.

ANDREAS KNOX.

Andreas Knox, natione Scotus, Episcopus Infularum, per re-signationem prædecessoris, ad hanc sedem translatus est Junii 26 1611. Consiliarius Regis in Hibernia paulò post annumeratus. Decessit 17 Martii (Idylo Anglicano) 1637, translationis anno 22.

JOHANNES LESLEY.

Johannes Lesley, Scotus, S. Theologiæ Doctor Oxoniensis, Infularum itidem Episcopus, huc translatus est, Junii 1 1633, & hinc Cloghoram, mense Junio 1661.

ROBERTUS LESLEY.

Robertus Lesley, S. Theologiæ Doctor Dubliniensis, Henrici Leslei filius, Midenfis nuper Episcopi, consecratus episcopus Dromorensis, in ecclesia S. Patricii Dublini, 27 Januarii 1660, huc translatus est 1661, mense Junio.

coram Johanne Boles Archiepiscopo Arnshano, postea

E P I S C O P I
M Episcopus tenentis obedientie professionem pre-
 stitit Ottaviano de Balto Archiepiscopo Arnshano, 16 Julii
 1484. Mortem obiit Episcopus Arnshani 1512, &
 Dunsallie in comitatu Arnshani, & advenit sepul-
 tus est.

KILMORENSIBUS.

Ubi dicuntur Episcopi, stylo à *Spehala* (Regione
 ita dicta) mutuato, Breshnienfes aliquando dicti
 sunt, quandoque Triburnenses, quia confedisse
 dicuntur in viculo quodam obscuro, Triburna
 dicto. *Generum anno tandem 1454, Andreas*
Brach Episcopus Triburnensis Ecclesiam
 parochialem S. Feidlimidi, alias *Feloni*, Kil-
 more, quam in loco commodiore sitam invenerat, Nicolai V.
 Papa assensu, in cathedralem erexit, & in ea 13 Canonicos col-
 locavit. *Hanc erectionem confirmavit Calistus III,* anno in-
 sequenti. Circa idem (ni fallor) tempus, Decanus Kilmorensis
 constitutus est. Ad S. Feidlimidum quod attinet, vixit is *Seculo*
VI, & frater fuit S. *Diarmidi* Abbatis Iniscloghrathensis. Obiit
 9 die Augusti. Hic est (ut conjicio) quem Regestum Clogho-
 rensis ecclesie Episcopum vocat Ecclesie Cluainensis, quam ad
 locum dictum *Lough-Ern* sitam, nos vulgo *Cluain* dicimus, &
 ibidem cum S. *Tigernacho* primo loci Episcopo, sepultum tra-
 dit. Sed de hac re, querant alii. Jam inde à nova hujus
 foundationis initiis, ipse *Andreas* ejusque successores non Episcopi
 Breshnienfes, nec Triburnenses, ut antea, sed Kilmorenses ple-
 rumque appellati sunt. Et videtur sane ipsum Episcopatum
 Breshniensem, vel Triburnensem, non antiqua fuisse memoria,
 cum de eo, nulla sit mentio in Divisione Episcopatum Hiber-
 nie facta in Synodo, sub *Johanne Paparene* Cardinale, habita,
 mense Martio 1152. prout e codice censuum camerarum Centii
 Camerarii, qui fuit postea Honorius III, patet.

FLORENTIUS O-CONACTY.

Oui primus occurrit, est *Florentius*, alias *Flann O-Conacty*,
 dictus Episcopus Breshnienfis. Obiit 1231.

CONO.

CONOGLINUS mac-E-NEO **Q**uondam abbas Congallus mac-Eneal prae fuit annos ferme 29, de
sub initium anni 1260 Episcopatu se abdicavit. Maii deinde
in sequentis 27 potestas eligendi successorem concessa est a rege
Capitulo Triburnensi.

SIMON O-RUIRK.

Simon O-Ruirk, episcopus electus Triburnensis assensum regi-
um obtinuit, Junii 20 1287, & diem clausit extremum anno
1286, cum sedisset annos 35.

MAURITIUS.

Mauritius quidam, Abbas Canonico rum coenobii S. Mariae Kel-
lenis in Midia successor illi designatus est. Praefuit annos
21. Obiit 1307.

MATTHAUS mac-DUIBNE.

Matthaeus mac-Duibne, filius Tigernaci vir magni inter suo
nominis successit, & huic sedi praefuit annos ferme 7. De-
cessit 1314.

PATRICIUS.

Patricius quidam successit & praefuit anno 1319, sed quam
diu postea, nescio.

CORNELIUS mac-CONAMA.

Cornelius mac-Conama, in Annalibus Ultoniensibus dictus
Episcopus Bresnienensis obiit 1355.

RICHARDUS O-RELY.

Successor eius Richardus O-Rely, dictus etiam Episcopus Bre-
snienensis obiit anno 1370. Atro carbone, libidines ejus no-
tantur, in Regesto Milonis Sweetman Archiepiscopi Armachani.

THOMAS de RUSHOK.

Thomas de Rushok, Anglus, ordinis Praedicatorum, S. Theo-
logiae Doctor, Richardo 2 Regi a Confessionibus, confe-
cratus

cratus episcopus Landavenfis in Wallia, Maii 3 1383, Cicestriam in Anglia translatus est. mense Octobri 1383. Post triennium deinde, tanquam seditionis inceptor ab Aula pulsus est, à Baroni- bus, & boni ejus authoritate Parliamentaria confiscata. Anno sequenti, (hoc est 1389) ab Edwardo VI Pontifice, ad hunc episcopatum, & Triburnensem in quibus translatus est, in Anglia non ita diu post, mœrore (ut putatur) confectus exiit.

JOHANNES O'RELY.

Successor ejus in sede Triburnensi Johannes O'Rely, Galfridi filius, obiit 1393.

RODERIGUS BRADÆUS.

Anno 1396, Rodericus Bradæus, Rodæ, à Bonifacio 9 Papa, provisus est Episcopus.

NICHOLAUS BRADÆUS.

Qui successit, Nicholaus Bradæus, obiit anno 1421, vir ob liberalitatem erga egenos celebratus.

DONATUS.

Donatus quidam successit, & præfuit ad annum usque 1442, sed quantum deinde amplius, me fugit.

ANDREAS mac-BRADY.

Illum sequutus est Andreas mac-Brady, (e familia ut opinor Bradæorum) Archidiaconus Triburnensis. Is Ecclesiam paro- chialem S. Fridlandi al. Felini, Kilmore, (ut supra diximus) Nicolai V Papæ assensu, in cathedralen erexit anno 1454, & ibidem 13 Canonicos seculares collocavit. Hanc erectionem confirmavit Calistus III, anno sequenti. Quare ipse & successores ejus, jam inde, ab eo tempore, non Triburnenses nec Bresinien- ses ut antea, sed Kilmorenenses plerumque appellati sunt. Decessit anno 1456.

THADDÆUS.

Thaddæus hic interfuit Synodo Provinciali, sub Johanne Boleo Armachano, Pontana, in ecclesia S. Petri celebrata, mense Juno 1460.

FURSEUS

FURSÆUS mac-DUIBNE.

Fursæus mac-Duibne, qui successit, exiguo præfuit tempore. Obiit 5 Calend. Decembris 1464.

JOHANNES.

Successit Johannes quidam. Vixit is 16 Maii 1470, sed quàm diù postea nescio.

THOMAS BRADÆUS.

Thomas Bradæus, aliàs dictus *Andree* filius, successor ejus interfuit Synodo Provinciali habitæ Julii 6 1489, in Ecclesia B. *Mariæ de Atberde*, apud Louthenses, in qua magnam habuit contentionem cum Cormaco quodam, de jure Episcopatus Kilmorensis, utroque se pro Episcopo gerente. Atqui res tandem, communi consensu, subjecta est *Midenfis*, *Clachorensis* & *Ardachadensis* Episcoporum arbitrio. Quid tunc temporis concluderint, non comperi. Hoc certè constat, ex Regesto *Oſaviani de Palatio* tunc Archiepiscopi Armachani, utrumque (tam *Thomam* nempe quàm *Cormacum*) sexennio postea, appellatum fuisse Episcopum Kilmorensis, & interfuisse (quod mireris) Synodo Provinciali Pontanz tunc habitæ, in Ecclesia S. *Petri*. Obiit *Thomas* anno 1511.

DERMITIUS.

Successit ei *Dermitius* quidam, vir doctus, qui gliscentibus in *Ultonia* tumultibus, utpote homo tranquillitatis amans, *Swordam* in agro *Dublinensi* concessit, ubi *Vicarij* munere diù functus est. Mortem obiit 1529.

X

EDMUNDUS

Edmundus fuit filius S. Theologie Doctor, pariter theologicus & in Collegio *Emmanuelis* Cantuariensis educatus, homo Latinè, Græcè & Hebræicè literis eruditus, mense *Augusto* anno 1627 admissus est *Præbendus* Collegii S. *Trinitatis* juxta *Dublin*.

EDMUNDUS NUGENT.

E*dmundus Nugent* (nescio an proximus successor) Prior fuit cœnobii B. Mariæ de Tristernagh. Prioratum verò usque ad Cœnobiorum suppressionem, commendatarius tenuit : tumque *Henrico VIII.* regi per chartam transcripsit. Ei deinde Rex annuam viginti sex librarum 13 sol. & 4 denar. pensionem, ex possessionibus Prioratus, quoad viveret, contulit, Martii nempe 20 1540. Obiit regnante Maria.

JOHANNES BRADÆUS.

Johannes Bradæus successit.

JOHANNES GARVÆUS.

Johannes Garvæus Decanus ecclesiæ S. Trinitatis Dublinii, ab *Elizabetha* Regina Episcopus designatus Kilmorensis, consecrationem obtinuit 1585. Hinc Armacham translatus est Maii 10, 1589. Vacavit deinde hæc sedes, per bellicas populationes, annos plusquam 14.

ROBERTUS DRAPER.

Robertus Draper, Rector ecclesiæ Trimmensis, *Jacobi* Regis concessione, Martii 1, (stylo Anglicano) 1603, hanc sedem simul cum Ardachadensi consequutus est. Decessit mense Augusto 1612, consecrationis anno 8.

THOMAS MOYGNE.

Thomas Moigne, S. Theologiæ Baccalaureus, patriâ Lincolnienfis, Decanus ecclesiæ S. Patricii Dublinii successit ei in utroque episcopatu, consecratus Pontanæ 12 Januarii 1612. Præfuit annos ferme 16. Obiit Dublinii, Januarii primo (stylo Anglicano) 1628, ætatis anno 65, apoplexiâ correptus, & ibidem in ecclesia S. Patricii sepultus est, Januarii 3.

GUILLIELMUS BEDELLUS.

Guilielmus Bedellus, S. Theologiæ Doctor, patriâ Suffolciensis, & in Collegio Emanuelis Cantabrigiæ educatus, homo Latinis, Græcis & Hebraicis litteris eruditus, mense Augusto anno 1627, admissus est Præpositus Collegii S. Trinitatis juxta Dublin. &

& post biennium, ad Episcopatus Kilmorensis & Ardachadensis provectus, consecratus est Pontanæ, in Ecclesia S. Petri, Septembris 13 1629. à *Jacobo* Archiepiscopo Armachano, *Roberto* Dunensi & Connorensi, *Theophilo* Dromorensi & *Jacobo* Cloghorensi Episcopis. Anno verò 1633. Ardachadensem sponte abdicavit. Deceffit prope Kilmoram, ubi diu captivus à rebellibus detentus fuerat, ex moerore (ob funesta ea tempora, & miseras quas pertulerat) morbo contracto, sub medium Martii (stylo Anglicano) 1641, & in cœmeterio ecclesiæ cathedralis Kilmoræ sepultus est.

ROBERTUS MAXWELL.

Robertus Maxwell S. Theologiæ Doctor, ex Accademia Dubliniensi, Archidiaconus Dunensis, *Georgii Maxwelli* filius, Decani olim Armachani, consecratus est Episcopus Kilmorensis, Dublinii in ecclesia S. *Patricii*, 24 Martii anno 1643 desinente. Anno deinde 1660, *Caroli* 2 Regis concessione, Ardachadensis etiam administrationem suscepit. Cui simul cum Kilmorensi hodiè præsidet.

X2

DE

DE
Episcopis.
ARDACHADENSIBUS.

S. MELUS.

Ceclesia Cathedralis Ardachadenſis, merito inter antiquiſſimas totius Hiberniæ numerata, à S. Patricio fundata eſt, eiſq; præfectus S. Melus, Britannus, S. Patricii è Darerca ſorore nepos. Hunc ex proprio labore manuum, more Pauli, victumſibi comparâſſe, aſſerit Jocelinus, in vita S. Patricii, cap. 102. Obiit S. Melus, anno Salutis 488, Februarii die 6, quadriennio ante avunculum, & in Eccleſia ſua Ardachadenſi ſepultus eſt. Ardachæ nominis ratio ab editiori ſitu deducitur. Atque hujus nominis libentiùs hîc memini, quia *Ard* generali vocabulo loca editiora Hibernicè vocantur.

S. MELCHUO.

Sanctus Melchuo, S. Meli frater germanus, huic etiam ſedi præfuit. Quando obierit, traditum non reperi. Sextus autem Februarii ejus memoriæ dicatus eſt. De ſucceſſoribus ejus in hac ſede, ad Anglorum uſq; adventum, ſub Hen. noſtro 2, admodum pauca traduntur.

S. ERARDUS.

Sanctus Erardus, Hibernus, Ardachadenſis Episcopus, unâ cum fratribus ſuis, S. Alberto & Hildulpho, aliisq; 19 ſociis, patriâ relictâ, ſub medium ſeculi 8, in Germaniam profectus eſt, ubi in fide Chriſtiana propaganda, multum elaboravit. Obiit Ratiſbonæ,

Ratisbonæ, 8 Januarii, ac ibidem in cœnobio Morialium tumulo conditus est. De certo anno nihil traditum reperi. Post aliquot demum secula, à Leone 9 Pontifice, in Sanctorum album adscriptus est, anno 1052. Hac desumpta sunt ex Breviario Ratisbonensi. Atqui in Hibernorum Annalibus, nullam ejus mentionem reperi. Et certe si historiam hujus rei ab aliis scriptam consulamus, confiteamur oportet, multa obscuritate esse involutari. Vide *Joh. Colgan* Acta Sanctorum Hiberniæ, ad 8 Januarii. *Ceiti* episcopus Ardachadensis obiit 1048.

Macrait O-Moran obiit 1168.

CHRISTIANUS O-HEOTAI.
Christianus O-Heotai, vel O-Heorais, obiit 1179. Christiani hujus mentionem facit *Hovedenus*, ad annum Dom. 1172.

O-Tirlenan obiit 1187.

O-Hislenan occisus est 1189.

ADAMUS O-MURREDAI.
Adamus, alius *Annad O-Murredai*, decessit 1217. Inter benefactores cœnobii B. Mariæ de Trilfernagh numeratus.

ROBERTUS.
Succesit *Robertus*, quidam, Anglus, Monachus Cisterciensis, undecimus Abbas cœnobii B. Mariæ virginis, juxta Dublin. E vivis excessit 5 Calend. Junii, 1224.

SIMON MAGRAITH.
Obi successit *Simon Magraith*, obiit anno 1230. In Annalibus Ultoniensibus appellatus *Mac-raith: mac-serait*, & ob mirum sanctitatem laudatus.

JOSEPHUS MAGODAIG.
Josephus *Magodaig*, Archidiaconus Ardachadensis in Episcopum electus. Romam iter arripuit, ubi à Pontifice confirmationem obtinuit. Sed in reditu mortem obiit Florentiæ, in Italia, anno 1231.

JOCELINUS O-TORMAIG.
Jocelinus O-Tormaig, consecratus 1233, & sub finem ejusdem anni (nempe Martii 1, stylo Anglicano) confirmatus, mortem obiit 1237. Concessit is cœnobio Glastoniensi in Angliæ dies indulgentiarum, & cœnobio S. Albani, totidem alios.

(toniq. in) mirum in illis. **Y** **BREN.**

BRENDANUS MAGODAIC. *Episcopus Ardachadensis. Brendanus Magodaic, qui annos sedis 17, & decedens anno 1253, in conspectu Canonorum S. Petri de Derg sepultus est. Dedit is, in festo Pentecostes 1251, Capellam S. Marie in Templo, Londini, 30 dies indulgentiarum. Sunt qui illi præponant: (quo authore nescio) Gelasius mac-Scolair.*

M I L O de DUNSTAPLE.

Milo de Dunstaple, ab Opido Dunstapleni in agro Bedfordiensi, ubi natus videtur, ita cognominatus, Episcopus Ardachadensis electus, Regio assensu probatus est, Mart 20 1256. Præfuit huic sedi annos circiter 23. Obiit 1289.

MATTHEUS O-HEOTHY.

Post Milonis obitum, integrum per annum sedes vacavit. Anno verò 1290, consecratus est *Matthew O-Heothy*, qui præfuit postea annos 22. Decessit anno 1322. Illi desuccessor designatus est *Alexander* quidam, sed an consecratus fuerit necne, nescio. Certè ex Archivis Regiis quæ Dublinii in turri Birminghamiana asservantur, liquet Temporalia huius sedis, à morte *Matthei*, ad annum usque 1331, per Electorem Regis fuisse recepta.

JOHANNES MAGEOL.

Johannes Mageol, qui successit, obiit anno 1347. Sede deinde vacavit annos 3.

AUDOENUS O-FERRALL.

Audoenus O-Ferrallus, Archidiaconus Ardachadensis, à Decano & Capitulo, ante finem anni 1342, legitime electus, consecrationem non obtinuit, quam ob causam non repeti, ante annum 1347. Præfuit postea annos 26. Decessit 1367. Historicis Hibernicis, ob vitæ integritatem, celebratus.

GUILLIELMUS mac-CASAC.

Successit *Guillelmus mac-Casac*, Presbyter secularis, qui equo sexculis interit anno 1373. Mense Augusto eodem anno, magna orta est discordia de successoris electione. Nam ab una parte Capituli, electus est *Carolus O-Ferrall*, is nimirum (ut opinor) qui

qui successit, ab alia parte, *Richardus Ferallus* Decanus Ardachadensis, & à tertia parte, *Johannes Aubry* Dominicanus Trimensis.

Carolus, aliàs *Carbraus* O-Ferall, consecratus 1373, obiit Romæ 1378.

Hic sedis tunc praefuit, *Frater Johannes de Franchfort* Mortem is oppetit anno 1394. Vacavit singulis sedibus electio biennium.

OLBERTUS MAC-BRADY.

Consecratus *Mac-Brady*, a Pontifice provivus, consecratus est anno 1398.

Adams Lyns, ordinis fratrum Praedicatorum, obiit mense Junio 1416.

Episcopus tunc *Episcopus Ardachadensis*, ordinis Praedicatorum, a Pontifice consecratus est anno 1416.

Successit illi *Cornelius O-Ferall*, qui obedientiae professionem praestitit *Thoma Swayno* Archiepiscopo Armachano, in manerio de Athboy, a Februarii 1418. Obiit 1424. & in eodem manerio, Praedicatorum de Longford, sepultus est. Pro liberalitate erga pauperes, celebratus. Post mortem eius, *Archiepiscopus Armachanus* ut in Regesto eius reperitur, fol. 147, patet: ubi & in parte satisfactionis, se equum recepisse videtur. Quamvis hæc consuetudo duraverit, non repeti.

RICHARDUS.

Richardus quidam obiit 1443. Sed quando fuerit consecratus nescio.

Post diuturnam vacationem, *Liasach Ferallus*, *Episcopus Ardachadensis*, Regni dono, hunc Episcopatum consecutus est, anno 1443.

ROBERTUS

qui successit, ab alia parte, Richardus Ferrallus Decanus Ardachadensis & a tertia parte, Dominicus Tim-
menis.

Successit *Cormacus*, & præsuit ad annum usque 1470. Quando verò obierit, nondum invenire potui.

COMMODO FERALLUS. Obiit anno 1516.

Guilielmus O-Ferall (filius *Donaldi*) obiit anno 1516, Anna-
lia Dynasta, etiam post infulas susceptas. Non possum non
suspiciari *Guilielmum* qui huic sedi præsuit Junii 26 1486, &
istam annuam eundemque fuisse. *Donaldus* huiusmodi
dixit ante obitum resignavit.

THOMAS O'CONGALAN.

Thomas O'Congalan obiit 1508, homo ob prudentiam & li-
beralitatem erga egenos multum celebratus. Hunc aliqui
Episcopum vocant Elphinensem. Mihi verò (ut quod sentio di-
cam) satis clarum videtur, eum nunquam sedi Elphinensi præ-
fuisse.

Eugenius quidam, ordinis Prædicatorum, à Julio 2 Pontifice,
provisus est Episcopus Ardachadensis, per obitum Conga-
lani, 22 Decembris 1508.

RICHARDUS FERALLUS. Obiit anno 1541.

Richardus Ferallus, Abbas Granardensis, à Decano & Cap-
itulo electus. Temporalium huius sedis restitutionem obiit
Julii 14 1541, & cum huic sedi præfuisset annos 12, obiit
1553. Annae Dynastæ hic quoad vixit potuit esse. Successit
in Episcopatu, *Patricius mac-Mabon*, in Dynastia, *Conchobus*
Ferallus.

PATRICIUS MAC-MABON. Obiit anno 1577.

LISACHUS FERALLUS. Obiit anno 1583.

Post diuturnam vacationem, *Lisachus Ferallus*, Elizabethæ
Reginæ dono, hunc Episcopatum consequutus est, anno
1583.

ROBERTUS

ROBERTUS DRAPER.

Robertus Draperus, Rector Trimmensis, Jacobi Regis designatione, ad Episcopatus Kilmorensis & Ardachadensem pro-
vectus est anno 1603, quos simul tenuit, usque ad annum 1612,
quo ex hac vita migravit.

THOMAS MOÏGNÉ.

Thomas Moigne, S. Theologiae Baccalaureus Cantabrigiensis,
Decanus ecclesiae S. Patricii Dubliniensis, successit ei in
utroque episcopatu, anno 1612, retento ad tempus Decanatu.
Mortem obiit Dublinii, Januarii primo 1628, apoplexiâ cor-
reptus, & ibidem in Ecclesia S. Patricii sepultus est.

GUILLIELMUS BEDELLUS.

Guilielmus Bedellus, S. Theologiae Doctor Cantabrigiensis,
Collegii S. Trinitatis Dublinii Praepositus, ad utrumque
episcopatum promotus 1629, post quadriennium episcopatu Ar-
dachadensi se sponte abdicavit. De illo plura, inter Kilmoren-
ses.

JOHANNES RICHARDSON.

Johannes Richardsonus, S. Theologiae Doctor ex Academia Dub-
liniensis, patriâ Cestriensis, Archidiaconus Derensis, Guilielmo
successit in sede Ardachadensi, consecratus Armachæ, in autumno
1633. Obiit Londini 11 Augusti 1654. Vacavit deinde Sedes,
usque ad restorationem Serenissimi Regis nostri Caroli 2. prædiis
Episcopatus, toto eo tempore, pro more pessimo tunc à nova-
toribus usitato, distractis.

ROBERTUS MAXWELLUS.

Robertus Maxwellus, S. Theologiae Doctor Dubliniensis, con-
secratus episcopus Kilmorensis, 24 Martii 1643, (uti
suprà diximus) hujus etiam sedis administrationem suscepit, Ca-
roli 2 Regis dono, 21 die Februarii 1660.

Z

DE

DE

Episcopis DROMORENSIBUS.

S. COLMANUS.

Celestia Dromorensis originem suam debet S. Colmano, *Aradeorum gente oriundo*, primo cœnobii Muckmorensis, apud Antrimenses Abbatii, deinde primo hujus sedis Episcopo. Hunc *Jocelinus*, in vit. S. *Patricii*, cap. 96, *Colmanellum* vocat : sed *Mocolmoc* etiam dictum notat vetustus *Engusiani* Martyrologii Scholiastes. Claruit *Colmannus* Seculo VI. Quippe qui natus fuit anno 516. Obiit 7 Idus Junii. Annam verò obitus ejus nondum invenimus. De hac sede, in libro Centii Camerarii, (quod mireris) nulla habetur mentio. Ideoq; credibile videtur, aliquot Seculis, eam proprio caruisse Antistite. Sunt qui opinentur, toto eo tempore, Diœcesi Archiepiscopi Armachani fuisse inclusam. Atque ut Episcopatus erat olim tenuissimus, ita admodum pauci sunt, quæ de Episcopis traduntur. Ego certè non reperi (sateor) mentionem Episcopi cujusquam Dromorensis post S. *Colmannum*, ante Anglorum tempora, nisi unius, dicti *Rigan*, qui obiisse dicitur anno 1101.

GERARDUS.

Primus cujus mentionem reperi, post Divisionem sæpe supra memoratam Episcopatum Hiberniæ, factam in Concilio, sub Paparone Cardinale, habito anno 1152, est *Gerardus*, monachus Cisterciensis cœnobii Mellifontis, qui Episcopus electus Dromorensis, assensum regium obtinuit 25 Aprilis 1227, & præfuit circiter annos 18.

ANDREAS.

ANDREAS.

Electio facta de *Andrea* Archidiacono Dromorensi, regio assensu confirmata est, 1 Octobris 1245. qui eodem etiam anno consecratus est.

TIGERNACHUS.

T*igernachus* fuit Episcopus Dromorensis anno 1287.

GERVASIUS.

Successit *Gervasius*, ad hunc praesulatum euectus, circa annum 1290.

TIGERNACHUS 2.

T*igernachus* 2. nescio cuius societatis Monachus, obiit anno 1309.

FLORENTIUS mac-DONEGAN.

Eodem anno, *Florentius mac-Donagan*, ecclesiae Dromorensis Canonicus, à Decano & Capitulo ejusdem ecclesiae electus est, & ab *Edwardo* 2 rege confirmatus.

CHRISTOPHORUS.

C*hristophorus* praefuit anno 1369. sed quando consecratus fuerit, aut mortem obierit, traditum non reperi.

CORNELIUS.

C*ornelius* quidam, successor ejus obiit circa annum 1381.

JOHANNES O-LANNUB.

J*ohannes O-Lannub*, ordinis Minorum, ab *Urbano* 6 provusus, post agnitam Regi fidelitatem, Temporalibus restitutus est Novembris 10 1382.

JOHANNES VOLCAN.

J*ohannes Volcanus*, Episcopus Dromorensis à Papa ad Episcopatum Ossoriensem translatus est anno 1404, ubi exiguo praefuit tempore, morte sublatus anno sequenti, circa festum *S. Michaelis*.

RICHARDUS MESINUS.

Richardus Mesinus, Carmelita, qui successit, obedientiae professionem Colono Archiepiscopo Armachano praestitit, 11 Novembris 1408, & anno sequenti e vita migravit, Eboraci inter Carmelitas sepultus.

JOHANNES.

Successor ejus Johannes quidam, obedientiae similiter professionem jam dicto Colono (ut e Regesto ejus liquet) praestitit, 4 Januarii 1410. Obiit 1418.

NICHOLAUS WARTRE.

Nicholaus Wartre, ordinis Minorum, a Martino V. Pontifice provivus est 16 Calend. Aprilis 1419.

DAVID de CHIRBURY.

David de Chirbury successit. Sedes Dromorensis vacavit 1 Junii 1431, fortè illius morte. Sepultum ferunt Ludlow, in agro Sglopiensi, in coenobio sui ordinis.

THOMAS SCROPUS.

Thomas Scropus, aliàs Bradley, Carmelita Norwicensis, ab Eugenio 4 provivus est, circa annum 1434. Rhodiani militibus (inquit Lelandus) charissimus fuit; nam apud illos Legati functione usus est. Praterèd Romæ in pretio erat, magnamque cum Eugenio 4, cui libros aliquot Historicos de rebus Carmeliticis, dedicavit, gratiam iniverat. Vixit ad decrepitam usque aetatem. Mortuus est anno Dom. 1491. Sepulchrum ejus ostenditur Lovetosti, opido maritimo & limitaneo Sudovolgiae. Ceterum diu ante obitum episcopatu se sponte abdicavit. Extat in Bibliotheca publica Cantabrigiae, libellus ejus, De Institutione fratrum Carmelitarum ordinis, quem dicavit Johanni Blackneio, monacho nigro.

THOMAS RADCLIFFUS.

Successit illi in episcopatu, Thomas Radcliffus, tempore Henrici VI Regis Angliae, qui sicut praedecessor in Anglia vixit, & (quantum auguror) sedem suam episcopalem nunquam vidit. In libro Benefactorum ecclesiae Dunelmensis, olim vulgò dicto
Libro

Libro vite, fol. 57. b. is appellatur *Magister Thomas Radcliff*, episcopus *Dromorensis*, & *Suffraganeus Dunelmensis*. Habetur liber iste in egregia Bibliotheca Cottoniana, Westmonasterii, sub effigie *Domitiani*. *Anno*.

GEORGIUS BRANNUS.

Georgius quidam, natione Græcus, patriâ Atheniensis, huic sedi præfuit 1489. Procurator & Ministrator fuit. *Indulgentiarum Hospitali s. spiritus in Saxra* (hinc in vico Saxontum) de *Offbe*, & *Benefactoribus indulgentiarum*, necnon ad construendum novum *Hospitale s. spiritus*, membrum viz. *Supradicti Hospitalis*, in *Hibernia*. Vidi ego Sigillum hujus (ut opinor) *Georgii*, quod usus est ante infulas susceptas, cum hac inscriptione: *sig. Georgii Branni vicarii generalis s. spiritus*. Hinc postea, 15to Calend. Maii 1499, ab *Alexandro VI* Pontifice, *Elphinam* translatus est, per cessionem *Nicholai*.

GUILIELMUS.

Guilielmus quidam, dictus Episcopus *Dromorensis* & *Suffraganeus Eboracensis* vixisse perhibetur *Eboraci*, anno 1500.

GALEATIUS.

Galeatus, al. *Galentius* quidam, episcopus *Dromorensis* mortem obiit 1504.

JOHANNES BAPTISTA.

Iunii 12 1504, per mortem prædecessoris, *Johannes Baptista* provifus est Episcopus *Dromorensis*. Hi tres postremi *Hiberniam* (ut opinor) nunquam inviserunt.

THADDÆUS.

Thaddæus quidam, ordinis *Minorum*, provifus dicitur Episcopus *Dromorensis*, ultimo Aprilis 1511, per translationem *Georgii*.

ARTHURUS MAGENIS.

A Successores *Thaddæi* quod attinet, per centum postea annos, non reperi (fateor) mentionem cujusquam, nisi unius, dicti *Arthurii Magenii*, qui vixit anno 1550, quo tempore, ab *Edwardo VI* rege, post agnitam fidelitatem, confirmatus est.

A a

JOHANNES

JOHANNES TOD.

Johannes Tod, Episcopus Dunensis & Connorensis, hunc etiam Episcopatum Commendatarius tenuit. De eo, vide quæ supra diximus, inter Dunenses & Connorenses.

THEOPHILUS BUCKWORTH.

Theophilus Buckworthus S. Theologiæ Baccalaureus, Collegii S. Trinitatis Cantabrigiæ alumnus, natus apud Albam Arlam, vulgo *White-ball*, prope Wisbecam, in agro Cantabrigiensi, consecratus est Dublini, mense Maio 1613. Ortâ verò rebellione, 1641, in Angliam se mox contulit, ubi in eadem domo quâ natus est, decessit anno 1652, annos natus 72.

ROBERTUS LESLEY.

Proximus illi successit (post longam, per iniquitatem temporum, vacationem,) *Robertus Lesley*, S. Theologiæ Doctor, consecratus 27 Januarii 1660, & Raphoam translatus, mense Junio 1661.

JEREMIAS TAYLOR.

Jeremias Taylor, S. Theologiæ Doctor, consecratus Episcopus Dunensis & Connorensis 27 Januarii 1660, Dromorensis etiam Episcopatus administrationem suscepit, Caroli 2 regis concessione, Junii 21, anno insequenti.

DE

DE
Episcopis
CLONMACNOISENSIBUS.

Usq; ad annum Dom. 1568.

Q U O

Episcopatus Clonmacnoisensis unitus est & ad-
jectus Episcopatu Midenfi.

Sanctus *Kiarann*, sive *Giarann* junior, ex Ara-
densium familia ortus, sed *Boetii* al. *Beonandi*
fabri lignarii filius, unde & vulgo dictus est
Mac-their sive *filius arificti*, coenobium condi-
dit Clonmacnoise, prius *Tyract* dicta, in ipso
quasi Hiberniae umbilico, sive medietullo, anno
Dom. 548, locum concedente *Dermotio Cervalli*
filio, rege Hiberniae. Huc coenobio, secundum plurimos, *Kia-*
rann unico solum anno, secundum nonnullos vero (perperam
opinor) annis 7 praefuit Abbas, morte ibi ereptus 5 Idus Septem-
bris, anno Salutis per Christum 549, in ipso aetatis flore, cum an-
nos vixisset solum 33. Hujus coenobii Ecclesia postea, sed quo
tempore me latet, in Ecclesiam cathedralem commutata est. Non
desunt quidem qui *S. Kiarann* Episcopum fuisse Clonmacnoi-
senssem diserte tradant. Hoc si verum, de Ecclesiae cathedralis
initio, non est cur ulterius disquiramus. Ut ut fuerit, posteriora
tempora 9 alias ecclesias, in uno quasi eodemque coemeterio,
duo plus minus jugera Hibernica ambitu colligente, ei subjee-
runt. Ad occasum hujus loci, Praesules aedes postea Episcopales
aedificaverunt. Ecclesia ipsa cathedralis multis certe olim posses-
sionibus ditata fuit, Magnatum praeterea ac Episcoporum sepul-
tura, necnon Monumentis aliquot, & inscriptionibus, partim
Hibernice partim Hebraice incis, imprimis insignis. Paulatim
attamen decrevit & ad pudendam tandem redacta est pauper-
tatem. In Synodo supra memorata, anno 1152, dum Cardi-

nalis Paparo Legati munus in Hibernia obiret, inter sedes Episcopales Provincia Tuamensis subiectas, numeratur *Cinani*, quæ post longas contentiones, Romæ agitata, inter Archiepiscopos Armachanos & Tuamenses, Provincia Armachana tandem ad iudicata est. Hanc sedem jampridem è nominis affinitate, eandem esse existimavi cum Cenannulensi sive Kenlisenfi. Sed dies diem docet: Nunc non possum non existimare *Cinani* corruptè ibi legi pro *Cluana*, vulgo Clonmacnoisa, tum ob vicinitatis rationem, ut quæ à provincia Tuamensi, Shenano fluvio solum determinatur, tum quia in iam dicta Divisione Episcopatum Hiberniæ, inter sedes Provinciae Armachanæ, habetur *Conanas*, quæ eadem sine dubio est cum Cenannula. Non enim verisimile est unam eandemque sedem, in ea sedium Distributione, facta in Synodo, cui tot Præsules Hibernici interfuerunt, fuisse bis numeratam, & diversis Provinciis assignatam.

Episcoporum huius sedis memoria, ante Anglorum tempora, perquam exigua superest.

Baitan dictus Abbas & Episcopus Clonmacnoisensis obiit 1 Martii 663.

Josephus de Rosmor obiit 839.

Meldarius obiit 886.

Corpreus curvus obiit 899, 6 Martii.

Colmanus filius *Aililli* obiit anno 924. Hic Basilicam de Clonmacnois condidisse perhibetur.

Cormac O-Killeen, Abbas Roscomanensis & Episcopus Clonmacnoisensis obiit 964.

Tuathal obiit 969.

Colcair obiit 1067.

Christianus O-Elefigern obiit 1103.

Donnaldus O-Dubhai obiit. 1136.

MORIERTACHUS O-MELIDER.

Moriertachus ille interfuit Synodo, sub *Johanne* Cardinale Paparone celebrata 1152. Obiit admodum senex 1188, aliis 1187. Videtur tamen diu ante obitum resignasse. Nam in supplemento Annalium *Tigernaci* O-Broin, ad annum 1172, ita annotatum legimus: *Tigernacus* O-Mel-eoin Comorba *Ciarani* Clonmacnois quievit.

TIGERNACUS O-MELEOIN.

Tigernacus ille, de quo supra diximus, obiit 1172. Mone-tam his temporibus Clonmacnoisa fuisse culam, produnt Annales Conatienfes.

MUREACHUS

MUREACHUS O-MURRECHAN.

Qui successit, *Mureachus O-Murrechan* vir doctus, vitam cum morte commutavit anno 1213. Hic videtur idem cum eo, quem alii *Muriertacum O-Murry* vocant, & sepultum asserunt Clonmacnoisa, sub monumento, quod illius memorie erexerat Slamanus collactaneus ejus.

EDANUS O-MAILLY.

Edanus O-Mailly submersus est anno 1220, sed ubi, aut quo casu, non reperi memoratum.

MELRONIUS O-MODEIN.

Melronius O-Modein obiit 1230, cum præfuisset annos 10.

HUGO O-MALONE.

Successit Hugo O-Malone, qui obiit 1236, & in cœnobio B. Mariæ de Kilbegan sepultus est.

THOMAS.

Aprilis 18 1236, confirmata est à Rege electio facta de *Thomas Decano Clonmacnoisenſi*, qui postea consecratus annos præfuit 16.

THOMAS O-QUIN.

Thomas O-Quin, Ordinis Minorum, ab Henrico 3 Rege confirmatus est, 20 Februarii (stylis Anglicanis) 1252. Sedit annos 27. Obiit 1279. Vacavit deinde sedes annos 2.

GILBERTUS.

Gilbertus, quidam, hujus Ecclesiæ Decanus, à *Nicholao* Archiepiscopo Armachano consecratus 1261, resignavit anno 1288. Per ejus resignationem, data est à Rege successorem eligendi licentia Decano & Capitulo, 8 Julii 1288.

Guilielmus O-Duffy, Minorita, post biennii vacationem, successit. Temporalibus restitutus 6 Octobris 1290. Is equo quo vehebatur dejectus interijt 1297.

BB

GUIL.

GUILLIELMUS O-FINDAN.

Guillielmus O-Findan, alius O-Muan, Abbas cenobii de Killeigh, successit 1298, & biennio postea, à vita migravit. Vacavit deinde Sedes per aliquot annos.

DONALDUS O-BRUIN.

Successit illi Donaldus O-Bruin, Guardianus Minoritarum de Killeigh, qui Episcopus electus assensum Regium obtinuit Aprilis 14. 1303, & 24. insequentis Junii, temporalium accepit restitutionem.

LUDOVICUS O-DALY.

Donaldus defuncto, successor designatus est Ludovicus O-Daly, qui decessit anno 1337.

HENRICUS.

Qui successit illi, Henricus quidam, ordinis Prædicatorum, obiit circa annum 1367.

RICHARDUS.

Richardus, nescio ejus Societatis monachus, successit.

PHILIPPUS.

Post Richardum antedictum, Philippus quidam huic sedi præfuit episcopus, qui decessit 1388.

MILO CORY.

Successor ejus Milo Cory, ex ordine Minorum, à Bonifacio 9. promissus 5. Idus Novembris 1390. A Ricardus a Rege, brevi postea constitutus est Comes Justinianus. Præfuit exiguo tempore.

O-Galchor quidam, qui Miloni successit, mortem obiit anno Dom. 1397.

PETRUS.

PETRUS.

Anno sequenti, successit *Petrus*, Monachus Cisterciensis, Abbas Granardensis. Obiit anno 1411.

PHILIPPUS O-MEIL.

Illum sequutus est *Philippus O-Meil*, qui decessit anno Domini 1422.

DAVID BRENDGUS.

David *Brendagus*, Monachus Cisterciensis, à *Martino* 5 provifus est 8 Calend. Octobris 1423. Sedes vacavit anno sequenti, fortè per ejus mortem. Vacavit etiam postea, per aliquot annos.

CORMACUS MAC-COGLAN.

Capituli consensu, *Cormacus mac-Coglan*, Ecclesiæ Cathedralis Decanus successor electus, consecratus est anno 1427, & obiit 1442.

JOHANNES OLDALIS.

Johannes *Oldais*, ordinis Minorum, 14 Calendas Octobris 1444, provifus est Episcopus.

JOHANNES.

Johannes quidam, Episcopus Clonmacnoisensis, alius (ut puto) à *Johanne Oldais*, obiit anno 1486.

WALTERUS BLAKE.

Walterus *Blakeus*, Canonicus Enaghduensis, patriâ Galviensis, defuncto *Johanni*, ab *Innocentio* 8 Pontifice designatus est successor, 7 Calend. Aprilis 1487. A *Sixto* 4, is provifus fuerat Archiepiscopus Tuamensis, sede nondum vacante: Sed vita *Donati O-Murry* eam donationem reddidit invalidam. Huic sedi præfuit annos 21. Obiit mense Maio, 1508.

THOMAS.

Thomas quidam successit, de quo præterea, nihil aliud comperi.

Bb 2

QUIN-

QUINTINUS.

Quintinus quidam, ordinis Minorum, hunc Episcopatum obtinuit provisione Pontificia 10 Novembris anno 1516. Obiit 1538, cum sedisset annos 22.

RICHARDUS HOGANUS.

Richardus Hoganus, ordinis itidem Minorum, Episcopus Laonensis huc translatus est 1538. ac eodem anno ex hac vita migravit.

FLORENTIUS GERAWAN.

Florentius (al. Flannus) Gerawanus, ordinis itidem Minorum, à Paulo 3 Papa episcopus designatus 5 Decembris 1539, ab Henrico 8 Rege, postquam iuramentum fidelitatis suscepisset, confirmatus est 23 Septembris 1541. Obiit circa annum 1554.

PETRUS WALL.

Qui successit, Petrus Wall, obiit 1568. Tumque Parliamentaria auctoritate, hæc sedes conjuncta est Episcopatu Mideni.

W

DE

T

DE Episcopis DUBLINIENSIBUS

DONATUS.

DE Sanctis *Wiro*, *Romoldo* & *Sedulo*, deque *Corbaco*, quodam, qui sedem Dublinensem, ante *Donatum*, administrasse dicuntur, apud Historicos fit mentio. E contra autem, in vetustis hujus Ecclesie Monumentis, a quibus, egre dissentiam, *Donatus* hic (aliis *Donatus*) primus ejusdem sedis Episcopus existisse traditur. An primus fuerit, necne, non desinam. Sed certo constat *Ostmannorum* Dublinensium eum primum fuisse Episcopum. Ad Ecclesiam Cathedrali S. Trinitatis quod attinet, eam in civitatis mediaulio, *Sitricus* filius *Anlafi* rex *Ostmannorum* Dublinii & *Donatus* hic Canonicis Secularibus construxerunt, circa annum Salutis 1038. Canonicos autem seculares, *Laurentius* Archiepiscopus Dublinensis in Canonicos mutavit regulares ordinis *Araacensis*, circa annum Domini 1163. De Ecclesie fundatione, ita Liber niger ejusdem Ecclesie, *Sitricus* Rex Dublin. filius *Able* Comitum Dublin. dedit. S. Trinitati & *Donato* primo Episcopo Dublin. locum ad edificandam Ecclesiam S. Trinitatis, ubi formices sine volta sunt fundata, cum terris subsequentibus, viz. *Beal-dulek*, *Rechen*, *Port-rabern*, cum villanis, & vaccis, & bladis; necnon aurum & argentum sufficienter ad edificandam Ecclesiam, cum tota curia, contulit. Extructa Ecclesia, *Donatus* hic, prope eam, Palatium Episcopale excitavit, in loco, ubi nunc sunt aedes Decani. Construxit porro Capellam S. *Atichels*, quam, qui illi, post aliquot secula successit, *Richardus Talbotus*, in Ecclesiam erexit parochialem. Obiit tandem *Donatus*, 6 Maii 1074, & in Ecclesia sua Cathedrali prope summum altare, sepultus est.

PATRICIUS.

Godredus, sive Gothricus Cravan, rex Anglorum, & magnam Lagenie partem, circa annum 1070 subjugasse prodit Mannix Chronicon. Eo potente, Patricius quidam, Oltmannus itidem, successor electus a Dublinensibus, in Angliam missus est, a Lanfranco Cantuariensi Archiepiscopo consecrandus, cum Epistola sequenti. Venerando S. Cantuariensis Ecclesie Metropolitano, Lanfranco, Clerus & populus Ecclesie Dublinensis debitam subjectionem. Vestra Paternitati est cognitum, quod Ecclesia Dublinensis, quae Hiberniae Insulae Metropolis est, suo sit viduata Pastore, ac destituta Rectore. Propterea elegimus Presbyterum nomine Patricium nobis sufficientissime cognitum, natalibus & moribus nobilem, Apostolicam & Ecclesiasticam disciplinam imbuimus, fide catholicam, in scripturarum sensibus tantum in dogmatibus Ecclesiasticis exercitatum, quem nobis quantocius petimus ordinari Episcopum, quatenus auctore Deo, regulariter nobis praesse valeat & prodesse, & nos sub huius regimine, salubriter administrasse, quae inter ista Praesidentium scilicet est subiectio, & obsequium, ibi est forma Dominorum. Exemplar huius Epistolae habetur in antiquo codice Bibliothecae Cottonianae, (sub nomine Cleopatrae, E. 1.) olim ad Ecclesiam Cantuariensem pertinet. Professiois formulam, ex eodem codice, adscriptam non pigebit. Quisquis aliter praescribit, si Episcopus aliter subiectus, et obsequari non debet, sed potius obediendum, quam ad subiectum fieri deservit habere, propter Deum, scilicet praelatum, si per omnia iustitiam exhibere. Propterea ego Patricius, ad regendam Dublinensem Metropolim Hiberniae claret Antistes, tibi (Reverendissime pater Lanfranco, Britanniarum Primas, & Sanctae Doroberniensis Ecclesiae Archiepiscopo) Professiois praefatae chartam porrigo: in qua tibi tuisque successoribus, in omnibus quae ad Christianam religionem pertinent, obtemperandum esse praestito. Licet enim exemplaria quas Lanfrancus, Primas, tamen ad Godredum ultimum, quod ad Thadeum O'Brien Hiberniae Regem perferenda dedit, curantur Tomo XI Annalium Cardinalis Baronii. Sed in Patricio anno plus minus 10, & Octobris 10, 1085, in octavo Britannico naufragio perit.

DONATUS O-HAINGLY.

Donatus (alias Dongan) O-Haingly, postquam bonis literis in Hibernia, operam aliquandiu navasset, in Angliam trajecit, & Cantuarii, monachus factus est Benedictinus. Anno demum 1085, per lapradium Lanfrancum (regis Gerardus, & eiusque Dublinensis consensu) Cantuarii, in ecclesia cathedrali, consecratus est, professione sequenti praestita: Ego Donatus Dublinensis

Ecclesia

DE

ARCHIEPISCOPI Dubliniensibus.

GREGORIUS. *Regis hic, illic, ut electus est, in Angliam*
trajecit, ut ibi pro more, consecrationem à
Cantuariensi Archiepiscopo acciperet, ac prae-
ter literas à Rege, in ejus gratiam conscriptas,
à clero civibusque Dubliniensibus, literas com-
 mendatitias secum detulit. Ordines primos ac-
 cepit à Rogero Sarisburiensi Episcopo, 24 Sep-
 tembris 1121, & 2. insequentis Octobris, (professione con-
 secta praestita) Lametha, à Rodulpho Cantuariensi Archiepiscopo,
 in episcopum hujus ecclesiae, consecratus est. Post reditum, cum
 annos circiter 31. sedisset, (anno scilicet Domini 1152.) Joannes
 Paparo Cardinalis, & Christianus O-Conarby Episcopus Lismoren-
 sis, uterque Legatus Pontificius, Kenanus, synodum coegerunt, ubi
 pallium ei traditum est, & Archiepiscopalis dignitas tum primum
 huic

huic cathedræ concessa: Sic à plerisque traditur. Si verò Ecclesiæ hujus Archivis credamus, palli hic accepit in ecclesiâ suâ cathedrali, in Dominica quâ decantatur, *Latare Jerusalem*. Eodem tempore, Cardinalis indulgentias contulit, omnibus utriusque sexus, visitantibus ipsam Ecclesiâ, per ipsam Dominicam & octavas, in perpetuum. *Gregorius* noster decessit 1161 Octobris 8. cum ecclesiâ Dublinensî præfuiet annos 40, & dies 6. Hunc, *Augustinus Magratam*, author chronici Insulæ omnium SS. (q. 2 Shenano fl. circumfunditur,) virum appellat prudentem, linguarum peritiâ præstantem, at perpetuam obiisse perhibet 1162.

2. LAURENTIUS O-TOOLE.

L *Aurentius O-Toole* (ut compendio dicam quæ fusiè tradidit *Vir* ejus author, à *Surio* editus, paucis additis, ab i lo prætermisiss.) filius fuit *Mauritii* (sive *Moriertachi*) *O-Toole*, *Imalia* (& fortè aliarum regiuncularum) *Dynastia*, educatione in *Glendelacæ* sortitus est, ubi cucullum induit; & ætatis 25. ad Abbatismunus, (*Ecclesiæ clero & populo id postulantes*), evehctus est. Celebratur tum ejus erga egenos liberalitas, præsertim durante magnâ annuæ caritate, quâ per annos 4. illa regio miserè fuit afflicta. Electus interea Episcopus *Glendelacensis*, electioni de se factæ renuntiavit, *etatem immaturam* (inquit author prædictus) *providè sapienterque prætexens*. Post aliquot annos, *Gregorio* Dublinensi Archiepiscopo defuncto successor designatus, tenuit primò, tandem verò assiduis precibus evictus, manus dedit, ac Dublini, in ecclesiâ cathedrali S. Trinitatis, à *Gelasio* Archiepiscopo *Annachani*, consecratus est 1162. Mox Ecclesiæ suæ clericos seculares, in Canonicos mutavit regulares, ordinis *Arroacensis*, quorum habitum & vivendi normam ipse accepit. Post annos plus minus 11. *Laurentius* hic, *Richardus* cognomento *Strongbow* comes *Strigolienfis*, *Robertus* filius *Stephani*, & *Raimundus Crassus* Ecclesiâ sanctæ Trinitatis amplificare aggressi, chorum & campanile extruxerunt, necnon tres adjecerunt capellas. Anno 1179, Archiepiscopus Romanus profectus est, ut concilio interesset generali. Ibi legatum Hiberniæ ab *Alexandro* 3. creatum, atq; legatiam illam potestatem, post reditum exercuisse, tradit Auctor vitæ ejus. Cæterum *Giraldus Barry*, vulgò *Cambrensis*, Inque videtur, in Hiberniâ illum nunquam reliquisse, sed propter privilegia à Pontifice, contra Regiæ dignitatis honorem, zelo suæ gentis, ut forebat, impetrata, in offensam Regis incidisse, ac in Angliâ & Galliâ diu detentum, obiisse tandem Augi in Normanniâ, 1180. (ut alii perperam, 1181.) Novembris 14, & ibidem sepultus traditur. Ejus ossa aliquot (ipso inter sanctos relato, ab *Honorio* 3. 1195.) inde ad Ecclesiâ S. Trinitatis Dublini translata sunt.

3. JOHANNES COMYN.

Johannes Comynus, natione Anglus, vir doctus, facundus & gravis, Henrico 2 Rege satagente, Archiepiscopus Dubliniensis apud Evesham, 6 Septembris 1181, à Clero Dubliniensi electus est. Sacerdos deinde factus Velletri, 3 Idus Martii insequentis, 12 Kalend. Aprilis, die Palmarum, teste *Hovedeno*, (Calendarii quoque ratione suffragante) à *Lucio 3* Papa, ibidem Archiepiscopus consecratus est. Ibi porò Bullam impetravit à Pontifice, datam Idibus Aprilis, Indictione 15 1182, in qua, inter alia privilegia sedis Dubliniensi concessa, ita legimus: *Sacrorum quoque Canonum auctoritatem sequentes, Statuimus ut nullus Archiepiscopus, vel Episcopus, absque assensu Dubliniensis Archiepiscopi, si in Episcopatu fuerit in diocesi Dubliniensi, conventum celebrare, causas & Ecclesiastica negotia ejusdem diocesis, nisi per Romanum Pontificem, vel Legatum ejus fuerit eidem injunctum, tractare presumat.* Exemplar hujus Bullæ habetur in antiquo Regesto Dubliniensis Archiepiscopi, (vocato *Credo mihi*, fol. 80. b.) Atque ex hoc privilegio, initium sumpsit controversia illa, sive acris & diuturna concertatio inter Archiepiscopos Armachanos & Dublinienses: An Armachanus habuerit jus Primatiae, Bajulationis Crucis, Appellationum & Visitationum in Provincia Dubliniensi, quæ per aliquot annorum centurias, postea duravit. *Giraldus Barris*, vulgò Cambrensis, qui Archiepiscopum novit. Presbyterum Cardinalem eum tunc Belletri creatum asserit. Cùm vero in chartis Comini quæ etiamnum extant, ac in *Omybrio* & *Ciaconio*, (qui Cardinalem seriem descripserunt) necnon in ipsa *Lucii 3* Bulla, supra memorata, quæ concessit ei Pallium, de hoc titulo alium est silentium, non possum non affirmare hallucinatum fuisse *Giraldum*. Ad Cominum redeo. Is ad sedem suam primùm pervenit mense Septembri 1184. Circa annum deinde 1190, speciosissimam illam Ecclesiam *S. Patricio* dicatam, in australi civitatis Dubliniensis suburbio, veteri parochiali Ecclesiâ ibidem demolitâ, construxit & dotavit. In ea XIII collocavit Præbendarios, qui numerus, posterioribus temporibus, auctus est ad XXII. Chorum ecclesiæ cathedralis *S. Trinitatis* partim refecit, partim auxit. Cornobium porò quod à Gratia Dei nomen habet, (vulgò *Grace-dien*) in agro Dubliniensi Monialibus condidit & prædiis ditavit. Migravit ab hac luce, Dublinii, 25 Octobris 1212, & ibidem in ecclesiâ *S. Trinitatis*, sepultus est, ubi tumulum habet marmoreum, in australi parte chori. De injuriis ei factis, per *Hamonen de Valoniis* Hiberniæ Justitiarium & alios, consule (si placet) *Roggerum Hovedenum*, in anno 1197. Constat tamen à *Johanne Alani* Dubliniensis dñi postea Archiepiscopi Regesto, *Hamonen* eum, ut crumen expiaret, Comino tandem dedisse 20 *Carnacas* terræ, in terra de *Vennil*.

4. HENRICUS LONDRES.

ANte finem anni 1212. in Archiepiscopum electus est *Henricus de Londres*, (i. Londinensis) Archidiaconus Staffordiensis, & sub initium anni sequentis consecratus. Hiberniæ Justitiarius à *Joanne* rege constitutus est 23 Julii 1213. Quo munere perfunctus est, donec 1215. Romam accersitus, ut concilio interesset generali, provinciam tradidit *Galfrido de Marisco*, cum titulo Hiberniæ custodis. Post biennium, ab *Honorio* 3. Hiberniæ factus est Legatus. Tum synodum coëgit Dublini, in qua (verba sunt Annalium Mon. B. *Mariae* Dublin.) multa utilia, de statu Hibernicæ Ecclesiæ ordinavit. Statuta ea extant in Regesto antiquo dicto *Crede mihi*. Anno deinde 1219, *Galfrido* in Angliam revocato, regni administrationem denuo suscepit; munusq; ei commissum, per quinquennium, fideliter obivit. Eo curante, (si non quod alii innuere videntur, illius sumptibus) arx Regia Dublini extructa est. Ecclesiam collegiatam S. *Patricii*, in cathedralem erexit, unitam (inquit *Joannes Alauus*) cum Ecclesiâ cathedrali S. *Trinitatis*, in uno sponso, salva alteri Ecclesiæ honoris prerogativa. *Guilielmum* filium *Guidonis* primum ibidem constituit Doctorem; Et præter vicarios Chorales, Pracentorem porro, Cancellarium, & Thesaurarium ordinavit, quibus prædia & Rectorias assignavit. Ecclesiam ita stabilitam, ad Sarisburiensis Ecclesiæ statuta conformandam curavit. Cœnobium sanctimonialium de Gratia Dei, possessionibus auxit, & Prioratum de *Holmpatrick*, à loco incommodo, (ubi ante adventum Anglorum, *Sitricus* filius *Murchardi* Canonicis regularibus extruxerat,) ad commodiorem, transtulit. Illo præidente, sedes Glendelacensis (anno ferme 600, à morte sancti *Coëngeni*, primi ibidem Episcopi) hujus cathedræ adjecta est & adunata. De unionis causis, Testimonium *Tuanensis Archiep.* (*Felici O'Riada*ni, qui tunc vixit) & *sufraganeorum* suorum, ex hujus ecclesiæ archivis transcribere non pigebit. Dom. *Joannes Papiron* Legatus Romana Ecclesiæ, veniens in Hiberniam, invenit Dublini, Episcopum habitantem, qui tantum intra muros Episcopale officium exercebat. Invenit in eadem diversariam Ecclesiam in montibus, qua similiter dicebatur civitas, & habebat quendam coepiscopum. Constituit autem idem Legatus, illam optimam civitatem Dubliniensem, Metropolim illius Provincie, tradens *Pallium* Episcopo illi, qui tunc regebat illam Ecclesiam Dubliniensem, & constituit ut divideretur illa diocesis, in qua amba erant civitates, ut pars una cederet Metropoli, & pars altera remaneret illi qui erat in montibus, ut frater credimus, ea intentione, ut pars illa rediret metropoli, obvenit illo, qui tunc præerat illi ecclesiæ, quod statim fecisset, nisi desuisset insolentia Hiberniensium,

berniensium, qui tunc habebant potestatem in terra illa. Quam intentionem dicti legati, cum Dom. Henricus Rex Anglia à pluribus didicisset, concessit illam metropoli, inhaerens intentioni & voluntati domini Legati. Similiter Dom. Joannes Rex Anglia (qui nunc est) partem eandem Joanni antecessori istius qui praesens est concessit habendam, auditis magnis viris & in terra vetustis super factis & intentione praedicti domini Legati. Præterea illa sancta ecclesia quæ est in montanis, licet magnâ reverentiâ haberetur ab antiquis, propter sanctum Kevinum, qui ibidem vitam duxit Eremiticam, nunc tamen ita deserta est & desolata per 40 fere annos, quod de ecclesia facta est spelunca latronum, & fovea furum, ita quod plura homicidia committuntur in illa valle, quam in aliquo alio loco Hiberniæ, propter desertam & vastam solitudinem. Concessionibus illis (Hen. 2. & Joannis,) non obstantibus, constat Episcopatum Glendacensem cathedræ Dublinensi non fuisse conjunctum, ante annum 1214, quo, (si non paulò serius) è vivis excessit Guilielmus Piro, ultimus illius sedis Episcopus. Sed ad Archiepiscopum redeamus. Sedit annos 15. & sub initium Julii anno Domini 1228. decedens, in Septentrionali muro ecclesiæ S. Trinitatis, è regione Conini, tumulo ligneo conditus fectur. Sed hodiè nullum tumuli ejus vestigium superest. De occasione, unde villanorum incendiarii, (vulgo *Scorch-willeins*) agnomine fuerit notatus, Hiberniæ Annales petas, à Camdeno editos, in anno 1212.

5. LUCAS

Defuncto Henrico, Lucas, Decanus ecclesiæ S. Martini Londini, & Thesaurarius Garderobæ Regis, opetà Huberti de Burgo Comitis Cantii, cujus Sacellanus fuit, ad hanc sedem electus, regium obtinuit assensum 13 Decembris 1228. Sed rejecta est ea electio à Papa: Nihilominus iteratâ electione designatus, ab ipso Papa tandem confirmatus est, sed non ante annum 1230. Sedit post consecrationem annos 25 & amplius. Exorta est inter ecclesias suas cathedrales, de electionibus Archiepiscoporum, (sede vacante) gens discordia, quam ille sic composuit: ut locus electionis esset tantum in ecclesiâ S. Trinitatis, & ut ibidem conjunctis suffragiis, tam Prior & conventus, quam Decanus & Capitulum, novum designarent Præsulem. Decessit 1255, (ut *Parisius*) Decemb. 13. si non, (ut alii habent) 1257 cum per aliquot ante obitum annos, oculis fuisset captus. Sepultus est in Ecclesiâ sanctæ Trinitatis, (in cujus structurâ, non nihil impendisse comperi) sub eodem tumulo, quo prædecessor ejus Comitus. Inter illum, & Reinerium Archiepiscopum Armachanum, de Primatu, magna fuit contentio.

6. FULCO

6. Fulco de SAUNFORD.

Post Lucæ obitum, ab utraq; ecclesiâ, Archiepiscopus designatus est *Radulphus de Norwico*, ecclesiâ Patricianâ Canonicus, & Hiberniæ Cancellarius. Is verò suorum perfidiâ, (in Curia Romanâ proditus, teste Florilego) speratâ sede excidit. Eâ electione rejectâ, *Fulco de Saunford*, Thesaurarius ecclesiâ S. Pauli Londini, Julii 30, 1256. Papali bullâ, Archiepiscopus renuntiatus est. Hunc, *Parisius* (perperam) *Fulconem Basset* appellat. Præfuit annos fermè 15. Decessit in manerio suo de Finglas 1271. Maii 6. Corpus ejus, ad ecclesiâ S. Patricii delatum, ibidem in capellâ beatæ Mariæ, (quam ipse ni fallor fundaverat,) tumulo conditum est. Per 7. deinde annos sedes vacavit.

7. JOANNES de DERLINGTON.

Mense proximo insequenti *Fulconis* mortem, concessa est à rege eligendi facultas. Tum 4. Cal. Augusti eligitur à Priore & conventu ecclesiâ sanctæ Trinitatis, *Guilielmus de la Corner*, regi à sacris, (qui post aliquot annos, Episcopus evasit Sarisburiensis.) A Decano verò & capitulo S. Patricii, eodem die, designatur *Fro-mundus le Brun*, Papæ capellanus; Idem (puto) qui tunc temporis Hiberniæ fuit Cancellarius. Ceterum post diuturnam contentionem, à Pontifice rejecta est utraq; electio, & Archiepiscopus declaratus est *Joannes Derlingtonus*, Dominicanus, S. Theologiæ Doctor, & Hen. 3. tum nuper regi Angliæ à Confessionibus; Consecratus 1279. in cœnobio Walthamensi, 6 Idus Septemb. (aliis die Dominico proximo post festum S. Bartholomæi Apostoli.) à *Joanne* Archiepiscopo Cantuariensi, assistentibus *Nicholao* Wintoniensi, *Roberto* Bathoni. & Wellensi, & *Guilielmo* Norwicensi episcopis. Ob eruditionem & prudentiam (ut *Parisius*) vir fuit multæ authoritatis. Certe sub *Joanne* 1. *Nicholao* 3. & *Martino* 4. Papis, Quæstor, sive *Petri* denariorum, tam in Angliâ quàm in Hiberniâ, factus est collector. Decessit Londini, 4 Cal. April. anno 1284, consecrationis 5, morte repentinâ subtractus, & in cœnobio Prædicatorum ibidem, sepultus est. De operibus ab illo editis, consulas Lelandum, vel ex eo Baleum, centur. 4. cap. 56.

8. JOHANNES de SAUNFORD.

Johannes de Saunford, Anglus, frater *Fulconis*, (de quo supra) Decanus fuit ecclesiâ D. Patricii, quandoq; Hiberniæ Escætor. Canonice electus, à rege confirmatus est Julii 20 1284. & consecrationem obtinuit Dublini, in ecclesiâ sanctæ Trinitatis 7 Aprilis (die Palmarum) 1286. Magnâ in floruit gratiâ apud

E c

Edwardum

Edwardum 1, per quem factus est Hiberniæ Justitiarius. In patriam revocatus, ad Imperatorem missus est Legatus, unâ cum *Antonio* Dunelmensi Episcopo. Legatione illâ feliciter confectâ, quàm primùm in Angliam reversus est, 2. sc. Octobris 1294, *gnavi ægritudine correptus*, (inquit Westmonasteriensis) *viam universæ carnis est ingressus*. Cadaver postea in Hiberniam deportatum, Dublini in ecclesiâ *Patricianâ*, tumulo fratris conditum est, 20. insequentis Februarii. Vir fuit cum doctus, tum insigni prudentiâ.

9. GUILIELMUS de HOTBUM.

Eodem anno electus est *Thomas de Chadsworth*, Decanus itidem ecclesiæ *Patricianæ*. Ea verò electio, Rege adversante, rejecta est, & 16 Junii 1297. Papa Archiepiscopum, per provisionem designat *Guilielmum de Hotbun* (Lelando, Odonem) Dominicanum, & ejusdem ordinis in Anglia Provincialem, eâ tempestate apud ipsum, *Edwardi* 1 Legatum, & ut consecraretur, à quovis, quem eligeret, catholico episcopo, concessit. Natus est in Anglia, sed Parisiis educatus, ubi sacre Theologiæ Doctor creatus est. *Parsen* & alii consecratum volunt Romæ, ab ipso Papa 1298, & in reditu obiisse. At *Walsinghamus* (rectius opinor) eodem anno sacratum asserit, Gandavi in Flandria, per *Antonium Beak* Dunelmensem Episcopum. Ubi cumq; verò fuerit consecratus, certè eo ipso anno, 3. nempe Calend. Septembris, (ut *Lelandus* habet) Divioni in Burgundia, mortem obiit. Corpus postea in Angliam deportatum, Londini, in cœnobio sui ordinis sepultum est. De eo vid. plura apud *Cajum*, de Antiquit. Cantabrig. lib. 1.

10. RICHARDUS de FERINGS.

Januarii insequentis 21, eligitur ab ecclesiâ sanctæ Trinitatis, *Adamus de Balsam*, ejusdem ecclesiæ Prior, Ab ecclesiâ verò sancti *Patricii*, *Thomas de Chadsworth* Decanus, (de quo supra) tunc *Santi* regii Justitiarius. Sed rejecta est utraq; electio, & *Richardus de Ferings* Archidiaconus Cantuariensis, à Papa Archiepiscopus designatus, sub medium anni 1299 consecratus est. Is circa pacem conficiendam, inter ecclesias suas cathedrales, multum desudavit. Compositionis capita habentur in *Alani* registro. Hæc autem sunt præcipua. Ut Archiepiscopi Dublinenses consecrarentur & synchronisarentur, in ecclesiâ sanctæ Trinitatis. Ut utraq; ecclesiâ diceretur cathedralis & Metropolitana. Ut Ecclesiâ S. Trinitatis, tanquàm major, matrix & senior, in omnibus juri- bus ecclesiæ, seu negotiis, præponeretur. Ut *Crux*, *Mitra* & *Anulus* cujuscunque Archiepiscopi ubicunq; obessent, deponerentur in ecclesiâ

clesia sancta Trinitatis. Ut corpus cujuslibet Archiepiscopi defuncti, alternis vicibus, sepeliretur in dictis ecclesiis, nisi aliter disponeret in testamento. Hæc anno 1300, Richardus hic (quod silentio prætereundum non est) in ecclesia Patriciana, tres Præbendas erexit. Decessit 18 Octobris 1306, in reditu à Roma.

II. JOANNES LECH.

DE novi Præsulis electione, denuò exorta est contentio; Nam mense Januario insequenti, à Priore & conventu ecclesie S. Trinitatis, Archiepiscopus electus est *Nicolaus Butlerus* frater *Edmundi Butleri*, postea comitis *Caricki*, à Decano verò & capitulo ecclesie S. Patricii, *Richardus de Havering* ejusdem ecclesie Præceptor, qui à Pontifice itidem provisorius est. Is provisionis prætextu, annos 4, sine consecratione fructus recepit Archiepiscopales. Sed anno 1310, somnio quodam (uti ferunt) monitus, sponte resignavit. Hæc de re, *Annales petas Hibernie à Camdeno editos*, in anno 1306. Eorundem annalium author asserit, *Alexandrum Bignorum die S. Patricii 1310, unanimi assensu Capitulum, in Archiepiscopum fuisse electum*. Sed *Edw. 2.* gratia (electione non obstante) in Archiepiscopatu successit *Joannes Lechus*, alias *de Leeke*, Eleemosynarius Regius. De contentione inter eum & *Rolandum Iorsum* Archiepiscopum Armachanum, quod *Iorsus* in Provincia Dublinensi, Crucem ante se gestari permiserat. Vid. *Annal. Hibernie à Camdeno editos*. Obiit 1313, 10 Augusti. Westmonasterii sepultus, in medio Presbyterii, paulò antè Hibernie Thesaurarius constitutus. Ad ejus petitionem edidit *Clemens 5.* Bullam foundationis *Universitatis Scholarum Dublinii*, 3 Id. Julii, Pontificatus anno 7, sive anno Dom. 1311.

12. ALEXANDER DE BICKNOR.

Post *Joannis de Lechi* obitum, denuò excitata est contentio, de novi Archiepiscopi electione. Siquidem ab una parte eligitur *Walterus Thornbury*, ecclesie Patriciane Præceptor, Hibernie Cancellarius: ab altera verò *Alexander de Bicknor* (alias *Bignor* de quo supra) Præbendarius de *Mamoth*, necnon summus Hibernie tunc temporis Quæstor, sive Thesaurarius. *Walterus* illic ut electus est, nave conscensa, in *Galiam*, (ubi Papa tunc degebat) transire decrevit; sed nocte proxima insequenti, orta tempestate, ipse & 156 alii Oceano absorpti sunt. Illo submerso, *Bicknorus* conspirantibus votis, Archiepiscopus designatus est. Ita electus Lugdunum profectus est, ubi *Clemente 5.* (legitima eà electione rejecta) propter literarum scientiam, nobilitatemque generis, (inquit *Joannes Alanus*) ex plenitudine potestatis, provisorius est. Avenione postea consecratus, 21 Julii 1317.

Nicolaus de Prato Cardinale Ostiensi. Bullæ confirmationis lectæ sunt & publicatæ Dublinii, in ecclesia cathedrali S. Trinitatis, in festo Purificationis B. *Mariæ* virginis sequenti. Ad sedem suam, (factus jam Hiberniæ Justitiarius) primum pervenisse fertur 9 Octobris 1318. quo die, à clero & populo magno plausu susceptus est, & (ni fallor) in throno Archiepiscopali collocatus. Post biennium Academiam Dublinii, in ecclesia S. *Patricii* erexit & *Joannis* 22. autoritate confirmari curavit. Cœptum herclè egregium. Sed facultatibus deficientibus, quibus alumni alerentur, reverà paulatim defecit. De regulis in Academia observandis, vid. Instrumenti ejus exemplar, in libro meo, de Antiquitatibus Hibernicis, cap. 15. Anno 1323, ab Angliæ Parlamento, unà cum *Edmundo de Woodstocke* comite Cantii, *Edwardi* 2 fratre juniore, in Galliam missus est Legatus; sed reversus demùm sine optato successu, ut ex *Thoma Walsinghamo*, in ypodigmate Neustriæ, constat. Decessit 1349. Julii 14. cum huic sedi præfuisset annos fermè 32. (par cuilibet antecessori, sive prudentiam spectes, sive eruditionem) & in ecclesiâ (ut opinor) *Patricianâ* sepultus est. Non ita diu ante obitum, magnum habuit certamen, cum *Richardo* filio *Radulphi* Archiepiscopo Armachano, quod *Richardus*, regio confusus diplomate, Dublinii Crucem ante se gestari permisisset. Statuta quæ, in synodo ab eo celebratâ edidit, memini me legisse in albo libro Ecclesiæ Ossoriensis. Edes Archiepiscopales Taulaghtæ, hic Præsul construxit.

13. **JOANNES** de S. PAULO. *Joannes de S. Paulo*, Canonicus Dubliniensis, per reservationem Papalem, Archiepiscopus renunciatus est, 2 Non. Septembris 1349. Is Ecclesiam S. Trinitatis multum tum auxit tum ornavit. Nam totum Presbyterium, suis sumptibus construxit. Inter hunc & *Richardum* filium *Radulphi*, doctissimum illum Archiepiscopum Armachanum, (de quo supra diximus) ingens exitit, de Primatu contentio, quæ tandem sub *Innocentio* 6 approbante collegio Cardinalium, hunc habuit exitum. Ut uterq; esset Primus, sed ad distinguendū scribendum, Archiepiscopus Armachanus intitularet se totius Hiberniæ Primatem; Metropolitanus autem Dubliniensis exararet se Hiberniæ Primatem; insuper in Angliâ, Cantuariensis & Eboracensis, quorum prior scribit se totius Angliæ Primatem, alter Angliæ Primatem. Hæc se legisse, in Bibliotheca Papæ secretiori, asserit, (qui illi post multos annos successit) *Joannes Alanus*, dum res *Gulielmi Warhami* Archiepiscopi Cantuariensis, Romæ procuraret. Præfuit hic annos circiter 13, factus interea ab *Edm.* 3. Hiberniæ Cancellarius. Diem obiit 1362. 9 Septembris, in ecclesia S. Trinitatis, sub marmore æneis laminis ornato, sepultus; in secundo gradu ante summum altare, (sicut in testamento

mento suo mandaverat) ubi hæc verba legimus inscripta. *Ego Joannes de S. Paulo, quondam Archiepiscopus Dublinie, Credo quod redemptor meus vivit, & in novissima die, de terra surrecturus sum, & iterum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum Salvatorem meum.*

14. **THOMAS MINO** Successit (qui à Papa eidem designatus est) *Thomas Minot*, Præbendarius de Malaghidert & Hibernie Thesaurarius, aliquando etiam Hibernie Estensor. Consecratus est 1363, die Palmarum, Julii mense Novembris 3. Contentio de Cruce portanda, inter *Thomam* hunc & Milonem Archiepiscopum Armachanum demum excitata est. Ex hac vita migravit Londini 10 Julii 1373. Partem Ecclesie S. Patricii incendio fortuito deformatam, restauravit, & Campanie præcelsum è saxo quadrato construxit, circa annum 1370, unde & in sigillo suo usus est postea, imagine Pontificali, quæ manu visa est tenere Campanilis effigiem.

15. **ROBERTUS DE WICKFORD.**

Robertus *Wikefordæ*, Archidiaconus Wintoniensis, Utriusq; Juris Doctor Oxoniensis, & collegii Mertoniensis ibidem socius aliquando, apud *Wikeford-hall* in Essexia natus, à Gregorio 9 Pontifice provetus, Avenione, 4 Idus Octobris 1375, & ante exitum ejusdem anni consecratus. Temporalium restitutionem obtinuit, in hebdomada Paschatis insequentis. Hibernie fuit Cancellarius annis 1377 & 1385. Obiit 1390, Augusti 29. De eo præterea nihil comperi, nisi quod remisit & condonavit ecclesie S. Trinitatis, annuatim 5 Marcarum solutionem, quam prædecessores pro procuracionibus receperunt.

16. **ROBERTUS WALDBY.**

Robertus *Waldby*, Episcopus Adurentis in Valconia, bullâ Pontificiâ, huc translatus est, 18. Calend. Decemb. 1391. Natus hic fertur in civitate Eboracensi, educatus vero primò in Tickelliensi cenobio, ubi (ni fallor, una cum doctissimo illo viro Joanne *Waldby* fratre suo) habitum suscepit fratris Augustiniani. Deinde *Edwardum* Principem bellicosissimum, (cum Angliæ delicias) in transmarinas oras comitatus, Tholose hæsit; ubi eo excellentia dentum devenit, (inquit *Salans*) ut literarum primus haberetur, linguarum peritissimus atque eloquentissimus præstant. Hinc Theologia professor Tholosanus fuit, & tam insignis predicator, ut amplissima fortuna illi obveniret. Nam in Episcopum Adurentem

consecratus, post aliquot annos, Dublinium (uti diximus) trans-
 latus est. Paulo postea, *Richardus 2. Rex Angliae*, cum Hi-
 berniae Cancellarium constituit, eodem fere tempore, quo *Richardus*
Episcopus Ciceritrensis, ejusdem regni ordi-
 navit Thesaurarium. *Mesfordo* verò Sarisburiam translato 1395,
Robertus noster Ciceritriam eodem anno, se transferri curavit.
 Ibi exiguo praefuit tempore, siquidem anno insequenti, ad Ar-
 chiepiscopatum Eboracensem proventus est. Morte deinde sub-
 latus 29. Maii, (aliqui habent 29. Januarii) anno 1397, in *West-*
monasterio in medio ferre capella *S. Edmundi* sub marmoreo

tumulo sepultus est, cum huiusmodi epitaphio. *Obiit* 29. Maii 1397.
Hic fuit expertus in quovis iure Robertus
De Walseley dicitur, nunc est sub marmore *Episcopus*
Sacre Scripturae Doctor fuit & *genitrix*
Ingenium medicum & *alios* semper *amicum*
Consulor Regis optabat prospera *legis*
Ecclesie *choris* fuit *nam* *huius* *quod* *honoris*
Praesul *Adunensis*, post *Archos* *Dublinensis*
Hinc *Ciceritrensis*, tandem *Primus* *Eboracensis*,
Quarto *Calend. Junii*, migravit *cursum* *anni*
Septem, *Nullus*, *ter* *C.* *nonies* *quod* *deni*,
Vos *precor* *orate*, *ut* *simi* *huius* *dona* *beate*
Cum *sancti* *vis*, *requiescat* & *hic* *sine* *lile*.

Ubi *Thomas* *Stubbis* liquet, cuius historia Archiepiscoporum
 Eboracensium, exat in Bibliotheca Cottoniana, sub imagine Vi-
 tellii, E. IV. 5. b. ubi Epitaphium eius (archiepiscopi tumuli eius
 partem avulsis) iam mutatum est.

17. RICHARDUS NORTHALIS.

Richardus Northalis Episcopus Ossoriensis, ad hanc sedem
 translatus est 1396. Londini, (prope quam civitatem natum
 ferunt) Carmelitis factus, ob conciones, eruditionem, ceterasque
 animi virtutes, ubique celebris evasit. Hinc Regi *Richardo 2.*
 innotuit, a quo Ossoriensis primum, deinde post *Waldber* tran-
 sitionem, alienum Pontificis, Archiepiscopus renunciatus est
 Dubliniensis 17. Quo honore, exiguo tempore potitus, obiit
 Dublin 1397, 20. Julii.

18. THOMAS CRANLEY.

Thomas Cranley, Anglus, sacrae Theologiae Doctor, Aca-
 demiae Oxoniensis quondam Cancellarius, Northalis de-
 functus, a *Richardo 2.* sufficitur. De consecrationis tempore,
 variant scriptores. Alii statum volunt 1398, alii (rectius)
 1397.

1397. Sed in hoc conveniunt, Dublinium primum appulisse 7 Octobris 1398. unà cum *Thoma Holland* tum Duce *Surria* & *Hiberniæ Locum-tenente*. Ab *Henrico 4.* postea *Hiberniæ* constitutus est Cancellarius, & ab *Henrico 5.* ejusdem regni Justitiarius. Vir fuit (ut *Lelandus* loquitur) qui non modo ingenio, verum etiam calamo (supra bonis instructus artibus) plurimum valuit. Dum Justitiarius esset, epistolam ad Regem, terso carmine, perscripsit, quam *Johannes Lelandus* non sine voluptate, quadam, legit memoriaq; retinuit, ut ipse in Libro suo de Scriptotibus *Britanniæ*, ad publicam utilitatem, cum Deus voluerit, edendo, fatetur. In *Angliam* trajecit 1417, in exitu Aprilis, & 25. insequentis Maii, jam octogenarius, (honorum & dierum p'enus) *Farindonæ*, & vivis excessit. Corpus ejus *Oxoniam* delatum, ibidem in novo collegio, (cujus primus fuerat *Guardianus*) sepultura traditum est. Vir fuit *largus*, & *decimasynarius*, (*Marleburgensem* audis) magni clericus, *Doctores sacre Theologie*, egregius *predicator*, suorum locorum edificator, pulcher, dupl' filius, sanguineus, proceræ stature, ita ut tempore suo sibi diceretur, Speciosus forma, præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis suis, præ *facundia*. Ob has dotes, Regibus sub quibus vixit, merito fuit charus. *Dublini* diem obiisse, & sepultum asserunt (sed perperam) *Baleus*, *Pissens*, alii.

19. RICHARDUS TALBOT.

Richardus Talbotus, nobilissima ortus prosapia, frater fuit illustissimi illius herois, *Johannis Talboti*, *Dominus de Furnivall*, quem *Hen. 8.* titulis *Comitis Salopie*, *Waterfordiæ* & *Wexfordiæ*, ob perspectam in *Gallia* fidem & virtutem, exornavit. Consecratus est anno 1417. ut ex albo libro ecclesiæ sanctæ *Trinitatis* (à *Thoma Fich* ejusdem Ecclesiæ subpriori, qui obiit 1517. conscripto) constat. In ecclesiâ sancti *Patricii*, 6. parvos canonicos toridemq; choristas instituit: quibus possessiones assignavit, unde alerentur, per divisionem *Præbendæ de Swords*, (quæ aurea dicta est) Vid. lib. nig. *Archiep. Dublin.* fol. 134. b. Et in ecclesiâ *S. Michaelis* (quam è capella, in ecclesiâ parochialem erexerat) cantariam fundavit. Sub finem anni 1442. ad regem *Hen. 6.* à Parlamento *Hiberniæ* missus est, unà cum *Johanne White* Abbate cœnobii *B. Mariæ Virginis* juxta *Dublin*, ut simul negotia *Hibernica* procurarent. Annoq; insequenti, à Decano & Capitulo ecclesiæ *Armagani* electus est *Archiepiscopus Armagani*, post obitum nempe *Johannis Preni*: Sed eo reculante, *Johannes Mey* *Archiepiscopatum* cum obtinuit. Præfuit annos ferme 32. (*Hen. 5.* & 6. toto eo tempore ab arcanis consiliis.) Interea, hic fuit *Hiberniæ* Justitiarius, & *senior Cancellarius*. Deceßit 1449. 15 Augusti. Sub marmore conditus.

in ecclesia *Divi Patricii*, imagine ejus ari incisa ornato. Ibi Epitaphium hujusmodi inscriptum legimus.

*Talbot Richardus latet hic sub marmore pressus,
Arch. fuit Prasul hujus sedis Reverendus;
Parvos Canonicos, qui fundavit, choristas,
Anno millesimo, C. quater, quater illi quod monuit,
Quindeno Augusti mensis munda valedicunt:
Omnipotens Dominus cui propicietur in ævum.*

20. MICHAEL TREGURY.

ANte exitum ejusdem anni, Archiepiscopus sacratu est *Michael Tregury*, patria Cornubiensis, & ex Academia Oxoniensi sacre Theologie Doctor. Homo propter doctrinam & prudentiam tam celebris, ut ab Hen. 5. Rege Angliæ, Cado-mum in Normannia accersitus fuerit 1418. ut regimen susceperet collegii ab illo ibidem tum primum instituti. Ibi, magna cum laude, munus ei commissum, cum prælegendo, tum scribendo, longo tempore administrasse fertur. Opera ejus à *Balea* & *Pisces* recensentur. Anno tandem 1449. defuncto (uti diximus) *Talboto*, ad hanc sedem Provisione Pontificia, proventus est, & ab *Henrico 6.* cui fuit à sacris, Temporalibus restitutus 10 Februarii (stylo Anglicano) eodem anno. Refecit hic mannerium de *Tawlaght*, & ibidem grandævus è vitâ migravit 1471. Decembris 21. cum huic ecclesiæ præfuisset annos plus minus 22. Corpus ejus Dublinium delatum, comitantibus clero, civibusq; Dublinensibus, in ecclesia sancti *Patricii*, prope Altare sancti *Stephani*, sepultum est, ubi monumentum videmus speciosum, statua ejus affabre ornatum. Insculpsi ibi leguntur hi versiculi, Musis minis faventibus nati;

*Prasul Metropolis Michael hic Dublinensis
Marmore tumbatu, pro me Christum flagitasti.
Et ad caput statue, Jesus est Salvator meus.*

21. JOANNES WALTON.

Joannes *Waltonus*, Abbas Osneiensis prope Oxoniam, consecratus est in Angliâ, & Pallio ornatus, 1472. Prædia quædam Archiepiscopalia, à *Talboto* & *Tregurio*, partim elocata, partim vendita, ad *Waltoni* petitionem, constitutione Parliamentaria, sedi restituta comperi, *Edwardi 4.* anno 18. Post sexennium vero, mense nimirum Maio, vel ut alii habent 14 Junii, 1484. cæcus tum & valetudinarius, Pontificatu se sponte abdicavit, reservato sibi, ad sustentationem, quoad viveret, manerio de *Swords*.

WALTERUS

22. WALTERUS FITZ-SIMONS.

Walterus fitz-Simons, Juris utriusque Baccalaureus, Theologus & Philosophus eruditus, & Ecclesiæ D. Patricii Præcentor, à Sixto 4, in successorem designatus est 14 Junii 1484, & postquam ob provisionem Pontificiam, regium condonationis diploma impetrasset, 26 insequentis Septembris, Dublinii consecratus est, in ecclesia S. Patricii. Præfuit annos 27, factus interea Vicarius sive Deputatus (ut loquimur) Jaspæ Ducis Bedfordiæ, Hiberniæ Locum-tenentis, & postea ejusdem regni Cancellarius. In synodo, ab eo Dublinii celebrata, Theologiæ Præfectori, salarium assignavit, à se & suffraganeis suis, annuatim pendendum. Decessit Finglassæ, ad 2 à Dublinio lapidem, Maii 14, 1511. unde cadaver ad ecclesiam S. Patricii deportatum, in nave ejusdem ecclesiæ perhonorifice tumulatum est. De eo vide plura, in Annalibus nostris Rerum Hibernicarum, regnantibus Henrico septimo & Henrico octavo.

23. GULIELMUS ROKEBY.

Gulielmus Rokeby, (al. Rokesby) Juris Canonici Doctor, patriâ Eboracensis, per Julium 2. Episcopus renuntiatus est Midenlis, 1507, eodemq; anno in numerum admissus eorum, qui Hen. 7. ab arcanis erant consiliis. Postea per eundem Papam ad ecclesiam Dubliniensem translatus est 28 Januarii 1511 (vel 1512. si initium anni deducas à Calendis Januarii.) In ipso exitu anni 1515. ab Henrico 8, constitutus est Hiberniæ Cancellarius. Quo munere, quoad vixit, (ut fallor) potitus est. Anno 1518. Synodum Provincialem convocavit. Statuta extant in Codice rubro ecclesiæ Ossoriensis. Obiit 1521. Novembris 29, & in ecclesia sua cathedrali S. Patricii, Dublinii, sepultus est, cor vero in Angliam deportatum in monumento majorum fuit conditum.

24. HUGO INGE.

Hugo Inge, sacre Theologiæ Doctor, Gulielmo Rokebo, (à Papa designatus) bis successit, tam hic nimirum, quam antea in sede Midenli. Hunc Polydorus Virgilius, virum vocat probum, & cum Kildario Comite multis officiis atque familiaritate conjunctum. Præfuit Archiepiscopatu annos 6, constitutus interim Hiberniæ Cancellarius, id muneris quoad vixit, administravit. Palatium S. Sepulchri ab eo instauratum, testari videntur insignia ejus, supra ostium palatii, muro inserta. Obiit

Dublinii, 1528, Augusti 3, ex sudore Anglico, ad S. *Patricii* sepultus. Vir juris & æqui observantissimus.

25. JOANNES ALLEN.

Joannes *Alanus*, Legum Doctor & Thesaurarius ecclesie S. *Pauli* Londini, successit, Dublinii in Ecclesia S. Trinitatis consecratus est 13 Martii (stylo Anglicano) 1528. Educatus est Cantabrigie, ubi gradum suscepit Magistri in Artibus. Deinde à *Gul. Warhamo* Cantuariensi Archiepiscopo, Romam missus, ut negotia sua apud Pontificem procuraret, ibidem novem per annos vixit; creatus interea Legum Doctor. Post reditum, à *Wolſeo* Cardinale, (Archiepiscopo Eboracensi) in sacellanum ascitus, illius operâ, *Hugoni Ingeo*, tam in Archiepiscopatu, quam in Cancellariatu designatur successor, mense Septembri 1528, partim ob plurima illi præstita officia partim in invidiam *Geraldi* comitis Kildarie, quem Cardinalis, machinationibus & insidiis nescio quibus, conatus est opprimere. Alano administro, (inter alios) usus fuerat *Wolſeus*, in 40. minoris notæ Monasteriis evertendis: quod negotium, ut nonnulli animadverterunt, tanquam aurum Theolosanum, omnibus qui illud attigissent, aut peritiam, aut saltem maximas calamitates attulisse creditur. Verba sunt doctissimi nuper Episcopi Herefordensis *Francisci Godwini* in Historia sua Hen. 8. Ad Alanum quod attinet, (ut cæteros mittam) quadriennio nondum exacto, per Henricum 8. amotus est ab officio Cancellarii, & in ejus locum successus est *Georgius Cromerus* Archiepiscopus Arimachanus, idque ad petitionem *Geraldi* filii *Geraldi* comitis Kildarie, qui eodem fere tempore, constitutus est Deputatus *Henrici* Ducis Richmondie Locum-tenentis Hibernie: quod occasionem dedit veteres inter eos inimicitias renovandi. Brevi postea, comes in Angliam vocatus, in arcem Londinensem conjectus est, donec de suspitionibus & criminibus objectis, se purgaret. Ex Hibernia accersitus, antequam discederet, mandatum à Rege acceperat, ut talem sibi in successorem eligeret, pro cuius fidelitate, ipse vellet fidejubere. Quem igitur designat? *Thomam* primogenitum suum, (sericatum vulgò cognominant) adolescentem vix annos natum 21. Inimici familie *Geraldine*, (inter quos unus uti diximus perhibetur *Alanus*) jam fraude rem agunt: falsos spargunt rumores, comitem in Anglia securi percussurum, & simile malum, *Thome*, fratribus & patruis impendere. Temerarius adolescens hisce figmentis, se passus decipi, (gladio & imperii insignibus *Cromero* Cancellario resignatis) in apertam rebellionem prorumpit, & tumultuariâ militum manu contractâ, Dublinium obsidet, regionemq; adjacentem ferro flammâq; devastat. Hisce turbis perterritus Archiepiscopus, in Angliam profugere intendens, naviculam (prope portam quam *Dames gate* appellant) conscendit; sed sive ventis adversantibus, sive nau-
tarum

tarum incuria, in litus reiectus est prope Clantarfam, unde Tartainam, (villam non ita multum distantem) progressus, ibi aliquandiu delitescere decrevit, quod cum *Thoma* (jam rebeli) innotuerit, postero die paulo ante lucem, illuc pervenit, patris suis, & servorum nescio quâ catervâ stipatus. Tum nullâ morâ interpositâ, *Joannes Teeling*, & *Nicholas Waser*, ut Alanum deducerent, mittuntur. Hi in domum irruentes, senem è lecto violenter abripiunt, & semivivum, ad herum ducunt, quem Alanus, (flexis genibus) ut vitæ parceret, iterum atque iterum obsecrat. Sed cum frustra juvenis temerarii animum ad misericordiam flectere desudasset, ad divinas se convertit meditationes, & dum in genua ad Deum fundens preces, procumberet, in conspectu adversarii, cerebro disperso nefarie fuit occisus. Hoc scelus perpetratum est Julii 28 1534, ætatis suæ 38. At divina vindicta non diu defuit; Nam extinctâ hujus rebellionis flammâ, *Thomas Londinum* missus, 2 Feb. 1536, securi percussus est, & patris ejus 5 (ut de cæteris taceam variis absumptis cladibus) ad Tiburnam suspensi, semivivi dimissi, & membratim fuerunt dissecti. Cæterum ab *Edw. 6.* (quod obiter adnoto) *Geraldus* ejusdem *Thomæ* frater, possessionibus primariis, & a *Maria* postea pristino honori restitutus est. Sed ad Alanum redeamus. Vir fuit ingenio turbido, verum in mensa hospitalis, doctus præterea & Antiquitatum assiduus investigator prout ex Regestis Ecclesiæ suæ constat.

36. GEORGIUS BROWNE.

Georgius Browne frater Augustiniani Londinensis, & ejusdem Ordinis in Angliâ Provincialis, per Hen. 8. ad hunc Archiepiscopatum evehctus, a *Thoma Cantuariensi* Archiepiscopo, assistentibus *Joanne Rossensi* & *Nicholao Sarisburiensi* Episcopis consecratus est 19 Martii (styl. Anglicano) 1535. Is Chartam impetravit ab *Edwardo 6.* datam 20 Octobris 1551, ut ipse & successores sui totius Hiberniæ essent Primates, quæ ipso vivente, *Maria Reginz* mandato, rescissa est. Et *Georgius Dowdall* Archiepiscopus Armachanus, qui regnante *Edwardo 6.* in exilio vixerat, tunc revocatus, Archiepiscopatum, & titulum eidem annexum, quasi postliminio repetiit. Hujus tempore Anno scilicet 1541. Hen. 8. Priorem & conventum ecclesiæ *Sanctæ Trinitatis* Dublin. in Decanum & capitulum, uti verba sunt chartæ) transposuit & mutavit. Nova illa fundatio constabat ex Decano, Praeceptore, Cancellario, Thesaurario, & 6 vicariis choralibus; *Roberto Castell*, alias *Rainsford* ultimo Priore, primo facto Decano. His pristinas confirmavit possessiones & immunitates. Adjecit postea *Edwardus 6.* Presbyteros 6 & 2 pueros, (quos choristas vulgò appellamus) quibus (Dignitas Beneplaciti)

annuam de fisco assignavit pensionem 45. librarum 6. sol. 8. den. monetæ Anglicæ. Illam pensionem confirmavit & in perpetuum concessit Regina *Maria*. Fundationem ita auctam, aliqua ex parte mutavit nuper serenissimus Rex *Jacobus*: ita ut hodie in hac ecclesiâ sunt Decanus, Præcentor, Cancellarius, Thesaurarius, & 3. Præbendarii, præter 6. vicarios chorales & 4. pueros choriſtas. Ordinariæ etiam quod Archidiaconus *Dublinienſis*, habere ſtallum in choro, & vocem & locum in capitulo, in omnibus capitularibus actibus, in diſta eccleſia. Sed ad reliqua pergamus. Cathedralis (S. *Patricii*) eccleſia, ſedente, per annos ferme 8, ſuppreſſa eſt. Eam verò *Maria* Regina priſtinæ reſtituit dignitati, ſub exitum anni 1554. Circa idem tempus *Georgius Brownus* (quod conjugatus eſſet) per *Domallum* Archiepiſcopum *Arma-* *chanum*. & alios delegatos exauſhoratus eſt. Custodia deinde Temporalium (ſede vacante) commiſſa eſt *Thoma Lockwoodo* Decano eccleſiæ S. *Trinitatis Dubliniæ*.

27. Hugo Curwin. *Curwin* *Hugo* Curwin, ſubſtitutus eſt *Hugo Corren*, alias *Curwin*, patriæ *Westmorlandienſis*. Legum Doctor, Archidiaconus *Oxonienſis*, & Decanus *Herefordenſis*, qui *Londini*, in eccleſia *S. Pauli*, una cum *Jacobo Turbervillo* *Exoniæ* & *Gulielmo Glinno* *Bangoreniſis* episcopis conſecrationem obtinuit, 8 Septembris 1555, & 5 poſt die, à *Maria* Regina, cui fuit à ſacris, *Hiberniæ* Cancellarius *Grenovici* designatus. Ad ſedem ſuam per- venit, menſe Octobri inſequenti, cui cum annos 12. præſuiſſet, (conſtitutus interim ad tempus, unus *Hiberniæ* Juſtitiariorum) in- graveſcente ſenectute, *Oxoniam* ſe transferri curavit, ac poſt uni- cum annum, in illa ſede exactum, mortem obiit *Swinbrochiz* prope *Burfordiam*, & ibidem in Eccleſia parochiali ſepultura eſt traditus, 1 Novembris Anno Dom. 1568.

28. Adamus Loftus. *Adamus Loftus*, *Swinheadz* in comitatu *Eboracenſi* natus, à *Thoma* comite *Suffexiæ*, *Hiberniæ* Prorege, in Sacellanum aſcitus, quemadmodum, & poſtea ab ipſa Regina *Elizabethe*, *Domella* ſueceſſor designatus in eccleſia *Arma-* *chanum*, ab *Hugone* *Dublinienſi* Archiepiſcopo conſecratus eſt, ſub exitum anni 1562, atque inde *Dublinium* tranſlatus Auguſti 8. 1567. cum paulo ante, *Cantabrigiæ*, ubi fuerat educatus, ſacra Theologiæ Doctoris gradum (una cum *Joanne Whitgift* poſtea *Cantuarienſi* Archiepiſcopo & aliis) conſecutus eſſet. Deceſſit *Dublini* in Palatio S. Sepulchri, ſenectute gravis, Aprilis 5. 1605, in Ec- cleſia *Divi Patricii* ſepultus, exactis in hac ſede annis 37. & 89 menſibus.

mensibus ferme 8. Annis vero à consecratione 42. De eo, vide
plura inter Armachanos.

29. THOMAS JONES.

Thomas Jones, patriâ Lancastriensis, Artium magister ex Aca-
demia Cantabrigiensi, (in Collegio Christi ibidem educa-
tus) ac è Dubliniensi Academia, sacre Theologiæ Doctor, Can-
cellarius primum, deinde Decanus ecclesiæ S. Patricii Dublin. in
Episcopum Midensem consecratus est, in eadem ecclesiâ 12 Maii
1584, mense insequenti in numerum eorum ascitus, qui Regina
Elizabethæ ab arcanis erant consiliis. Huc demum translatus est
8 Novemb. 1605. Eodemq; tempore à Rege Jacobo, Hiberniæ
factus Cancellarius, munus illud quoad vixit, administravit. Ex
hac vita migravit, (in Palatio S. Sepulchri) 10 Aprilis 1619,
cum annos hic præfuisset 13. menses 5. diesque duos. Bis in-
terea factus unus Hiberniæ Justitiariorum. Paucis post obitum
horis, Custodia magni sigilli, Primario Banci Regii Justitiario,
Primario Baroni Scaccarii, & Rotulorum Præfecto sive (ut loqui-
mur) Magistro, commissa est. Sepultus jacet in ecclesiâ Divi
Patricii, prope monumentum illius memoriæ ab herede extru-
ctum.

30. LANCELOTUS BULKELEY.

Lancelotus Bulkeley, sacre Theologiæ Doctor Dubliniensis,
nobili ortus familiâ, in Mona sive Anglesei, educationem
habuit Oxoniæ, in Collegio quod ab æneo naso nomen habet,
(ubi gradum suscepit Magistri in Artibus) Ex Archidiacono
Dubliniensi fit Dubliniensis Archiepiscopus, consecratus Pontanæ,
(in ecclesiâ S. Petri) 3 Octobris 1619, à Christophoro Armachano
Archiepiscopo, assistentibus Thoma Kilmorensi & Theophilo Dro-
morensi Episcopis. A Jacobo Rege, paulo post, Consiliarius in
Hibernia annumeratus est. Mortem obiit Tau'aghtæ, ob mise-
rias illorum temporum, mœrore confectus, annos natus 82, Sep-
tembris 8 1650. Unde corpus Dublinium deportatum, ibi in ec-
clesiâ S. Patricii, sepultum est.

31. JACOBUS MARGETSON.

VAcavit hæc sedes post obitum Bulkleyi, annos plusquam 10.
Sed Carolus 2, rex noster Serenissimus, post frædam eam
tyrannidis tempestatem, regnis suis se iter redditus, Archiepis-
copum designavit Jacobum Margetsonum, S. Theologiæ Docto-
rem, in Collegio, quod S. Petri Domus vocatur, Cantabrigiæ
educatum, & ecclesiæ S. Trinitatis Dublinii Decanum, qui Dub-

H h

linii,

linii in ecclesia S. *Patricii*, Januarii 27 (Stylo Anglicano) 1660, consecratus est, paulo antè, primo nempe ejusdem mensis in honoratissimum illorum coetum adscitus, qui Regi nostro sunt ab arcanis consiliis, ac sub initium Septembris 1663, Armacham translatus.

32. MICHAEL BOYLE.

Michael Boyleus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dubliniensi, Decanus Clonenis, *Richardi Boylei* filius, Tuamensis nuper Archiepiscopi, consecratus est Corcagiensis, Clonenis & Rossensis episcopus, Dublinii in ecclesia S. *Patricii*, Januarii 27 (Stylo Anglicano) 1660, paulo antè in numerum Consiliariorum regionum cooptratus. Postea *Caroli* 2. Regis prudentissimo judicio, dignus habitus est, qui Archiepiscopatu Dubliniensi praeficeretur, ad eum translatus est, mense Decembri 1663. Patium Archiepiscopale S. Sepulchri is plurimum refecit & ornavit.

DE

DE
Episcopis
DARENSIBUS.

S. CONLETHUS.

Ancus *Conlethus*, quibusdam *Conlaidus*, aliis *Conlianus*, primus perhibetur Darenis Episcopus, & Ecclesiae cathedralis, à S. *Brigida* (cui dicata est) adjutus, fundator. In ejusdem *Brigida* vita, à Cogitolo descripta, is *Archiepiscopus & Summus Pontifex* appellatur. Ultimum diem clausit 3 Mai anno 519, & Kildaræ, (quæ *Cellam Roboris* sonat) in Ecclesia sua, prope summum altare, sepultus est. Ejus verò ossa, 281 post anno, viz. anno Dom. 800, in capsulam argenteam deauratam gemisque ornata fuerunt translata. Liber rubeus Comitum Kildaræ, (quo nixus fundamento, nescio.) Lonium quendam primum fuisse loci Episcopum tradit, Ivorium ei successisse, & Ivorio, *Conlium*, sive *Conlethum*. Et ex eodem libro, idem habet *Richardus Stanishursus*, in Anglica sua Hiberniae Descriptione, quæ in edito *Hollinsbede* extat: sed uterq; perperam opinor. Multo probabilius est *Conlethum* omnium primum ibi sedem Episcopalem fuisse: id quod ita firmat. Scriptor antiquus vitæ S. *Brigide*, lib. 2. cap. 12. *Conlianus Episcopus Sanctus & Propheta Domini*, qui habebat *Cellam*, in australi parte campi *Liffi*, venit in currum, ad S. *Brigidam*, & moratus est apud eam. Quem B. *Brigida* Episcopum elegit in sua civitate *Kildara*. Et in alio scriptore vitæ S. *Brigide*, à *Colgano* edito, (lib. 2. cap. 19.) *Conlianus* discretè primus appellatur episcopus *Kildarensis*.

S. A. D. U. S.

Qui primus occurrat post *Conlathum* Episcopus Darenfis, est *S. Aedus*, cognomento *Dubb*, id est niger, ex rege *Lagenie*, (ut habet *Colganus*) *Monachus, Abbas & Episcopus Kildariensis*. Obiit 10 Maii 638.

Meldoborconus obiit 708, aliis 764. 19 Febr.

Tola obiit 3 Mar. 732.

Lomtuileus obiit 783, al. 782.

Snedbranus obiit eodem anno.

Tuadcarus obiit 833.

Orthanachus decessit 840.

Edgenius cognomento *Brito*, *Kildariensis, Scriba, Episcopus & Anachoreta* obiit aetatis suae anno 116, Christi, 862, 18 Decembris. Sic *Colganus*.

Moengal obiit 870.

Robertacus mac-Naserda obiit 15 Jan. 874.

Lasran mac-Mofigern obiit eodem anno.

Suibneus O-Fianacha obiit 880.

Scandalus obiit 884.

Largisus in praelio occisus a Danis *Dubliniensibus* anno 885.

Crunmoelius obiit 929, 11 Decembris.

Malsfinanus defunctus est 949, vel 950.

Amueadus obiit 981.

Murechadus obiit 985.

Mel-Martinus obiit 1028.

Mel-Brigidus, al. *Brigidianus* obiit 1042.

Finus filius *Gissani* obiit *Arbonia* 1085.

Brigidianus O-Brolcan dictus *Lageniensium* episcopus obiit 1097.

Aidus O-Heremon decessit 1100.

Ferdornachus obiit 1102, dictus *Lageniensium* episcopus, Praefuit anno 1096, & post abdicationem, sedem relictam recepit.

Mac-Dongail obiit 1108.

O-Dubbinnus obiit 1148.

Finanus (mac-Tiarcan) *O-Gorman*, Abbas coenobii de viridi ligno successit. Obiit *Killeigha* 1160, & ibidem sepultus est.

MALACHIUS O-BIRNE.

Malachia *O-Birn* alias *O-Birn* successit. De eo fit mentio in vita *Laurentii Dubliniensis Archiepiscopi*, a *Surio* edita. E vivis excessit 1176, Januarii primo.

NEHEMIAS.

NEHEMIAS.

Nehemias in Episcopum promotus est Anno 1177. Præfuit annos circiter 18.

CORNELIUS mac GELANIUS.

Cornelius mac-Gelanius ecclesie primùm Cloncurriensis Rector, deinde Archidiaconus Darenfis, in Episcopum legitime electus, consecratus est 1206, & anno 1222, à vita migravit.

RADULPHUS de BAISTOLL.

Radulphus de Bristol, Bristolie (ut opinor) in Anglia natus, primus Thesaurarius Ecclesie sancti Patricii Dublin. anno 1223 consecratus est. Extat Cantabrigie, in Bibliotheca S. Trinitatis, Guil. Malmesbur. lib. de Glaston. ecclesie Antiquitate, in quo is nominatur inter eos qui cœnobio Glastoniensi indulgentiarum dies concesserunt. In Ecclesie sue reparatione & ornatu non parvam impendit pecuniam. Decessit sub initium anni 1232. Scripsit in vitam Laurencii Dublinensis Archiepiscopi.

JOANNES de TAUNTON.

Successor ejus Joannes de Taunton ecclesie D. Patricii Dublinensis Canonicus, annos præfuit 25, obiit 1258, sub initium ætatis, & in ecclesia sua sepultus est.

SIMON de KILKENNY.

Simon Kilkennienfis, ita cognominatus, quidam Kilkennie natus, Ecclesie Darenfis Canonicus, in Episcopum electus, assensum regium obtinuit 21 Octobris 1258. Decessit Kildarie 1272. inunte Aprili. Per aliquot deinde annos sedes vacavit.

NICHOLAUS CUSACK.

Defuncto Simone, ab una parte Capituli, episcopus eligitur Stephanus Decanus Darenfis, ab altera parte Guilielmus ejusdem ecclesie Thesaurarius. De hac re, disputata fuit postea contentio Romæ. Cæterum cassata tandem utraq. electione, per Nicolaum 2 Papam, episcopus renuntiatus est 5 Cal. Decembris 1279. Nicholaus Cusack ordinis Minorum, patriæ Midenfis, qui mortem obiit 1299, mense Septembri, cùm sedisset annos plus minùs 20, & in ecclesia sua sepultus est.

WALTERIUS le VEELE.

Ianuarii insequentis 50. *Edwardus I.* electionem *Walteri le Veele* Cancellarii Darenfis confirmavit. Is (Dublinii in ecclesia S. Patricii consecratus anno 1300.) præsuit annos plusquam 32. Deceffit mense Novembri 1332. & in ecclesia sua dicitur sepultus. Eo sedente (anno nimirum 1310.) Parliamentum Kildariz habitum est.

Per sesquiannum tum sedes vacavit, Aprilis deinde 26. anno 1334. *Richardus Hulo*, (alias *Houlot*) Canonicus primum, deinde Archidiaconus Darenfis in Episcopum electus, temporarium restitutionem obtinuit. Ab hac luce migravit 24. Junii 1352. consecrationis 19.

Thomas *Giffard*, ecclesiz Darenfis Cancellarius, à Decano & Capitulo electus, consecratus est anno 1352. aliis 1355. obiit 25. Septembris, 1365. & Kildariz in ecclesia cathedrali sanctæ Brigide sepultus est. Tum sedes per integrum annum & amplius vacavit.

Robertus de AKETON.

Robertus de Aketon ordinis fratrum Eremitarum S. Augustini, episcopus Dunensis (à Priore & monachis illius ecclesiz) electus est 18. Nov. 1365. Sed ea electione à Papa cassata, hanc sedem anno sequenti obtinuit. Præsuit usque ad an. 1367. Sed quum dñs postea, nihil incomperitum.

Georgius.

Georgius quidam successisse perhibetur, & obiisse anno 1401.

Henricus de WESSENERCH.

Henricum de Wessenberch, ord. Minorum, ad hanc sedem promotum à Papa, 4. Id. Decemb. 1401. per mortem *Georgii* asserit *Lucas Waddingus*, Tom. 5. Annalium Minorum. De quo præterea nihil comperi.

Thomas.

THOMAS MADOCK

Thomas (qui successit) obiit anno 1431. Successor ei designatus est ab Eugenio 4. Gulielmus Archidiaconus Darenensis, qui cum annos 14 praefuisset, obiit 1446. mensis Aprilis.

GULIELMUS.

Successor ei designatus est ab Eugenio 4. Gulielmus Archidiaconus Darenensis, qui cum annos 14 praefuisset, obiit 1446. mensis Aprilis.

GALFRIDUS HEREFORD.

Galfridus Hereford, Dominicanus, ab eodem Eugenio (rogante) provisus, consecrationem obtulit sub festum Paschae 1449. Sedit annos plus minus 15, & in ecclesia sua tumulatus est.

RICHARDUS LANG.

Richardus Lang successit, vir spectatae gravitatis & prudentiae. Quomodo Archiepiscopus Armachanus electus, sperata sede exciderit, vide supra inter Armachanos. Mortem obiit 1474.

DAVID.

Eodem anno successit David quidam, qui obisse videtur, antequam Episcopatum degustasset.

JACOBUS WALE.

Jacobus Wale, S. Theol. Doctor, ord. Minorum, creatus dicitur episcopus Darenensis nonis Aprilis 1475. per obitum Davidis. Obiit 28. Apr. 1494, sepultus Londini in ecclesia fratrum Minorum, cum diu ante obitum resignasset.

1112

GUIL.

GUILIELMUS BARRET.

SUCCESSIT ei Barretus quidam ille, (opinor cum Guilielmo No-
dicto Darensi episcopo, qui an. 1493, vicarius fuit episcopi
Claromontani in Gallia.

Ecclesia sua sepultus est. Collegium is excitavit Kildaria, quo
Decanus & Capitulum collegialiter viverent. In Regesto Johannis
Alani Archiepiscopi Dublinensis traditum reperitur huius sedi
præfuisse annos 40 & amplius. Unde constat, Walcum & Barretum
diu Episcopos vixisse, sine Episcopatu.

Tomas Dillon, patria Midenfis, mortem obiit anno 1531,
cum sedisset annos plus minus 8.

WALTERUS WELLESLEY.

Walterus Wellesley, (vulgo Wally) Prior Canonice
nobis Coonallensis in agro Kildariensi, quandoque Rector
lorum Magister, a Clemente 7 Papa, rogante Henr. 8. hunc Episcopatum
obtinuit, & Temporalibus restitutus est 23 Septembris
1531. Prioratum porro, quoad vixit, per dispensationem re-
tinuit. Decessit 1539, & in cœnobio suo jacet sepultus.

Defuncto Wellesley, Donaldus O-Beachan, ordinis Minorum,
provisione Pontificia, declaratus est Episcopus, 16 Julii
1540, sed post pauculos dies, vitam terminavit. Novembris de-
inde insequentis 15, simili provisione, electus est Thaddæus No-
boldus, Juris utriusq; Doctor. Sed et electione a Rege rejecta,
ad hanc sedem promotus est Guilielmus Miagh, factus deinde
Henrico 8 ab arcanis in Hibernia consiliis. Obiit 15 Decembris
1548. Vacavit postea sedes annum unum & menses 7.

Tomas Lancaster, Dublini consecratus est 1550, mense Julio,
per Georgium Dublinensem Archiepiscopum. Et 3 insequen-
tis Septembris, facultatem impetravit Decanatum Kilkenniensensem
simul

simul cum hoc Episcopatu retinendi. Anno verò 1554. per Dowdallum Armachanum Archiepiscopum, Leverusum (qui illi successit) & alios delegatos, sede exturbatus est, quod conjugatus esset.

THOMAS LEVERUS.

Illi, à Maria Regina designatus est successor i Martii (Stylo Anglicano) 1554. Thomas Leverus, patria Kildariensis, Decanus ecclesiae S. Patricii Dublinii, tum nuper restituta. Sed per Papalem Bullam non fuit confirmatus ante 3. Augusti 1555. Is verò mense Januario 1559. tam Episcopatu, quam Decanatu, (nam utrumque simul tenuit per dispensationem) exutus est, quod Juramentum, de Primatu Regio, suscipere recusaret, & circa idem tempus, similiter actum cum Guilielmo Walsheo episcopo Midenfi. Leverus deinde scholae moderationem Limerici, ad tempus suscepit, unde victum sibi comparavit. Sed Walsheus in carcerem conjectus, ibi diu vinctus jacuit, donec tandem in exilium pulsus est. Decessit Leverus octogenarius, Naasae, circa annum 1577, & ibidem in ecclesia parochiali S. Davidis sepultus est.

ALEXANDER CRAIKE.

Successit Alexander Craik, Theologiae Baccalaureus, ab Hugone Dublin. Archiepiscopo consecratus sub exitum Augusti 1560. Is, Decanatu S. Patricii Dublin. & Episcopatu Darenfi, (quos simul retinuit) non contentus, Manneria & praedia ferme omnia Episcopalia, cum Patricio Sarsfeldio permixta, pro decimis quibusdam parvi valoris. Hac permutatione, antiquissima sedes Darenfi ad pudendam redacta est paupertatem. Cum triennium duntaxat & aliquot menses sedisset, morte sublatus est anno 1564, & Dublinii in ecclesia S. Patricii sepultus est.

ROBERTUS DALY.

Illum sequutus est Robertus Daly, Praebendarius Clonmethanensis. Parisiis educatus, consecratus mense Maio 1564, in eorum coetum postea ascitus, qui Elizabethae Reginae ab arcanis erant in Hibernia consiliis. Sedit plusquam annos 18. ter interim per rebelles, quasi nudus à domo sua ejectus, & bonis spoliatus. Decessit in hyeme, 1582.

DANIEL NEYLAN.

Daniel Neylanus, Rector de Iniscatty in diocesi Laonenfi, ab Adamo Dublinienfi Archiepifcopo, confecratus eft mense Novembri 1583. Obiit apud Difert, 18 Maii Anno 1603, cum præfuiſſet annos 19, & 6 menſes.

GULIELMUS PILSWORTH.

Gulielmus Pilsworth, in civitate Londinenſi natus, Prebendarius de Monahannoc, educationem Oxoniæ ſortitus, in Collegio Magdalenenſi, Epifcopus Darenſis 11 Septembr. 1604. Balſona in comitatu Midenſi, (propter peſtem tunc Dublinii graſſantem) confecratus eſt. Obiit Naafa, 9 Maii 1635, annos natus 84, & Dunfertæ, in agro Kildarienſi ſepultus eſt.

ROBERTUS USSERIUS.

Robertus Uſſerius, S. Theol. Doctor ex Academia Dublinienſi, Archidiaconus Midenſis ſucceſſit, confecratus Dublinii, in eccleſiâ D. Patricii 25. Februarii 1635. Deceſſit in Angliâ, apud Panty-birſley, in agro Salopienſi, mense Septembri, 1642. Filius is fuit Henrici Uſſerii Armachani olim Archiepiſcopi.

GULIELMUS GOLBOURN.

Gulielmus Golbourn, patriâ Ceſtrienſis, S. Theologiæ Baccalaureus ex Academia Dublinienſi, Archidiaconus Darenſis, confecratus itidem Dublinii, in eccleſiâ S. Patricii, Decembris 1. 1644. Obiit Dublinii ex peſte, an. 1650. ibique in eccleſiâ S. Nicholai intra muros jacet ſepultus.

THOMAS PRICE.

Thomas Price, S. Theologiæ Baccalaureus, ſucceſſit, poſt diuturnam ſedis vacationem, confecratus Dublinii, in Eccleſiâ S. Trinitatis, 10 Martii (ſtylo Anglicano) 1660.

DE
Episcopis
FERNENSIBUS.

S. EDANUS.

Sanctus S. Edanus (vulgo S. Moedocum & Moeg) Sedna filius, regia ortus prosapia, in loco Inis-breagmuig appellato; dum adolescens esset, familiaritatem cum sancto Laseriano in cœnobio Devenishensi contraxit, postea patriam deserens in Walliam trajecit, ad sanctum Davidem Menvenensem Episcopum, quocum diu vixit, ab eo interim diligentè institutus. In Hiberniam tandem, Davidis jussu & benedictione, reversus, post aliquot annos, mandato Brandubi Regis Lagenix, qui Fernam urbem ei concessit, episcopus, vel, (secundum Biographos nostros) Archiepiscopus consecratus est, circa annum Dom. 598. Qua de re, sic antiquus vitæ ejusdem Edani scriptor: *Magna civitas, in honore S. Moedog ibi crevit, quæ vocatur Ferna. Deinde facta synodo magnâ, in terra Lageniensium, decrevit rex Brundubb, & tam laici quam clerici, ut Archiepiscopatus omnium Lagenensium semper esset in sede & cathedra S. Moedog. Et tunc S. Moedog à multis catholicis consecratus est. Locus nomen habet (ut notat Colganus) à Ferna heroe, Carili regis Desiorum filio, ibi in pugna, per Gallum filium Mornæ interempto. Hic cum Edani annos plus minus 50, pastoralis muneris perfunctus esset, anno 632, Januarii 31, (quo de memoria ejus celebratur) fundatis multis ecclesiis & peractis maximis miraculis (sic author prædictus) felicissimo obitu, ad Christum migravit. In Ecclesia sua sepultus est.*

S. MOLINGUS.

S Sanctus *Molingu*, dictus etiam *Dairchilla*, natus est in regione scula Keshelaghensi, quæ nunc pars est comitatus Wexfordiæ, adolescens adhuc, monasticam amplexus est vitam. Postea Aghacainidæ, ad ripam Barroi fluvii, (quæ hodiè vulgò Teghmoling appellatur) in cœnobio à se constructo, Abbas præfuit. Ibi plerumque, nonnunquam verò Glendelacæ, complures transegit annos. Interim scripsisse ferunt Hibernicè, vaticinia quædam, quibus multa prædixit, de Regibus Hiberniæ, & de præliis & mortibus eorum, usque in finem sæculi. Anno tandem 632, à rege Lageniæ, processum suum, constitutus est Archiepiscopus, in sede & in cathedra S. Moedogi. Vitam hanc reliquit 17 Junii an. 697, valde senex, cum diu ante obitum præfulatum abdicasset. Corpus Teghmolungi, in cœnobio suo, honorificè sepultum est, *Molingu*, *Braccanum*, *Patricium* & *Colamban*, quatuor Hibernicos Prophetas appellat *Giraldus* Cambrensis, lib. 2. Hiberniæ expugnata, cap. 33. ubi etiam eorum libros suo tempore extitisse Hibernicè scripsit, & utinam dominum successit, & decessit 675.

Moedogi obiit 696.

Braccan obiit 697, alii 690.

Patricius obiit 714. De successoribus ejus, per

plus annos, nullam reperi mentionem.

Dermotus O'Rudican obiit 1048, alii 1050.

Flan O'Corboy.

Foghdadur O'Hanrean.

Nelanus mac-Donsgan.

Carbricus O'Kerny obiit 1093.

Celasus (al. *Calla*) O'Colman obiit 1117.

Carbricus O'Malgebry.

Melisa O'Guthan.

Rodericus (al. *Rory*) O'Trassy.

JOSEPHUS O'HEIR. *Moedogi* S. Moedogi, & *Braccan* S. Braccan, & *Patricius* S. Patricius, & *Colamban* S. Colamban, quatuor Hibernicos Prophetas appellat *Giraldus* Cambrensis, lib. 2. Hiberniæ expugnata, cap. 33. ubi etiam eorum libros suo tempore extitisse Hibernicè scripsit, & utinam dominum successit, & decessit 675.

Josephus O'Heir, alii O'Eda, annos præfuit p[ro]p[ri]is t[em]p[or]ib[us] 90.

In charta foundationis Monasterii Donbrochilensis, cui testis

fuit, Episcopus appellatur Wexfordiæ. Mortem obiit 1185,

& Wexfordiæ (ut opinor) sepultus est. Notandum hic *Josephus*

hunc, necnon Albinum successorem ejus, dictos fuisse interdum

Episcopos Wexfordienses, & eo usque stylos in chartarum qua-

rundam subscriptionibus: fortasse animo cathedram hanc

Episcopalem ad Wexfordiam, opidum tunc temporis populi

frequentia longè celebrius, transferendi. Hoc certè constat,

hunc Episcopatum in Bulla *Lucii* 3 Papæ ad *Johannem* Co-

minum

minum Archiepiscopum Dublinensem data Velletri Id. Aprilis, Indictione 15, anno Incarnationis Dominicae 1182, *Wexfordensem* esse dictum.

authenticis *Sancti* *Albinus* *O-Mulloy*.

DEfunctos *Josepho*, *Joanne* comes Moretoniae (postea Rex Angliae) praefulatum hunc obtulit *Giraldus Barry*, vulgo Cambrensis, Archidiacono Menevensi, & Episcopatum Leghlinensem, tunc fortè vacantem, huic sedi adjecturum promisit. Eo autem recusante, in Episcopum electus est *Albinus O-Mulloy*, monachus primùm, deinde Abbas Baltinglassensis, ut ex vita *M.S.* ejusdem *Giraldi*, in Bibliotheca *Cottaniana* constat. Ac rem ibi memoratam reperi contentionem, inter *Giraldum* illum & *Albinum*, in Synodo Dublinii coacta, sub medium quadragesimae 1185. De certamine quod habuit cum *Gulielmo Marescallo* seniore, comite Penbrochiae, qui duo Manneria ad Episcopatum pertinentia invaserat, (in quo tamen Episcopus succubuit) petas (si placet) Historiam majorem *Matthaei Parisiensis*, ubi fusè habetur. Decessit admodum senex, sub exitum anni 1222. cum praefuisset annos plus minus 36.

Joannes de S. Joanne.

ANno sequenti, successit *Joannes de S. Joanne*, ecclesiae Lime-ricensis Thesaurarius, necnon totius Hiberniae Quaestor sive Thesaurarius, Anglorum primus, qui hanc sedem obtinuit. In ecclesia sua, is Decanatum vel exegit, vel dotavit. Prioratum *S. Joannis de Iniscorthy*, (assensu *Giraldi de Prindergast*, loci Patroni) cellam fecit coenobii *S. Thome* Dublinii. Inter primarios Ecclesiae suae Benefactores, praeterea numeratur, tam ob structuras suas, quàm ob privilegia sedi suae comparata. Anno 1240 mense Septembri, Synodum coegit *Wexfordiae*, in coenobio sanctorum *Petri & Pauli de Selker*, cujus Canones mihi olim imperitavit venerandae Antiquitatis cultor, *Daniel Maltonic*, *Ulster*, rex Armorum, mihi dum viveret amicissimus. Obiit *Johannes* hic anno 1243, postquam magna cum prudentiae & integritatis laude, sedi Fernensi praefuisset annos circiter 21.

Galfridus de S. Joanne.

Illi bis successit *Galfridus de S. Joanne*, (fortè frater ejus) primùm in Ecclesiae Limericensis Thesaurariatu, deinde in Episcopatu Fernensi. Fuit porro *Galfridus*, ante Praefulatum, Hiberniae *Escaetor*. Decessit sub initium anni 1258.

Archidiaconus Dublinensis data Venerabili A. 1183. H. de Lampert.

Hugo de Lampert, Thesaurarius Fernensis, legitime electus successit, ab Hen. 3. confirmatus 10 Julii anno regni 42, Christi 1258, eodemque anno consecrationem obtinuit. Inter Benefactores cenobii S. Albani in Anglia, is numeratur, ob indulgentias quas cenobio illi concesserat. Vita sanctus est 1283, Maii 23.

RICHARDUS DE NORTHAMPTON.

Richardus de Northampton, ecclesie Laonensis Canonicus temporalibus relictus est 13 Octobris 1280, & 13 Januarii 1303. (vel finitimum anni deducit a Calend. Jan. 1304.) defunctus est, consecrationis 21. Ferna in ecclesia cathedrali S. Edani sepultus.

SIMON DE EVELHAM.

Junii 22, 1304, Simon de Evelham, (aliis Herneby) consecratus est, & 1 die insequentis Septembris, cum presulatum vir degustasset, e vivis excessit.

ROBERTUS WALRAND.

Robertus Walrand sedit annos plus minus 6, & decessit Ferna, 17 Novembris anno 1311.

ADAMUS DE NORTHAMPTON.

Adamus de Northampton in Episcopum Fernensem consecratus est, in festo S. Trinitatis 1312. Ecclesie suae Decanatu appropriavit Ecclesiam de Maglas. Obiit 1346, Octobris 29. Illo sedente, Ferna per rebelles succensa & direpta est.

HUGO DE SALU.

Qui successit, Hugo de Salu, ecclesie S. Patricii Dublinii Prebendarius, Dublinii sacratus in Dominica Passionis 1347, ante finem ejusdem anni, a Papa, (qui provisionem ecclesie Fernensis vivente Adamo, sibi reservasse dicebat) exauctoratus est.

GALFRIDUS GROSSELD.

Succedit illi, a Clemente 6. designatus, Galfridus de Grosseld
S. Theologie Doctor, ordinis Eremitarum S. Augustini
Avenione (ni fallor) consecratus anno 1347. Temporalibus re-
stitutus est 26 Martii 1348, & 22 Octobris insequentis, ex hac
vita migravit.

JOANNES ESMOND.

Ioannes Esmond, (alias Estmond) sub exitum anni 1349. conse-
cratus, brevi postea, quam ob causam non compertum, a Papa
deprivatus est.

GULIELMUS CHARNELLS.

Dicto obice sublato, Gulielmus Charnells, nescio cuius socie-
tatis Monachus, per Papam huic sedi praefectus, tempora-
libus restitutus 15 Octobris Edw. 3. 24. hoc est, 1350. Castrum
Fernense per rebelles captum, hic (famulis & clientibus suis sti-
patus) suis profligatisq; rebellibus, recuperavit. Praefuit annos
ferme 12. factus interea ad tempus Hiberniae Thesaurarius.
Obiit 1362, mense Julio.

THOMAS DEN.

Thomas Den, Archidiaconus Fernensis, Academiae Oxoni-
ensis alumnus, insigni & antiqua ortus familia, consecra-
tus in festo S. Trinitatis 1363, hanc sedem administravit annos
plusquam 37. ab hac luce subtractus admodum senex & valetu-
dinarius, 27 Augusti, 1400, & 3 die postea, licentia eligendi
successorem concessa est Decano & Capitulo.

PATRICIUS BARRET.

In Episcopatu successit Patricius Barret, Canonicus Coenobii
Kellensis in Ossoria. Pontificis mandato in Episcopum sacratus
est Romae, mense Decembri 1400, & Aprilis insequentis 11, Tem-
poralibus restitutus est. Hic ad tempus fuit Hiberniae Cancellar-
ius. Coenobio sanctorum Petri & Pauli de Selker juxta Wex-
fordiam, ecclesiam de Ardcolm appropriavit. Decessit 1415, 10
Novembris, & in coenobio Kellensi praedicto sepultus est. Scrip-
sit is Catalogum Praedecessorum suorum, in sede Fernensi.

ROBERTUS WHITTEY.

Robertus Whitty, Ecclesie Fernensis Præcentor, (à Martino 3. Papa Episcopus designatus), antedicto Cœnobio Selkergensi Wexfordia appropriavit ecclesiam de Ardkeyan. Obiit anno Dom. 1458. consecrationis 42. ætatis autem 88. cum per decennium ferme ante obitum lecto affixus jacuisset. Anno 1451. coadjutorem habuit fratrem Thaddeum, ordinis Minorum.

JOANNES PURSELL.

Joannes Pursellus, (qui successit) à vita migravit an. 1479. cum præfuisset annos plus minus viginti.

LAURENTIUS NEVILL.

Defuncto Pursello, à Sixto 4. provisorius est Laurentius Nevillus, Ecclesie Fernensis Canonicus, vir nobili ortus familia. Temporalibus restitutus est 20 Maii 1480. Præfuit huic ecclesie circiter annos 23. & defunctus est anno 1503.

EDMUNDUS COMERFORD.

Edmundus Comerford, Kilkenniensis Decanus, Kilkennia, in ecclesia S. Canici consecratus est 1505, & cum hanc sedem annos duntaxat 4 rexisset, decessit die Paschatis anno Dom. 1509.

NICOLAUS COMYN.

Nicolaus Comyn, in Episcopum Fernensem sacatus Londinii, in ecclesia Paulina, 20 die Januarii 1509, ad Episcopatum Waterfordiensem & Lismorensensem translatus est anno 1519. Is Chorum ecclesie sanctæ Trinitatis Waterfordiæ, (à Roberto Lombardo Decano adjutus) multum ornavit, & testudine picturis operis egregii ornatâ, operuit 1522. Mense tandem Julio 1551. translationis 33. grandævus tum & valetudinarius resignavit.

JOANNES PURSELL.

Successit in Episcopatu Fernensi Joannes Pursell, qui Romæ consecratus est 6 Maii 1519, & Julii 20, 1539. vitam hanc reliquit.

ALEXANDER DEVEREUX.

Alexander Devereux, sive de Ebroico, postremus Abbas Donbrothiensis, Balmagirra natus in comitatu Wexfordiæ, Dublinii in Ecclesia Divi Patricii sacratus est 14 Decembris 1539, annoque 1566, cum annos sedisset ferme 27, Fethardæ decessit, & in cancello ecclesiæ parochialis ibidem sepultus est.

JOANNES DEVEREUX.

Joannes Devereux, Decanus Fernensis, sub finem ejusdem anni, per Hugonem Correnum Dubliniensem Archiepiscopum, in Episcopum consecratus est. Decessit 1578, & Wexfordiæ, in ecclesia parochiali S. Mariae, tumulo conditus est.

HUGO ALLEN.

Anno insequenti, ab Elizabetha Regina in successorem electus est Jacobus Proctor, Præbendarius ecclesiæ Sarisburiensis in Anglia. Is verò ante consecrationem decessit. Maii tandem 24, 1582. Hugo Allen, Episcopus Dunensis & Connorensis huc translatus est. In Hiberniam primum pervenit cum Thoma Smitho, 1572, annoque sequenti in Episcopum sacratus est Dunensem & Connorensis à Thoma Armachano Archiepiscopo. Anno deinde 1582, Fernam (uti diximus) migravit. Hic Manerium de Fethard (præter multa prædia) in plurimos elocavit annos, redditibus quibusdam exiguis sedi reservatis. Manerium verò illud repetiit Thomas Ramus postea Episcopus. Mortem obiit Fethardæ, anno Dom. 1599, & in ecclesia parochiali ibidem sepultus est.

ROBERTUS GRAVE.

Robertus Grave, Decanus Corcagiensis patriæ Cantianus, Academiæ Cantabrigiæ alumnus, ab Elizabetha Regina Episcopus tam Fernensis quàm Leghlinensis designatus, Dublinii in ecclesia S. Trinitatis consecratus est, mense Augusto 1600, & primo insequentis Octobris, dum Wexfordiam per mare iter intendit, ortâ tempestate, in ipso portu Dubliniensi, naufragio periit.

NICHOLAUS STAFFORD.

Graveo in utroque Episcopatu successit Nicholau Stafford, Cancellarius Fernensis. Consecratus est circa 20 Martii (stylo Anglicano) 1600. Sedit annos 3, & menses 8. Diem clausit extremum 15 Novembris 1604, & Wexfordiæ in ecclesia

M m

beatæ

beatæ *Mariæ* sepultus est, sub eodem tumulo (ut accepi) quo prædecessor ejus *Joannes Devereux*.

Thomas Ramus, natus est Windforæ in comitatu Berkenfi, educatus Ætonæ primùm, deinde Cantabrigiæ, in collegio Regio, donec artium Magister creatus, cum *Roberto* Essexiæ comite, cui fuit à sacris, in Hiberniam venit 1599. Anno insequente per *Carolus* Baronem *Montjoium* Hiberniæ proregem, (postea Devonix comitem) cujus sacellanus tum fuit, Coreagiensis primum, deinde Fernensis constitutus est Decanus. Post quinquennium, ad Episcopatus Fernensem & Leghlinsenem evectus, consecratus est Dublinii, in ecclesia cathedrali S. Trinitatis, 2 die Maii 1605, (sede Dubliniensi vacante) per *Henricum* *Usserium* Archiepiscopum Armachanum. Decessit, annos natus 70, apoplexiâ correptus, Dublinii, 24 Novembris 1634, unde corpus Novo-burgum in agro Wexfordiensi deportatum, ibidem in capellâ à se constructâ, sepultum est.

GEORGIUS ANDREW.

Georgius Andrew, Daventriæ natus in pago Northamptonensi, collegii Magdalenensis Oxoniæ alumnus, Decanus Limericensis, consecratus est Fernensis & Leghlinsenensis episcopus, Dublinii in ecclesia S. Patricii, (cujus Præcentor fuerat) 14 Maii 1635, à *Lanceloto* Archiepiscopo Dubliniensi, *Theophilo* Dromorensi, *Guilielmo* Kilmorensi & *Johanne* Ardachadensi episcopis. Obiit Londini, mense Octobri 1648, & in parochiali ecclesia S. Clementis humatus est.

ROBERTUS PRICE.

Robertus Price, Cambro-Britannus, Legum Doctor Dubliniensis, Decanus Conihorensis, *Thomæ* comiti Straffordiz, Proregi Hiberniæ à sacris, educatus Oxoniæ, in Collegio Christi, ibique Artium Magister creatus, consecratus est Episcopus Fernensis & Leghlinsenensis, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii (stylo Anglicano) 1660.

DE

DE
Episcopis
OSSORIENSIBUS.

S. KIARANUS.

Edes Episcopalis Ossoriensis Saigeræ, (quam hodiè Seir-keran appellamus) in Elia Carolina, primùm collocata, inde (ut nonnullis placet) Aghavoam in Ossoria superiori, demùm verò, bonis avibus, Kilkenniam translata est. Primus Saigerensis Episcopus fuit S. Kiaranus senior, filius Lugnei, vir magnæ auctoritatis, ob sanctitatem & doctrinam. Quirinum tamen eum fuisse ad quem & ceteros in Hibernia Episcopos, scripta est Epistola 61 Gregorii I, quæ in Regesto ejusdem Gregorii, lib. 9 extat, (licet Kiarani eminentia, longævitas & nominis similitudo quodammodo invitent) non audeo affirmare. Natus dicitur in Ossoria, parentibus ethnicis. Juvenis in partes transmarinas profectus, Romæ tandem, ubi Christianam Religionem amplexus est, annos 20 hæsit. Tum Episcopus ordinatus (sic author MS. vitæ ejus) missus est ad patriam suam, Hiberniam scilicet, & occurrit ei in via in Italia, S. Patricius Archiepiscopus totius Hiberniæ, & videntes se invicem, sancti Dei gavisii sunt. Tunc S. Patricius non erat Episcopus, sed postea à Cælestino Papa ordinatus est Archiepiscopus & missus est ad prædicandum in Hiberniam. Cui jam quamvis alii sancti ante se erant in Hibernia, Dominus custodivit magisterium & omnem Archiepiscopatum Hiberniæ; quia per neminem Reges vel Duces Hiberniæ ante Patricium, Deo crediderunt. Kiaranus post reditum, Domini sui talentum non occultans, Christum diligenter prædicavit, multosque ab idolorum cultu ad fidem convertit. Sedem fixit Saigeræ. Hæc sedes Aghavoam in superiori Ossoria (ut diximus) translata est, sed quo tempore incertum, fortasse

fortasse tamen anno Dom. 1052, nam ad eum annum, ita Annales MSS. Lagenienses: *Templum Achadboa constructum est, & Canici serinini ibi collocatum.* Hic S. Canicus filius Laidaci Poëta insignis, vir doctus & industrius, primus fuit Abbas cœnobii Aghavoensis, à se constructi, in quo etiam defunctus 5 Idus Octobris anno Dom. 599, vel 600, annos natus 72. Aghavoam, five ut olim Achadboam, *Adamnanus* in vita S. Columba, lib. 1, cap. 4, *Campulum Bovis* interpretatur, & Scriptor vitæ S. Canici, *Agrum Bonum.* Hinc verò cathedram Episcopalem tandem Kilkenniam transtulit *Felix O-Dullany* Episcopus Ossoriensis, circa finem regni *Henrici 2 Regis Angliæ.* Obiit S. *Kiaranus*, circa annum 549, Martii 5. Episcoporum hujus sedis memoria per multa postea secula perexigua superest. Quatuor memorantur in Historicis nostris, *Carthatus* senior proximus ejus successor in Episcopatu, & *Sedua* qui *Carthaco* successit. Quando verò decesserint non comperi. Duo itidem *Cormaci*, Primus obiit anno 867, Secundus, 997.

DONALDUS O-FOGERTY.

DE tempore & loco obitus ejus, sic vetustus Codex MS. *Donaldus O-Fogertaig Episcopus Ossoriensis & Comorbannus Ciarani, in bona senectute, in pace Christi quievit, apud Rath-ciaran, 8 Id. Maii 1178. Præfuit (ut puto) 20 & amplius annos.*

FELIX O-DULLANY.

Successit ei *Felix O-Dullany*, Monachus Cisterciensis, (Abbas Ossoriensis dictus.) Hic Aghavoâ relicta, cathedram Episcopalem Kilkenniam transtulisse fertur, & ibidem fundamenta jecisse Ecclesiæ cathedralis, postea S. *Canico* Abbati dicata, quæ tamen non absoluta fuit ante tempus *Galfridi de S. Leodegario* Episcopi, qui eam sumptu non exiguo, ante obitum suum, qui incidit in an. 1286, perfecit, licet ante eum, nonnulli è prædecessoribus, imprimis *Hugo Adapiltonus*, fabricæ ejusdem Ecclesiæ strenuè incubuissent. Præfuit hic annos plûs minûs 24, tumque (anno scilicet 1302,) decedens, in Monasterio beatæ *Mariæ de Ieripont* conditus est. Ad ejus tumulum, qui à Septentrionali parte summi Altaris visitur, multa olim patrata ferunt miracula.

HUGO RUFUS.

Hugo Rufus, Anglus, Canonicus Augustinianus, & primus cœnobii Kellenis in Ossoria, (tum nuper à *Galfrido* si io *Roberti* fundati) Prior, totius Cleri consensu, in Episcopum electus

electus 1202, ante finem ejusdem anni consecrationem obtinuit. Illius filius, *Willelmus*, abbas monasterii S. *Andree* de *Wick* condidit, & Canonici implevit Augustiniani, ut ex charta fundationis constat. *Willelmus* ante festum festi comiti *Pembrochiae*, is magnam partem urbis *Kilkenniensis* concessit, una tamen uncia sibi & successoribus reservata. E vita migravit 1218. & in Monasterio *Kellensi* antedicto (cui multa contulit) tumulatus est.

Petrus *de Kilkenny*, Decanus & Capitulum, & Decanus & Capitulum legitime electus, a Rege confirmatus est (unde ex archivis *Parisi* *Londoniensis* dicitur) 8 Decembris 1218. Remus de *Wick* prope *Clonemora*, praedictumque adjacentem comparavit, & fecit sua reliquit. Sedit annos 11. & decessit 1229.

GULIELMUS de KILKENNY.

Icentia Regia eligendi impetrata, Decanus & Capitulum, & suo gremio. Martii 16. 1229. *Willelmus* Anglico, in successione rem *Gulielmum Kilkenniam* hujus Ecclesiae Cancellarium. Præfatus ex quo tempore, nam sub initio anni 1229. Ius successoris, praefatus se abdicavit.

WALTERUS de BRACKELL.

Walterus *Brackellus*, Rector de *Stretton-dall*, in Diocesi *Herefordensi*, successit. In ejus gratiam, literas non diu ante ab *Henrico* 2. perscriptas comperi, ad Archiepiscopum *Armaghanum*, quibus petebat, ut in *Episcopatum* *Midensem* (sed cum vacante) eligeretur. Sed illam sedem obtinente *Radulpho* *Pont.* ad hanc ecclesiam, ejusdem Regis opera, promotus est 1232. Hic Praefatus inter benefactores omnium celeberrimi *sancti* *Albani* in *Anglia* numeratur, prout ex registro ejusdem *Conobii* in *Bibliotheca Cottoniana*, constat. Obiit 5 Decembris 1249. cum praefuisset annos paulo plus quam 17.

GALFRIDUS de TURRI (ideus TOW) abbas

Galfridus de *Turri*, Archidiaconus *Dublinensis*, & *Hiber-* *niae* *Quæstor* sive *Thesaurarius*, legitime electus, consecratus est 1244. Sedi suæ in *Mannerium* de *Dorogh*, & prædia ad illud spectantia, comparavit, & ad eos *Episcopales* ibidem communiæ. Fato sanctus est *Londoni*, 1250, circa festum omnium *Sanctorum*, & sepultus est in interioris templi Ecclesia, (cui 35

die indulgentiarum concessas huiusmodi 6 annos sediles.
Dns Archiepiscopus Dublinensis, Radolph Nevill Episcopus
Ciceretrensis confirmavit est ab Henrico 8° (Septembrio 1533)
Hilario Cancellarius quem Johanne per Calfridum ad-
struxit supplavit.

Hugo de Mapilton, al. de Glendelach, Archidiaconus itidem
Dubliniensis, Episcopus Ossorienſis consecratus, sub exitum
Majj 1251: morte inſequenti, Hiberniæ factus est Theſaurarius.
Eccles. Capitulares apud Aghon, ubi & ſuccelloribus extruxit.
Fabricæ portæ ecclesiæ cathedralis S. Petri & Pauli incubuit
ſed morte immatura ſublatus, operi ultimam manum non imposuit.
Decessit (ut ſcribitur) 1256: & in ecclesiâ ſua ſepultus est
prope capellam beatæ Mariæ, ubi tumulum videmus ſtatuiſſe
exquitiſi ornatum. In eadem ecclesiâ præbendas aliquot
erexit.

dominus, qui multis dicitur condamine fratribus in
ordinis, ac inter alia, locum S. *Canis*, & ad
ductum. Hoc munere biennio functus, obiit 1559, & in Ec-
clesia Dominicanorum prædictorum, prope summum Altare se-
pultus est.

GALFRIDUS LEGATUS

Anno 1280. Archieps Cantuariensis, ecclesie Canonicus Thesaurarius
Episcopus sacrorum, et Episcopus sacrorum est 1280. Eccle-
siarum quibusdam imperfectionem reliquerat.
Imperfectionem non exiguam potest. In regnum Episcopatum re-
stitutione & oratione, ad Aghavocum & Doron, magnam imper-
fectionem sustinuit. Porro Venerabilium choragum collegio,
(quod fundator fuit) multa contigit, eoque diem illum ang-
verfariis, necnon anniversarios Blackell, Turbuli, Mapsoni &
aliorum, celebrare ordinavit. Anno 1284. pro Manerio de
Seir-keran, Breve (quod Vocant) decessit prosequutus, Maneriu-
m illud (sic Clivius) duello acquisivit; Ejus pugile scilicet,
(namque intelligitur) adversarii pugilem superante. Præfuit huic
diocesi annos 96, & decedens mense Januario (secundum com-
parationem scholarum Anglicanarum) 1286. tumulo conditus est prope
Marplesham, Ratis ejus infans ornato. Non possum hic præte-
re unumquemque hujus ecclesie suam. Nam & colle ele-
mentum.

Venerabilis viri S. Lodevici, ecclesie Canonicus Theaurarius
Decanus etiam, quondam Episcopum sacrauit in 1860. Ecce
in fine triduum quam Maximam imperatam reliquerat,
semper non exiret perfecti. In eodem Episcopatum repa-
ravit & tracto, ipse Agnavani & Dorogi, magnam imperi-
e peccata tumendam. Porro Vitariorum egrorum collegio,
(ipsum fundator fuit) multa contuli, eoque diem illum angli-
verfariarum, necnon audientiarum Brackell, Turvill, Mapinoni &
aliorum, celebrare ordinavit. Anno 1284 pro Manerio de
Seir-keran, *Breve* (quod vocant) *de rella* profectutus, Manerium illud
(sic *Clinow*) duello acquisivit; Ejus pugile scilicet,
(nam in intelligit) adversarii pugilem superante. Præfuit huic
duelli anno 96, & deditens mense *Januarii*. Necandum com-
parationem ecclesie Anglicane 1286, tumulo conditus est prope
Mapilconia, statum ejus affore ornato. Non possum hic præte-
re, *monasterium* locus ecclesie stram. Nam & colle ele-
menter

asib

ПИ

ALEXANDER BALSCOT.

SUCCESSIT (à Gregorio XI. Pontifice provifus 1371.) vir magna
Seruditione & prudentia, *Alexander Balfcot*, Canonicus eccle-
fiæ Kilkennienfis, qui sub *Edward. 3.* factus est Hiberniæ Thefauri-
arius, & sub *Richardo 2.* primū Thefaurarius, deinde ejufdem
regni Cancellarius, necnon ad tempus, Juftitarius. Sedit hic
circiter annos 15, tumque ad fedem Midenſem à Papa translatus
eſt. Bullæ translationis publicatæ ſunt in Eccleſia cœnobii S. *Pe-
tri* nova villa juxta Trim, Decembris 14, 1386. Mortem obiit
apud Ardbraccan, 10 Novembris 1400, & Trimæ in Cœnobio
beatæ *Mariæ*, humatus eſt.

RICHARDUS NORTHALIS.

RICHARDUS Northalis, Carmelita Londinenſis conſecratus eſt
1286, annis deinde 1391, & 1394, à *Richardo 2.* ad *Boni-
facium 9.* miſſus eſt Legatus. Fuit etiam ad tempus Hiberniæ
Cancellarius. Atqui poſt annos circiter 9, in hac ſede tranſactus,
Dublinium tranſlatus eſt. De illo vide plura (ſi placet) inter
Dublinienſes.

THOMAS BEVERELL

THOMAS Beverell, vel (ut in archivis regiis nominatur) *Pio-
revil*, Carmelita itidem, & S. Theologiæ Doctor Oxoni-
enſis, anno 1397, *Richardi 2.* Regis operâ, Episcopus factus eſt
Oſſorienſis, vir ſuo ſeculo celebris, in agro Suffolienſi ex honeſta
familia natus. Præſuit huic ſedi tempore perquam exiguo,
nam menſe Maio 1398, ad ſedem Landavênſem (in Wallia) tran-
ſlatus eſt, ac inde Wigorniam 1407. Ubi cùm annos 10 ſediſſet,
mortem obiit 1 Martii 1417, vel ut alii, (qui initium anni de-
ducunt à Calendis Januarii) 1418, & in eccleſia cathedrali Wi-
gornienſi ſepultus eſt. De operibus ejus, vide ex *Lelando Ba-
leum*.

JOANNES GRIFFIN.

JOANNES Griffin, Cancellarius Limericenſis, in Episcopum Legh-
linenſem conſecratus 1385, & Scaccarii Cancellarius factus
1391, à Papa hûc tranſlatus eſt 1398. Poſt annum deſede
unum aut alterum è vita migravit.

ROGERUS

ROGERUS de APPLEBY.

Tunc *Rogerus de Appleby*, Prior cenobii de Newton in diocesi Lichfeldensi, a *Bonifacio* 9 Pontifice, provisorius est Episcopus Ossoniensis, 6 Kalend. Octobris, 1400, & 6 insequentis Aprilis temporalibus a rege restitutus est. Decessit (ut videtur) anno 1404.

JOHANNES VOLCAN.

Johannes Volcan, Episcopus Dromorensis per eundem *Bonifacium* 9 pontificem ad hanc Ecclesiam translatus est 1404. Decessit anno insequenti, circa festum *S. Michaelis*. Præsul fuit ob animi dotes, non ultimi subseclii.

THOMAS SNELL.

Thomas Snell, Archidiaconus Glendelacensis, deinde Episcopus Lismorensis & Waterfordiensis 1399, Temporalibus hujus sedis restitutus est 22 Septembris 1405. Ecclesie sue dedit vestimenta quædam pretiosa, & successoribus Mitram geminis exornatam reliquit. Obiit Waterfordiæ 1416. 16 Octobris. Dum episcopus esset Ossoniensis, anno nempe 1415, *Guillelmus Purcellus* Procurator ejus, necnon *Nicolai Flemingi* Archiepiscopi Armachani interfuit Concilio generali Constantiensi.

PATRICIUS RAGGED.

Anno salutis 1417, *Patricius Ragged*, Episcopus Corcagiensis ad hanc sedem translatus est. Decessit 1421, Augusti 20, si non, ut alii asserunt, Aprilis 20. De illo plura, inter Corcagienses.

DIONYSIUS O'DEA.

Dionysius O'Dea, Juris utriusque Baccalaureus, necnon legum municipalium admodum peritus, in Episcopum electus 26 Novembris 1421. Sedit circiter annos 5.

THOMAS BARRY.

Succesit ei *Thomas Barry*, Is Hibernie Thesaurarius constitutus 1 Jan. Hen. 6. anno 7, hoc est, Christi Dom. 1428. A fundamentis excitavit castrum, apud Manerium suum de Logh, una cum aula ibidem. Decessit (ut fertur) 1459. Martii 3, & in ecclesia *S. Canici*, ante summum altare sepultus est.

DAVID

DAVID HACKET.

Qui successit, *David Hacket*, à Papa provisus, annos præfuit circiter 18, interea castrum *Bolz* construxit, ac aulam & coquinam ædibus *Clonmorensibus* adjecit. Testudinem præterea campanilis Ecclesiæ *Canicanæ*, è polito lapide, erigi curavit. Hic Præsul è vivis excessit 1478. Octobris 24, & in Ecclesia sua, prope summum altare sepultus est.

JOANNES O-HEDIAN.

David successit *Joannes Hedianus*, Archidiaconus (ni fallor) *Casseliensis*. In diocesis suæ administratione multum fertur defudasse. Sedit annos circiter 7, & 6 Januarii 1486, è vita migravit. Sepultus est in quadam capella juxta portam Occidentalem Ecclesiæ cathedralis. Per biennium plùs minùs tum sedes vacavit.

OLIVERUS CANTWELL.

Oliverus *Cantwell*, Dominicanus, ab *Innocentio 8.* Episcopus ordinatus 1488, à Rege *Henrico 7.* non est confirmatus, ante 28 Februarii anno regni 11, hoc est anno Domini 1493, quo tempore, coram *Henrico Duca* tunc Episcopo *Bangorensi* & *Hiberniæ Justitiario*, ob provisionem (quam acceperat) Pontificiam, gratiæ Regis se submitit. In reparatione ædium Episcopatum, tam apud *Aghor*, quàm apud *Freinston*, multum impendit pecuniæ. Pontem majorem *Kilkennie*, aquarum inundatione fractum, restauravit. Vicariis porro choralibus appropriavit ecclesiæ *S. Malla*. Oliverus hic senectù gravis, vitam hanc reliquit 9 Jan. 1526, cum sedisset annos ferme 39, & sepultus est (ut fertur) *Kilkennie*, in coenobio sui ordinis. Cæterum monumentum (ut accepi) illius memoriæ erectum est in ecclesiâ cathedrali *S. Cantel*. Dominicanum habitum (etiam post Præfultum) quoad vitam, retinuisse fertur.

MILO BARON.

Milo Baron, aliàs *fitz-Gerald*, Prior de *Instiok*, in Episcopum *Ossoriensem* sacratus est 1527. Prioratum verò usque ab *Abbatiarum visitationem*, (quo tempore *Henrico 8.* per chartam transcripsit) per dispensationem retinuit. Ante Præfultum, dicto coenobio novum campanile, necnon claustrum adjecit; post consecrationem, ædes Episcopales *Kilkennie* restauravit, & ecclesiæ suæ pedum pastorale argenteum contulit.

Decessit plenus dierum anno 1550, aliis 1551, ex mœrore, in senio sæpè lethali, & in Monasterio de Inistiock, inter majores suos, sepultus est. Sunt qui tradant *Joannem Bird*, ab hac sede Bangoræ fuisse translatum, 2 Septembris 1539, sed perperam proculdubio, nam certum est *Milonem* nostrum, tunc & diu antea, huic sedi præfuisse.

JOHANNES BALE.

Februarii 2, 1552, (stylo Anglicano) *Joannes Balem*, unà cum *Hugone Goodacro* Armachano Archiepiscopo, à *Georgio* Dublinensi Archiepiscopo, assistentibus *Thoma* Darenfi & *Eugenio* Dunensi Episcopis, Dublinii in ecclesia S. Trinitatis sacratuſ est. Qui ad *Covii* pagum natus, (ut ipse loquitur) ad 5. à *Donvico* lapidem, in comitatù Suffolciæ, educationem habuit aliquandiu Norwici, (ubi Carmelita factus est) deinde Cantabrigiæ, in Collegio Jesu. Ob conciones tandem quibus religionem Romanam oppugnavit, in carcerem coniectus est, primum à *Leo* Archiepiscopo Eboracensi, postea à *Stokesleio* Episcopo Londinensi; sed *Cromwelli* operâ liberatus, paulò post, solum vertere coactus, in Germaniam inferiorem se subduxit, ubi cùm per octennium vixisset, in patriam rediit, & demùm *Edwardi* 6. favore, ad hunc Episcopatum proventus est. Hic cùm nondùm sex menses sedisset, ex hac vita migravit *Edwardus*, & in regali solio collocata est *Maria*, quare nihil tuti sibi reliquum existimans, denud profugit, (relictâ Kilkenniz Bibliotheca instructissima) sed à piratis captus & venditus, lytro soluto, Basiliam profectus est, ubi inter alios viros eruditos, familiaritate usus est *Conradi Gesneri*, ut ex Epistolis utriusque invicem scriptis, intelligi potest. Inde post quinquennium regnante *Elizabetha*, in Angliam reversus est, & Præbendâ in Ecclesia Cantuariensi contentus, sedem suam repetere non curavit. Vir doctus fuit, in concionibus assiduus, & Antiquitatis studiosissimus, in scriptis vero passim effrenatâ usus est libertate. Opera edidit quàmplurima, tam Latinâ linguâ quàm vernaculâ, quorum Catalogum ipse recenset in libro de Scriptoribus Britanniz. Excessit à vita, Cantuariæ 1563, mense Novembri, annos natus 68, & in nave Ecclesiæ cathedralis ibidem sepultus est.

JOHANNES THONORY.

Ioanne Balem Basiliz (uti diximus) vivente, *Joannes Thonory*, sacre Theologiæ Baccalaureus, patriâ Kilkennienſis, à *Maria* Regina Episcopus designatus, consecratus est apud Inistiock, sub finem anni 1553. Sedit annos 11, & amplius, tum vero (anno scilicet 1565) ob opes ejus per fures direptas, mœrore contabuit.

buit. De loco sepulturæ, nihil traditum comperi. Hic antiquas ecclesiæ suæ chartas aliter perituras, transcribi & sigillo suo subsignari curavit. Illo sedente, 4 choristæ in ecclesia cathedrali ~~S. canici~~ sunt instituti.

CHRISTOPHORUS GAFNEY.

Cum per biennium sedes vacasset, ab Elizabetha Regina ad hunc Episcopatum electus est *Christophorus Gafney*, Præbendarius de Tipper. Consecratus est Dublini in ecclesia D. Patricii, 1567, mense Maio. Decessit 3 Augusti 1576, ac in cappella quadam, ex parte aquilonari chori tumulatus est.

NICHOLAUS WALSH.

Nicholaus Walsh, ecclesiæ Dni Patricii Dublinensis Cancellarius, *Patricii Walsh* olim Waterfordensis & Lismorensis Episcopi filius, Episcopus Offoriensis consecratus est ante Februario 1577. In Novum Testamentum, adjunctus a *Nehemia Donellano*, postea Tuamensi Archiepiscopo, & *Joanne Kernao* Thesaurario S. Patricii Dublin. in Hibernicum idioma convertere aggressus est, id quod postea è Græco præstitit *Gwilhelmus Daniel*, nuper Archiepiscopus Tuamensis. Conatum *Walsh* cædes execranda præcidit. Nam à *Jacobo Dullard* homine perduto, quem ob adulterium in jus vocaverat, improvisò cultro (quem a *Skeine* vocant) in domo sua, trucidatus est. Homicida autem brevi postea justas facinorum pœnas persolvit. Hæc cædes perpetrata est 14 Decembris 1585, *Walsh* corpus Kilkenniz, in ecclesia cathedrali, sepulturæ est traditum. Per 9 menses tum sedes vacavit.

JOHANNES HORSFALL.

Johannes Horsfall, patriâ Eboracensis, successit, qui obiit 13 Februarii 1609, cum sedisset annos 23 & menses circiter 5, ac in ecclesia Canicana sepultus est, sub plano marmore.

RICHARDUS DEAN.

Successit *Richardus Dean*, Eboracensis itidem, Decanus Kilkenniensis, Decessit 20 Februarii 1612. & Kilkenniz in Ecclesia sua, sub lapide marmoreo sepultus jacet, prope cathedram episcopalem.

JONAS WHEELER patria Oxoniensis, & Academia Oxoniensis alumnus, Jacobo Regi à sacris, cum per annos plusquam 18, Decanus extitisset Ecclesie S. Trinitatis Dublin. consecratus est Dublinii in ecclesia S. Patricii, una cum *Christophoro* nuper Archiepiscopo Armachano, 8 Maii 1613. à *Thoma* Dubliniensi Archiepiscopo, assistentibus *Georgio* Midenfi, *Gulielmo* Darenfi, & *Johanne* Laonensi Episcopis. Mortem obiit grandævus (annos natus 97.) Dunmore, 19 Aprilis 1640, unde corpus Kilkenniam deportatum, ibidem in ecclesia cathedrali sepultum est.

GRIFFINUS WILLIAMS.

Griffinus, al. *Griffithus Williams*, Carnarvon in Wallia natus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Cantabrigiensi, Decanus Bangorensis, & *Carolo* primo regi à sacris, episcopus Ossoriensis consecratus est Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 26 Septembris 1641. De persecutione, quam Novatorum factione sustinuit, vide libellum à se Anglice editum, anno 1664.

RICHARDUS DEAN

DE *Richardus* Dean, Episcopus Ossoriensis, Decanus Kil-

liceniensis, Decanus 20 Septembris 1641, & Kilkenniensis in

ecclesia S. Patricii, sub sigillo munitus, prope curiam

drum, episcopus.

1641-1642

JONAS

DE
Episcopis
LEGHLINENSIBUS.

S. LASERIANUS.

Andreas Laserianus, al. Molaisre, (non Abbas ille Devenishensis de quo supra fit mentio, in S. Edano, sed alius posterior) filius Cairelli de Bliha, educatus est ad ætatem usq; adultam, sub S. Murino Abbate, cui mater ejus, (quæ Pictorum Regis uti fertur erat filia) illum instruendum tradidit. Postea Romam profectus, ibi 14 transegit annos, interea, S. Gregorium sacras Scripturas exponentem audiuit, & ab eo demum in presbyterum ordinatus, in patriam reversus est. Brevis postea Leghlinam pervenit, ubi S. Oebannus tunc præfuit Abbas, qui ei cœnobium suum sponte cedens, sibi & Monachis cellam aibi construxit. Author vitæ S. Munni Monachos 1500 Laseriani regimini hic subsuisse tradit, qui porro afferit Synodum magnam in Campo albo habitam fuisse, & magnam ibi ortam contentionem inter S. Laserianum & S. Munnum, de tempore Paschalis observationis. Hæc verò Synodo habitâ uti videtur mense Martio 630, sed sine optato successu finitâ, Laserianus Romam usque, denuò iter suscepit, ubi Honorius I eum Prasulem consecravit, & revertenti (ut in vita ejusdem Laseriani legimus) Legationis in Hibernia officium commisit. Nec irritò successu, nam post reditum in patriam, Paschalis observationis ritum, ad Honorii monita, in australibus Hiberniæ partibus, reformatum fuisse liquet. Vld. Bedæ Vesperab. Hist. lib. 3. Mortem obiit S. Laserianus 14 Calendas Maias, anno Dom. 638, vel 639, & in ecclesia sua, quam ipse construxerat, sepultus est. In Synodo Dublini celebrata, sub Alexandro Bicknoro Archiepiscopo Dublinensi, Dies obitus S. Laseriani (quod obiter

adnoto) necnon dies obituum sanctorum *Patricii, Brigide, Canici & Edani*, duplicibus festis, per Provinciam Dublinensem, annuuntur. *Successor* eius memoria, ad Anglorum usque adventum, (quod sciam) ferme evanuit. In eorum indagine desudant alii. Hi. 7. in Annalibus Hiberniæ memorantur.

Manchius obiit 865.

Concla mac-Dunecan ob. 943. Is in dictis annalibus appellatur & episcopus & princeps Leghlinensis.

Daniel decessit 969.

Cleirecus O-Mhuir obiit 1048.

Concla O-Flain obiit 1113.

Sluagadus O-Catan obiit 1144.

Dungallus O-Cellan vixit 1152.

DONATUS.

EX charta foundationis cœnobii Canoniorum beatæ *Mariæ Fernæ*, Donatum huic sedî, circa annum 1158, præfuisse constat. Hic Templum cathedrale incendio deformatum, restauravit. Obiit Leghlinæ 1185, & in dicto templo sepultus est. Post obitum ejus, vel sedes diu vacavit, vel quis proximus fuit successor, hic (jacet). *JOHANNES*. 2. obiit 1198. *Joannes*, Monachus Cisterciensis, & Abbas cœnobii *Rose* vallis, (quod vulgò *Monaster-Evin* appellamus) canonicè electus anno 1198, per *Mattheum O-Henry* Casseliensem Archiepiscopum, Hiberniæ Legatum, (*Joanne* Dublinensi Antistite, Metropolitano suo in Anglia degente) confirmatus est anno insequenti. Ceterum adversante *Hamone de Valontis* Hiberniæ tunc temporis Justitiario, consecratus non est, donec Romam profectus, ibi consecrationem ab ipso Papa obtinuit. Literas quas a Pontifice in ejus gratiam conscriptas, secum in Hiberniam detulit, legas, si placet, in Decretalibus epistolis *Imacensis* 5. E vivis excessit circa annum 1201.

HERLEWINUS. Successit illi *Herlewinus*, Monachus eidem Cisterciensis. Decessit 1216, si non, (ut annales *Monasterii B. Mariæ Dublin.* habent) 1217, ac in ecclesia cœnobii *Danbrothien*sis, cujus magnam partem construxerat, sepultus est. Dedit is *Burgensibus* veteris Leghlinæ *Burgagia*, (domicilia sc. sive tenementa) ibidem, unâ cum libera lege *Bristolii*, duodecim denariis ex quolibet *Burgagio* sedî annuatim reservatis.

RICHARDUS

RICHARDUS FLEMING.

A Nno 1217, in Episcopum consecratus est *Richardus* alius *Robertus Fleming*. Hic multum sui negotii cum Priori Conassepi, de pradiis quibusdam & decimis ad Episcopatum, in Leiria (quæ nunc pars est comitatus Regina) spectantibus. Lite verò composita; Episcopus prædia & decimas Priori cessit, reservatâ sibi & successoribus, annua 10 marcarum pensione, Leghling pendenda. E vita migravit 1226, cum sedisset annis circiter 9.

GULIELMUS. *Guillelmus* Archidiaconus Leghlingensis, in episcopum electus, *Guillelmus* regium obtinuit 14 Novembris 1227. Huic & aliis anno 1231, potestas per delegationem à Papa concessa est, litem inter *Richardum de la Corner* electum Midensem, & Abbatem coenobii beate *Mariæ* Dublinii, de decimis ecclesiarum quarundam, in decem Midenem, componendi. Hi delegati decima coenobio assignaverunt, 20 libris annuatim sedi Midenem reservatis, ut ex compositionis formula (quam in registro dicti coenobii habeo) constat. Obiit 1251, cum hanc sedem administrasset annis 23, & in ecclesia sua sepultus est.

E Ligendi licentia à *Rogero* imperatore 1249, Aprili 1249, Episcopo electus est *Thomas* quidam, qui eodem anno in Episcopum sacraus est. Canonici hic primus Præbendas distribuit. Decessit 1275, Aprilis 25.

Nicolaus de Chetres, Archidiaconus Leghlingensis, à *Capitulo* legitime electus, assensum regium obtinuit 1275, 1275. Ceterum nec consecratus fuit, nec temporibus administratus, (quam ob causam non reperi) antea moriens 1275, hanc reliquit grandævus, Julii 1275, obiit annos sedisset 37. Ille defuncto, *Joannes* Chetres, Archidiaconus Leghlingensis, à *Capitulo* Leghlingensi, electus, & consecratus, sed ea fraude postea detecta, penitus condignis affecti sunt.

HOI

Q9

MAURI.

MAURITIUS de BLANCHVILL.

Martinus de Blunchoff, Canonicus Leghlinensis, legitime electus, in Episcopum confirmatus est Novembris 13, 1309. Episcopatus tenuit annos septem 11. E vivis excessit 1320.

MILWAUKEE, Wis., July 10.

Licentia Regia impetrata, *Milerus le Poer*, Praeceptor Legh
linensis, nobili ortus familia, in Episcopum à Decano & Ca-
pitulo electus 5 Novembris an. 1320, ab *Alexandro Bicknoro*
Archiepiscopo Dublinensi confirmatus est 29 insequentis Januarii.
Waterfordiae deinde consecratus (teste *Glynno*) die Palmarum
1321. Praefuit huic Ecclesiae annos 20, & amplius.

CONJUGES S. L. a. a.

C *Diehlmas a S. Leodegaris* succellit, & mortem obiit Avenione,
 sub initium Maii 1348.

THOMAS DE BRADENBERG (ordered to a

T *Thomas de Brakenberg, ex ordine Minorum, Episcopus Legh-*
linensis per Clementem 6, renuntiatus, Temporalibus resti-
tus est 5 Augusti 1349. Defunctus videtur mense Julio 1360,
consecrationis 11. Per triennium tum sedes vacavit.

JOHANNES YONG.

Johannes Tong, ecclesiae Leghlinensis Thesaurarius, auctoritate
 eidem Pontifici hujus sedis confirmatus Episcopus

Edw. 3. temporalium accepit restitutionem 21 Septembris anno regni 37, hoc anno saluti 1363. In maneriis suis, hie demum Episcopatus sumptuum exigens refecit. Sed biennio ante mortem, per rebelles bonis omnibus spoliatus est. De

cellis paulo ante vicum anni 1364, nomen cellis et ancor) 234/64
amplius. Interim, anno nepere 1379, (factus incursus impio et Alex-
andri Malesci Episcopi Mirdis, Hilernum Quatibris) & an-
tea, anno 1366, Locum tempore Johannis de dity Theodori Hil-
bernia, etate 1366 abbat 1362, iurisdictione in alia 1362

... ..

MAURITIA 99

1911

JOHANNES GRIFFIN.

Johannes Griffin, ex Cancellario Limericensi, Leghlinensis Episcopus factus 1385, hinc post 12 annos ad Episcopatum Orlinensem, per Papam translatus est, ubi exiguo praefuit tempore, uti supra inter Orlinenses diximus.

RICHARDUS ROSECOMB.

Richardus Rosecomb, aliis **Behum**, frater mendicans (nescio cuius ordinis) in Episcopum consecratus est 1399. Illo sedente, in urbe Leghlinensi & consuebantur Burgenes. Postea vero per clades belicas Leghlinia ita devastata est & direpta, ut hodie tenuis est villa, in qua praeter Ecclesiam cathedralem & aedes Episcopales, nihil ferme visu est dignum. **Richardum** quendam Episcopum Leghlinensem resignasse compari 1420, nescio an **Richardus** doctus fuerit, an aliquis recentior ejusdem nominis. Sedes postea per biennium vacavit.

JOHANNES MULGANUS.

Succedit Johannes Mulganus, ecclesiae de Lin in diocesi Midenensi Rector, a **Martino** designatus, qui cum ob provisionem Papalem, gratiae Regiae se submisisset, Temporalibus institutus est 1422, 1 Septembris. Is in ecclesia sua 4 parvos Canonicos instituisse fertur. E vivis excessit Leghlinae, 1431, cum sedisset annos 9, & in ecclesia sua, juxta tumulum Gurmudi Dani, sepultus est.

THOMAS FLEMING.

Thomas Fleming, Theologiae Baccalarius, ordinis Minorum (ut **Waddingus** habet) a Papa provisus, Calendae Maii 1437, si vero Doulingo creditur, Gurmudi filius Augustinianus, & **Johannes** Edangelstae, Kilkenniae, & Leghlinensis, corpus vero Kilkenniam, hinc in testamentoribus mandaretur, de portatam ibidem in cenobium sui ordinis, hinc in sub initium praesulatus **Nicholas** Decanus Leghlinensis, antea Prioratus Leghlinensis, auctoritate **Eugenii**, & Papae, dissolutus est. Sed **Thomas** ad annum usque 1498, sed quidam dicunt postea haud compari.

MILB ROCH.

Milo Roch, alias de Roke, nobili ortus prosapia, hanc sedem
Papa dono obtinuit. Vir Mulices & Poetices studiis ad-
dicator, quam par erat. Inter hunc & diocesis suae ceterum,
multae exortae sunt lites, in quibus tamen Episcopus tandem suc-
cubuit. E vivis excessit anno Domini 1489, in ecclesia cathedra-
li, ante imaginem *Beatae Mariae*, sepultus est. Caeterandum de An-
drea, ord. Minorum, post mortem *Johannis*, episcopi provisum
Leghildensem 17 Octobris 1484, obiit *Henricus* 14
Aug. Hunc vero inter episcopos hujus sedis non numeravi,
quia constat *Henricum* *Beatae Mariae* tunc praefuisse.

NICHOLAUS MAGWYRE.

Nicholaus Magwyr, in Idona natus, sed in Oxoniensi Aca-
demia educatus, in patriam reversus, factus est Praeben-
darius de Hillard in hac diocesi. Ob eruditionem & aetate non
vulgarem, & concionum assiduitatem, in summa fuit apud Hi-
bernos veneratione. Cum nondum 31 annos natus esset, pro-
visione Pontificia ad hunc Episcopatum evectus est, pridie Ca-
lendas Martii, anni 1490. Multa inchoavit opera, sed
morte abruptus, nulla perfecit. *Chronicon* quoddam non
dum corrigere videtur. Obiit 1490, *Henricus* scriptor *Henrici*
Primerii, qui ei sacellanus fuerat.

THOMAS HALSEY.

Thomas Halsey, Anglus, Juris utriusque Doctor, & Hiber-
niae Protonotarius Pontificius successit a Julio 2 provi-
sus, ad rogatum *Christophori Bambrigii* Archiepiscopi Eboracen-
sis & Cardinalis legati *Henrici* VIII Regis Angliae tunc Romae
universis de iurisdictione *Henrici* VIII Regis Angliae tunc Romae
in ejusdiocesi, *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
ejus generalis *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
ipso sedem suam antiquam *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
tunc in Angliam, deinde in Westmonasterium, antea quod ibi
deus in ecclesia *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
Ubi hunc verbum *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
Leghildensis Episcopus *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
cana Penitentiarius, summa probitatis vir, qui *Henricus* VIII Regis Angliae tunc Romae
reliquit, vixit, dum vixit bene: sub eodem tumulo sepultus etiam
jacet *Gavinus Douglas*, episcopus Dunkeldensis in Scotia, peste
corruptus, 1521.

OJTM

c p 9

MAURITIUS

THOMAS FIELD.
MAURITIUS DORAN.

Successor eius *Mauritius Doran* (an. 1525) - *Thomas Field* vel *Mauritius Doran* vel *Prædicatorum*, in *Lexia* natus, homo ob mores probatissimus & concionum facundissimus, multum laudatus, sedie annuum unicum & menses 8. Anno tum 1525, à *Mauritio* *Chorag* ecclesie sue Archidiacono, in via, prope locum dictum *Glen-Reynold*, sceleratissimè interfectus est. Occasio traditur, quod Episcopus insolentem Archidiaconi perviciam, & crimina nescio quæ alia, acriter increpavit, atque aliter corrigere minitatus. Homicida postea, (*Gerardus* & *Gerardus* comites *Wickaria*, *Hibernia*q; *Deputati* iussu), in ipso loco ubi scelus illud perpetraverat, in patibulo suspensus est, & viscera deinde combusta.

MATTHEUS SANDERUS.

Matthew Sanderus, prope *Pontanam* natus, in Episcopum *Leominster* consecratus est 1527. *Leominster* ecclesie cathedralis. *Leominster* de novo constructa, *Leominster* postea erecit aulam, & vitro obduxit. Decessit 1540. *Leominster* & in eadem ecclesia, sub lapide marmoreo sepultus est. *Leominster* Episcopus, legimus hic testatur. *Dublinii* 1527, Augusti 3, & in septentrionali parte Ecclesie *Sancti Patricii* (cujus Decanus fuit) tumulo marmoreo conditus jacet, prope *campidoglio*.

ROBERTUS TRAVERS.

Qui successit, *Robertus Traversus*, consecratus 1550, ante 5 annos exactos, sub *Maria* Regina, quod conjugatus, per *Georgium* *Donnellum* Archiepiscopum *Armaghanum*, *Galilæam* & *Midenham* & *Thomas* *Amersham* *Darwinem* *Episcopum* *Leominster* & *Quendam* *peccatorem* ubi vixit, non comperi, videtur autem obiisse regnante *Maria*. *Thomas* *Donnellus* loci Cancellarius, hominem vocat crudelem, avarum & cleri sui oppressorem.

NICHOLAS STAFFORD.

Nicholas Stafford, Cancellarius *Ferrensis* *Dublinii* consuevit 1600, & *Westmonasterii* & *vica* migravit 1604. Novemb. 12.

THOMAS

THOMAS RAM.

Thomas Ramus, Decanus Fernensis consecratus est Dublini in ecclesia S. Trinitatis Maii 2, 1605 (Dublinensi sede vacante) ab Henrico Archiepiscopo Armachano, assistentibus Milero Casseliensi & Gulielmo Darensi presulibus. Obiit Dublinii, 24 Novembris 1634.

ARCHIEPISCOPUS GEORGIVS ANDREW.

Georgius Andrew, Decanus Limericensis successit & obiit 1648. De quo plura supra.

ROBERTUS PRICE.

Robertus Price, legum Doctor, ex Academia Dublinensi, Decanus Connahensis consecratus est Episcopus Fernensis & Leghlinensis, 27 Januarii (stylo Anglicano) 1660.

Obiit anno 1691. (stylo Anglicano) 1691. Quis autem prius fuerit Ecclesie Castellensis Episcopus, hanc facile quis designavit. De S. Alberto, dicto Archiepiscopo Castellensi, qui relictis sedis sue, cum filiabus suis, Erardo & Hilario, a suis 19 locis sub medium seculi VIII, in Germaniam profectus, apud Hildesheim de monacho, duxit Colaniam, in Asia sanctorum Hibernie, ad 8 Ianuarii, existimat Albertum cum Episcopo fuisse Ecclesie Castellensis, cuius Episcopi olim solebant Archiepiscopi Monasterium vocari, & ideo Archiepiscopus Castellensis vocatur, quia fuit Archiepiscopus Monasterii, quorum postea Metropolis erat Castellis. Et certe, (ut quod tentio dixi) tota Historia Alberti huius & statum suum, quoad circumstantias, magis involuta est obsecrare. Pergamus igitur ad certam eulam illius. Is Germaniam duxit, & iam dicti Regis, ac regnum in anno Domini 1018, & (quod in eisdem) Episcopus Castellis, cuius tunc civis. Mortem cum apud Hiberniam illo xvo vi- xisset, scriptores patrii luculentius ostendunt. Specimen inter ceteros predecessores, & ceteros, qui obiit anno 871, & ceteros, qui anno decessit 872, simul Reges fuerunt Castellenses & Antistites Castellenses. At non sine exemplo. Nam inter

ARCHIEPISCOPUS
Casseliensibus.

Post *Enguse* (*Nasrachi* filii) Regis *Momonie* conversionem ad Christianam religionem, S. *Patricii* predicatione, Populum Casseliensem S. *Albei* & successorum ejus jurisdictioni, qui *Imelace* (ad 12 à Casselia lapidem) sederunt per aliquot secula subfuisse, non est cur dubitemus : quā de re postea pluribus, inter *Imelacenses*. Quis autem primus fuerit Ecclesiae Casseliensis Episcopus, haud facile quis designarit. De S. *Alberto*, dicto Archiepiscopo Casseliensi, qui relicta sede sua, unā cum fratribus suis *Erardo* & *Hildulpho*, aliisque 19 sociis, sub medium *Seculi VIII*, in Germaniam profectus dicitur, apud *Historicos* fit mentio. *Johannes Colganus*, in Actis Sanctorum Hiberniae, ad 8 Januarii, existimat *Albertum* eum Episcopum fuisse ecclesiae *Imelacensis*, cujus Episcopi olim solebant Archiepiscopi *Momonien* vocari, & ideo Archiepiscopum Casseliensem vocatum, quia fuit Archiepiscopus *Momonien*, quorum postea Metropolis erat Casselia. Et certe, (ut quod sentio dicam) tota Historia *Alberti* hujus & fratrum suorum, quoad circumstantias, magnā involuta est obscuritate. Pergamus igitur ad *Cormacum Culinani* filium. Is stemma suum duxit à jam dicto *Engusa* Rege, ac regnum inquit anno Dom. 901, & (quod hinc) Episcopi etiam Casseliensis munus obivit. Morem eum apud Hibernos illo aeo viguisse, Scriptores patrii luculenter ostendunt. Speciatim inter *Cormaci* praedecessores, *Olcoharus*, qui obiit anno 851, & *Cense-ladus*, qui anno decessit 872, simul Reges fuerunt Casselienses & Antistites *Imelacenses*. At non sine exemplo. Nam inter

Judeos

Judeos, Jonathan, Simon & Johannes Hyrcanus, tam Ethnarchi
(seu populi principatu) quam Pontificatu, simul gavis sunt, &
qui Regiis diadematis inter eos ornati fuerunt, Aristobulus
nempe, Alexander Jannæus & alii, uno etiam eodemque tempore,
summi fuerunt Pontifices. Si de antiquis ethnicis loquamur,
habemus ipsos Imperatores Romanos, Pontifices simul Maximos:

Inter Reges itidem, Anium Regem Deli de quo Virgilius, *Æneid* 3,
Rex Anius, Rex idem hominum, Phœbus sacerdos.
Et Ovid. *Metamorphos.* 13.

Hunc Anius, quo Rege homines, Antistite Phœbus
Rite colebatur, temploq; domoq; recepti.

Item, Mercurium Inismegistum, seu ter-maximum. Qui, (si Alex.
ab Alexandro credamus, *Genialium dierum lib.* 2, cap. 8.)
inde nomen tulit, quod Philosophus Maximus, Sacerdos ac Rex
Maximus esset. De hac re, vid. plura, apud Platonem, in
Politicis. Sed ad nostra jam redeamus. Meminit Cormac huius,
Caradocus Lhancarvanensis, in *Chronico suo Cambrie*, ceteri
virii pii, sed Carmotum filium Cukemani Regem & Episcopum Hi-
bernæ, sive is, sive qui Anglice edidit, perperam appellat.
Anno DCCCCVI, Flannus Melsechlini filius Rex Hibernæ, co-
acto exercitu, in Momoniam venit, eandem Pruvichiam, ad Li-
mericum (al. Lunniam) usq; diripuit & vastavit. Ceterum
Cormac, qui tempore cedens, fugâ evasisset, hinc in Li-
meriam, anno insequente, Midiam cum copiis ingressus, Flannum præ-
lio, sedit, eumq; ad conditiones quasdam observandas, sibi ob-
lides tradere coegit, usq; acceptis, Castellam reversus est. Anno
vero DCCCCVII (al. DCCCCVIII) Flannus, alt. eundem imperac-
ceptis, hinc secretis, pacis & obsequiis traditis non obstantibus,
cum Lagenensi & Conatiensi Regibus, qui in conjunctis viribus
Momonienses adorirentur, eoque successu, cum maximis copiis in-
structus, signa adversus Cormacum extulerit: Momoniensium
exercitui in loco dicto Moy-albo, obviam factus est, ubi Augusti
die XVI, post longam & cruentam pugnam, cessit ei victoria,
Cormac, Rege ibidem occiso. Ceterum cum eo fuerunt Doces
seu omnes primarii, seu max. Reguli, inter quos nominantur
Fagerlach, Kerriach & Kellach, Officiarii. Sic Annales Hi-
bernici. Ceterum Caradocus, hinc in Cambria, Cormacum sub hoc
tempore, a Danis in prælio, occisum tradit. Memini etiam me
legisse, in Codice quodam MS. Bibliothecæ Cottonianæ, cum a
bubulco quodam occisum, ad Beanes, hinc in Leinster, cum
ibidem, pro exercitu suo tunc pugnante, ad Deum preces fun-
dens in genua precumberet. Tanta est de ejus eade discrepan-
tia, ut non possum non assentiri, tam Annalibus Ul-
toniensibus, quam iis Cœnobii Canoncorum Inis-fallanæ in agro
Kerriano,

Kerriano, qui à dicto *Plani* exercitu, victum eum & occisum tradunt. Corpus ejus Casseliam delatum, ibidem tumulo conditum est. Vir fuit eruditus & Antiquitatum Hibernicarum scientificus. Scripsit linguâ suâ patriâ, Historiam, *Psalter-Casbel* vulgò dictam, quæ etiam nunc extat, & magno habetur in pretio. Notandum hinc Casseliam sedem fuisse olim præcipuam Regum Monachiz, & primis Hiberniæ Synodis, à *S. Patricio*, *Albro* & *Declano*, ibi habitam, tempore *Anguse* regis, de quo suprà. A *Cormaco*, ad *Donatum* usque *O-Lonargan*, qui primus *Pallio* usus est, quatuor duntaxat, qui huic sedi præfuerunt, mentionem reperi.

Donaldus (al. *Deswaldus*) *O-Mene*, vel *Buabain*, obiit 1090, vel 1097.

Melrois (al. *Asalmurcus*) *O-Dunan*, obiit *Clonarde*, 9 Calend. Januarii 1118, ætatis sue 77.

Melise *O-Fogladu*, obiit 1131.

Donatus *O-Canung*, obiit 1137.

Hos omnes, excepto *Melise*, hæc ante usum Palliorum, Histories nostri Archiepiscopi nominant.

DONATUS O-LONARGAN.

Donatus sedente, *Johannes* Papæ, Presbyter Cardinalis tituli *S. Laurentii in Damaso*, anno 1152, ab *Eugenio* 3. Pontifice, in Hiberniam Legatus missus & *Pallia* secum detulit, quæ in Synodo habita mense Martio, à Archiepiscopis tradidit, *Celestino* nimirum *Armaghano*, *Gregorio Dublinensi*, *Donato* nostro Casselien. & *Edmo Tuamensi*, Prælatibus. *Donatus* hic, in Annalibus Prioratus Insule omnium Sanctorum, quæ *Shenano* fluvio circumfunditur, in occiduo limite comitatus *Longfordensis*, dictus *Archi-senior Almonia*, vir doctus & liberalis, præsertim erga egenos, in senectute bonis quæsit, anno 1158.

DONALDUS O-HULLUCAN.

Successit illi *Donaldus O-Hullucan*, cujus tempore (anno nempe 1172) celebratum est Concilium Casselien. Præsidente *Christiano O-Donnchy*, Episcopo *Lismorensi* & Legato Pontificio, idque mandato Regis *Henrici* secundi. Qua de re, consulas *Giraldum Cambrensem* & *Rogerum Hovedenem*. Mortem obiit *Donaldus* anno 1182. Eius tempore, anno nempe 1179, Cassela flammis incensa est.

MAURITIUS

MAURITIUS.

Successorem *Mauritium*, *Giraldus* Cambrensis virum appellat literatum & discretum, ut videre est in Topogr. ejus Hiberniz, dist. 3. cap. 32, ubi de accurato ejus dicto loquitur.

MATTHÆUS O-HENEY.

Matthæus O-Heney, Monachus Cisterciensis, Archiepiscopus fuit Casseliensis & Legatus Pontificis anno 1194. Tunc enim testis fuit chartæ *Donaldus O-Erien* Regis Limericensis, quæ concessit *Brizio Lunniano* (sive Limericensi) Episcopo suisque successoribus, cleroque S. Mariæ Limerici, in liberam & perpetuam elemosynam, terram *Mungram* (alias *Mungret*) &c. ut ex Registro ejusdem Ecclesiæ constat. Non possum non suspicari Archiepiscopum illum Casseliensem, de quo supra diximus qui in impresso codice *Giraldi* Cambrensis, de Topographia Hiberniz, *Mauritium* appellatur, & istum, unum eundemque fuisse hominem. Certe *Stanburhus* & *Hannerus*, ubi de aculeato ejus responso, ex *Giraldo*, loquuntur, nescio quibus Manuscriptis ubi *Matthæum* vocant. Et exemplar M. S. *Giraldi*, quod Oxoniæ in Bibliotheca publica vidi, *Thaddæum* habet. Scripsit hic (præter ea quæ petierunt) vitam S. *Cuthberti*, qui Kenaniz natus, postquam multos annos sub *Eata* & *Bosillo* Abbatibus, in cœnobio *Mailroliensi* transegerat, in Episcopum consecratus est *Lindisarnensem*, anno 684, ac in Sanctorum numerum postea relatus. Hæc obiter. *Matthæi* hujus Elogium quod in Annalibus Monasterii *Beatz Mariæ* *Dubini* repertum non pigeat ascribere. Anno Domini MCCVI, *Matthæus* Archiepiscopus Casseliensis, totius Hiberniæ Legatus, vir præ ceteris Hibernicis, sapientissimus & religiosissimus, post multarum Ecclesiarum fundationem, post victoriam de antiquo hoste in multis mirabilibus habitam, in monasterio de sancta *Crucis*, in agro *Tipperariensi*, spontanea voluntate, universa pompa seculi, sanctissime quievit. Et hæc de *Matthæo* O-Heney.

Donatus O-Heney (vel secundum Annales Ultonienses) *Donatus* O-Heney, Monachus, videtur Cisterciensis, successit. Hunc Pallium dedit *Innocentius* 3. & possessiones sedis Casseliensis confirmavit 8 Idus Aprilis 1210, ut ex epistolis ejusdem *Innocentii* à *Fra. Bosqueto* editis 1635, liquet. Interfuisse Concilio Lateranensi Romæ 1215, & ibidem obiisse tradunt Annales Ultonienses. Tumulatum asserunt alii in ecclesia cœnobii Cisterciensis,

ad cornu Euangelii magni altaris, cum hoc epitaphio barbariem quidem redolente, quod tamen adjicere non pigebit.

*Hic duo Roberti, Lingonensis, Cabilonis,
Pontifices, & Petrus Portuensis.*

*His est Donatus Cassellensis sociatus,
Præsul honoratus, nostrisq; comes Monachatus.*

DONATUS O-LONARGAN.

Oui successit anno 1216, Donatus, alias Donchadus O-Lonargan, Burgum dicitur fecisse apud Cassel, & dedisse Burgensibus Burgagia, &c. 13 (licentia abdicandi a Papa impetrata) Pontificatu se sponte abdicavit 1223. Superfuit abdicacioni annis novem, obiit nempe 1232.

MARIANUS O-BRIEN.

Marianus O-Brien, ab Ecclesia Corcagiensi ad Cassellensem anno 1224 translatus est. Sub initium translationis, 2 nempe Nonas Maii 1224, Honorius 3 Papa duodecimum Canonicorum numerum in Ecclesia cathedrali Cassellensi, per Bullam suam confirmavit. Huic, & successoribus, Hen. III. Rex Angliæ remissi & quietam clamavit, (sic enim in ejus diplomate legitur) novam villam Cassellæ, & concessit eandem villam, de cetero, de se & heredibus suis tenendam, in liberam, puram, & perpetuam elemosynam, quietam ab omni exactione & servitio seculari. Testib. Joscelino Batbon, Thoma Norwicensi, & Waltero Carlcolensi Episcopis, &c. xv Novembris regni sui 13, hoc est, anno Dom. 1228. Eandem mox Villam ipse Marianus Præposito, & duodecim Burgensibus sive concessit, sive confirmavit, penlunculis quibusdam sibi suæ reservatis, viz. ex Villa, 6 lib. ex Hamaredo & curia, 13 sol. 4 den. Furno, & macello exceptis. Hujus licentia, David le Lasmer miles (Senescallus) leprosus Proctorophum, sive hospitale Cassellæ construxit, ubi filiam suam leprosam abdidit. Illud post, David mac-Curwill Monasterio 112 constructo, conjungi & aduniri curavit. Anno deinde 1231, in itinere versus Romam, in morbum incidit gravissimum, & in cenobio Cisterciensi, morti vicinum se credens, habitum Monachalem suscepit. Cæterum recuperata pristina sanitate, & negotiis Romæ confectis, in patriam rediit, ubi quinquennio post, e vita migravit, in Monasterio Surtensi, quædã vago inslan-naghi vocitamus, ac ibidem sepultus est.

DAVID

DAVID mac-KELLY.

David mac-Kelly, ex Casseliensi Decano, Praefulatum adeptus est Clonensem, & inde ad Casseliasensem Archiepiscopatum translatus est, anno 1238. Dum adhuc Decanus esset, sodalitas se dedit fratrum Predicatorum Corcagiae, de quorum gregem (postea Archiepiscopus) Decanobium (quod Casseliam posuerat 1242) replevit. Pacti exemplar facti inter Archiepiscopos Dublinensem & Casseliensem & eorum suffraganeos, contra Armachanensem Archiepiscopum, in causa maxime Primatiae, extat in Regesto Archiepiscopi Dublinensis, vocato, CREDE MHI. Excessit ex hac vita 3 Martii 1252, vel (si initium anni deducar à Calendis Januarii) 1253. Ad quem annum sic Monachus Buellienis, (cum his ipsis verbis Annales suos terminans.) David mac-Kelly Archiepiscopus Casseliensis, & Alin O Sullivan Episcopus Lismorensis quieverunt. Tumulatum ferunt in capellula Apostolorum, (quae ingredientibus chorum à sinistris ni fallor sita est) forè in Septentrionali pariete ejusdem, ubi statuas vidi Pontificis (speciosam profecto) tumulo insculptam.

DAVID mac-CARWILL.

Licentia Regis impetrata 1252, (Aprilis 4) in Tyccessorum Eligitur David mac-Carwill, Decanus videm Casseliensis, quam electionem Hen. 3. Rex ea lege confirmavit, (19 Febru. 1254,) ut intra tempus praescriptum, ad se veniret, & fidelitatem debitam praestaret. Hic Cantariam S. Nicolai Casseliae fundavit. Coenobium quoque posuit Cisterciensibus prope Casseliam, vulgo *Hore-Abbey*, & de Rupe *Cassell* dictum: quod Benedictinorum (quos expulerat) redditibus dotavit. Constructionis causam ridiculam, ex Archivis Regiis (Placit. sc. ann. 7. Edw. 1.) quae in charto-philacio Birminghamiano asservantur, sic legas: *Tempore Davidis mac-Carwill Archiepiscopi Cassel. fuit quedam Abbatia prope Ecclesiam Cathedralis S. Patricii Casseliae, nigrorum Monachorum, fundata in honorem beatae Mariae: Et cum praedictus David annuisset matri suae, quod videbatur ei in somnio, quod praefati nigri monachi caput suum voluerunt amputare, de consilio matris suae, monachos illos amovit, & terras eorum & possessiones dedit novae Abbatiae, quam fundavit. Hanc, monachis recepit è coenobio Mellifontis. Perperam igitur in Catalogo Monasteriorum Cisterciensium, vivente Dico *Renaudo* fundatorum, (qui extat inter opera S. Bernardi, apud Joh. Koerberium excusus anno 1616,) locum habet Monasterium hoc de Rupe Cassel: Siquidem inter obitum S. Bernardi, & Davidis hujusce electionem, anni centum effluxerunt. Sed haec obiter. Paulo post, injurio-*

suus dicitur tractasse Keranum Decanum Casseliensem, atque protervè & insolentèr alia multa fecisse. Anno 1278, in Angliam trajecit, ut de criminibus objectis, se apud Regem purgaret; ubi eum per biennium hæsisset, in gratiam Regis receptus est. Post reditum, novam subodoratus criminationem in se comparatam ab inimicis, iterum in Angliam solvit, ubi ita se gessit, ut eum Rex in pristinam gratiam receperit. Mortem obiit grandævus, 1289, nescio an in Monasterio à se constructo, an in Ecclesiâ cathedrali sepultus. Author Annalium Montis *Fernandi Davidem* hunc habitum Cisterciensis monachi suscepisse tradit, 1269, eoque anno fundasse videtur Monasterium de *Rupe Cassel*, vel potius à Rupe, ad locum vicinam transfuisse. Cœnobio B. *Mariae de Kenlis* in Ossoria appropriavit ecclesiam de Moydessell, unâ cum capella de *Kilmeihenau*, tertiâ parte fructus vicario ibidem reservatâ.

STEPHANUS O-BROGAN.

Stephanus O-Brogan, Archidiaconus Glendelacensis, patriâ Ultoniensis, à Decano & capitulo electus, & à Pontifice confirmatus, Temporalium accepit restitutionem 26 Martii *Edw. I.* anno decimo nono, id est, 1291. Sedit annos plusquam undecim. Obiit sub initium Augusti, 1307, in Ecclesiâ suâ sepultus: unde corrigendi sunt *Annales Ultonienses*, qui tempus obitus ejus ad annum 1298, referunt.

MAURITUS mac CARYLL.

Mauritius mac-Carwill, Archidiaconus Casseliensis, à Decano & capitulo electus, & à Rege postea confirmatus 17 Maii 1303, Romam properat confirmationem Pontificiam petiturus. Ibi (ni fallor) sacratus est & Pallio donatus: In patriam deinde reversus, Temporalibus (ut loquimur) à rege restitutus est 18 Julii 1304. Hujus licentiâ, *Gualterus Multoc* fratribus *Augustinianis*, *Fetherde* sedem molitus est. Interfuit *Mauritius* Parlamento Kilkenniz coacto, 1309, & sub finem ejusdem, unus fuit ex Præsulibus illis (ut id obiter annotemus) qui duodecimo die Februarii, in Ecclesiâ cathedrali S. *Canici* Kilkenniz, presentibus *Joanne Wogan* Hiberniz Justitiario, *Richardo de Burgo* comite Ultoniz, *Joanne filio Thome*, (quem postea *Edwardus* secundus comitis Kildariz titulo ornavit) *Joanne de Barry*, *Mauritio* de Rupe-forti, (sive *Rochfort*) & aliorum nobilium numero permagno, eorum consensu, singulis sub anathematis pœnâ interminati sunt, nè Ordinationes tunc temporis in Parlamento editas violarent. Obiit anno 1316, circa 25 Martii, consecrationis suæ anno 13.

GULIEL.

GULIELMUS filius JOANNIS.

Defuncto *Carwillo*, successor designatur à Decano & potiore parte Canonicorum Casseliensium, *Joannes mac-Carwill*, Episcopus Corcagiensis, ab altera vero *Thomas O-Lonchy* Archidiaconus Casseliensis. Utraq; electiones Papa rejecit, ac Archiepiscopatum contulit *Gulielmo filio Johis*, Episcopo Ossorienfi, viro certe, ob plurimas animi dotes, eo seculi, quovis honore digno. Canonicus hic primùm fuit Kilkennienfis, ac in Episcopum Ossoriensem legitime electus, consecrationem accepit (ut habet *Clinnus*) Kilkennia 1302, Dominica infra Octavas Epiphaniae. Illam Ecclesiam cum per aliquot annos laudatè rexisset, Casseliam translatus est mense Februatio (juxta computationem Anglicanam) 1317, annoque insequente, uno eodemque ferè tempore, Hibernia constituitur & Custos & Cancellarius. (Episcopatu Ossorienfi interim à Papà *Richardo Ledred* Minoritæ Londinensi concessio.) Illius tempore, urbs Casseliensis moenibus cincta est. Obiit 1326 (secundum *Clinnum*) in crastino exaltationis sanctæ Crucis, vir potens, dives, ac venerabilis in populo & in clero. Hunc puto fuisse *Gulielmum* illum Episcopum Ossoriensem, qui appropriavit cœnobio & conventui S. *Joannis* Evangelistæ Kilkennia, Ecclesiam de Claragh, reservatâ Vicariis collegiatis S. *Canici*, annuâ pensione 20 solidorum.

JOANNES O-CAROLL.

Joannes O-Caroll antedictus, (quem etiam *mac-Carwill* in Archivis Regiis appellatum comperi) Ecclesiæ cathedralis S. *Finbarri* (sive *Barri*) Corcagiæ Decanus, totius capituli consensu, in illius Ecclesiæ Episcopum postularus, assensum Regium obtinuit Junii duodecimo 1302, & confirmationem Archiepiscopi Casseliensis mense Julio insequenti. Quam annos viginti moderatus, *Thoma de S. Leodegario* (sive S. *Leger*) in Episcopatu Mideffi, per Papam designatus est successor. Unde post quinquennium (nempe decimo octavo Junii 1327, non post duos annos & dimidium (ut quibusdam placet) Casseliam migravit. Anno tandem 1329, circa festum S. *Petri ad vincula* (inquit *Joannes Clinnus*, in chronico suo nondum typis excuso) Londoniæ obiit, à Curia Romanâ rediens. Post ejus obitum, undecim Manneria ad Archiepiscopatum tunc temporis spectantia, in manum Regis (ut loquimur) sunt seiscita. Sed longè maxima eorum pars, posterioribus temporibus, ab Ecclesia fuit alienata, pensionibus nescio quibus annuatim reservatis.

GUALTERUS de REIDE.

Gualterus de Reide, (sive Ruse) Canonicus primus, deinde Episcopus Concagiensis, hic per Papam (qui Provisionem Ecclesie Casselensis, sicut adhuc vivens, sua & Apostolica sedis dispositioni, cum ipsam unum contingeret, ad vice se referasse dicebat) anno 1330, translatus est, & Augusti 19, Temporalibus restitutus, sub initium deinde insequens Februarii decessit. Walterus hic paulo ante obitum decimas quasdam Vicariis Choralibus concessit. Et cum adhuc Episcopus esset Concagiensis, Vicariis ibidem habitationem commodam assignavit.

Johannes O. GRAD, Casselensis Thesaurarius, quondam Rector de Ogulin in diocesi Lincensi, a Decano & Capitulo electus, & a rege, & ceteris Pontifici commendatus, ejus provisione, in hac sede collocatus, 1330, vir magni discretus & industriae, et loquax author Annalium Neumagensem. Decessit Lincici, 8 Idus Julii 1343, in habitis fratrum Predicatorum, & ibidem in eorum coenobio sepultus. Est Ecclesia sua in vasis dotis hujusmodi. Walterus hic, Augusti 19, 1330, translatus est, & Augusti 19, Temporalibus restitutus, sub initium deinde insequens Februarii decessit.

RADULPHUS KELLEY.

Radulphus Kelley, Pontanae sive Drogheda natus; educatus vero Kildariae, in coenobio Cathedralium, ubi eorum sodalitate se dedit. Anno 1336, pro ordine suo Prolocutor evasit, & sub Petro de Casa generali Magistro, generalis Advocatus, undoque 1345, a Clemente 6. provisor est Archiepiscopus Casselensis. Temporalia illius sedis accepit a rege (ut in Archivis Sacerdotii patet) quanto Aprilis Edwardi III. anno vicefimo. Kelley hic circa pacem & reditus sue Ecclesiae, multam sollicitudinem. Cassella decessit (secundum Annales Neumagenses) anno 1361, in festa sancti Edmundi Regis & Martiris, Novembriae nimirum vicefimo, in Ecclesia Patriciana ibidem sepultus. Scripse de Jure Canonico lib. unum, Epistolarum familiarum lib. unum, vel (ut alii) lib. 7. & alia quaedam quae nunc non extant. Meminit porro illius *ut videtur* Passowius, in Apparatu sacro, sed Radulphum Kelley vocat, & addit Anglum fuisse, ut nomen, sic patris, indicantur.

GEORGIUS

GEORGIUS de RUPE.

Proximus illi successisse perhibetur *Georgius de Rupe*, (five *Roch.*) De cujus exitu intempestivo, in Annalibus fratrum Minorum *Nenaghtensium*, illis ipsis temporibus conscriptis, legimus, *Anno Dom. 1362, submersus est Dom. Georgius de Rupe, Archiepiscopus Casseliensis*, in reditu forte à Curia Romana. Ceterum, vel non fuit consecratus, vel submersus est ante Temporalium restitutionem. Nam in Archivis Regis, *Thomam*, tum nuper Archiepiscopum Tuamensem, Temporalia hujus sedis, tanquam vacantis à morte *Radulphi*, accepisse comperi.

THOMAS O-CARROL.

Sedem tum per aliquot annos vacasse constat. Anno tandem 1365, Papali Bulla renuntiatus est qui succederet *Thomas O-Carroll*, Archiepiscopus Tuamenis, quartus ejusdem cognominis, qui huic sedi præsuit. Vir, ob multiplicem eruditionem & prudentiam memorandus. Ex familia *O-Carrollorum* in *Elfen* territorio, (modò comitatui Regis annexo) oriundus. Obiit *Casseliæ* 1373, Februarii 8, in Ecclesiâ suâ Cathedrali sepultus. Post ejus obitum, custodia Temporalium Archiepiscopatus commissa fuit *Stephano de Valle*, Episcopo *Midenis*. De *O-Carrollis*, nil, plura inter Tuamenses.

PHILIPPUS de TORRINGTON.

Defuncto *Thoma*, translationis suæ anno octavo, *Gregorius XI* Papa, sedem hanc per provisionem contulit *Philippo de Torrington* Minoritz, S. Theologiæ Doctori; cui, post submissionem & agnitam Regi fidelitatem, Temporalia Archiepiscopatus sunt restituta 19 Septembris anno 48 *Edwardi* 3, id est, anno Dom. 1374. Brevi postea à rerum potito *Richardo* secundo, ad *Urbanum* sextum missus est Legatus. De successu legationis, in historia anni 1379, hæc habet *Thomas Walsinghamus*: Sub hisdem diebus venit à Roma Archiepiscopus Casseliensis, Hibernicus, qui illud missus fuerat urgentibus quibusdam causis, reportans magnam potestatem ligandi & solvendi, indulgentiam sibi ab Apostolico: cum autem venisset Londoniam, habito sermone ad populum, denunciavit Regem Franciæ, & quotquot Antipapæ adhererant, involutos excommunicationis sententiâ, asseverans etiam jam Angliâ fore tempore acceptabile, in causâ Regis Angliæ, ad invadendum regnum Franciæ, præsertim cum esset verisimile, quod Rex anathematizatus, non haberet fiduciam resistendi. Excessit è vivis hic præsul in partibus (ut

opinor) transmarinis, anno 1380. Eo vero absente, vicarius ejus generalis fuit *Guilielmus* Episcopus Imelacensis.

PETRUS HACKET. *Post Torringtoni obitum, annos quatuor sedes vacavit. Temporalibus toto eo tempore in fiscum reductis. Sed impetrata tandem à Rege (pro more) eligendi licentiâ, (sive Congedeshier) electus est Petrus Hacket, Archidiaconus Casseliensis. Mortem obiit 1406, consecrationis anno 22.*

RICHARDUS O-HEDIAN.

Richardus O-Hedian, (vel O-Heden) Archidiaconus itidem Casseliensis, in Archiepiscopum sacratuſ est an. Dom. 1406, sed Temporalium non accepit restitutionem ante 14 Septembris 1408. Is possessiones Archiepiscopatus, ab aliis (per sobordiam ut videtur prædecessoris) injuste usurpatas, repetiit: cum in aduentu non novum habuerit locum in aliquo manerio, ubi caput suum reclinaret; ut ipse de se loquitur, in Rotulo proventuum & possessionum sedis Casseliensis, anno 1419 conscripto. Aulam hic construxit Vicariis choralibus, quibus etiam *Villas de Grange-Cornell & Baon-Thurlesbeg* elargitus est. Domos aliquot Archiepiscopales in maneriis suis refecit, & (quod tacendum non est) Ecclesiam Cathedralē (S. Patricii) de novo construxit, vel saltem, tūm fatiscentem reparavit. A fundamentis illam excitavit *Donaldus O-Brien*, Rex Limericensis, eximius ille Ecclesiarum & cœnobiorum conditor & instaurator. Colle quidem, præcipitiōque munita est; sed ventis ob sublimem situm nimis exposita. Anno Domini 1421, Parlamentum Dublinii coactum est. Accusatur ibi Hedenus hic, à *Joanne Gese*, Episcopo *Lismorensi* & *Waterford de 30 articulis*, quod plurimi fecit *Hibernicos*, & nullum Anglicum dilexit; quod nulli Anglico dedit beneficium, & sic jubebat aliis Episcopis quod non darent minimum beneficium; quod fecit sigillum Regis Angliæ, & literas patentes Regis; quod ordinavit se Regem *Adomonia*; quod accepit annulum de imagine beati Patricii, quem obtulit comes *Desmonia*, & dedit meretrici suæ, & multa alia enormia dedit in scriptis, & vexati sunt Domini & Communes per eos. Hactenus ejus æqualis, *Henricus Marlebutgensis*, (Vicarius de *Balliscaddan* in Diocesi Dublinensi.) Obiit tandem Hedianus annorum plenus, 21 Julii anno Domini 1440, & in Ecclesia sua sepultus est. Post illius obitum, per decennium sedes vacavit. Temporalibus toto eo tempore ad firmam traditis *Jacobo Butlero* Comiti *Ormonia*, ut ex Archivis Regis constat.

JOHANNES

JOHANNES CANTWELL.

Post decennium (uti diximus) vacationem, *Johannes Cantwellus* Legum Baccalaureus, Academia Oxoniensis alumnus, provisione Pontificia Archiepiscopus renuntiatus est. Synodum Provinciale[m] is Limerici celebravit, anno 1453, cujus Canones etiamnum extant. Aliam porro Synodum Fetherdæ coegit mense Julio 1480, cui interfuerunt (inter alios) *Matthew* Laonensis, *Thomas* Limericensis, *Johannes* Artfertensis & *Guilielmus* Clonensis & Corcagiensis Episcopi. Statuta verò quæ ibidem ordinata fuerunt (ni fallor) perierunt. *Johannes* noster multa ab *Edw. 4.* rege, privilegia impetravit, in Archivis Cancellariæ, an. 2 & 3 *Philippi* & *Mariæ* memorata. Decessit anno 1482, Casselæ sepultus. Coenobium Prædicatorum Casselæ is restauravit, & biennio ante mortem, Vicariorum choralium collegio Casselæ, quædam in urbe Clonmellen[s]i contulit. Alius quidam *Johannes Cantwellus*, Legum itidem Baccalarius ex Academia Oxoniensi, à nonnullis prædecessor ejus nominatur, & obiisse dicitur, in festo S. *Valentini* 1450. Si talis quispiam fuerit Archiepiscopus, constat à rege non fuisse probatum, neque hujus sedis Temporalibus restitutum. Fortasse autem hæc res plenius meretur scrutiny.

DAVID CREAGH.

David Creagh, Juris utriusque Baccalaureus, patriâ Limericensis, in Archiepiscopum consecratus est 1483. De injuriâ illi factâ per *Geraldum* *fiz-Gerald* comitem Kildaræ, (virum licet spectatæ fortitudinis, rigidum tamen & præferocem) ac de querimoniâ, quam instituit apud Regem (*Henricum* septimum) suâsu *Jacobi* *de Ormond* equitis aurati, quandoque Hiberniæ Quæstoris, (sed irritò labore) adeas Hiberniæ Historiam ab *Edmundo* *Campiano* descriptam. *David* hic quinto Septembris 1503, fato functus est, exactis in hac sede annis xx.

MAURITIUS *fiz-Gerald*.

Mauritius *fiz-Gerald*, alias *Geraldus*, à Julio 2 Pontifice, provixus est Archiepiscopus Casseliensis anno 1504. Hunc aliqui *Mauritium* *Johannis* vocant, & obiisse ferunt anno 1523. Statuta Synodi ab eo Limerici habitæ 1511, inserta fuerunt Regeſto *Thomæ* *Purſelli* Lismorensis & Waterfordienſis olim Episcopi, non ita pridem fortuito incendio combusto.

EDMUNDUS BUTLER.

ANno 1527, *Edmundus Butlerus*, filius nothus Petri comitis Ormoniz, consecratus est Archiepiscopus Cassellensis, ac paulo postea in numerum eorum ascitus, qui Regi *Henrico 8.* ab arcanis in Hibernia consiliis fuerunt. Hic Prior fuit sive commendatarius cœnobii *S. Edmundi de Athassel*, in comitatu Tipperariæ. Prioratum verò tempore suppressionis abdicavit. Provinciale Synodum Limerici is celebravit, circa festum Apostolorum *Petri & Pauli* anno 1529, in qua concessa est potestas Prætori Limericensi, in carcerem conjiciendi Ecclesiasticos obzatos, sine ulla poena interdicti, donec res alienum ab iis contractum creditoribus exolveretur. De hac Constitutione, clerici, ut de injuria & Ecclesiasticorum privilegiorum violatione, graviter conquesti sunt. Natura cessit sub finem anni 1550, nempe quinto die Martii, & in Ecclesia sua, (non procul à Cathedra Archiepiscopali) sub tumulo jacet marmoreo, à se dum viveret extructo, imagine ejus & insignibus ornato.

ROLANDUS BARON.

Defuncto Butlero, *Rolandus Baron*, (aliàs *fiz Gerald*) à *Maria* Regina designatur successor. Ille ex antiqua *Geraldinorum* familia, *Baronum* (sed non *Parlamentariorum*) de *Burn-Church* in agro *Kilkennien* ortus, consecrationem accepit anno 1553, mense Decembri. Et die 28 Octobris 1561 (qui ss. *Simoni & Judæ* sacer) vita functus est. Per sexennium tunc sedes vacavit.

JACOBUS MAC-CAGHWELL.

Jacobus *mac-Caghwell*, Cassellensis constitutus est Archiepiscopus ab *Elizabetha* Regina, anno 1567, paulo post (ut habet *Hooker*) à *Mauritio Gibbene*, aliis *Reagh*, cui tunc nuper nomen Archiepiscopi Pontifex Romanus contulerat, cultro (quem à *St. George* dicimus) vulneratus est; quod Provincie illius administrationi non renuntiaret. *Mauritius* ille in Hispaniam postea profugiens, ibi in Civitate *Portusæ* mortuus est, circa annum Domini 1578. *Jacobo* sedente, Episcopatus *Imelacensis*, *Parlamentaria* auctoritate, Cathedra Cassellensi adjectus est; eo ipso tempore quo Episcopatus *Cluacensis* (sive *Clonmacnoisensis*) sedes *Miden* fuit conjunctus. Migravit ab hac luce anno 1570.

MILERUS

EDMUND.

LII

MICHAEL MAGRATH.

Michael Magrath (alias mac-Cragh,) Franciscanus, in Fernaghensi comitatu natus, auctoritate Pontificia Dunensis renunciatus est Episcopus. Postea Protestantium religionem professus, ad sedem Cloghorensis per Elizabetham Reginam translatus est 8 Septemb. 1570, unde propter continua bella, parum aut nihil emolumenti percipit. Cloghorensis vero brevi postea defuncto, designatus est successor 3 insequentis Februarii. Postea sedem Lismorensis vacantem 1582, (Elizabetha Regina concessit,) Cassellensi adjungit, ea demum relicta, & post obitum Thomae Werberhed, de novo suscepta, posteaque relicta, duos in Conatia Episcopatus, Alladensem scilicet & Achadensem rexit commendatarius, & ad mortem usque retinuit. Anno interm 1611, quidam Guillelmus Knight, Artium Magister, coadjutor ei datus est, sed muneri illius (quam ob causam nescimus) cito peritus, in Angliam rediit. Decessit Michael Cassellia, centenarius, mense Decembri 1622, cum per biennium lecto affixus jacuisset. Monumentum habet e regione Butleri, a se dum viveret, conditum. Praefuit huic sedi 10 menses, ultra annos 51.

MALCOLMUS HAMILTON.

Malcolm Hamilton, Scotus, Cancellarius, & cum Archibaldo Hamilton Alladensi, Paganus in Ecclesia S. Petri consecratus est, penultimo Junii 1623. In sequenti, Consiliarius Regis annueratus. Obiit in aetate correptus, in aedibus suis de Canis, Aprilis 1629, & in Ecclesia Cathedrali Cassellensi sepultus est, 4 insequentis Maii.

Archibald Hamilton, Scotus, & cum Archibaldo Hamilton Alladensi, Paganus in Ecclesia S. Petri consecratus est, penultimo Junii 1623. In sequenti, Consiliarius Regis annueratus. Obiit in aetate correptus, in aedibus suis de Canis, Aprilis 1629, & in Ecclesia Cathedrali Cassellensi sepultus est, 4 insequentis Maii.

Archibald Hamilton, Scotus, & cum Archibaldo Hamilton Alladensi, Paganus in Ecclesia S. Petri consecratus est, penultimo Junii 1623. In sequenti, Consiliarius Regis annueratus. Obiit in aetate correptus, in aedibus suis de Canis, Aprilis 1629, & in Ecclesia Cathedrali Cassellensi sepultus est, 4 insequentis Maii.

Thomas Fawcett, S. Theologiae Doctor, & Academiae Cantabrigiae, consecratus episcopus & in Ecclesia S. Petri consecratus est, penultimo Junii 1623. In sequenti, Consiliarius Regis annueratus. Obiit in aetate correptus, in aedibus suis de Canis, Aprilis 1629, & in Ecclesia Cathedrali Cassellensi sepultus est, 4 insequentis Maii.

*dinaverunt Archiepiscopatum Mumonie in Civitate & in sede S. Albei, (qui tunc ab eisdem Archiepiscopis ordinatus est) per seculum. Illi. Item scriptor vite S. Albei; Cum B. Albani (inquit) audisset, quod Patricius Regem Memmonensium Engussum filium Ne-
frich converteret ad Christum; & esset cum eo in Civitate Cassell.
venit ut eos saluaret. Rex autem & Patricius gavisi sunt in ad-
ventu Albei, & ille est gavisus eos videns. Ibi vero accepit Patri-
cium, Magistrum suum S. Albani, quia valde erat humilis. Hunc
Rex Engus & Patricius ordinarunt, ut in civitate & cathedra
S. Albei esset Archiepiscopatus omnium Memmonensium semper. Quo
tempore S. Albani Evangelium in Hibernia predicare coeperit,
controvertitur. Sunt qui tradant in Christiana religione propa-
ganda, operam ibi sedulo eum navasse, ac multos ad Christi fi-
dem convertisse, ante S. Patricii adventum in Hiberniam. Sed
nos illorum sententia adheremus, qui eum S. Patricio postero-
rem ponunt. Vide, si placet, quae diximus in Annotationibus
nostris ad Opuscula S. Patricii: quibus & hic addere liceat Albani
Presbyterum ordinatum fuisse ab ipso S. Patricio, id quod docet
Tirechanus Scriptor antiquus, libro 2, de vita S. Patricii. Item, &
jam dicta vita S. Albei, intelligimus puerum eum fuisse, dum Pal-
ladius a Celestino Pontifice missus, in Hibernia moraretur, & ab
eo baptizatum. Palladium vero in Hiberniam pervenisse anno Do-
mini 431, unico solum anno ante S. Patricii obitum facis est no-
tum. Sed hoc obiter. Hic tamen tantumq; virgileus tandem
grandævus, integris tamen animi & corporis sensibus, 22 Septem-
bris anno Domini 527, vel, ut alii volunt, 541, & in Ecclesia
sua Imelacensi sepultus est.*

Ex rebus successoribus in sede Imperiali, ante tempora Anglorum, observantur partim in Annalibus Gregorii Inghelensis, partim in Annalibus Ultoniensibus et in historiis alijs.

Comaingsius O-Daitbil, dictus Abbas Imelacensis, & alibi *Comorbann*, sive successor *S. Albei*, obiit anno 660, vel 661.

Conamail mac-Cartnaig obit 707.

Collected by John G. Macdonald, 1917

Smektitin 778, offelinos oisoli anem xiv idl

Cuscuta decessit 784, vel 786.

Seferabratius obiit 819.

Flamm. mac-Fanchellaic oblit 825.

Okobarnus filius Kinedei, Rex Castellensis fionul & Antistes
Imelacensis obiit 850, vel 851.

Maurus filius Hurgusæ obiit 857.

Censeladur, Rex Castellensis simul & Præsul Imelacensis obiit 872.

Rudgallus filius Fingill ebuit 889. JAN 1031

Concennethair, obit 887.

Eugenius filius Constantini, dictus Imperator Romanus, natus
fuit anno 889.

On ne peut pas dire que les deux premiers soient des *proxi-
ma*

onem factam de *Gulielmo* quodam anno 1210, Papa irritam declaravit.

Henricus quidam, Anglus, Monachus Cisterciensis, & Abbas

Henricus quidam, Anglus, Monachus Cisterciensis, & Abbas
Henricus quidam, Anglus, Monachus Cisterciensis, & Abbas
 est anno 1212. Hunc & successores quinquaginta & mercatus

jus Imelace, concessit *Johannes* Rex Julii 7, anno regni sui 17.

Mortem obiit 1227, cum sedisset annos 13. Aprilis insequentis

26, custodia Temporalium commissa est ab *Henrico* 3 rege, *Radulpho de Norwico*, Ecclesie S. *Patricii* Dublinii Canonico.

Johannes *Collingham*, ab *Henrico* 3 Pontifice provi-

sus anno 1228. Junii deinde 14, 1236, concessa est a Rege

eligendi potestas Decano & Capitulo ecclesie Imelacensis, post

Collingham (ni fallor) obitum.

Christianus, per chartam datam Londini, in festo

Apostolorum *Petri* & *Pauli* 1297, dedit 40 dies indul-

gentiarum, fabricam Ecclesie S. *Pauli* ibidem promoventibus. In

Archivio regis qui in tunc Londini asservantur, tractum re-

per *Henricum* quendam Florentem hospitalem S. *Johannis* extra m-

uam portam civitatis Dublinensis tanquam electum Episcopum

Imelacensem assensum Regium obtinuisse 8 Aprilis 1298. Atqui

(ut videtur) nec consecratus fuit, nec temporalibus hujus sedis

restitutus. Nam *Christianus* hic presuit ad annum usque 1249,

quo a vivis excessit. Ecclesie sue Imelacensis Benefactor perhi-

betur egregius. Quis nescit pro *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

Henrico 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege, & *Henrico* 3 rege,

onem factam de Cuiusdam quodam anno 1210. Papa irritam

FLORENTIUS de IMELACA.

Florentius de Imelaca, ita dictus, (pro more ab Ecclesiasticis illorum temporum sepe dicto) quod Imelace natus, Ecclesie Imelacensis Canonici successit, consecratus circa festum Pentecostes 1268. electa electione Laurentii de Danlac, Praeceptoris eiusdem Ecclesie. Obiit Florentius sub exitum anni 1271. & in ecclesia sua Cathedrali sepultus est.

Martinus de Imelaca, Archiepiscopus Cantuariensis, & Abbas

Martinus de Imelaca, Archiepiscopus Imelacensis, Regio diplomate confirmatus est Janii 18 1272, & mense Augusto insequente consecratus. Sedit annos duntaxat duos & menses aliquot.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Successit illi David O-Cass, Monachus Cisterciensis & Abbas

Scenobii S. Crucis apud Tipperarienses, a Rege confirmatus 2 Augusti 1275. Decessit mense Junio 1281.

Dublin. per preceptum predicti Thesaurarii & Concilii Dom. Regis ibidem, quod clausum fuit sub sigillis ipsius Henrici, Magistri Walteri de Istelep & Hugonis Canon, in Thesauraria, usque ad adventum Petri de Gavallon, equitis Normannie, tenentis locum Domini Regis in Hibernia, qui sigillum Domini Regis tradidit Waltero de Thorbury, ad custodiendum. Februarii 26 data est potestas Regi Decano & Capitulo ecclesie Imelacensis successorem eligendi.

A Anno 1309, Guillelmus Regentus, ab Regibus Decanus Imelacensis successit, Decembris 24 1327, dum natus in ecclesia sua Cathedrali equitaret, equum quoque vehens circumstante dejectus, tres costas, in dextris lateribus laesit. Vixit tamen postea usque ad annum 1335, quo decedens in ecclesia sua sepultus est.

SAMOHT

A Nec annum circueunatum, Richardus de Walleys, (al. Wallis) Obiit mense Octobri 1355.

JOHANNES BERNARD.

Iohannes Bernardus, Archiepiscopus Fernensis, ab Innocentio sexto Pontifice privatus, successit, temporalibus restitutus 27 Aprilis 1356, & cum privatus anno 1362, fundam effusa sub Pontifice Hieronymo de Braco, Archiepiscopo Fernensi, ad Episcopatum Imelacensem promotus. Anno 1362, huius sedis temporalibus restitutus est a Rege, Octobris 11 1362, tanquam vacantis per mortem Davidis cuiusdam. Si vero talis quispiam David consecratus fuerit, constat certe ex Archivis regis, ex hac vita eum migrasse, ante temporalium restitutionem, & Edmundo exhibente tempore sedisse. Guillelmus hic didi hunc Ecclesiam prefuisse, vixit enim 17 Decembris 1392. Sed quando obierit nondum comperi.

8441 uim

Nicolaus quidam, Episcopus Imelacensis obiit 1402, sed quoniam non fuit consecratus, nec later. Defuncto Nicolao, Johannes Robery, ordinis Eremitarum S. Augustini successor renuntiavit, et a Martino Pontifice, hoc vero cunctantem, sua provisione expedire, per provisionem Pontificiam, 19 Calend. Januarii 1403 Robertus Windel, ordinis Minorum, electus est. Sed consecratione ut videtur caruit. Nam per obitum jam dicti Nicolai, Thomas quidam de Burgo, Canonicus Augustinianus, electus est Episcopus Imelacensis, sed ille etiam cunctantem, Robertus Portlandus ordinis Minorum a Pontifice provisus est, Calendis Februarii 1429. An ipse consecratus fuerit necne, non reperi, neque constat an sedem Imelacensem unquam viderit.

THOMAS.

Per discrepantes eas provisiones, Episcopatum prædiorum fructus in fiscum regium longo tempore redacti fuerunt. Consecratus est vero tandem anno sc. 1431, Thomas quidam, qui annos præfuit 92. Obiit 1443. Suspexit eundem fuisse cum Thoma de Burgo, de quo supra mentionem feci.

CORNELIUS O'CONNELLS.

Defuncto Thoma successor designatus est ab Eugenio 4. Papa anno 1444, Robertus de Anglia Minorita, sed eo eodem anno, vel rejecto, vel ad Episcopatum Tiberiadem in Galilea, sub Patriarcha Hierosolymitano designato, Cornelius O'Connell (alias O'Ricall) Minorita itidem, ad Episcopatum Imelacensem proventus est. Is statim ac consecratus, nuntius in Hiberniam missus est, ad colligenda subsidia contra Turcas, Anno deinde 1448, Clonsertam migravit. Hæc fuit Raddingum, Tom. 5. Annotum Minorum.

Cornelius O'Connell, ordinis itidem Minorum, Episcopus Clonsertensis hæc translatus est, a Nicolao 3. provisus 17 Calend. Maii 1448.

GUIL.

GUILIELMUS O-HEDIAN.

Guilielmus O-Hedian, successit illi, à Papa provifus circa annum 1459. Anno Dom. 1468, provifione Pontificia factus est Prior commendatarius cœnobii B. Marie Kenlifæ in Offoria, vivente adhuc Nicolao Priore loci. Qua de re, magna orta est contentio inter eum & Nicolaum : quo verò successu haud comperi.

PHILIPPUS.

Philippus hic mortem obiit anno 1494. De quo præterea, nihil traditum comperi.

CAROLUS mac-BRIEN.

Vacante sede per obitum Philippi, Donatus O-Brien, Decretorum Doctor, provifus est Episcopus, 4. Idus Novembris 1494. Sed eo nescio quare postea rejecto, vel saltem non consecrato, Carolus mac-Brien, Canonicus Imelacensis Episcopatum obtinuit, provifione Pontificia, pridie Cal. Maii anno 1498. Quando obierit non comperi.

THOMAS HURLEY.

Thomas Hurley, magni nominis Canonista, obiit grandævus 1542, & in ecclesia sua, (ubi collegium erexerat sacerdotibus secularibus) sepultus est. Quidam Thomas consecratus fuit Episcopus Imelacensis anno 1507, fortè idem fuit cum nostro Thomas Hurley.

ÆNEAS O-HIFERNAN.

Successit illi anno sequenti, Æneas O-Hifernan, al. O-Hernan, ordinis Hospitaliorum, Præceptor Amiensis, in agro Limericensi, ab Henrico 8. rege nominatus. Præfuit annos plus minus 10.

RICHARDUS de BURGO.

Richardus de Burgo, ordinis Minorum de observantia, successit ejus obiit 4. Calend. Augusti 1562, & in ecclesia cœnobii Minoritarum de Adare sepultus est. De successoribus ejus, post unionem factam anno 1568, vide inter Archiepiscopos Gallsenses.

DE
Episcopis
LIMERICENSIBUS.

S. MUNCHINUS.

Cathedram Cathedralē Limericēsem extruxit & dotavit *Donallus O'Brien* Rex Limericēsis, circa Anglorum adventum in Hiberniam. Est verò Limerici *Ede* sacra, vulgò dicta S. *Munchini* Ecclesia, nunc parochialis, sed olim (ut ferunt) Cathedralis, à S. *Munchino* Sednæ filio, primo Limericēsi Episcopo fundata, & ab *Ostmannis* postea restaurata. De hac re quærant alii. Quis autem fuerit *Munchinus*, non parva est quæstio. Sunt qui opinentur, hunc esse *Manecum* illatū quem *Jocelinus*, in vita S. *Patricii*, cap. 59, virum appellat religiosū & optime in scripturis exercitatum, quēque S. *Patricius* *Amalgaidi* Regis Conatæ populo, à se tum novitū ad Christum conversū, præfuisse asserit. Sunt alii qui minùs (opinor) probabiliter cum *Mancheno* illo confundant, quem *Annales Ultonienses* Abbatē vocant de *Menedrochit*, & obiisse docent anno 651, vel 652. Hujus *Mancheni* obitus memoria designatur, sub nomine *Manichai* sapientis *Hiberniensis*, in libro de *Mirabilibus Scripturæ*, à quibusdam S. *Augustinus* perperam adscripsit. Non abhorret nonnihil & tempora exactè conveniunt. Vid. lib. 1. cap. 4. Tom. 3. operum *S. Augustini*. Festum S. *Munchini* Limericēsis agitur die primo Januarii. Urbs ipsa totius Momoniæ pulcherrima hodiè vulgò Limericum vocatur, olim verò *Lumniacum*, & Hiberniè *Lumneach*, unde & loci Episcopi *Lumnices* & *Lumnicani* olim dicti. Sunt qui *Lumneach* interpretentur locum depudatū ex pasto equorum. Quàm verè viderint alii. De successoribus S. *Munchini* in sede Limericēsi, nihil traditum reperit ante tempora *Ostmannorum*. Hi dum *Ethnici* Limericum inter alias Urbes, vi & armis diu obtinuerunt.

Seculo

Seculo verò Decimo, ad religionem Christianam conversi. Haud comperi tamen Episcopum ibi loci consedisse, ante *Gilleum*, aliis, *Gillebertum*, qui sedere cœpit, sub initium Seculi Duodecimi.

GILLE.
Gille, al. *Gillebertus*, (an Hibernus, vel *Ostmannus*, nescio) Episcopus Lunnicensis sive Limericensis & Legatus Hiberniæ claruit anno Domini 1110, eodémque anno Synodum cœgit apud *Rath-breasil*, in qua (inter alia) limites Episcopatum Hiberniæ descripti fuerunt. Interfuit is consecrationi *Bernardi* episcopi Menevensis, anno 1115, Westmonasterii, à *Radulpho* Cantuariensi Archiepiscopo peractæ, ut ex Eadmero discimus. Anno verò 1139, grandævus tum & valetudinarius Legatinam potestatem sponte abdicavit, munerique illi à Papa præfectus est *Malachias Morgairus* tunc Dunensis Episcopus. Significatum siquidem erat ei, (inquit S. Bernardus in vita *Malachie*) ab Episcopo *Gilleberto*, qui tunc Legatus extiterat, quod jam non posset præ senio & debilitate corporis villicare. Neque diu postea supervixit *Gille*. Scripsit is (præter Epistolas quasdam ad *Anselmum* Archiepiscopum Cantuariensem & alios) Libellum de Statu Ecclesiæ, quem D. *Thomas Jamesus* in Catalogo codicum MSS. Collegii Benedictini, Cantabrigiæ, & (ex eo) *Jo. Pissens* fictitiò cuidam *Gille* episcopo Lincolnienli tribuerunt.

PATRICIUS.

Anno 1140, mortuo *Gille*, sive *Gilleberto*, vel saltem resignante, *Patricius* quidam ab *Ostmannis* Limerici Episcopus electus in Angliam trajecit, ubi à *Theobaldo* Archiepiscopo Cantuariensi consecrationem obtinuit, professione sequenti præstiti: Ego *Patricius* ad regimen Ecclesiæ Limericensis electus, & de hoc rede Pater *Theobaldus*, sanctæ Cantuariensis ecclesiæ Archiepiscopus, & totius Britannia Prælati, per gratiam Dei Antistitem consecrandus, tibi & omnibus successoribus tuis, tibi canonicè succedentibus, debitam subjectionem & canonicam obedientiam, per omnia tua exhibituram fore promitto, ut ex codice antiquo Bibliothecæ Cottonianæ, olim ad ecclesiam Cantuariensem pertinebte, liquet. Præfuit exiguo tempore, sed de anno certo obitus, nihil comperi.

HAROLDUS.

Haroldus quidam, *Ostmannus*, (Hibernia *Erall*) qui successit, mortem obiit anno Domini 1151.

TOR.

TORGESIUS.

TOrgesius, Ostmannus itidem, successit. Interfuit is Synodo à Johanne Paparone Cardinale, Kenanulæ; coactæ, anno 1152. De eo nihil præterea traditum reperi.

BRICIUS.

Successit illi Bricius Ostmannus itidem, ni fallor. Hic unus fuit ex Præsulibus Hibernicis, qui Romæ interfuerunt Concilio Lateranensi, annis 1179 & 1180. Ei & successoribus, clerique S. Maria Limerici, Donaldus O-Brienus Rex Limericensis contulit terram Imungram, alias Mungret, & terram Ivannacham.

DONATUS O-BRIEN.

Proximus illi successit Donatus O-Brien, de regia O-Brienorum prosapia ortus. Ecclesiam suam Cathedralē is primus amplificare aggressus est, & Canonicis implevit secularibus, quibus Præbendas assignavit, necnon Statuta quædam præscripsit, quibus regerentur. Johanni regi Angliæ is admodum charus fuit, & merito, nam pro ejus honore, amore & negotiis, (ut in charta sua fatetur ipse Johannes) sæpius laboravit. Excessit de vivis hic Præsul anno 1207, ut illustris genere, ita eruditione, prudentiâ & liberalitate illustrior.

EDMUNDUS.

Defuncto Donato, Johannes Rex annisus est huic sedi præficere Galfridum quendam, Rectorem ecclesiæ Dungarvanensis, & Decembris 3 1207, literas perscripsit ad Milgrum filium Henrici Hiberniæ Justitiarium, quibus mandavit, ut jam dictum Galfridum à clero Limericensi eligendum curaret. Ceterum an Galfridus electus fuerit, vel consecratus, non comperi. Edmundus obiit anno 1222, sed quando consecratus, me latet.

HUBERTUS DE BURGO.

Successit Hubertus de Burgo, nobili ortus prosapia, Prior cœnobii S. Edmundi Regis & Martyris de Athassel, quod Guilielmus de Burgo extruxerat circa annum 1200. Ei custodia Temporalium hujus sedis commissa est à Rege, Martii 11 (stilo Anglicano) 1222. Ecclesiæ suæ cathedralis, necnon Canonicorum & vicariorum (choralium opinor) eximius fuit Benefactor, & cœnobio B. Mariæ de Keinsham, apud Somersettenses in Anglia, Ecclesiam

clesiam de Iniskesty contulit. Mortem obiit 14 Septembris 1250, & Limerici, in cœnobio Dominicanorum sepultus est.

ROBERTUS de IMELACA.

Impetratâ prius à Rege eligendi licentiâ, *Huberto*, à Decano & Capitulo, electus est successor, *Robertus de Imelaca*, aliis *Neil*, qui & regio confirmatus est diplomate, Januarii 2 (stylo Anglicano) 1251. Dedit is *Thome de Woodford* Decano Limericensi & successoribus *Ecclesiastica beneficia de Carnarthy & Rathsward*, anno 1253. Decessit 8 Septembris 1272.

GERALDUS le MARESCALL.

Geraldus le Marefcall, Archidiaconus Limericensis assensum regium obtinuit Januarii insequentis 11. Sedi suæ is non pauca recuperavit, ab aliis injuste usurpata. Statuta ab eo edita extant in *Regesto* Episcopi Limericensis. Sedit annos 29, obiit Februarii 10, (stylo Anglicano) 1301.

ROBERTUS de DONDOVENALD.

Robertus de Dondovenald, al. *Dondonyl*, Canonicus ecclesiæ Limericensis legitime electus successit, consecratus 1302. Sedit annos ferme 9, & tertio Maii 1311, defunctus, in ecclesia sua jacet humatus.

EUSTACHIUS del EWE.

Eustachius del Ewe, aliis *de Aqua*, Decanus Limericensis consecratus est ante exitum anni 1311. In Ecclesiæ suæ reparatione & ornatu, hic multum impendit pecuniâ, quæ tandem absoluta, dedicata est mense Julio 1327. Obiit Maii 3 1336, cum annos præfuisset plusquam 24, & in Ecclesiâ suâ cathedrali sepultus est.

MAURITIUS de RUPEFORTI.

Mauritius de Rupeforti, aliis *Rochfort*, consecratus est Limerici, 6 Aprilis 1337. Fuit is ad tempus (anno nempe 1351) Locum-tenens *Thome de Rokeby* equitis aurati, Hiberniæ Justitarii. Decessit Junii 9, aliis Aprilis 14, 1353, in Annalibus Nenaghtensibus dictus *vir bone vite & conversationis honestæ*.

STEPHANUS LAWLES.

Mauritio successit *Stephanus Lawles*, Cancellarius ecclesiæ Limericensis, temporalibus hujus sedis à rege restitutus 13 Maii 1354. Ex hac vita migravit die Innocentium 1359.

STEPHANUS de VALLE.

Stephanus de Valle, (al. *Wale*.) Decanus Limericensis, à Papa provisus, consecratus est 1360. Sedit hic annos 9, factus interea summus Hiberniæ Quæstor sive Thesaurarius. Hinc ad Episcopatum Midensem translatus, præfuit ibidem annos circiter 10. Obiit Oxonii, 10 Novembris 1379, & ibidem in cœnobio Dominicanorum sepultus est. Dùm Episcopus esset Limericensis, ossa *Richardi* filii *Radulphi* Archiepiscopi Armachani, vulgò dicti *S. Richardi de Dundalk*, ab Avenione Dundalkam (ubi natus fuit Archiepiscopus) transtulit, ac ibidem in ecclesia parochiali *S. Nicolai* monumento condidit. In Parlamento Trimæ habito mense Junio, anno 1485, confirmata est Cantaria in eadem ecclesia, in honorem *Dei, B. Mariæ Virginis, S. Nicolai & S. Richardi de Dundalk*. Ita Statutum.

PETRUS CURRAGH.

Petrus Curragh, in comitatu Dublinensi natus, successor electus, juramentum fidelitatis *Edwardo 3.* regi præstitit coram *Guilielmo Wickhamo* Episcopo Wintoniensi, 10 Februarii (stylo Anglicano) 1369. De accusationibus adversus eum, per *Philippum de Torrington* Archiepiscopum Casseliensem, privilegiorum ordinis fratrum Minorum in Hibernia conservatorem, ac de totius rei examinatione commissa *Simoni Sudburio* Archiepiscopo Cantuariensi, longam habemus narrationem in Bulla *Gregorii XI.* data Avenione, 13 Calend. Septembris 1376, quam petas apud *Lucam Waddingum*, in Tomo 4 Annalium Minorum. Quomodo demum hæc tempestas sedata fuerit, me latet. Vixit Petrus postea multos annos. Resignavit anno 1400. & obiit sub exitum Octobris 1407.

CORNELIUS O-DEA.

Cornelius O-Dea, Archidiaconus Laonensis successit anno 1400. Is porro resignavit 1426, ut privatam ageret vitam. Obiit 27 Julii 1434, ac in ecclesia sua cathedrali sepultus est, sub monumento statuâ ejus ornato.

JOHANNES MOTHEL.

Iohannes Mothel, Canonicus Augustinianus cœnobii Kenlisensis in agro Kilkennienſi, à Martino 5 Papa proviſus ſucceſſit, & 23 Januarii (ſtylo Anglicano) 1426, Temporalibus ſedis ſuæ reſtitutus eſt. Sedit annos penè 32. Reſignavit 1458. Obiit 1468.

GUILLIELMUS CREAGH.

Guilielmus Creagh, patriâ Limericenſis, à Papa proviſus, Motheſi reſignantis loco, conſecratus eſt 1459. Sedit annos plùs minùs 13. Recuperavit is terras de Donaghmore, ab aliis injuſtè uſurpatas.

THOMAS ARTHUR.

Succeſſit Thomas Arthur, qui in civitate Limericenſi natus, in Spatria denatus eſt, 19 Julii 1486.

RICHARDUS.

Ab Innocentio 8 Pontifice, ſucceſſor ei designatus eſt Richardus quidam, qui eodem anno Romæ deceſſit, priuſquàm ſe poſſet inde expedire.

JOHANNES DUNOW.

Iohannes Dunow, al. Dumow, Canonicus Eccleſiæ Exoniænſis, Doctor, Henrici ſeptimi Regis Angliæ tunc Orator apud Pontificem, proviſione Pontificiæ ſucceſſor declaratus eſt Idibus Novembris 1486 & tertio conſecrationis ſuæ anno, antequàm ſedem ſuam vidiffet, Romæ itidem deſunctus eſt.

JOHANNES FOLANUS.

Iohannes Folanus, Canonicus eccleſiæ Fernexiſis, negotiorum Octaviani de Palatio Archiepiſcopi Armachani in curia Romani Procurator, ſucceſſor illi designatus eſt à Pontifice, 3 Idus Maii, 1489. Deceſſit Januarii 30 1521. Eo ſedente, (circa annum nempe 1490) Cives Limericenſes reſtaurârunt navem eccleſiæ cathedralis B. Mariæ Limericenſis, tunc fatiſcentem.

JOHANNES COYNUS.

Defuncto Foilano, Henricus 8 Rex annisus est sufficere *Walterum Wellestanum*, Priorem ecenobii Conallensis, (qui postea episcopus evasit Darenfis) Sed eo nescio quare rejecto, episcopatum hunc obtinuit *Johannes Coynus*, (al. *Quinnus*) Dominicanus, quem tenuit postea, usque ad 9 Aprilis 1551, quo die, quod cæcus & valetudinarius, Episcopatu se sponte abdicavit.

GUILIELMUS CASY.

Guilielmus Casy, Rector ecclesie de Kilcornan, ad rogatum *Jacobii* comitis Desmondia, ab *Edwardo VI* rege, successor designatus, consecrationem obtinuit eodem anno Dublinii, (Sede Casseliensi vacante) à *Georgio Browno* Archiepiscopo Dubliniensi, assistentibus Darenfi, Fernensi & Leighlinensi Episcopis. Post aliquot deinde annos, sub *Maria* Regina exautoratus est, sed ab *Elizabetha* Regina demum episcopatui restitutus. Anno deinde 1588, propter ætatem ingravescentem & adversam valetudinem, tanto oneri impar, *Dionysius Cambellus* Scotus, Decanus Limericensis coadjutor ei datus est. Excessit è vivis, longa senectute fringens, 17 Februarii 1591. Per duos deinde annos sedes vacavit.

HUGO LACY.

Hugo (alias *Ulic*) Lacy, vel Lees, Limericensis Canonicus, à *Paulo* Pontifice, rogante *Maria* regina, ad hunc Episcopatum (vivente sed exautorato Casy) evectus, Temporalibus institutus est Aprilis 13 1557, hoc præstito juramento, ut ex ipsis Archivis Regiis liquet. Ego Hugo Limericensis Episcopus electus & consecratus, præstator me habere & tenere omnes temporales possessiones dicti Episcopatus, de manibus vestris, & successoribus vestris, Anglia regibus, ut in jure Carona regni vestri Hibernia, vobisque & successoribus vestris Anglia regibus fidelis ero. Ita me Deus adjuvet, & sancta Dei Evangelia. Resignavit anno 1571, cuique successit *Guilielmus Casy*, de quo supra diximus.

JOHANNES THORNBURGH.

Johannes Thornburgh, S. Theologie Doctor, Magdalenensis Collegii Oxoniae alumnus, in civitate Sarisburiensi natus, Regina *Elizabetha* à sacris, hunc Episcopatum adeptus est Regina dono, paulò ante exitum anni 1593, Decanatu Eboracensi per dispensationem retento. Bristoliam in Anglia translatus

tus est anno 1603, & inde Wigorniam, 1616, Februarii 17, in qua sede admodum senex obiit 1640, & in ecclesia sua cathedrali, tumulo jacet conditus, à vecordibus nescio quibus pudendum in modum, super deformato. De eo vide plura, in supplemento Historiæ Episcoporum Angliæ, à *Johanne Haringtano*, Equite nrisso, Anglicè descripto, anno 1608, ad usum privatum *Henrici* tunc Principis *Walliæ*.

BERNARDUS ADAMS.

Bernardus Adams, Artium Magister, in Collegio S. Trinitatis Oxoniæ educatus, à *Jacobo* rege successor designatus, consecrationem accepit mense Aprili 1604, ac unà cum *Limericensi* Episcopatum etiam *Fenaborensē*, per dispensationem tenuit, ab anno 1606, usque ad annum 1617, quo resignavit. Ecclesiam suam hic sumptu non exiguo restauravit, & organis hydrauliciis ac aliis ornamentis instruxit. Decessit *Limerici*, 22 Martii (Stylo Anglicano) 1625, & in ecclesia sua sepultus est, sub monumento illius memoriz extructo.

FRANCISCUS GOUCH.

Franciscus Gouch, Cancellarius Ecclesiæ *Limericensis*, Collegii novi Oxoniæ alumnus, consecratus *Castellæ*, Septembris 1626, decessit *Limerici*, squamata sublatu, 29 Augusti, 1634, & in ecclesia sua cathedrali sepultus est.

GEORGIUS WEB.

Georgius Web, S. Theologiæ Doctor Oxoniensis, patriâ *Wiltoniensi*, *Caroli* 2 Regi à sacris, consecratus *Dublinii*, in Ecclesia S. *Patricii*, 18 Decembris 1634. Obiit captivus, in castro *Limericensi*, à Rebellibus detentus, sub exitum anni 1641, ex dysenteria.

ROBERTUS SIBTHORP.

Robertus Sibthorpus, patriâ *Essexianus*, Thesaurarius *Laonensis*, & Præbendarius *Maynothenensis*, consecratus episcopus *Fenaborensis*, *Dublinii*, in Ecclesia S. *Patricii*, 11 Novembris 1638, huc translatus est Aprilis 7 1642, unde propter continua bella, nè teruncium accepit. Obiit *Dublinii*, mense Aprili 1649, & ibidem in ecclesia parochiali S. *Werburgæ* sepultus est.

EDWARDUS SINGE, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dubliniensi, Decanus Elphinensis, *Georgii Singe* frater, Clonenfis super Episcopum consecratus est Episcopus Limericensis, Dublini in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii (stylo Anglicano) 1660, factus praeterea Commendatarius episcopus Ardfertensis, ad Episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem translatus est 1663.

GULIELMUS FULLERUS, Legum Doctor, Londini natus est anno 1608, sem Westmonasterii, in Schola Regia, bonis litteris operam dedit, donec adules, ad Academiam se contulit Oxoniensem, ubi annos 15 permansit. Reversus inde, *Edwardi* Dom. *Erasmus* magni Sigilli Angliae Custodis domesticus Sacellanus designatus est. Non ita diu postea, Bello in Anglia flagrante, ab fidelitatem spectatam erga *Carolus* primum Regem, & Novatoribus multa passus est, tam domi, quam foris. Reddita vero tandem pace, per felicissimam restorationem *Caroli* 2 Regis, factus est primus Decanus ecclesiae S. Patricii Dublini, ac inde ad Episcopatus Limericensem & Ardfertensem promotus, consecratus est Dublini, in Ecclesia S. Trinitatis, 20 Martii (stylo Anglicano) 1663, a *Michaeli* Archiepiscopo Dublinensi, *Johanne* Cloghorensi, *Roberto* Fernessensi, & *Edwardo* Corcagiensi Episcopis.

EDWARDUS SINGE, S. Theologiae Doctor Oxoniensis, patria Wiltonensis, a Rege 2 factus, consecratus Dublini, in Ecclesia S. Patricii, 18 Decembris 1664. Obiit capivus, in castro Limericensi, a Rebelligis detentus, sub exitum anni 1641, ex dysenteria.

ROBERTUS SITHORP, Obiit sithorpi, patria Elphinensis, Theobaldus Laonensis, & Praebendarius Maynothensis, consecratus episcopus Corcagiensis, Dublini, in Ecclesia S. Patricii, 11 Novembris 1638, ipse translatus est Aprilis 7 1640, unde propter continuam bellam, de terminum accepit. Obiit Dublini, mense Aprilis 1640, & ibidem in ecclesia parochiali S. Werburgae sepultus est.

caus fortis. In enim Waterfordia ab Hibernis & Britannis
appellatur. Ad Waterfordia etiam quod attinet, exortum

IUSTITIA, ANTIQVITAS

Tunc Papae coacti, anno 1172, de qua supra facta mentio
est, in hac Papae coacti, anno 1172, de qua supra facta mentio

Episcopis

WATERFORDIENSIBUS

Waterfordia, quae antea Scythiam vocatur, est una ex
septem Episcopatibus Hiberniae, qui tunc vocantur in Hibernia. Et

consecrandum a Donato Casselensi Archiepiscopo. Sic Hibernia
anno 1172, Concilio Concilio Concilio Concilio Concilio Concilio

per Angliam, ipse & alii Praetores Hiberniae ad Concilium
miserunt, anno Domini 1172, ab Anselmo Archiepiscopo

Episcopo Cantuariensi consecrandum. Consecratus is fuit Cantu-
aria, 5 Kalend. Januarii 1096, ab Anselmo Cantuariensi Archi-
episcopo, Radulpho Cicestriensi & Gundulpho Rossensi Episcopis.

Litterarum in eius gratiam conscriptarum exemplar extat apud
Eadmerum, in Historia sua Novorum. Prohibitionis formula
quam Anselmo praestitit, ex antiquo codice Bibliothecae Cantuari-
anae (sub effigie Cleopatrae, E. 1.) adtingere non potui.

Malobus Ecclesia Waterfordia Elebor. Quae & Benedictus Pater An-
selme, sancta Cantuariensis Ecclesiae Archiepiscopus, & alii
tunc Primas, Antistes consecrandus, tunc & alii successores
tunc, Canonicam obedientiam me per omnia servatam praestitit.

Malcho deinde consecrator & Waterfordiam reverto, Ecclesiam
theudralis S. Trinitatis ab eo & Ostmannis constructa est. Extat ad
eum Anselmi Cantuariensis Archiepiscopi Epistola, circa annum
1110 perscripta.

ROBERTUS

MELISA O-HAMIRE

MELISA O-HAMIRE obiit anno 1135, & alii successores
num in supplemento Annalium Tigernaci, Episcopus is vo-

catur

Bbb 2

catur *Portlari*. Ita enim Waterfordia ab Hibernis & Britannis appellatur. Ad Waterfordiz etymon quod attinet, exoticam ostendit originem; nam fluminis vel aquæ trajetum sonat.

TUISTIUS, aliàs TOSTIUS.

T*ullius*, aliàs *Tostius*, Ostmannus, interfuit Synodo à Cardinale Paparone coactæ, anno 1152, de qua suprà sæpè mentionem fecimus.

AUGUSTINUS.

IN Concilio, Windeforne habito, in octavis festi S. Michaelis 1175, Henricus 2 Rex Angliæ dedit Magistro Augustino Hibernensi Episcopatum Waterfordiæ, qui tunc vacabat in Hibernia. Es-
misit eum in Hiberniam cum Laurentio Divilinæ Archiepiscopo, ad
consecrandum à Donato Casselensi Archiepiscopo. Sic Hovedenus.
Anno 1179, Concilio Lateranensi interfuit, postquam in itinere
per Angliam, ipse & alii Præsules Hibernici ad Concilium ituri
per licentiam transiundi iussissent. (Inquit idem Hovedenus) quod
negotio Regi, magisquam aliis, damnum quærent.

ROBERTUS.

Roberti quidam, ejus successor fuit Episcopus anno 1260,
sed quam diu praefuerit, nondum comperi.

DAVID

David quidam, confanguineus Milneri filii *Henrici*, Hibernia Justitiarum consecratus est 1264. Inter eum & episcopum Eimoremensem, de possessionibus Sedis Eimoremensis, quas ille invaserat, illi diu agitata est. Ceterum hac pendente lite, coram Landonensi & Cortagienti Episcopis, necnon Archidiacono Cassellensi, Pontificis Delegatis, ab hominibus quibundam nefaris crudelissimi confusus occubuit anno 1269. Memini me alibi legisse percutiorem fuisse Felanum Desiorum Dynastam. De hac re, vid. Epistolam *Innocentii* 3. datam 6. Kal. Julii 1212, a *Francisco Bosqueti* I.C. editam 1635.

ROBERTUS.

Qui successit, *Robertus*, consecratus est à Donato Arch'ep'sco
po Casseliensi, anno 1210. Hic prædecessoris vestigia pre
sens, vi multa ab episcopo *Lisimorensi* eripuit. Lis, hac de re

diu agitata hunc tandem habuit exitum, ut possessio à Tnamensi & Duacensi Præfultibus, Pontificis Delegatis, Lismorensi adjudicata fuerit, una cum multa 160 marcarum per Waterfordiensem ei pendenda. De obitu hujus episcopi in sequenti & sequenti manu longam habemus variationem in Epistola Innocentii 3. data 6 Calend. Julii 1212 ad Norwicheensem Glenfortensem & ex magistro hujus episcopi per scripta, quam inter eundem Innocentium Epistolam edidit in eadem Boquerus ex M. S. codice Bibliothecæ Collegii Exoniensis. Tunc anno 1213 in consimili littera inter Robertum hunc & Bertrandum de Bessars priorem Episcopum Lismorensis exorta, denuo succubuit, anno 1221. Sed anno 1222 & ex morore animi defecit 1222. Sub initium Præfultus ejus, 6 nempe Calend. Julii 1212 Innocentius 3. Papa possessiones Decani & Canonicorum ecclesiæ cathedralis, sigillatim in diplomate expressas confirmavit.

Walterus hujus episcopi successor, mortem obiit 1222. De quo nihil præterea comperi.

Eodem anno, Guilielmus Wace, Decanus Waterfordiensis, successor illi electus, regio assensu confirmatus est, Aprilis 7 1223. De quo nihil præterea comperi.

Walterus quidam, consecratus episcopus Waterfordiensis anno 1225, obiit sub finem anni 1272.

Walterus quidam, consecratus episcopus Waterfordiensis anno 1225, obiit sub finem anni 1272.

RICHARDUS FRANCIS
HENRICUS.

Martii 11, (Stylo Anglicano) 1249, Henricus Archiepiscopus Waterfordiensis, episcopus electus Regio assensu confirmatus est. Julii verò 20 1251, licentia eligendi episcopum à rege concessa est Decano & Capitulo, nescio an per Henrici mortem, vel quam aliam ob causam.

RICHARDUS FRANCIS
HENRICUS.

Walterus quidam, consecratus episcopus Waterfordiensis anno 1255, obiit sub finem anni 1272.

Ccc

STE

STEPHANUS de FULBURN.

Stephanus de Fulburn, ordinis Hospitaliorum, consecratus 1273, anno insequenti Hibernie Quartar sive (ut loquuntur) *Thesaurarius* constitutus est. Factus postea Hibernie Justiciarius, cum monetae genus ibi percuti curavit. *Vid. Annal. Hibernie* a *Dono* editos, ubi ad an. 1279, falso nominatur *Robertus*. Anno di- inde 1286, 12 Junii, Tuamam translatus est, & temporalium il- lus sedis restitutionem accepit 17 sequenti Septembri. De illa apud Tuamames, plura.

WALTERUS de FULBURN.

Walterus de Fulburn, ordinis Minorum, Hibernie Cancellarius *Stephani Fulburni* supradicti frater, successit, & mortem o- biit 1307, consecrationis 21, ex eo ordine primus qui hanc se- dem obtinuit.

DECEMBER 14, 1307, licentia eligendi a Rege concessa Deca- no & Capitulo, successor electus est Matthew, Praeceptor ecclesiae Waterfordiensis, 7 insequentis Februarii. Obiit 18 De- cembri 1320, & in ecclesia sua sepultus est.

NICHOLAUS WELIFED.

Die Palmarum proximo sequenti, Nicholam Welifed, Decanus Waterfordiensis, consecratus est Waterfordiae, una cum Lis- morensi & Penaborensi Episcopis. Mortem obiit 12 Junii 1337.

RICHARDUS FRANCIS.

Richardus Francis, Temporalium hujus sedis restitutionem ob- tinuit, Aprilis 6, 1338. Praefuit annos 10.

ROBERTUS ELYOT.

Robertus Elyotus, electus & consecratus 1349, anno insequenti, Clementis 6 Pontificis mandato, quam ob causam non reperi, exauthoratus est.

LOGANUS CRADOCK

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

WATERFORDIENSIS

Episcopis
WATERFORDIENSIBUS
LISMORENSIBUS.

T **Thomas le Reve**, Ecclesie Lismorensis Canonicus, Lismorensis episcopus Avenione renunciatus est anno 1358, aliis 1362. Eo sedente Episcopatus Lismorensis & Waterfordiensis ab Urbano 5. Pontifice, anno 1363, *realiter* (ut loquimur) adunati sunt. Hæc unio ab *Edwardo 3. Rege Angliæ confirmata est 7 Octobris 1363.* Decessit anno 1393, admodum senex. Fuit is ad tempus, anno nempe 1367, Hiberniæ Cancellarius. Non hic prætermittendum diu antea, intentionem fuisse has duas sedes uniendi: Siquidem in *Rotulo clauso anni 10 Henrici 3, membrana 28,* inter Archiva arcis Londinensis, extat Regium mandatum, de unionē utriusque Episcopatus, ita quod sedes Episcopi remaneret apud *Waterford.* Item, in *Rot. clauso 12 Hen. 3, membr. 5.* extant ea de re literæ Regis ad Papam. Quid irritum tunc reddiderit hoc consilium non reperi. Decreverat porro Johannes 22 Papa, tempore *Edw. 2. Regis,* ut quovis ipsorum *Præsulum cedente, vel decedente, una earundem ecclesiarum, esset episcopalis dignitas; & superstes sic episcopus esset utriusque ecclesie episcopus nominandus,* ut ex Archivis regis itidem liquet, licet irritum tunc temporis successu.

ROBERTUS READ.

Robertus Read, Dominicanus successit 1394. Hinc post bienni-
um, Carlebach in Anglia translatus est, & ante finem anni
1396, Cicerstriam migravit, ubi (ut tradit Godwinus) crucem ex
imii operis in foro statuerendam curavit.

Thomas de Sparybarn, Presbyter secularis diocesis Bathonien-
sis & Wellensis in Anglia, cum unicuique duntaxat annuasse-
disset, obiit intestatus, mense Junio 1397. Thomam Colbium Car-
melitam Norwicensis S. Theologie Professore, virum facun-
dum & in concionibus assiduam, a Richardo 2 Rege Angliæ Lis-
morensis & Waterfordensis Ecclesie Episcopum designatum, asserit
Johannes Lelandus in libro suo de Scriptoribus Anglicis, quem
M. S. Oxonia in publica Bibliotheca vidi anno 1644. Si vero ta-
lis quispiam ad hanc sedem consecratus fuerit, admodum exigu-
o tempore sedisse liquet.

Johannes Depingus, consecratus 1397, mortem obiit 4 Februarii
(stylo Anglicano) 1399.

THOMAS SNELLUS.

Thomas Snellus, Archidiaconus Glendelacensis temporalibus
huius sedis restitutus est Novembris 16 1399, & cum sedis-
set annos circiter 6, ad Episcopatum Ossoriensem translatus est.
De illo vide plura, inter Ossorienses.

ROGERUS.

Rogerus hic naturæ cessit anno 1409, cum præfuisset annos duntaxat 3, & aliquot menses.

JOHANNES GEESE.

Decimo Calendas Septembris 1409, Johannes Geese, Carme-
lita, ab Alexandro 5 Papa provitus successit, & 22 Decem-
bris 1425, migravit ex hac vita.

RICHARDUS.

Richardus quidam, Archidiaconus Lismorensis, à Martino 3 Pontifice provissus est anno 1446. Obiit Maii 7 1446, cum præfuisset annos 20, & Waterfordiæ, in ipariete ecclesiæ suæ cathedralis tumulo conditus est. De morte hujus Richardi, fama increbuerat, sed falsa, anno 1438. Hinc autem, Henricus 6 Rex Angliæ litteras perscripsit commendaticias, ad Eugenium 4 Pontificem, in gratiam Thome Brid, ordinis Prædicatorum, & S. Theologiæ Professoris, ut succederet. Sed vita Richardi hunc conatum reddidit inefficacem.

ROBERTUS POER.

Anne finem ejusdem anni, successit Robertus Poer, Decanus (ni fallor) Limericensis. Licentiam ab Edwardo 4 rege is obtinuit acquirendi sibi successoribusque prædia annui valoris 40 librarum. Eo porro sedente, Decanus & Capitulum hujus Ecclesiæ, anno 1463, ab eodem rege, in augmentationem divini cultus ibidem, (uti verba sunt chartæ) facultatem impetrarunt fundos acquirendi ad annum valorem 100 marcarum. Decessit Robertus hic circa annum 1471, vir ob eleemosynas & hospitalitatem multum laudatus.

RICHARDUS MARTIN.

Richardus Martin, ordinis Minorum, S. Theologiæ Professor, Provisione Pontificia, 7 Idus Martii 1472 designatus est successor.

JOHANNES BOLCOMP.

Johannes Bolcomp consecratus anno 1475, vel 1476, ex hac vita migravit 1479.

NICOLAUS O-HENISA.

Nicolaus O-Henisa, Monachus Cisterciensis, Abbas Cœnobii B. Mariæ de Fermoy, al. de Castro Dei, successor ejus à Sixto 4 Pontifice provissus est, 20 Maii 1480, & præfuit annos plus minus 5. Eo sedente, Jacobus Rice Civis Waterfordiensis, capellam speciosam construxit in ecclesia cathedrali, quæ in festo S. Nicolai 1482, ab Hediano Episcopo Ossorienfi, S. Jacobo majori & S. Katharinæ virgini dedicata est.

THO.

THOMAS PURSELLUS.

Succedit illi *Thomas Pursellus*, anno 1488, Antiquas Ecclesie sue Lismorensis chartas, inter alias Antiquitates, per amanuensem suum *Johannem Russellum*, dictae Ecclesie Oeconomum, in Regestum is redigi curavit, anno 1486, quod post multos annos (anno nempe, 1617) Lancastrero sedente, magno sedis detrimento, fortuito incendio periit. Decessit circa annum 1517.

NICOLAUS COMIN.

Nicolaus Cominus, patriam fallor Limericensis, consecratus est Episcopus Fernensis, Londini, in ecclesia S. Pauli, Januarii 20 1509. Praefuit ibi annos circiter 10, & huc tunc translatus est. Is chorum ecclesie sue cathedralis Waterfordiae, à *Roberto Lombardo* Decano adjutus, multum ornavit, & testudine picturis operis egregii ornatam operuit, 1522. Mense tandem Julio 1551, grandævus tunc & valetudinarius resignavit.

PATRICIUS WALSH.

Patricius Walsh, Decanus Waterfordiensis consecratus est mense Augusto 1551. Decanatu ad tempus, per dispensationem retento. Mortem obiit anno 1578.

MARMADUCUS MIDDLETON.

Marmaducus Middletonus, Ecclesie Killarensis in dicecesi Mideni Rector, successit 1579, & ad Episcopatum Menevensensem in Wallia translatus est 1582. *Petrus Heylinus*, in Examine suo Historico Londini Anglicè edito, anno 1659, pag. 221. Lamethæ, eum postea degradatum fuisse asserit & exauctoratum.

MILERUS MAGRATH.

Januarii 7 (stylo Anglicano) 1582, *Milerus Magrath*, alias *Magrath*, Archiepiscopus Casseliensis, constitutus est etiam Waterfordiensis & Lismorensis Commendatarius, quem locum tenuit ad annum 1589, quando Reginae *Elizabethæ* visum Episcopatum concedere *Thome Wetherhead*. *Thoma* verò triennio postea defuncto, iterum Commendatarius factus 19 Decembris 1592, sedem postea administravit, usque ad 22 Februarii 1607, quo resignavit.

THOMAS WETHERHEAD.

Thomas Wetherhead, Præses sive Guardianus Collegii novi B. Mariæ de Youghall, consecratus à Milero Archiepiscopo Cancellienſi, anno 1589. Obiit 1592. Tumque iam dictus Milerus Commendatarius (uti diximus) constitutus est Episcopus.

JOHANNES LANCASTER.

Resignanti Milero, anno 1607, Johannes Lancaſternus, Jacobo regi à sacris, ſucceſſor designatus est, ac consecratus brevi poſtea. Deceſſit Waterfordiæ, anno 1619, & in eccleſia ſua ſepultus est.

MICHAEL BOYLE.

Michael Boyle, S. Theologiæ Doctör, ex Academia Oxoniënſi, & Decanus Liſmorenſis, vir cultiſſimi ingenii, consecratus ſub exitum anni 1619, deceſſit Waterfordiæ, Decembris 27 1635, & ibidem in eccleſia Cathedrali S. Trinitaris ſepultus est.

JOHANNES ATHERTON.

Johannes Athertonus ſucceſſit, anno 1636, & ob crimen non nominandum damnatus & degradatus, ſuſpendio ſtrangulatus est, Decembris 5 1640. Sed dum in carcere detentus eſſet, valdè pœnitentem ſe oſtendit, lachrymis & ſuſpiriis multis, anteaſtæ vitæ peccata deplorans.

ARCHIBALDUS ADAIR.

Archibaldus Adair Scotus, Decanus Rapotenſis, consecratus eſt Dublini, in eccleſia S. Patricii, Episcopus Alladenſis & Achadenſis, unâ cum Jacobo Higato Fenaborenſi, Maii 9, 1630, & Maii 18 1640, ob verba quædam ſeditioſa, deſiſtus. Julii tamen 13 1641, ſedem Waterfordienſem & Liſmorenſem, Caroli I Regis gratiâ, deſiſtionis ſententiâ non obſtante, conſequutus eſt. Obiit Briſtolia in Anglia, circa annum 1647.

GEORGIUS BAKER.

Georgius Bakerus, S. Theologiæ Doctör, ex Academia Dublinenſi, Dublinique natus, consecratus eſt Dublini, in eccleſia S. Patricii, 27 Januarii (ſtylo Anglicano) 1660.

DE
Episcopis
LISMORENSIBUS
 Usque ad annum 1363.
 QUO
Episcopatus
WATERFORDIENSIS
 ET
LISMORENSIS
 adjuncti fuerunt & adunati.

S. CARTHAGUS.

Anctus *Carthagus*, vulgo dictus *Mochuan*, patriâ Momonienfis, Abbas fuit primùm celeberrimi cœnobii Rathenensis, cui & præfuit annos 40. Sed ex eo tandem, anno sc. 631, à *Blathmaco* rege pulsus, primus Ecclesiæ Lismorensis evasit Episcopus. Ecclesiam Cathedralē, nēchōn Scholam insignem ibi construxit, in qua multi vñm Philosophiam veram profitebantur. Mortem obiit post multa sanctitatis edita signa, 14. Maii anno 638, vel, ut alii habent, 637, & *Lismore* (quæ sepimentum magnū significat) in Ecclesia sua sepultus est. Scholam Lismorensē ad tempus rexisse dicitur *S. Cataldus*, postea *Trentinus* in Italia Episcopus,

E e e

pus, ad quam undique ex finitimis ac remotis regionibus, innumeros penè homines confluisse, refert in ejus vita, *Bartholomæus Moronus*. Id quod ostendit etiam ejusdem *Cataldi* Officium. Ceterum hinc, inter alia colligere licet *Cataldum*, non anno 170, ut *Moronus* habet, neque sub initium Seculi sexti, ut *Alexander* ab *Alexandro* & *Antonius Caracciolus* volunt, sed sub medium potius Seculi Septimi claruisse, post obitum nempe *S. Carthagi*, Scholæ *Lismorensis* fundatoris. Hanc opinionem firmat multitudo ea credentium in *Hibernia*, *S. Cataldi* ævo, à *Morono* memorata, quæ ad seculum secundum sine dubio referri non potest. Siquidem *Hibernia*, eo seculo & diu postea, Ethnicismi tenebris obvoluta jacuit. Sed hæc obiter. Ecclesiam cathedralem restauravit *Cormac* filius *Mureti* Rex *Momonix*, circa annum 1130. De antiqua Urbis *Lismorensis* celebritate, *Corollarii* loco, audi vetustum vitæ *S. Carthagi* Scriptorem; Egregia & sancta civitas est *Lismor*, cujus dimidium est *Asylum*, in quo nulla mulier audet intrare, sed plenum est Cellis & Monasteriis sanctis. Et multitudo virorum sanctorum illic manet. Viri autem religiosi ex omni parte *Hibernie*, & non solum, sed ex *Anglia* & *Britannia*, conflunt ad eam, volentes ibi migrare ad Christum. Et est ipsa civitas posita super ripam fluminis quondam dicti *Nem*, motio autem *Aban-mor*, id est annis magnus, in plagâ regionis *Nan-Desi*.

Successorum *S. Carthagi* in sede *Lismorensi*, ante *Malchum* (de quo postea) exigua superest memoria.

Hierologus obiit 16 Januarii, 698.

Colmanus, alias *Mocholmocus*, *Finbarri* filius, qui successit, obiit anno 702, Januarii 22.

S. Cronanus, filius *Nethsemonis*, vir doctus, dictus *Sapiens*, nobili ortus prosapia, mortem obiit 9 Februarii, anno 717.

Colmanus O-Liathan decessit circa annum 725.

Macogius obiit 746.

Ronanus obiit 763.

Qui primus jam occurrit post *Ronanum* *Lismorensis* episcopus, est *O-Mail-Sluaig*, dictus *Comorba Mocudu*. Obiit is 1025.

Moriertach O-Selbac obiit 1034.

Mac-Airthir, obiit 1064.

Mac-duin O-Rebacain, obiit 1091.

Mac-mic-Educain, obiit 1113.

Gilla-Mocudu O-Rebacain, obiit anno 1129.

MALCHUS.

Malchus claruit anno 1140. Hic erat *senex* (inquit *S. Bernardus* in vita *Malachie*) plenus dierum & virtutibus, & sapientia Dei erat in illo, &c. An alius fuerit à *Malmonecho O-Lanf*, quem *Annales* nostri Episcopum vocant *Lismorensen*, & obiisse perhibent anno 1150, querant alii.

CHRI.

CHRISTIANUS O-CONARCHY, monachus quandoque Cisterciensis in cœnobio Clarevallensi, sub S. Bernardo, à quo in Hiberniam remissus, factus est primus Abbas Mellifontis, anno 1142. Ad Lismorensē sedem postea sacratus, circa annum 1150, Pontificis etiam Legatus in Hibernia constitutus est. Hunc aliqui falso asserunt factum fuisse Archiepiscopum Armachanum, alii episcopum Dunensem, uti clarè ostendit *Johannes Colganus*, in Actis Sanctorum Hiberniæ, ad 18 Martii. Eo sedente, celebrata est Synodus Kenanusa, sive Kenlisa, anno 1152, cui præfuerunt *Johannes Paparo* Cardinalis, Legatus à latere & hic noster Christianus. Præfuit postea Christianus Synodo apud *Brigh-thaig* coactæ, anno 1158. De qua supra diximus, in *Flathberto O-Brolan* episcopo Derensi. Mortem obiit admodum senex, anno 1186, & in cœnobio sui ordinis de *Odorney*, alias *Kyrielsyde*, sepultus est, cum terrena æversatus, diu ante obitum, episcopatu se sponte abdicasset. In Annalibus cœnobii Inisfallenensis traditum reperi Episcopum quendam *O-Cerbail* obiisse Lismore 1167. Sed ibi non exprimitur, cujus loci fuit episcopus, ita ut non possum pro certo eum numerare, inter episcopos hujus sedis.

FELIX.

Felix quidam episcopus Lismorensis interfuit Concilio Lateranensi anno 1179, ut ex notis *Johannis Picardi*, ad *Guilielmum* Neubrigensem intelligimus. Sed quando aut consecratus fuerit, aut mortem obierit, non comperi. Dedit is cœnobio vulgò dicto *Thomas-court*, juxta Dublin. Ecclesiam S. *Johannis Lismore*, ut & *Regesto* illius cœnobii liquet.

OHEDA cognominati, qui obiisse dicitur anno 1206, apud *Glencua*, in itinere. Fortasse episcopus fuit Lismorensis, & idem cum Felice antedicto. Quis proximus successerit non reperi.

ROBERTUS de BEDFORD. *Robertus de Bedford*, traditum quod Bedfordiæ in Anglia natus, electus episcopus Lismorensis, confirmatus est ab *Henrico* 3 Rege Angliæ, 13 Decembris 1218, & ante finem ejusdem anni, Londini consecratus. Electus is fuerat ad Episcopatum Glen-

Glendelacensem, post obitum *Guilielmi Pironis*, sed irrito successu, siquidem ea sedes annexa tunc fuit cathedræ Dublinensi, uti supra notavimus, in vita *Henrici Loundres* Archiepiscopi Dublinensis. Inter *Robertum* hunc & *Robertum* Waterfordiensem episcopum, de possessionibus ejus sedis, quas Waterfordiensis invaserat, magna mox orta est contentio. Demum verò, in hac causa, anno 1221, ius adjudicatum est Lismorensi, à Pontificis Delegatis, *Pandulpho Masca* nempe Norwicensi electo, Pontificio legato, *Stephano Langton* Archiepiscopo Cantuariensi & *Benedicto Rossensi* episcopo: ut ex *Archivio Regis* liquet. Addit Auctor *Annalium Prioratus de Dunstaple*, *Waterfordiensem condemnatum Lismorensi in 300 marcis, pro fructibus, expensis, &c.* Sed brevi postea anno scilicet 1222, *Robertus* hic è vivis excessit.

GRIFFINUS CHRISTOPHER.
Griffinus Christopher, Cancellarius Lismorensis, ejusdem ecclesiæ episcopus electus, regium obtinuit assensum 8 Novembris 1223, sed non consecratus, (quam ob causam non reperi) ante annum 1227. Vicarius chorales in ecclesiâ Lismorensi, is primus instituit. Obiit 1246.

ALANUS O-SULLIVAN.

ALANUS O-SULLIVAN, ordinis Prædicatorum, Episcopus Clonen-

sis hinc translatus 1248, vita functus est 1252.

THOMAS.
Decano & Capitulo ecclesiæ Lismorensis, concessa à rege (Aprilis 27 1253) defuncto Alano, successorem eligendi facultate, elegerunt illi canonicè *Thomam* quendam *Thesaurarium* Lismorensensem, qui regio assensu confirmatus est 27 insequentis Julii. Decessit 1270, & in ecclesiâ sua sepultus est. Biennio ante mortem, lite nescio quâ inter eum & *Matthæum la Poër* exorta, à *Patre* comprehensum & ad tempus captivum detentum fuit.

JOHANNES DE RUPE.

Johannes de Rupe, aliàs *Roch*, genere nobili ortus, Præcentor Lismorensis, anno 1270 electus & confirmatus, sedit annos ferme 9, & obiit sub festum Pentecostes 1279.

ALANUS.
ALANUS, electus episcopus Lismorensis, confirmatus est ab Henrico 3. Rege Angliæ, 12 Decembris 1278, & ante suam episcopalem consecrationem, Londini consecratus. *Thomam* is fecerat ad Episcopatum Clonen-

RICHARDUS COR.

Richardus Cor, Cancellarius Lismorensis, successor electus assensum regium obtinuit Octobris 24 1279. Inter illum & Stephanum Fulburnum episcopum Waterfordiensem, de prædiis quibusdam, magna exorta est contentio, quæ non terminata ante translationem Stephani ad Archiepiscopatum Tuamensem, denuò excitata est inter eum & Walterum Fulburnum Stephani successorem in sede Waterfordiensi, sed composita tandem anno 1288, ut ex Archivis regiis liquet. Obiit paulò ante festum omnium Sanctorum, 1308, & in ecclesia sua sepultus est. Novembris deinde insequentis 24, data est à rege, Decano & Capitulo, successorem eligendi potestas.

GUILLIELMUS le FLEMING.

Sub exitum ejusdem anni, vel initium insequentis, successit Guilielmus le Fleming, sive Flandrensis, Archidiaconus Lismorensis, qui excessit è vivis, circa Novembrem 1321. Decembris insequentis 13, Edwardus 2 Rex libera electionis facultatem concessit Decano & Capitulo.

De Palmarum 1323, Johannes Leynagh, Presbyter secularis, consecratus est Lismorensis episcopus, Waterfordiæ, una cum Waterfordiensi & Fenaborensi episcopis. Obiit paulò ante festum natalis Domini 1354. Ob recuperatas sedis suæ possessiones, de successoribus benè meritus. Vacavit deinde sedes per aliquot annos.

THOMAS le REVE.

Thomas le Reve, ecclesiæ Lismorensis Canonicus, provisione Pontificiæ renunciatus est Episcopus Lismorensis, Avenione, anno 1358. Illo sedente, Episcopatus Waterfordiensi & Lismorensi realiter (ut loquimur) uniti fuerunt, anno 1363. Obiit admodum senex, 1393. Fuit is ad tempus Hiberniæ Cancellarius. De successoribus ejus, vide quæ suprà diximus, in Catalogo Episcoporum Waterfordiensi & Lismorensium.

DE
Episcopis
CORCAGIENSIBUS.

S. BARRUSAL. FINBARRUS.

SANDUS *Barrus*, alias *Finbarrus*, sive *Barrus* albus, dictus etiam antea *Lochanus*, in Conatia natus, primus fuit Episcopus Corcagiensis. Ecclesiam cathedralem is ibi loci fundavit ineunte Seculo septimo, & cum annos sedisset 17, vel secundum alios, annos solum 7, Clona, quæ Corcagiæ 15 circiter miliaria distat, 7 Calendas Octobris, amicis circumstantibus, placida morte obiit. Quo anno obierit, non est omnino certum. Corpus ejus Corcagiam deinde deportatum, ibi in ecclesia sua honorifice sepultum est, & ossa, nescio quàm diù postea, capsulæ argenteæ indita.

Ad successores ejus quod attinet, ad Anglorum usque ingressum, fatendum est eorum notitiam perexiguam superesse. Hi memorantur ab Historicis nostris.

S. Nessanus, *S. Barri* discipulus, in schola juxta lacum *Lagh-cine*, educatus. Hujus memoria celebratur Corcagiæ, 17 Martii. De anno autem quo obierit nihil traditum reperitur.

Selbacus, decessit 773.

Cathmogan, obiit 961.

Columba mac Ciaruain, dictus *Comarba Barri*, obiit 990.

Cellacus O-Selbac obiit in peregrinatione, anno 1026.

Neil O-Mailduib, obiit 1027.

Airtri-fairt, obiit 1028.

Cathalm, obiit 1034.

Magronus O-Mutan (dictus *Comarba Barri* & Episcopus) à suis noctu, nefarie occisus est, 1057.

O-Selbaic, obiit 1086.

Mac-

Maclothod O-Hailgenan, obiit 1107.

Patricius O-Selbac, obiit 1111.

Vacavit sedes Corcagienfis, circa annum 1140. Tunc homo quidam pauper, alienigena, (ut testatur S. Bernardus in vita S. Malachie) sanctum tamen & doctus, ab ipso Malachia, nominatus est Episcopus, & in cathedram missus, clero & populo collaudante. Nomen autem Episcopi non ibi editur.

GILLA-ÆDA O-MUGIN.

Gilla-Æda O-Mugin, patriâ Conatiensis, Abbas cœnobii de Antro S. Finbarri juxta Corcagiam, interfuit Synodo Kenanufæ habitæ, sub Johanne Paparone Cardinale, Pontificis Legato à latere, & Christiano O-Conarby episcopo Lismorensi, altero Legato, anno 1152. Decessit anno 1172. Homo propter plurimas virtutes, apud Historicos Hibernicos celeberrimus. Ab illo nomen retinet cœnobium illud Canonicorum regularium ordinis S. Augustini de Antro S. Finbarri, Gille-Abbey vulgò appellatum. Numeratur etiam inter primarios Benefactores Ecclesiæ Corcagienfis.

GREGORIUS.

Eodem anno successit illi Gregorius quidam. Dedit is cœnobio juxta Dublin, quod vulgò *Thomascourt* dicimus, ecclesiâ S. Nessani, Corcagiæ. Nessanus ille discipulus fuit S. Barri primi Corcagienfis Episcopi de quo supra diximus. Præfuit Gregorius annos plus minus 14.

REGINALDUS.

Reginaldus successit, sed quando aut consecratus fuerit, aut mortem obierit, non comperi.

O-SELBAIC.

IN Annalibus cœnobii Inisfallensis, ad annum 1205, fit mentio obitus cujusdam O-selbaic Episcopi, Corcagiæ. Non possum non suspicari Reginaldum & istum unum eundemque fuisse hominem. Qui episcopus fuit anno 1199, confirmationem tunc impetravit ab Innocentio 3 Pontifice, omnium possessionum sedis Corcagienfis, quarum catalogum habemus in Decretalibus epistolis ejusdem Innocentii.

GAL-

GALFRIDUS ALBUS.

Quis illi proximus successerit traditum non reperi. Sede autem vacante 1215, *Henricus* 3 rex Anglia annis est sufficere Galfridum Albus, (sive *White*) in cuius gratiam, litteras perscripsit ad Archiepiscopos Dublinensem & Casseliensem, in quibus *virum* eum appellat *litteratum, providum & honestum*. Non constat autem, an consecratus fuerit, necne.

MARIANUS O-BRIEN.

M*arianus O-Brien*, provisione Pontificia, episcopus renuntiatus Corcagiensis, Casseliam translatus est 1224. In Archivis arcis Londinensis, is *Mauritius* appellatur. Ibi etiam traditum reperi eum ad Papæ rogatum, assensum regium obtinuisse 25 Augusti 1224. De illo fuit inter Casselienses.

GILBERTUS

Junii 15 1225, *Gilbertus*, Archidiaconus Corcagiensis, à Rege probatus, ante finem ejusdem anni consecratus est. Decessit circa annum 1238.

LAURENTIUS.

L*aurantius* quidam, qui successit, obiit 1264. Martii deinde 27 1265, potestas eligendi successorem, à rege *Henrico* 3 concessa est Decano & Capitulo ecclesie Corcagiensis.

GUILIELMUS de JEREPOINT.

G*uilielmus de Jerepoint*, Monachus Cisterciensis cœnobii *Jerepoint*, in agro Kilkenniensi, temporalibus hujus sedis restitutus est, 28 Novembris 1266. Si consecratus is fuerit, exiguo præfuit tempore, siquidem comperi *Reginaldum* quendam anno sequenti hunc Episcopatum obtinuisse.

REGINALDUS.

R*eginaldo*, Thesaurario Casseliensi temporalia sive prædia laica hujus sedis restituta sunt, Augusti 5 1267. Decessit Corcagiæ, mense Decembri 1276, & ibidem, in ecclesia cathedrali S. *Barri* sepultus est.

R O-

ROBERTUS MAC-DONOGH.

Succesit anno 1277, *Robertus Mac-Donogh*, monachus Cister-
tensis, vir doctus, qui præsuit annos 24. Obiit 7 Martii (sty-
lo Anglicano) 1301.

JOHANNES MAC-CARWILL.

Johannes Mac-Carwill, al. O-Carroll, ecclesiae Corcagiensis De-
canus, totius Capituli consensu, in episcopum postulatus, as-
sensum regum obtinuit Junii 12 1302. Hinc ad sedem Mi-
densen, à *Johanne 22* Pontifice, translatus est 1321, & postea ad
Archiepiscopatum Cassellensem 1327. De illo plura, inter Cas-
sellenses.

(PHILIPPUS de SLANE.

Philippus de Slane, ita (ut opinor) dictus, quod *Slane* in Mi-
dia natus, ordinis Prædicatorum, à Papa provusus, tempora-
libus restitutus est, Julii 17 1321. Post triennium deinde ab *Ed-
wardo 1* rege, ad Papam missus, munus ei demandatum adeo so-
lenter executus est, ut post reditum, Consiliarius regis in Hiber-
nia annumeratus fuerit. Obiit anno 1326, & ante finem ejusdem
anni, *Johannes le Blond*, Decanus Clonensis ad hunc episcopatum
electus est. Si consecratus is fuerit, exiguo tempore præsuit, nam
12 Maii, 1327, licentiam à rege eligendi Episcopum, concessam
comperi Decano & Capitulo.

WALTERUS le REDE.

Walterus le Rede (sive *Rufus*) Canonicus ecclesiae Corcagien-
sis à *Johanne 22* Pontifice provusus, restitutionem tempora-
lium hujus sedis à Rege obtinuit Octobris 18 1327. Hinc Casse-
liam translatus est ab eodem Pontifice, 1330.

JOHANNES de BALICONINGHAM.

Johannes de Baliconingham, Rector ecclesiae Ardwhinensis in
diocesi Dunensi, à Priore & conventu ecclesiae cathedralis
Sancti *Patricii*, in episcopum Dunensem electus, regio assensu con-
firmatus est Augusti 21 1328, ac fructus prædiorum episcopaliū
regio itidem mandato, ad tempus recepit. Cæterum à Papa (*Jo-
hanne 22*) rejecta est ea electio, unde pontificatu sperato excidit.
Anno tamen 1330, ab ipso Pontifice, ad episcopatum Corcagien-

sem promotus est. Obiit 4 Calendas Junii 1347, cum hinc loci sedisset annos circiter 17.

JOHANNES de RUPE.

Johannes de Rupe, alias Roch, ecclesie Corcagiensis Canonicus, vir nobili ortus prosapia, à Decano & Capitulo electus successit, à Radulpho Kelleo Archiepiscopo Casseliensi, circa festum Natalis Domini 1347, consecratus. Sedit annos 10 & menses 6. Mortem obiit 1358, Julii 4.

GERALDUS de BARRY.

Geraldus de Barry, ex nobili & antiqua *Barriorum* ortus prosapia, Decanus (ni fallor) Corcagiensis; consecratus anno 1359, sedit annos plusquam 34. Decessit nonagenarius, longa ægritudine fatigatus, Januarii 4 (stylo Anglicano) 1393, ac in ecclesia sua sepultus est.

ROGERUS ELLESMERE.

Frater Rogerus Ellesmere, à Bonifacio 9 Pontifice provusus, post præstitam regi fidelitatem, Temporalibus restitutus est 31 Martii 1396. Sedit annos 10.

GERALDUS.

Successit illi anno 1406, quidam nomine *Geraldus*. De quo præterea, nihil reperi memoratum.

PATRICIUS RAGGED.

Qui illi successit, *Patricius Ragged*, ad ecclesiam Ossoriensem translatus est anno 1417, cui præfuit annos 4. Dum episcopus esset Corcagiensis, annis nempe 1415 & 1416, interfuit Concilio generali Constantiensi, ubi ob eruditionem & alias animi virtutes, magnam consecutus est venerationem.

MILO filius JOHANNIS.

Milo filius *Johannis*, sive *fitz-John*, Decanus Corcagiensis, consecratus 1418, decessit 1430.

EPIS.

Episcopi
CORCAGIENSES
ET
CLONENSES.

JORDANUS.

DEfuncto Milone, custodia hujus Episcopatus commissa est ad tempus, *Nicolao* episcopo Ardfertensi & *Richardo Scurlogo* Archidiacono Corcagienfi. Sed ante finem anni 1430. *Jordanus* Cancellarius Limericensis, à *Martino* 5 Papa, ad episcopatus Corcagiensem & Clonensem, simul vacantes, tunc *canonicè unitos*, promotus est. Temporalium tamen restitutionem non accepit (quam ob causam non reperi) ante 25 Septembris 1431. Sedit annos plùs minùs 30.

GERALDUS FITZ-RICHARD.

Geraldus Fitz-Richard successit. Cœnobio de Choro Benedi-
cti appropriavit vicarias de Clonmolt, Danigio, Donilbam
& Balli-Ispellany. Mortem obiit 1479.

GUILIELMUS ROCH.

Illum sequutus est *Guilhelmus Roch*, aliàs *de Rupe*, qui resignavit
anno 1490.

THADDÆUS MAC-CARTY.

Post *Guilelmi* resignationem, *Thaddæus Mac-Carty*, aliis *Mechar*,
eodem anno, ab Innocentio 8 provisus est, ut ex Collectaneis
Francisci Haroldi intelligimus.

GE-

GERALDUS.

Geraldus quidam Episcopus Corcagiensis & Clonensis resignasse perhibetur 1499.

JOHANNES filius EDMUNDI.

Johannes filius *Edmundi*, è clara familia Geraldinorum ortus successor illi designatus est provisione Pontificiâ, 6 Calendas Julii 1499. Quando obierit nondum reperi.

JOHANNES BENNET, al. FERRET.

Johannes *Bennet*, vel (secundum alios) *Ferret*, è vivis excessit anno 1536.

DOMINICUS TIRREY.

Dominicus *Tirrao*, Rector ecclesiæ Shandonensis, in successorem electus, *Henrici 8* regis mandato, ab *Edmundo Battle-ro* Archiepiscopo Casseliensi, ac Rossensi, Limericensi & Imelacensi Episcopis consecratus est 1536. Eo sedente, à *Paulo 3* Pontifice, provisorius est Episcopus, *Ludovicus Mac-Nemarra*, ordinis Minorum, Septembris 24 1546, & *Ludovico* intra pauculos dies Romæ defuncto, successor à Papa itidem per provisionem, designatus est 5 insequentis Novembris, *Johannes Hoyeden* Canonicus ecclesiæ Elphinensis. Attamen *Tirrao*, cui Episcopatum contulerat *Henricus 8*, toto suo tempore, fructus recepit Episcopales. Sedit annos circiter 20.

ROGERUS SKIDDY.

Rogerus *Skiddens*, Decanus (ni fallor) Limericensis, *Tirrao* successor datus est à *Maria Regina*, & temporalibus sive prædiis episcopalibus restitutus, à 18 Septembris 1557. Præfuit annos 9, & aliquot menses. Resignavit Martii 18 (stylo Anglicano) 1566. Vacavit deinde sedes annos fermè 4.

RICHARDUS DIXON.

Richardus *Dixon*, Præbendarius de *Rathmichel*, in diocesi Dublinensi, consecratus anno 1570, anno deinde sequenti, quam ob causam non reperi, deprivatus est.

MATTHÆUS SHEYN.

Matthæus Sheyn, successit, consecratus 1572, obiit 13 Junii 1582, vel, ut alii tradunt mense Augusto 1582. Is fuit fortasse *Sheynus* ille, quem *Richardus Stanihurstus*, in Descriptione Hiberniæ, cap. 7, educatum asserit Oxonii & Parisiis, & scripsisse de Republica.

GUILLIELMUS LYON.

Guilielmus Lyon, vicarius Naasensis, *Arthur* Baronis Greii Hiberniæ Proregis facellanus, patriâ Cestriensis, consecratus est episcopus Rossensis, 1582. Postea Corcagiensem & Clonensem episcopatum, reginæ *Elizabethæ* concessione, consequutus est. Aedes episcopales Corcagiæ is de novo construxit, in quarum structura & ornatu, mille libras impendit. Decessit grandævus, Corcagiæ, Octobris 4 1617, & ibidem in ecclesia cathedrali sepultus est.

JOHANNES BOYLE.

Johannes Boyle, in Cantio natus, S. Theologiæ Doctor, ex Academia Oxoniensi, frater *Richardus Boyle* Baronis Foughallæ, postea comitis Corcagiæ, & summi Hiberniæ Questoris, consecratus 1618, Rossensem etiam episcopatum tenuit commendatarius. Decessit 1620, & Foughallæ sepultus est.

RICHARDUS BOYLE.

Richardus Boyle, Decanus Waterfordiensis, & Archidiaconus Limericensis, *Michaelis Boyle* frater, Waterfordiensis & Limericensis episcopi, ad episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem à *Jacobo* rege promotus, consecratus est 1620, & Maii 30 1638, ad Archiepiscopatum Tuamensem translatus. Martii postea 19 (stylo Anglicano) 1644, decessit Corcagiæ, (paulò post reditum suum à Bristolia) & in ecclesia cathedrali S. Finbarri ibidem, tumulo conditus est, quem, dum episcopus esset Corcagiensis, sibi preparaverat. Nec silentio est prætereundum, plures ecclesias ruinosas ab eo fuisse restauratas, & novas consecratas, dum episcopus esset Corcagiensis, quàm ab aliquo alio episcopo, his nostris temporibus. Id quod observavit D. *Edwardus Worthus* (nunc episcopus Laonensis) in funebri concione.

RICHARDUS CHAPPEL.

Richardus Chappell, S. Theologiæ Baccalaureus, in Collegio Christi Cantabrigiæ educatus, Decanus Casseliensis & Præpositus Collegii S. Trinitatis juxta Dublin. consecratus est episcopus Corcagiensis & Rossensis, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 11 Octobris 1638. Anno deinde 1641, ortâ rebellionē, procellas temporis metuens, in Angliam se contulit, ac Derbiæ mortem obiit, anno 1648, unde corpus Billsthorpam deportatum in pago Nottinghamiensi, ibidem sepulturæ traditum est. Opes quas moriens reliquit in pios usus erogandas mandavit.

MICHAEL BOYLE.

Michael Boyle, S. Theologiæ Doctor, ex Academia Dubliniensi, Decanus Clonensis, consecratus est Episcopus Corcagiensis, Clonensis & Rossensis, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii 1660, & Dublinium translatus, mense Decembri 1663.

EDWARDUS SINGE.

Qui hodiè præest, Edwardus Singe, S. Theologiæ Doctor ex Dubliniensi Academia, natus est in opido Bridgenorthensi, apud Salopenses in Anglia, ac inde à fratre suo natu maximo Georgio Singeo, Clonensi postea episcopo, in Hiberniam ductus, ejus curâ, pueritiâ, in schola opidi Droghedenfis exegit, ac adolescentiam ingressus, ad Academiam Dubliniensem missus est, ubi bonis literis operam navavit assiduam. Post Cromwellianarum tempestatum procellas, per Carolum 2 regem, serenitate redditâ, ex Decano Elphinensi fit Episcopus Limericensis, consecratus Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii (stylo Anglicano) 1660, & mense Decembri, anno 1663, ad Episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem translatus.

DE

DE
Episcopis
CLONENSIBUS.

S. COLMANUS.

Colmanus ille filius *Lenini*, *S. Finbarr*i episcopi *Corcagiensis* discipulus, vir doctus & pius, primus fuit ecclesiae *Clonensis* Episcopus & fundator. Constructionis hujus ecclesiae fit mentio, in vita *S. Brendani* Abbatis *Clonsertensis*, his verbis, *Erat hic Colmanus filius Lenini, vita atque doctrinâ, inter sanctos, præcipuus. Ipse fundavit Ecclesiam Clonensem, quæ est hodiè cathedralis & famosa in partibus Momonia.* Claruit is *Seculo VI*, & placidè tandem in Domino obdormivit, anno 604, Novembris 4. Ad etymon loci quod attinet, *Clona* latibulum sonat. Hæc in antiquo Provinciali Romano, *Cluain-vanian*, ab Historicis Hibernicis, *Cluainvama* appellata, in agro *Corcagiensi* sita est, non longè à mari *Vergivio*. Expositionem posterioris partis dictionis, sc. *vania*, sive *vania*, melius instructis relinquo.

Ante Anglorum tempora, Antistitum *Clonensium* memoria perexigua superest.

O-Malvain Episcopus *Clonensis* obiit 1094.

Nehemias O-Moriertach, claruit anno 1140. Meminit illius, *S. Bernardus*, in vita *S. Malachie*, sed in codice impresso, perperam appellatur episcopus *Duervaniae*, pro *Cluainvanie*. Obiit circa annum 1149. Author visionis *Tundali*, virum eum vocat *simplicem atque modestum, sapientiâ quoque & castitatè, præ cæteris fulgentem*.

O-Dubery obiit 1159.

O-Flanagan obiit 1167.

MATTHÆUS.

Matthæus quidam huic sedi præfuit, tempore adventus Anglo-
rum, sub Henrico nostro 2, & decessit circa annum 1192.

LAURENTIUS O-SULLIVAN.

Successor ejus, *Laurentius O-Sullivanus*, ex hac vita migravit,
Lismora, anno 1204.

DANIEL.

Daniel quidam decessit anno 1222. Sed quando fuerit conse-
cratus nondum reperi.

FLORENTIUS.

Florentius Archidiaconus Belleghacensis, episcopus Clonenfis
electus, regium obtinuit assensum Augusti 25 1224, sed 3 in-
sequentis Februarii, custodiam temporalium illius sedis commis-
sam comperi Mariano Archiepiscopo Casseliensi, nescio an per Flo-
rentii mortem, vel quam aliam ob causam.

PATRICIUS.

Monachus quidam Cisterciensis, Prior cœnobii B. Marie virgi-
nis de Fermoy, alias de Castro Dei, regio assensu, confirma-
tus est 1226, qui (ni fallor) *Patricius* dictus est.

DAVID MAC-KELLEY.

David Mac-Kelley, Decanus Casseliensis, successit, & Casseli-
am migravit 1237. De illo fusiùs, inter Casselienses.

ALANUS O-SULLIVAN.

Alanus O-Sullivan, ordinis Prædicatorum, consecratus 1240,
post octennium, Lismoram translatus est, uti suo loco, & in
suprà dictum est.

DANIEL.

Frater Daniel, cujus societatis monachus, nescio, consecratus
1249, decessit anno 1264 incipiente. Homo, propter virtutes,
apud

apud Historicos celeberrimus. Secundo insequentis Junii, Decanus & Capitulum Ecclesiae Clonensis impetrarunt, à rege, licentiam eligendi successorem.

REGINALDUS.

Reginaldus, ex Archidiacono Dunensi ad episcopatum Dunensem provectus 1258, huc translatus est 1265, & diem clausit extremum, sub exitum anni 1273.

ALANUS O-LONERGAN.

Successor ejus *Alanus O-Lonergan*, aliis *O-Clangan*, Minorita, decessit 1283, & ante ejusdem anni exitum, 18 nempe Martii (stylu Anglieano) 1283, licentia eligendi successorem, ab Edwardo rege, concessa est.

NICOLAUS DE EFFINGHAM.

Successit illi, anno sequenti, frater *Nicolaus de Effingham*, Anglicus, qui cum annos plusquam 36 sedisset, grandævus ex hac vita migravit, anno 1320.

MAURITIUS O-SOLEHAN.

Mauritius *O-Solehan*, Archidiaconus (ui factor) Clonensis obiit 1334, consecrationis anno 13.

JOHANNES DE CUMBA.

Johannes, monachus Cisterciensis & Abbas cœnobii de *Cumba*, in agro Warwicensi, à Papa præfectus, successit, & temporalibus relictus est, 16 Septembris, aetate 27 Decembris 1335.

JOHANNES BRID.

Circa hæc tempora, *Johannes Brid*, aliquando Abbas cœnobii de *Louth park*, apud Lincolnenses in Anglia episcopus fuit Clonensis.

JOHANNES WHITCOCK.

Johannes *Whitcock*, aliis *Whitcock*, Decanus Clonensis, successor electus temporalibus relictus est 18 Septembris 1351. Decessit 1361, 7 Februarii. Vacavit deinde sedes per biennium.

JOHANNES DE SWAFHAM.

Johannes de Swafham, cœnobii Linnenfis in agro Norfolciensî Carmelita, S. Theologiæ Doctor Cantabrigiensis, consecratus 1363, Bangoram in Wallia translatus est, à Gregorio 11 Pontifice, 6 Nonas Julii 1376, propter crebra cum Wiclevistis certamina. Hunc perperam *Nicolaus Harpsfeldius*, in Historia sua Wicleffiana, Episcopum appellat Menevensem.

RICHARDUS WYE.

Richardus Wye, Anglus itidem & Carmelita, à jam dicto Gregorio 11 provisus, temporalibus (ut loquimur) restitutus est Novembris 9 1376. Is ob crimina quædam excommunicatus 1380, in Angliam profugit, annoque tandem 1394, exauthoratus est. Sed cum deprivatione non obstante, se pro episcopo gereret, *Richardus* 2 Rex, anno sequenti, tunc Waterfordiæ agens, comprehendi eum jussit, & in custodiam tradi, penes *Petrum Hacketum* Archiepiscopum Casseliensem.

GERALDUS CANTON.

Geraldus Cantonus, ordinis Eremitarum S. Augustini, ejusdemq; ordinis in Hibernia vicarius genera is, provisione Bonifacii 9 Papæ, episcopus renuntiatus Clonensis, temporalium accepit restitutionem, 9 Novembris 1394. Præfuit Maii 14 1407, sed quam diu postea, non reperi memoratum.

ADAMUS PAY.

Adamus Pay, vel Pye, successit. Præsulatum Milonis Corcagiensis Episcopi, is suo conjungere, magno molimine annis est. Qua de re, magna inter eos orta est contentio, in Parlamento Dublinii coacto, mense Aprili, anno 1421. Verum causæ cognitio, ut quæ ad Papam pertinebat, citò dimissa est. Obiit Adamus hic, anno 1430.

JORDANUS.

Jordanus quidam, Cancellarius Limericensis, vacantibus simul ecclesiis Corcagiensi & Clonensi, ad utramque ecclesiam realiter unitam, à Martino 5 Pontifice provisus est 1430. Sed temporalibus non restitutus, ante 25 Septembris 1431. De successoribus ejus, vide supra Catalogum Episcoporum Corcagiensium & Clonensium.

GEOR-

GEORGIUS SINGE

Georgius Singe, natione Anglus, & in Collegio Ball'olenfi Oxoniz educatus, ubi octo annos bonarum literarum studio operam navavit, consecratus est, episcopus Clonensis. Droghedæ, 11 Novembris 1638, à Jacobo Usserio Archiepiscopo Armachano, cui omni observantia & strictioris amicitiae vinculis fuit devotus. In Hiberniam cum venisset, à Christophoro Hamptono tunc Archiepiscopo Armachano, ob perspectas animi virtutes, admodum humaniter receptus fuit, ejusque vicarius generalis constitutus. Postea Decanatus Dromorensis dignitate ornatus, ad hunc Præsulum promotus est, & in numerum (brevis post) cooptatus illorum qui Carolo primo Regi ab arcanis consiliis fuerunt in Hibernia. In patriam reversus 1647, mortalitatem postea explevit, apud Bridgnorth in comitatu Salopiensi, in ipso nimirum opido quo natus est, & ibidem in templo S. Mariae Magdalene sepultus est. Vir fuit gravis & admodum doctus, praesertim in polemica Theologia & juris utriusque scientia, procerioris praeterea staturæ, firmæ decoræ & generosæ conversationis, pauperibus munificus, benignus omnibus, & constanti hospitalitatis & Philoxeniae exercitio nemini secundus.

DE

DE

DE Episcopis ROSSENSIBUS.

S. FACHNANUS.

Sanctus *Fachnanus*, vir sapiens & probus, (ut eum vocat scriptor vitæ *S. Mochoëmogi*) floruit in fine Seculo sexto. De eo, ejusque cœnobio & nobili schola Rossensi, prope mare Vergivium, ita jam dictus scriptor vitæ *S. Mochoëmogi*. *Habita- vit S. Fachnanus in suo Monasterio quod ipse fundavit. Ibi crevit civitas, in qua semper mansit magnum Studium Scholasticum, quæ dicitur Ross-ailithri. S. Brendannus* ibi artes liberales prælegisse asserit, quâ autoritate nescio, in Chronico suo Hiberniæ, *Meredithus Hammerus*. Quando autem Ecclesia cathedralis ibi erecta fuerit, aut quis primus extiterit ejusdem Episcopus, haud certò constat. Non possum tamen non existimare *Fachnanum* ipsum primum fuisse Episcopum Rossensem, & ecclesiæ illius cathedralis fundatorem. In Martyrologio certè antiquo, ad 14 diem Augusti, quo die memoria ejus celebratur, Episcopum eum disertè appellatum comperi. Notandum hic obiter *Ros* viridantem planitiem, vel, ut alii volunt, ericetum significare, & *ailithri*, peregrinationem, quia locus ille olim peregrinationibus frequentabatur. De anno quo obierit *S. Fachnanus*, nihil traditum reperi.

S. FINCHADIUS.

Sanctus *Finchadius*, unus è discipulis *S. Barri*, educatus in Schola ejus juxta *Lochweirce*, in australi & maritima Momoniæ parte successisse perhibetur. De quo præterea nihil habeo quod per- scribam,

scribam, neque de successoribus ejus, usque ad Anglorum adventum in Hiberniam.

BENEDICTUS.

Benedictus quidam, huic sedi præfuit anno Domini 1172, & sedit postea annos plūs minūs 18.

MAURITIUS.

Mauritius qui successit, obiit anno 1196.

DANIEL.

Daniel quidam, Presbyter secularis, Celestini 3 Pontificis jussu, Romæ consecratus est circa annum 1197, ab Episcopo Albanensi.

FLORENTIUS.

Florentius quidam, nescio cujus societatis monachus, episcopus electus Rossensis, Romam itinere suscepto, fraudem Danielis Prædecessoris (utpote illegitimè electi) Innocentio 3 Pontifici exposuit. In patriam deinde reversus, à Metropolitano suo, consecrationem obtinuit. De hac re, vid. quæ habentur in Decretalibus Innocentii 3. tit. Cum olim. Decessit Florentius anno 1222.

ROBERTUS.

Successit illi Robertus, aliis Richardus. Vixit episcopus anno 1225. Sed quam diu postea non reperit.

FLORENTIUS O-CLOGHENA.

Florentius, aliis Finin O-Cloghena resignavit 1252.

MAURITIUS.

Mauritius quidam, Præcentor Clonensis, Rossensis episcopus electus, Regio confirmatus est diplomate 1253. Abdicandi licentiâ, is à Pontifice impetratâ, resignavit anno 1269, & sollicito se dedit ordinis Minorum.

WALTERUS O-MICHTIAN.

Eodem anno successit illi Walterus O-Michtian, Minorita, qui præfuit annos 5. Obiit mense Decembri 1274.

PETRUS O-HULLECAN.

Petrus O-Hullecan, alias O-Halchan, Monachus Cisterciensis consecratus 1275, ex hac vita migravit 1290.

LAURENTIUS.

An te exitum ejusdem anni, *Laurentius* quidam, Canonicus ecclesie Rossensis successor ejus electus est. Sedit annos 19, & mortuus anno 1309, in ecclesia sua cathedrali sepultus est. De antiquis hujus sedis libertatibus, *Wreccis Maris* scil. sive naufragiis, &c. vide *Inquisitionem*, in Archivo curie Capitalis Banci, Dublinii an. 29 *Edwardi* primi Regis, membr. 20, a. in causa hujus *Laurentii*.

MATTHÆUS O-FIN.

Licentia eligendi successorem, à Rege *Edwardo* 2, Decano & Capitulo concessa, Martii 8 (stylo Anglicano) 1309, episcopus electus est *Matthæus O-Fin*, Abbas cenobii nescio cujus. Decessit Octobris 16 1330. Hic possessiones non paucas, à *Thoma Barreto* & *Philippo de Carew* injuste usurpatas, recuperavit & secundi sue restituit.

LAURENTIUS O-HOLDECAN.

Laurentius O-Holdecan, alias O-Hullycan, legitime electus successit, à Decano & Capitulo, sede Casseliensi vacante, confirmatus est Aprilis ultimo 1331, & cum huic sedi præfuisset annos non plus quam 4, decessit 1335.

DIONYSIUS.

Illum sequutus est *Dionysius*, consecratus anno 1336. Quidam *Dionysius* episcopus Rossensis obiit 1377. Arbitror hunc fuisse.

BERNARDUS O-CONNER.

Provisione Pontificia successit *Bernardus O-Conner*, ex ordine Minorum, qui post præstitum Regi fidelitatis juramentum, regium obtinuit assensum Februarii 3 (stylo Anglicano) 1378.

STE-

STEPHANUS BROWN.

Stephannus Brown, Carmelita, à Bonifacio 9 Pontifice provifus, temporalibus reftitutus eft 6 Maii 1402.

MATTHÆUS.

Matthæus quidam, epifcopus Roffenfis obiit circa annum 1418.

WALTERUS FORMAY.

Walterus Formay, S. Theologiæ Doctor, ex ordine Minorum, provifus eft epifcopus Roffenfis, à Martino 5 Pontifice, 18 Calend. Decembris 1418, per obitum Matthæi, ut ex Annalibus Minorum, à Luca Waddingo editis, intelligimus.

THADDÆUS.

Thaddæus quidam epifcopus fuit Roffenfis 4 Calend. Januarii 1488, & brevi poftèa obiit. Sed quando confecratus non reperitur.

Odo quidam fuccellit anno 1489, & annos duntaxat 5 præfuit. Mortem obiit 1494.

EDMUNDUS COURCY.

Edmundus Curcæus, five Courcy, ordinis Minorum, S. Theologiæ Profeflor, à Sixto 4 Pontifice epifcopus renunciatus Clochorenfis, 18 Calendas Julii 1484, huc tranflatus eft 6 Calendas Octobris 1494. Obit grandævus 14 Martii 1518, & in cœnobio fui ordinis de Temolage, apud Corcagiensès, fepultus eft. Cœnobii illius campanile, dormitorium, nofocomium, & bibliothecam is de novo conftitui curavit. De illo vide pluras, in Annalibus noftis Hibernicis.

JOHANNES IMURILY.

Johannes Imurily, ineunte ætate monachus Ciftertiensis cœnobii de Fonte vivo, in agro Corcagiensì, dein Abbas ejusdem loci fuccellit. Mortem obiit Januarii 9 1519, in habitu fratris Franciscani, & in cœnobio de Temolage, de quo fuprà diximus, fepultus eft.

BO.

BONAVENTURA.

Bonaventura quidam, natione Hispanus, successor ejus vixit anno 1523 sed quam diu postea non reperi memoratum.

DERMITIUS MAC-DOMNUIL.

Dermitius Mac-Domnuil episcopus fuit Rossensis 1544, sed quando consecratus, haud comperi. Decessit anno 1552. Fortasse autem resignavit ante mortem: nam Johannem quendam dictum comperi episcopum Rossensem, 12 Augusti 1551.

THOMAS O-HERLIHY.

Thomas O-Herlihy interfuit Concilio Tridentino, anno 1562, una cum Donato Rapotensi & Eugenio Achadensi Episcopis. Resignavit 1570. Obiit 1579, in territorio Muscreyensi, prope Corcagiam, & Kilereze, in cœnobio fratrum Minorum de observantia, sepultus est.

GUILLIELMUS LYON.

Guilielmus Lyon, Arthuri Baronis Greii de Wilton Hibernia Pro-regis Sacellanus, consecratus est Episcopus Rossensis anno 1582, antequam insequenti Corcagiensis & Clonenfis Commendatarius constitutus est. Obiit ætate gravis & dierum plenus, Corcagiæ, Octobris 4 1617, & ibidem in ecclesia sua cathedrali sepultus est. Aedes episcopales Rossæ is restauravit, quæ tamen triennio postea, ab O-Donovano rebelle, combustæ fuerunt.

JOHANNES BOYLE.

Johannes Boyle, in Cantio natus, S. Theologiæ Doctor Oxoniensis, frater Richardi Boyles Baronis Youghallæ, postea comitis Corcagiæ, summi Hiberniæ Quæstoris, & ad tempus unus e Justitiariis ejusdem regni, consecratus episcopus Corcagiensis, 1618, Rossensem etiam Episcopatum Commendatarius rexit. Decessit 1620, & Youghallæ sepultus est.

RICHARDUS BOYLE.

Richardus Boyle, Decanus Waterfordiensis & Archidiaconus Limericensis, ad episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem proventus 1620, Tuamam translatus est 1628, & Martii 19 1644, Corcagiæ obiit. De illo plura inter Corcagienses.

GUL

GUILIELMUS CHAPPEL.

Guilielmus Chappel, S. Theologiae Baccalaureus, Cantabrigiae in Collegio Christi educatus, Decanus Casselienfis, & Praepositus Collegii S. Trinitatis juxta Dublin. consecratus episcopus Corcagienfis & Rossensis 11 Octobris 1638, Obiit Derbyae, in Anglia, 1648.

MICHAEL BOYLE.

Michael Boyle, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinienfi, Decanus Clonenfis, consecratus est Episcopus Corcagienfis, Clonenfis & Rossensis, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii 1660, & Dublinium translatus mense Decembri 1663.

EDWARDUS SINGE.

Edwardus Singe, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinienfi, Decanus Elphinensis, consecratus episcopus Limericenfis, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 27 Januarii 1660, ad Episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem translatus est, mense Decembri 1663.

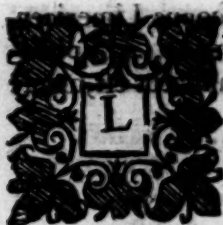
EDWARDUS SINGE.

Constantinus O'Brien, regis O'Brienorum, filius propositus, inter alios ex Hispania missus Praefectus, interitus Consilio factus, anno 1179. Illo sedente, Dux huius O'Brienorum Limericenfis huius ecclesiae magnus fuit benefactor.

Episcopis

LAONENSIBUS.

S. FLANNANUS.

Apria, vulgo *Killaloe*, ad occidentalem Shenahi
 fl. ripam ita prope cataram, qua fluxus im-
 peditur, quo minus ulterius navigia, deferat,
 nomen habet à S. *Molua* Abbate, qui ibi aliquan-
 diu vixit, sub initium Seculi sexti. Atqui ejus
 discipulus, S. *Flannanus*, *Theodorici* Regis filius,
 Romæ, à *Johanne 4* Pontifice consecratus, circa
 annum 639, primus fuit hujus sedis Episcopus. Eo sedente, pa-
 ter ejus *Theodoricus* ecclesiam Laonensem, multis prædiis dotavit,
 & mortuus tandem annorum plenus, in eadem ecclesia, à *Flannano*
 filio, solenniter sepultus est. Successorum S. *Flannani* ante Anglo-
 rum tempora, non reperi (fateor) mentionem, nisi quinque, viz.
Garmacani O-Muilcasbell, qui obiit 1019, *O-Gernidider*, qui obiit
 1055, *Thaddei*, vel *Teig O-Teig*, qui obiit 1083. *Thaddei O-*
Lonegan, viri docti & liberalis, qui obiit 1161, & *Donati O-*
Brien, qui decessit 1165.

CONSTANTINUS O'BRIEN.

Constantinus O'Brien, regia O'Brienorum ortus prosapia, inter a-
 lios ex Hibernia missus Præsules, interfuit Concilio Latera-
 nensi, 1179. Illo sedente, *Donaldus O-Briennus* rex Limericensis
 hujus ecclesiæ magnus fuit Benefactor.

DER.

DERMITIUS O. CONING.

Succedit illi *Dermitius O-Coning*, qui anno 1195, quam ob causam non reperi, per *Mattheum O-Heney* Archiepiscopum Cas-feliensem, Pontificis Legatum, exauctoratus, paulo postea more confectus mortem obiit, Corcagiæ, & ibidem sepultus est.

CAROLUS O-HENEY.

Dermitio successor perhibetur *Carolus O-Heney*. De quo præterea, nihil reperi memoratum. Circa hæc tempora, sedes In-ficartienfis & Roscræensis Cathedralæ Laonensi adjectæ fuerunt & unitæ.

CORNELIUS O HENEY.

Cornelius (al. *Conogher*) *O-Heney* interfuit Concilio Lateranensi, anno 1215, & in reditu decessit, anno sequenti. Ejus assen-sus, ad rogatum *Henrici Londren* Archiepiscopi Dublin. Hiberniæ tunc Justitiaris, *Johannes* rex Angliæ castrum præsidiarium erexit Roscræ, contra incursiones *Moriertacbi Mac-Brien*, qui has par-tes immoiter depopulatus fuerat. Septembris deinde 5 1216, Custodia Episcopatus Laonensis commissa est à rege Episcopo Fomenfi, ut ex prædiis ejusdem se melius sustentaret.

ROBERTUS TRAVERS.

Robertus *Traversius*, Droghedæ natus, episcopus electus, assen-su regio confirmatus est Januarii 14, (Stylo Anglicano) 1216. Dedit is cœnobio *B. Mariae de Kenlis* in *Ossoria*, insulam de *Inch-beg*, & cœnobio *Chaltoniensi* in Angliâ, 10 dies indulgentiarum. Anno postea 1221, à *Jacobo*, *Honorii* 3 Pontificis Pœnitentiario & Hiberniæ Legato, quam ob causam traditum non reperi, de-privatus est. Vixit postea in Angliâ, episcopus, sine episcopatu. Nam episcopatus quatenus ordo (sicut aliàs dixi) est character in-delibilis. In Annalibus cœnobii *Teuxburiensis*, apud *Glecestri-enses* in Angliâ, traditum reperi, *Robertum Travers* dictum ibi episcopum de *Kildah*, dedisse ibidem duo majora signa, in hy-em 1224. Per signa, intellige campanas. In Annalibus cœno-bii *Inisfallensis*, ad annum 1222, fit mentio obitus *Edmundi* cu-jusdam, Episcopi Laonensis. Verùm *Edmundus* ille, *Limericensis* (ni fallor) fuit, non Laonensis episcopus. Sed de hac re, quæ-rant alii.

DONALDUS O-KENNEDY.

Donaldus, aliis *Donatus O-Kennedy*, Archidiaconus Laonensis, electus episcopus Laonensis 1231, sedit annos plus minus 21. Obiit 1252, in æstate, vulgò calidæ æstatis appellatione notâ, & Limerici, in cœnobio Prædicatorum sepultus est.

ISAACUS O-CORMACAIN.

Isaacus O-Cormacain, Decanus Laonensis temporalibus sive prædiis laicis hujus sedis relictus est Aprilis 5 1253. Anno vero 1267, episcopatu se sponte abdicavit, & cucullum induit, in cœnobio S. Crucis, apud Tipperarienses.

MATTHÆUS O-HOGAIN.

Licentia eligendi novum Episcopum, ab Henrico 3 rege concessa, Novembris 10 1267. *Matthew O-Hogain*, Decanus inidem Laonensis, eligitur Episcopus. Permutavit is postea anno 1280, cum Edwardo Primo rege, ex assensu Decani & Capituli ecclesiæ Laonensis, Manerium Roscræense, pro manerio de Galroeston, sive tribus carucatis terræ, (ut se habent verba chartæ) & 8 s. 4 d. & dimidio in Tenemento Novi Castrî, in agro Dublinensi. Decessit mense Augusto 1281, & Limerici, in ecclesiâ Dominicanorum sepultus est, ut ex antiquo loci Calendario constat.

MATTHÆUS O-HOGAIN.

An te finem anni 1281, Præsulatum hunc adeptus est *Matthew O-Hogain*, Præcentor Laonensis. Sedit annos plusquam 16. Obiit 1298, & in ecclesiâ suâ sepultus est.

DAVID MAC-MAHOUN.

David Mac-Mahoun, Decanus Laonensis, à Capitulo in Episcopum electus, regium obtinuit assensum & temporalibus relictus est Aprilis 22 1299, mense deinde sequenti à *Stephano* Archiepiscopo Casseliensi consecratus. Vitam terminavit 1316, cum præfuisset annos 17.

THOMAS O-CORMACAIN.

Eodem anno successit (legitimâ electione Decani & Capituli) *Thomas O-Cormacain*, Archidiaconus Laonensis, qui diem obiit

obiit circa mensem Julium 1321, & in ecclesia cathedrali Laonensi humatus est.

BENEDICTUS O-COSCRY, Decanus Laonensis, electus & consecratus episcopus, 1322, praefuit annos dimittat 3.

DAVID de IMELACA.

David de Imelaca, (ita dictus à loco ubi natus est) alias *Mat-Brien*, successor ejus, à *Johanne 22* Pontifice provifus, 1326, decessit 1342, secundum *Galfridum Hogainum*, (in Annalibus suis Nenaghtenfibz) in vigilia *Lucie virginis*, 12 scil. Decembris, secundum alios, primo Decembris.

THOMAS O-HOGAIN, ecclesiae Laonensis Canonicus, consecratus 1343, obiit Octobris 30 1354, & quinto post die, in ecclesia fratrum Minorum de Nenaght sepultus est, ut ex Annalibus Nenaghtenfibz intelligimus.

THOMAS O-CORMACAIN.

Thomas O-Cormacain, Archidiaconus Laonensis, provisione Pontificia, hanc sedem obtinuit, consecratus 1355, vita functus est 1387, & in ecclesia sua, in communi nempe episcoporum sepultura, conditus est.

MATTHEUS MAC-CRAGH.

Matthaeus Mac-Cragh, Decanus Laonensis, à *Nicolao 4* Papa provifus, 1389, Temporalium tamen restitutionem non accepit, ante 1 Septembris 1391. Praefuit anno Dom. 1400, sed quam diu postea me latet. Sepultus est Limerici, in ecclesia cœnobii Prædicatorum.

ROBERTUS de MULFIELD.

Robertus de Mulfield, Anglus, monachus Cisterciensis cœnobii de Melfa, provifus est ab *Alexandro 5*, Septembris 9 1409.

DONATUS Mac-CRAGH.

SUCCeSSor ejus Donatus *Mac-Cragh* permutavit anno 1428, Ma-
nerium de Galroeston, in comitatu Dublinensi, cum *Gwili-*
elmo Fyn fitz-Renher, pro villa de *Hamonston*, alias *Lisbreca*, in
agro Limericensi. Anno deinde sequenti, ex hac vita migravit.

EUGENIUS O-FELAN.

EUGENIUS O-Felan, admodum exiguo tempore præsuit, morte
(ut videtur) sublatus 1430.

THADDEUS Mac-CRAGH.

THADDEUS Mac-cragh, à Martino 5 Pontifice provifus, 1430,
Temporalibus reftitutus est à rege Henrico 6, Septembris 1
1431.

IREDUS O-LONERGAN.

IREDUS O-Lonergan fuffeffiffe perhibetur, de quo præterea, nihil
memoratum reperi.

JACOBUS O-GHONELAN.

JACOBUS O-Ghonelan, Epifcopus fuit Laonenfis 1441. De quo eti-
am præterea, nihil reperi.

TERENTIUS O-BRIEN.

QUI fuffeffit, provifione Pontificia, Terentius O-Brien, à Bri-
eno O-Brien, nefarie fuit occifus anno 1460, apud *Inis-Clon-*
rnada; ut ex Annalibus Ultonienfibus intelligimus.

THADDEUS.

THADDEUS quidam fuffeffiffe perhibetur. Sed quando obie-
rit, haud reperi memoratum. Eo verò ab aliis prorsus o-
miffio, hi tres fuffeffiffe perhibentur.

JOHANNES Mac-CRAGH.

MAURITIUS O-CANASA.

DERMITIUS Mac-CRAGH.

DE quibus, præter nuda nomina, nihil habeo quod perscribam.

MATTHÆUS O-GRIFFA.

Matthew, al. *Mabunus O Griffa*, mortem obiit anno 1482.

TERENTIUS O-BRIEN 2.

Terentius, sive *Terlachus*, aliis *Theodoricus O-Brien* successit, vir magni inter suos nominis, ob liberalitatem & hospitalitatem, sed militiæ longè addictior quàm Episcopi infulas deceret, decessit anno 1525.

RICHARDUS HOGANUS.

Richardus *Hoganus*, ordinis Minorum, Episcopus Laonensis Clonmacnoisam translatus est à Paulo 3 Pontifice, 16 Junii 1539, ubi exiguo præfuit tempore, morte sublatus intra paucos dies post translationem.

JACOBUS O-CORRIN.

Successit illi *Jacobus Corrinus*, qui ut secum (quod aiunt) habitaret, episcopatu se abdicavit, anno 1546.

CORNELIUS O-DEA.

Ejuranti Corrinò successor designatus est ab *Henrico 8* rege, mense Julio 1546, *Cornelius O-Dea*, Mauri Comitis Thomoniæ Sacellanus, & brevi postea, Regis mandato, à Metropolitano suo consecratus. Sedit annos plùs minùs 9.

TERENTIUS O-BRIEN 3.

Terentius *O-Brien*, Mariâ regnante, hunc præfultum adeptus, præfuit usque ad exitum anni 1566, sed quàm diù postea, non repcri.

MAU.

MAURITIUS O-BRIEN.

Mauritius, al. *Moriertachus O-Brien-Arra*, ab *Elizabetha* Regina, episcopus designatus est Laonensis 1570. Is cum per sexennium fructus hujus sedis recepisset, episcopus tandem consecratus, præfuit postea annos circiter 36. Decessit Aprilis ultimo 1613, cum unico ante obitum anno, sponte resignasset.

JOHANNES RIDER.

Johannes *Riderus*, Artium Magister, ex Academia Oxoniensi, Parochus Bermondseyensis prope Londinum, deinde Decanus ecclesiae *S. Patricii* Dublinii & Archidiaconus Midenfis, consecratus 12 Januarii 1612, decessit Laonia, five Killaloe, Novembris 12, 1632, & ibidem in ecclesia cathedrali *S. Flannani* sepultus est.

LUDOVICUS JONES.

Ludovicus *Jones*, Cambro-Britannus, in comitatu Merionithensi natus, Decanus Casseliensis, consecratus est Casselia, Aprilis 23, 1633, ab *Archibaldo* Casseliensi Archiepiscopo, *Michael* Waterfordiensi & *Francisco* Limericensi Episcopis. Mortem obiit Dublinii, 2 Novembris 1646, annos natus 104, & ibidem in ecclesia *S. Werburgæ* sepultus est.

EDWARDUS PARRY.

Edwardus *Parry*, natus *Nuriz*, in agro Dunensi, *S. Theologiae* Doctor, ex Academia Dublinensi, Decanus *Lismorensis* & Thesaurarius ecclesiae *S. Trinitatis* Dublinii, consecratus est Dublinii, in eadem ecclesia, 28 Martii 1647, & 20 Julii 1650, Dublinii decessit, ex peste ibidem tunc grassante, ac in ecclesia *S. Andoeni* tumulatus est. Vir fuit acuto juxta ac probò ingenio præditus.

EDWARDUS WORTH.

Edwardus *Worthus*, *S. Theologiae* Doctor ex Academia Dublinensi, Decanus *Corcagiensis*, & in comitatu *Corcagiensi* natus, consecratus est Dublinii, in ecclesia *S. Patricii*, 27 Januarii, (stylo Anglicano) 1660.

DE

DE

Episcopus

ARDFERTENSIBUS.

EDDES HÆC Episcopalis sita est in Kerria regione, olim Kerrigia dicta, quæ patria fuit S. Brendani Abbatis Clonsertensis, ejus memorie Ecclesia Ardfertensis dicata est. Is, ab ineunte ætate, in hac sua patria, bonis litteris, sub Erio episcopo operam dedit, donec adultus, impetrata venia, in Conatiam profectus est, ad S. Juslathum Episcopum, sub quo Theologiæ studio naviter ad tempus incubuit.

Atque hæc de S. Brendano. An verò Erius ille hujus Ecclesiæ fuerit Episcopus, non facile judicari potest. Fuisse tamen vix est cur non existimemus, donec tempus veritatem in lucem extrahat. Habitatio ejus fixa in Kerria hoc innuere videtur. Et ipsos Episcopos Ardfertenses (ut hoc non omitam) nonnunquam Kerrienses dictos, tam ex Historicis Hibernicis, quam ex Archivis publicis didici. *Ardfert* significat locum editum mirabilem, vel ut alii interpretantur, Altitudinem miraculorum. Sed vulgò nunc dicitur *Ardari*.

De Episcopis Ardfertensibus, ante Anglorum ingressum, admodum pauca traduntur. Hi memorantur in Annalibus cœnobii Inisfallenensis, in agro Kerriensi.

Dermitine Mac-Mal-brenan obiit Ardfert, 1075.

Magrath O-Eradin al. *O-Ronan* obiit 1099.

Mac-Ronan, dictus episcopus Kerriensis, interfuit Synodo Kenanuse celebrata, à *Johanne Paparone* Cardinale, anno 1152.

Mal-Brendanus O-Ronan obiit 10 Kalendas Octobris, 1161, sepultus Ardfert. Non possum non suspicari *Mac-Ronan* & istum quum eundemque fuisse hominem.

E P I S C O P I

Gilla-mac-Aiblen O-Hanmada obiit 1166.

DONALDUS O-CONARCHY.

Donaldus O-Conarchy, dictus episcopus Järnuan, sive occidentalis Momoniæ, decessit 1193.

DAVID O-DUIBDITRIB.

David O-Duibditrib, qui successit, dictus etiam episcopus Järnuan, obiit 1207.

JOHANNES.

Johannes quidam, natione Anglus, professione Benedictinus, consecratus, circa annum (ut videtur) 1215, deprivatus est à Jacobo, Honorii 3 Pontificis Pœnitentiario, & Hiberniæ Legato, anno 1221. Vixit postea, in cœnobio S. Albani in Anglia, usque ad mensem Octobrem 1245, quo ex hac vita migravit. Ad quem annum, ita Matthæus Parisiensis, in Historia sua majori, Eodem quoque anno, 2 Idus Octobris, apud S. Albani, episcopus copari privatus, sed dignitate retento Hersfertiensi, quæ 30 annis, ex mandato Papali, quoram continuatur, Johannes Episcopus naturæ debita persolvit. Qui cum vitalem cursum suaveriter consummasset, libros suos, & quedam ecclesiastica ornamenta, necnon & quedam beneficia, non immemor sibi collatorum ab ecclesia B. Albani beneficiorum, in testamento reliquit. Unde speciale consortium omnium bonorum operum quæ sunt in ecclesia B. Albani, quasi alter Abbas ipsius ecclesiæ, necnon & sepulturam in eadem ecclesia, ante altare videlicet S. Amphibali, meruit sollemniter obtinere. Cæterum in Chronico ejusdem Matthæi, quod Agrum sterilem vocavit, dies obitus Johannis hujus refertur ad 5 Idus Octobris 1245. Neque pigebit adjicere quod de illo, in Regesto cœnobii S. Albani, fol. 88.b. memoratum reperit. Johannes episcopus Arasfertiensis, præter libros complures utiles, quos huic monasterio contulit, dedit unam petram nobilem æris coloris, distinctam albis maculis, quæ dicitur vulgariter serpentina, quæ & fertur multum valere lunaticis, ejus forma est fere quadra, & circumligatur argento, in cujus margine plures reliquiæ continentur. Dedit etiam tres nobiles annulos, in quorum uno, habetur Saphirus orientalis miræ magnitudinis. In alio, lapis qui dicitur peridotus, sive peridates, in cujus medio, Saphirus excellentis pulchritudinis collocatur, & habet virtutem spasmodum potenter refranandi. Iste lapis ad modum clypei fere formatur. In tertio vero annulo, alia saphirus includitur, orientalis, sed minor, quam prior de qua locuti sumus. Sic Regestum. Habetur in nobili Bibliotheca Cottoniana, sub imagine Neronis, D.vii. Extat porro

porro ibidem, Chronicon *Matthæi* Parisiensis, *Ager sterilis* dictum, sub effigie *Claudii*, D. vi. 2. à nobis supra citatum.

GILBERTUS.
Episcopo *Johanni* successit *Gilbertus*, Decanus Ardfertensis, regio assensu confirmatus Mali 7 1225, & eodem anno consecratus. Reliquavit 1237.

BRENDANUS.
Brendanus, Præpositus Ardfertensis, Episcopus electus regium obsequi assensum Novembris 17 1237. Sedit hic loci annos 15. obiit 1252.

CHRISTIANUS.
Christianus quidam, ordinis Prædicatorum, Episcopus designatus Ardfertensis, ab *Henrico* 3. rege confirmatus est 25 Februarii (stylo nostro) 1252. Sedit exiguo tempore. Nam illius (ut videtur) morte, concessa est ab eodem rege potestas eligendi novum Episcopum, Augusti 20 1256.

PHILIPPUS.
Philippus quidam, successor ejus mortem obiit anno 1263.

JOHANNES.
Johannes, Archidiaconus Ardfertensis successit, & temporalibus hujus sedis restitutus est, Februarii 27 (stylo Anglicano) 1264. Decessit mense Maio 1285, & Ardfert, in ecclesia cathedrali *S. Brendani* conditus jacet.

NICOLAUS.
Ante finem ejusdem anni, successit *Nicolaus* quidam, qui exiguò præfuit tempore, obiit enim, sub medium Martii (stylo Anglicano) 1287.

NICOLAUS.
Nicolaus, monachus Cisterciensis, dein Abbas cœnobii de Odney, alias Kyrieleyson, in agro Kerienfi consecratus 1288, & vivit excessit admodum senex, sub initium anni 1336, cum huic sedi præfuisset annos plus minus 48. In Archivis regis is dictus est episcopus Kerienfis.

portio ibidem Chronicon Matthei Parisiensis, ubi scribitur, quod sub effigie...

Alanns O-Hathern, alias *Cathern*, consecratus 1336, ultimum diem clausit 2 Decembris 1347. Eo sedente, anno nimirum 1341, *Henricus* Papa episcopatum hanc ecclesiam de *Caermarthen*, ordinis *Prædicatorum*, in qua in *Alani* per obitum *Alani*. Sed *Alani* vita hanc donationem reddidit irritam.

JOHANNES de VALLE.

Johannes de Valle, de *Claver*, 6 Pontifice provisus, Temporalibus suis prædix laicis restituit, *Martini* (stylus Anglicus) no) 1348, & decessit 1372, cum sedisset annos plusquam 23.

CORNELIUS O-TIGERNACH.

Cornelius O-Tigernach, ordinis Minorum, a *Gregorio XI* Papa provisus 1372, obiit 1379, consecrationis anno.

GUILLIEMUS Bull.

Guilielmus Bull, Decanus *Corcagiensis*, Decretorum Baccalarius, successit, a Papa itidem provisus, ac post submissionem & agnam regi fidelitatem, Temporalium accepit restitutionem Februarii 14 1379. De successoribus ejus, per longum temporis intervallum, in Archivis Regis & Historicis nostris, nullam reperi mentionem.

Nicolans quidam fuit episcopus *Ardertensis*, annis 1420 & 1431. Sed quando aut consecratus fuerit, aut mortem obierit, haud reperi memoratum.

Mauritius Successit illi, provisione Papali, *Mauritius* quidam, qui mortem obiit anno Domini 1462.

JOHANNES STACK

Johannes Stack, a *Pio II* Pontifice, successor illi provisus est. *Ceterum* rejectus est postea ea electio, quod litteras provisionis expedire, & consecrationis munus suscipere neglexerit. Tunc pro-

provisione Sisti 4, designatus est qui succederet, quidam *Johannes Pigg*, atque eo mox resignante, *Philippus* quidam. Sed cassata demum ejus electione, jam dictus *Stackus* repetita provisione, Episcopus item declaratus est. Interfuit is Synodus Provincialis *Edinburgae* mense Julio 1480, & *Johannes Cantwell* Archiepiscopus *Castellensis* Obiit 1488, & adfertur sepultus esse.

PHILIPPUS.

Defuncto *Johanni* successor declaratus est, ab *Innocentio 8* Pontifici, in Calendas Novembris 1488, *Philippus* quidam, Presbyter (ut opinor) secularis, de quo supra mentionem fecimus. Praefuit annos fere 7. Obiit 1495.

JOHANNES FITZ-GERALD.

Uir successor *Johanni* *Fitz-Gerald*, *Canon* *Ardfertensis*, nobilis ortus prolapia *Alexandri Sexti* Papa provisus est, 12 Calendas Decembris 1495.

JACOBUS FITZ-MORIS.

Uis proximus fuerit *Johannis* successor, non comperi. *Jacobus* *Fitz-Moris* *Episcopus* *Ardfertensis* *Angli* 1551, & 1556, sed quando aut consecratus fuerit, aut mortem obierit, non reperimus.

NICOLAUS KENAN.

Nicolaus Kenan, ab *Elizabetha* Regina designatus, consecratus est 1588, & post decennium, tumultus bellicos declinans, *Limericum* se subduxit, ubi brevi postea (ni fallor) decessit.

JOHANNES CROSBY.

Johannes Crosby, Praebendarius de *Disert*, consecratus anno 1600, decessit mense Septembri 1621, & in ecclesia sua sepultus est.

JOHANNES STEERE.

Johannes Steere, Anglus, Thesaurarius *Ardfertensis* & Archidiaconus *Imelacensis* consecratus episcopus *Fenaborensis* 1617, huc translatus est Julii 20 1622. Obiit mense Maio, 1628.

GUILIELMUS STEENE.

Guilielmus Steene, Johannis prædicti frater, Decanus Ardfertensis, à Metropolitano suo consecratus, mense Octobri 1628, decessit Ardfert, Januarii 21 1637, & ibidem in ecclesia cathedrali sepultus est.

THOMAS FULWAR.

Thomas Fulwar, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinensi consecratus 1641, Casseliam translatus est, mense Januarii 1660.

EDWARDUS SINGE.

Edwardus Singe, S. Theologiae Doctor Dublinensis, Decanus Elphinensis, consecratus episcopus Limericensis Dublinii 27 Januarii 1660, factus etiam Commendatarius episcopus Ardfertensis, ad episcopatus Corcagiensem, Clonensem & Rossensem translatus est 1663.

GUILIELMUS FULLER.

Guilielmus Fuller, Legum Doctor, ex Academia Oxoniensi Decanus ecclesiae S. Patricii Dublinii, præter Limericenses sedis administrationem, Ardfertensi etiam ecclesiae Episcopus præfectus est, consecratus Dublinii 20 Martii 1663.

De

consecratus est a rege 8 septembris 1281.

DE

Episcopis FENABORENSIBUS.

Quando sedes episcopalis Fenabore, sive (ut vulgo appellatur) Kilsenore, primum fuerit constituta, aut quis primus fuerit ejusdem Episcopus, nihil (quod sciam) certi extat. Suspicietur fortasse aliquis, *S. Fachmannus*, cujus memoria ecclesie cathedralis dicata est, eam primò exci- tasse. Qua de re, querant alii. Episcopatus iste, ut totius Hibernie minimus, ita inter pauperrimos numera- tus est. De Episcopis porro, quæ dicenda restant, tam pauca sunt, ut conscribamur oportet, catalogum eorum quem nunc exhibemus, valde mancum esse, & imperfectum. Hæc sedes in *Col- dice Centum Cameralium Centii* Camerari, qui fuit postea *Hen- ricus 3 Pontifex*, appellatur *Cellumabrach*.

CHRISTIANUS.

Christianus quidam, obiit 1254, & Limerici in ecclesia *quo-* bli *Prædicatorum* sepultus est.

Henricus quidam, obiit 1259, sed de hac re non expiunt. Fortasse fuit.

Henricus quidam, episcopus consecratus Fenaborensis, regio Hassensu confirmatus est 12 Februarii (Stylo Anglicano) 1265. Deceffit 1273.

Henricus quidam, Episcopus Fenaborensis, iurisdictionem habet- tatis *Richardus 2 Rex Anglie* præfuit, 16 Martii (Stylo An- glicano) 1290. Obiit 1290. De hac re non expiunt.

Septembris 18 1273. *Florianus* & *Tigernach*, Abbas *con-* de Kilsane, alias Kilsanna, ordinis Cisterciensis, episcopus ele- ctus, regium obtinuit assensum. Obiit 1281.

CA.

CAROLUS

Carolus quidam, Decanus Fenaborensis, in episcopum electus confirmatus est à rege, 8 Septembris 1281.

CONGALLUS O-LOGHLAN.

Congallus O-Loghlan, in Annalibus cenobii Loghkænsis dictus episcopus Corcumroensis, obiit 1300, vir ob integritatem laudatus. Hujus sedis episcopum dictum esse olim Corcumrothensem, notat *Johannes Clunius Minorita*, in Divisione Episcopatum Hiberniæ ad finem Annalium suorum Hiberniæ. Fenabore enim sita est in comitatu Clarenfi, olim Tuomonia, in Baronia nempe de Corcumroa. Oceano occidentali pulsata.

Qui successit illi, *Simon O-Curro*, obiit 1303. Ecclesia cenobii Dominicianorum, sepulchrum.

Mauritius O-Brien, successor designatus est *Mauritius O-Brien*, Decanus Fenaborensis, à Rege *Edmundo primo*, confirmatus 10 Octobris 1303. Præfuit annos 12, & in jam dicta ecclesia Dominicanorum Limerici, numeratus est.

RICHARDUS O-LOGHLAIN.

Consecratum quendam episcopum Fenaborem, Waterfordiæ, die Palmarum 1322, tradit in Annalibus suis, *Johannes Clunius*, sed nomen ejus non exprimit. Fortasse fuit *Richardus O-Loghlain*, qui obiit 3 Februarii 1359. Sed de hac re, quærant alii.

Patricius quidam, Episcopus Fenaborensis, juramentum fidelitatis, *Richardo 2* Regi Angliæ præstitit, 16 Martii (Stylo Anglicano) 1394, Drogheda, in cenobio Prædicatorum. De successoribus ejus, in Archivis regiis & Historicis nostris, quod sciam, altum est silentium, per plurimos annos postea.

DIO.

DIONYSIUS O-CANE.

Dionysius O-Cane, forte O-Cahan, resignavit anno 1491.

MAURITIUS O-BRIEN.

Successit pridie Calend. Januarii, eodem anno, Provisione Pontificia, vel, ut alii volunt, 7 Calend. Septembris anno sequenti, *Mauritius O-Brien*, Canonicus ecclesie Laonensis, nobis ex utroque parente. Quidam *Mauritius* episcopus fuit Fenaborensis, anno 1523, nescio an idem cum *Mauritio O-Brieno*.

JOHANNES O-HINALAN.

Johannes O-Hinalanus, episcopus fuit Fenaborensis, 16 Maii 1552. Sed quando consecratus fuerit, aut mortem obierit, nondum comperi. *Johannes* quidam prae fuit episcopus, anno 1576, nescio an idem cum *Johanne O-Hinalano*.

DANIEL.

Daniel quidam electus Fenaborensis, subscripsit *Indenture Compositionis comitatus Clarensis*, 17 Augusti 1585. Sedes vacabat 2 Decembris 1603, forte illius morte.

BERNARDUS ADAMS.

Bernardus Adams, consecratus episcopus Limericensis, 1604, una cum Limericensi, episcopatum etiam Fenaborensem, per dispensationem tenuit, ab anno 1606, ad annum usque 1617, quo resignavit.

JOHANNES STEERE.

Resignanti Bernardo successor designatus est *Johannes Steere*, Artium Magister, qui consecratus 1617, Ardfertam translatus est Julii 20 1622.

GUILLIELMUS MURRAY.

Guilielmus Murray, S. Theologiae Doctor, consecratus Episcopus Fenaborensis Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 18 Decembris 1622, à *Lanceloto* Archiepiscopo Dubliniensi, *Jacobo* Midenfi & *Rolando* Clonsfertenfi episcopis, retentis in Commenda ecclesiasticis suis in Anglia beneficiis. Anno deinde 1627, ad episcopatum

Ppp

tum

tum Landavensem in Wallia translatus est. Ei sic translato, successor in sede Fenaborensi, à *Carolo* I rege, designatus est *Richardus Betts*, S. Theologiæ Doctor, qui in Hiberniam veniens, postquam sedis paupertatem intellexisset, electioni de se factæ consentire renuit, & in Angliam reversus est, consecrationis expers.

JACOBUS HIGATE.

Jacobus Higate, Glascoæ in Scotia natus, Archidiaconus Clonchorensis, consecratus est episcopus Fenaborensis, una cum *Archibaldo Adair* episcopo Alladeni, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, Maii 9, 1630, à *Lanceloto* Archiepiscopo Dubliniensi, *Thoma Fernensi* & *Leghlinensi* & *Roberto Clonfertensi* Episcopis. Obiit ultimo Aprilis 1638, Clunifæ in agro Monaghanensi sepultus.

ROBERTUS SIETHORP.

Robertus Siethorpus, Thesaurarius Laonensis & Præbendarius Maynothenfis, consecratus Dublinii, episcopus Fenaborensis, in ecclesia S. Patricii, 11 Novembris 1638, Limericum translatus est 7 Aprilis 1642. Mortem obiit Dublinii, mense Aprili 1649.

SAMUEL PULLEN.

Samuel Pullen, S. Theologiæ Doctor, ex Academia Dubliniensi, Decanus Clonfertensis, consecratus Dublinii, in ecclesia S. Patricii, Archiepiscopus Tuamensis, 27 die Januarii 1660, hunc etiam episcopatum, in Commenda consequutus est. De illo vide plura, inter Archiepiscopos Tuamenses.

DE

D E

Archiepiscopus TUAMENSIBUS.

S. JARLATHUS.

Primus Episcopus qui Tuamæ (olim dictæ Tuam-
da-galund) sedem fixit cathedralē, fuit S.
Jarlathus Loga filius, qui claruit sub initium
Seculi 6. Quippe qui S. Brendani Abbatis Clon-
fertensis fuit Præceptor, ut ex ejusdem Brendani
vita intelligimus. Vir doctus fuit, & in quo
pietas & morum candor cum doctrina certabant.
Decessit dierum plenus, 26 Decembris, vel, ut alii volunt, 11 Fe-
bruarii, sed quo anno, mihi quantumvis diligenter indaganti non
constat. Extant sub ejus nomine vaticinia quædam Hibernicè, de
successoribus suis in sede Tuamensi, sed quam fidem mereantur,
aliorum sit judicium. Ossa ejus diu post obitum, quaesita & inven-
ta, in scrinium argenteum translata sunt, & Tuamæ reposita in
ecclesia sive capella, quæ inde vulgò dicta est *Templum Serini*, id
est, ecclesia vel Templum Serini. Ex successoribus ejus ante
Eadann O-Hoisin, qui primus Pallio usus est, hi memorantur in Hi-
storiciis nostris, quorum ad nos pervenerunt scripta. Sed alii for-
tasse plures posthac in lucem proferent.

Perdomnachus obiit 781.
Enginn Mac-Clairig dictus episcopus Conarta, obiit 969.
Archadus O-Nac, dictus Comorbunus *Jarlath* obiit 1033.
Adidus O-Hoisin obiit 1085.
Bradus O-Malahair obiit 1086.
Cormacius O-Cathall decessit 1091.
Catafacus O-Cnail obiit 1117.
Donaldus O-Dubhai obiit Clonfert 1136, sepultus ibidem, die
S. Patricii.

Man-

Mauritius (al. *Muredacus*) O-Dubhai obiit in festo S. Brendani anno 1150, etatis sue 75, in cœnobio Congensi sepultus, ob prudentiam & liberalitatem celebratus. Eo sedente, *Tirdelvacus* O-Conner Rex Hiberniæ Prioratum S. Joh. Baptiste Tuamæ construxit Canonicis *Augustinianis*. Hos Præsules, Scriptores nostri interdum Conatiæ Episcopos, interdum Archiepiscopos, appellant.

EDANUS O-HOISIN.

DEfuncto *Dubhaia* successit *Edanus* O-Hoisin, cui in Synodo sæpè supra memorata, a Cardinale Paparone celebrata, anno 1152 concessum est Pallium, & hi 7 suffraganei Episcopatus ei subiecti sunt & assignati, viz. Magionensis, Alladenis, Roscomanensis, Clonsertensis, Achadenis, Cluanensis & Duacensis. E quibus sedes Magionensis adjuncta est postea cathedræ Tuamensi, sicut quæ in dicta distributione omissa, Enaghduensis. Porro Roscomanensis Elphinam postea translata est, & Cluanensis (sive Clonmacnoisensis) Provinciæ Armachanæ adjecta, post longam ea de re contentionem, Romæ agitatum. *Edanus* hic, anno 1158, Synodum coëgit Roscomani, in qua multa bona decreta dicuntur. Natus est 1111, & in ecclesiâ sua cathedrali sepultus est, ubi laxo quo tegitur Epitaphium Hibernicè inscriptum legitur, in quo *Tarlach* Comorbanus sive Successor appellatus est. Homo propter pietatem, eruditionem & liberalitatem, apud Historicos nostros celeberrimus. Eodem quo obiit anno, *Rodericus* O-Conner Rex Conatiæ castrum lapideum Tuamæ construxit, quod *Castellum novum* & *innotatum* apud Hibernos, *Castri murici* nomine, us temporibus, innotuit.

CATHOLICUS O-DUBHAY.

Catholice (vel *Cadla*) O-Dubhay successit, vir ingenuus, & (ut illa ferebant tempora) eruditus. Illius præfati operis & intercessionis, *Rodericus* ille O-Conner (de quo supra) integratam *Hannici* secundi Regis Angliæ, receptus est, 1175. Huius concordie exemplar, (si qui libet perlegere,) apud *Rogerym* de Hoveden habetur, in Historia ejusdem anni. Anno postea 1179, in eodem *Laurentio* Dublinensi, *Constantino* Laquenensi, & *Brithno* Limericensi, *Augustino* Waterfordiensi, & *Felice* Lismorensi, Præsulis, ad Concilium generale Lateranense missus est. *Gracianus* obiit Congæ, in cœnobio Canoniorum *Augustinorum*, anno 1201, cum ecclesiæ Tuamensi præfuisset annos 40. Sub Pontificatus ejus initium, urbs Tuamensis incendio fortuito combusta graviter.

FELIX O-RUADAN.

Successit *Felix O-Ruadan*, Monachus Cisterciensis, qui Archiepiscopatu præfuit ad annum usque 1235, quando ejus peritus, sponte abdicavit, & reliquum ætatis in cœnobio B. Mariæ virginis juxta Dublin. transegit. Ex Archivis turris Londinensis constat *Henricum 3* regem Angliæ licentiam concessisse Capitulo Tuamensi successorem eligendi, 5 Decembris 1235, *Felix* cessione prius ei nuntiata per *Dionysium de Tupid* Capituli Procuratorem. Decessit anno 1238, ad quem annum ita Annales jam dicti cœnobii, Anno 1238. *Obiit pie memoria, Dom. Felix Tuamensis Archiepiscopus, qui cooperiri fecit ecclesiam cum campanili domus B. Mariæ juxta Dublin. plumbo, & sepultus est honorifice, in eadem ecclesia, in presbyterio, ad gradum altaris, in sinistra parte.*

MARIANUS O-LAGHNAN.

Qui successit illi, *Marianus* (sive *Malmurre*) *O-Laghnan*, Decanus Tuamensis, juris Canonici peritissimus, illico ut electus Romam properat, confirmationem Pontificiam petiturus. Ibi à *Gregorio 9* Pontifice probatus Pallium impetravit. Hic peregrinationem, religionis ergo, (nescio an ante infusas susceptas) Hierosolymam usque suscepit. Obiit Athlonæ; paulo ante festum Natalis Dom. 1249. Cœnobio de Knockmoy, al. de Colle victoriæ appropriavit Ecclesiam de *Kilselge*.

FLORENTIUS MAC-FLIN.

Florentius *Mac-Flin*, alias *Mac-Floin*, Cancellarius Tuamensis, in Archivis Regiis dictus *Subdiaconus Domini Papæ*, à Capitulo Tuamensi electus Archiepiscopus, assensum regium obtinuit 27 Maii 1250, & Romam postea profectus, ibi etiam à Pontifice confirmatus est. Reversus Tuamæ consecrationem accepit in ipso festo die Natalis Domini 1250. Anno deinde sequenti, Synodum ibidem cœgit, sed constitutiones tunc promulgatæ nunc non extant. Circa idem tempus, intravit in Episcopatum *Enaghdundensem*, sede vacante, & retinuit toto tempore suo, temporalia & spiritualia dicti Episcopatus, ut è Rotulo Placitorum an. 34 Edw. 1. liquet. Mortem obiit Bristolæ in Angliâ, anno 1256. Homo ob eruditionem & juris peritiam celebratus. In cœnobio Prædicatorum Athenriz construxisse fertur *Domum scholarium*, & legasse fratribus optima Decreta.

WALTERIUS de SALERN.

Torius Capituli consensu, *Jacobus O'Laghnan* tunc electus est, quem & *Henricus 3* rex Angliæ diplomate suo confirmavit, 16 Octobris 1256. A Papa vero provisorius *Walterius de Salern*, nonnullis etiam Londinensis cognominatus, Decanus ecclesiæ *S. Pauli* Londinensis, is demum à Rege Temporalibus (ut loquimur) restitutus est, Septembris 2 1257, dum pro Ecclesiæ suæ negotiis, in curia Romana, moram traheret. Mortem obiit Londini, in reditu à Roma, sub medium Aprilis 1258. Ad quem annum, *Mattheus Parisiensis* in Historia sua majore, Archiepiscopum quendam Armachanum Londini obiisse asserit, qui quandoque Decanus ecclesiæ *S. Pauli* extiterat. Atqui in nomine sedis, error est manifestus, sicut supra, in vita *Reimerii* Archiepiscopi Armachani demonstravimus.

THOMAS O-CONNOR.

Thomas (alias *Tomulachus*) O'Connor, Episcopus Elphinensis, in Archiepiscopum Tuamensem electus Romam profectus est, ubi à Pontifice confirmatus, Pallio donatus est. Temporalibus deinde à Rege restitutus Julii 20 1239. Anno deinde 1263, magna exorta est litis inter eum & Reinoldum Prindergastum, quocum dum contendit, servorum aliquot à Prindergastianis, *Kilmethtonæ*, (Mannerium fuit Archiepiscopatus) sunt interempti. De causa litis nihil traditum reperi. Si conjecturæ sit venia, dicerem ortam de jure prædiorum quorundam. Huic & successoribus, nundinarum jus Tuamæ, concessit *Henricus 3* rex Angliæ, per chartam datam 5 Aug. 1260. Tuamæ decessit mense Junio 1279, cum huic sedi simul ac Enaghdunensi præfuisset annos 20, vir, ob eruditionem cæterasque animi virtutes, eo munere non indignus. Per aliquot deinde annos, sedes vacavit. Temporalibus toto eo tempore in fiscum regium redactis, inter quæ memorantur prædia olim ad sedes Enaghdunensem & Magionensem spectantia.

STEPHANUS de FULBURN.

Post ejus obitum, ab una parte Canonice Tuamensem, Archiepiscopus designatus est *Malachias* quidam Minoris Limericensis, & hanc electionem *Edm. 1.* confirmavit, Aprilis 20 1280, ab altera verò parte, *Nicholaus de Machin* ecclesiæ Tuamenfis Canonicus. Cæterum à Papa tandem rejecta est utrâque electio, & 4 Idus Julii 1286, Bullâ Pontificiâ, huc translatus est *Stephanus de Fulburn*, ordinis Hospitalariorum, Episcopus Waterfordiensis, *Fulburne* natus in comitatu Cantabrigiensi, qui 15 insequentis Septembris,

tembris, Temporalibus restitutus est; atque tunc una cum Archiepiscopatu Tuamensi, Episcopatum insuper tenuit Enaghdu-nensem. De jure verò illius sedis, magnam habuit postea contentio-nem cum *Johanne de Ufford*, qui episcopus Enaghdu-nensis electus, regium obtinuerat assensum Martii 16 1282, in qua tamen Uffor-dus tandem succubuit. Dum adhuc Episcopus esset Waterfordi-ensis, anno nempe 1279, constitutus est Hibernia Justitiarius, an-noque insequenti Justitiariatu cessit, sed illam locum (ejurante *Roberto de Ufford*) denuò suscepit 1282. Cessit à vitâ Dublini, anno 1288, 5 Nonas Julii. Ecclesiæ Glastoniensi in Angliâ hic 100 dierum indulgentias concessisse dicitur.

GUILIELMUS de BIRMINGHAM.

SUCCESSIT illi *Guilielmus de Birmingham*, Ecclesiæ Admorwien-sis Rector, qui à Rege (*Edm. 1*) primum, deinde à Pontifice (*Ni-colao 4*) probatus, Temporalibus restitutus est à Rege 29 Sep-tembris 1289. Filius is fuit *Mileri de Birmingham*, Athenria Dy-nastæ. Ac statim ut consecratus (sicut antecessores,) Ecclesiam Enaghdu-nensem adhuc vacantem, Tuamensi adjunxit. Illius eti-am (ut videtur) consilio, (ut ex Archivis Regis constat) *Philip-pus le Blond*, Archidiaconus Tuamensis, Mitram, baculum Pastora-lem, & alia Pontificalia Episcopi Enaghdu-nensis, reposita in domo fratrum, apud Clare; quousque novus Episcopus crearetur, abstulit. Cæterum anno 1306, in Episcopum Enaghdu-nensem (Archiepis-copo quantumvis invito,) consecratus est *Gilbertus* quidam *Fran-ciscanus*. Anno tùm 1307, *Birmingham* in Gallias trajecit, ubi de injuriâ sibi illatâ, apud Pontificem conquestus est: sed irrita la-bore. Nam *Gilbertus* temporalibus Episcopatus Enaghdu-nensis re-stitutus est, Julii 15 1308. Mortem obiit mense Januario 1311, (stylo Anglicano) consecrationis anno 22. & Athenria, in cœnobio Dominicanorum, prope patrem suum *Milerum*, loci fundatorem, sepultus est.

MALACHIUS mac-ÆDA.

MALACHIUS mac-Æda, Canonicus Elphinensis, Papali Bullâ, Elphi-nensis renuntiatus est Episcopus, circa annum Domini 1309. Ibi cum exiguo tempore præfuisset, à Canonicis Tuamensibus ele-ctus est Archiepiscopus, & à Papâ probatus, sub initium anni 1313. Repetiit hic Ecclesiam Enaghdu-nensem, & ante obitum, per annos viginti administravit: postquam nimirum sedem illam annos (plûs minûs) 20, tenuissent *Gilbertus* (de quo supra) & tres ejus successores, quorum nomina sequuntur, viz. *Jacobus O-Kerny*, qui ad Ecclesiam Connerensem translatus est, anno 1325, *Robertus Petit Minorita*, Episcopus antea Clonsfertensis. Is, tem-pore præfuit perquam exiguo, ut & ejus successor *Thomas O-Ma-ley*, qui Avenione obiit, secundum Annales Loghkænses, 1328.

Mala-

Malachias ex hac vita migravit (admodum senex) Anno Domini 1348, in festo sancti Laurentii martyris, Tuamæ, in Ecclesiâ Cathedrali beatæ Mariæ tumulatus.

THOMAS O-CARROLL.

Post *Malachias* obitum, Canonici Tuamenses elegerunt sibi in Archiepisc. Robertum de Birmingham ecclesiæ Tuamensis Cellarium. Cæterum rejecta eâ à Papa electione, ad Archiepiscopatum promotus est *Thomas O-Carrollus*, Archidiaconus Casseliensis. Is à Canonicis tam Cluanensibus quàm Ardfertensibus, in Episcopum quandoque postulatus fuerat; sed utrasque electiones de illo factas, vel ipse rejecit, vel Papa irritas pronuntiavit, nam certum est eum nunquàm illis sedibus præfuisse. Verùm anno post mortem *Malachias* nondum exacto, Tuamensi Ecclesiæ (uti diximus) ingeritur à Papâ, Avenione consecratus. Hujus tempore, anno videlicet 1356, quidam *Carolus Oge* (sive Junior.) & filius *Gulielmi de Burgo* Tuamam diripuerunt & incenderunt. Ad Ecclesiam Casseliensem à Papa translatus est 1364, circa solstitium æstivum, ad quam seipsum antè, canonicè electus dicitur. Hunc, *virum magnæ sufficientiæ & literaturæ* appellat Author Annalium Nenaghensium.

JOANNES O-GRADA.

Post translationem *Thomæ O-Carroll*, *Joannes O-Grada*, Archidiaconus Casseliensis, illic Archiepiscopus electus est Tuamensis, eodemque anno consecrationem Avenione impetravit. Hunc, Rex Temporalibus (ut loquimur) restituit, 19 Julii 1365. Sedit annos 6. Mortem obiit Limerici, 19 Septembris 1371, & ibidem sepultus est, ob liberalitatem multum laudatus.

GREGORIUS.

Gregorius quidam Episcopus Elphinensis renunciatus à Papa, 3. Cal. Martii 1356, huc translatus est 1372. Parlamentum Tristeldermoti habitum 1377, is cum summonitus non accesserit, centum libris multatus est. Decessit anno 1384. Per mortem ejus, Temporalia Archiepiscopatus (ut in veteri *Escaetori* computo legitur) in manus Domini Regis sunt capta, decimo quinta die Decemb. An. 8. De quibus tamen *Escaetor* nihil respondit, quia propter viarum discrimina inter Anglicos & Hibernicos, nemo ausus est dictos redditus colligere. De *Gregorio* hoc, vide plura inter Elphinenses.

GREGORIUS.

Græcorum. O. Mibidhianu. Ina. Onu.

Gregorius O-Moghan, vel O-Maccao, in scismate ab Antipapâ Clemente 7. Archiepiscopatum Tuamensem obtinuit; sed paulo post, ab Urbano 6. exanthoratus, in ejus locum alcius substitutus est Gulielmus O-Cormacain. Gregorius, ille anno 1392, morore (ut creditur) confectus interiit: Vir fuit aliqui fecundum Annales Loghkaenses, valdè sanctus & devotus.

GULIELMUS O-CORMACAIN.

Deprivato (uti diximus) *Gregorio* substitutus est *Calixtus* & *Germainus*, qui *Temporalium cassidem* accepisse dicitur Martii 15. Anno 10 *Richardus* 2. hoc est anno Domini (juxta computationem ecclesie Anglicane) 1186. A *Gregorio* illo & *Mauricio Clonfertensi* episcopo, multa is passus est. Anno; tandem 1194 a *Bonifacio* 9. ad episcopatum Clonfertensem invitus transactus est. Sed hanc ille permutationem egeminè ferens Bullam translationis accipere neglexit, & dolori impar, in agnitionem incidit, qui tandem in blunus obiit.

Cornelius quidam, ordinis Minorum, à *Johanne* 23 Pontifice
provisus est Archiepiscopus Tuamensis, 14 Kalendas Octo-
bris 1414. De quo præterea nihil comperi.

Proximus illi successit *Johannes* quidam, qui præsuit ad annum usque 1436, vel circiter. *Johannes* (ut opinor) *Bateleius*, Anglus, S. Theologiae Doctor & ordinis Prædicatorum. Vir is fuit (ut illa tempora ferunt) doctissimus, & ob conciliorum assiduitatem & elegantiam, celebris. Variae (ut ferunt) opera edidit, quæ temporis injuriâ perierunt. In ecclesia hujus celeberrimæ ab antiquo ævi utrinque parte summi altaris, imaginem vidi Præfultis chrysædenti pallio ornati, monumentis parietum indito, insculptam. Vel hujus fuit *Johannis*, (ut bonjibio) vel *Gulielmi de Birmingham*, de quo supra diximus.

THOMAS O'KELLY.

Successit, provisione Pontificis, anno 1438, *Thoma o Kells*,
Episcopus Clonfertensis; vir (qui habent Annales comobii Insule
R r r om

omnium sanctorum) tam pietate quam liberalitate insignis. Obiit anno 1441, cum praefuisset annos duntaxat 3.

JOHANNES quidam, sub eodem anno 1441, obiit. Hunc aliqui (quam vere nescio) *Joannem de Burgo* vocant.

DONATUS O-MURRY

JOHANNI successit, à Papa, circa annum 1458, provisor, *Donatus O-Murry*, alias *Murry*, Canonicus *Augustinus*. Ad eum Aprilis 1461, litteras perripuit *Joannes Hule*, Archiepiscopus *Armaghanus*, licenti & ad *Elphinensem*, *Clontarfensem*, *Downensem*, *Armaghanensem* & *Athloneensem* Episcopos, quibus inquit, se paulo post, *Provinciam Tuamensem* visitaturum, sed an visitaverit, non constat. Certe ascendit ibi Archiepiscopi *Armaghani*, in eadem provincia, visitationem, quolibet 7 anno. Collegium instituit *Guardiani* & *vicariorum* in ecclesia *S. Nicolae Galvie*. Mortalitem explevit 15 Calend. Februarii, ut e *Necrologio*, sive *Libro obituum* dicti Collegii constat. De anno mortis nihil ibi memoratur. Conjectio autem obuisse 1484.

GUILLIELMUS SHIOY, alias *Shioy*, à Pontifice provisor à Archiepiscopo, 16 Calendas Junii 1485. Annos praefuit 16 & aliquot menses. Decessit 28 Decembris 1501, ut ex jam dicto libro obituum intelligimus.

PHILIPPUS PINFORD, Anglus, ordinis *Minorum*, *S. Theologiae* Professor, suffraganeus *Hudriani de Castello* *Cardinalis* & *Corysogoni*, tunc *Heresfordiensis*, postea *Bathoniensis* & *Wellensis* in Anglia Episcopi, ad Archiepiscopatum *Tuamensem*, *Perge Henricus* rogante, Romae promotus est, Decembris 1503 ibique triquet post ex pte obiit. Vacavit deinde sedes *Tuamensis* 2 annos & 6 menses.

MAURITIUS de PORTU.

JUNII 26 1506, *Mauritius de Portu*, alias *O-Fibely*, ordinis *Minorum*, vir litteris egregie excoltus, à Julio Pontifice, provisor est Archiepiscopus *Tuamensis*, in comitatu *Concagienfi*, prope

prope Baltimoram portum celebrem, natus, educatus autem Patavii, in Italia, ubi S. Theologiae Doctor evasit. Sed memoriam ejus nemo melius celebravit, quam *Johannes Camers*, S. Theologiae & Artium Doctor, Ordinis in eodem Minorum, in Indis suis, ad 31 caput *Sabini*, quem utinice dilexerat & coluerat, sic ab eo vicissim redamatus. Interfuit *Mauritius*, anno 1532, duobus primis sessionibus Concilii Lateranensis: nam invenitur ejus nomen in subscriptionibus Episcoporum qui in dictis sessionibus (ut è *Bini* Tomo 9 Conciliorum liquet) fuerunt praesentes. Anno insequenti, postquam facultatem indulgentiarum quasdam concedendi, quilibet Tuam exaudienti primam ejus missam, à Papa impetrasset, in patriam reversus est. Ceterum *Galvius*, ubi primum appulit, in morbum incidit lethalem, quo ante missam suae celebrationem, extinctus est, vir quinquagenarius, 8 Calendas Junii 1533, an ibidem in coenobio fratrum Minorum, tumulo conditus est. Vir, ob eruditionem & alias animi virtutes, in tam forma admiratione apud nonnullos, ut ab iis *Flos Mundi* vocaretur. De operibus ab eo editis, vide *Antonii Posssevini* S. J. Apparatum sacrum, Coloniae Agrippinae editum, anno 1608.

Defuncto *Mauritio de Porta*, successor designatur *Thomas de Malala* (sive *Lala*), qui Synodo praesuit *Galvidiae*, anno Domini 1533, qui interfuerunt (ut de Abbatibus, &c. sileamus) *Matthaeus* Duacensis, & *Gormacus* Achaënsis Episcopi, *Cornelius* Procurator, *Georgii* Elphinensis Episcopi, & *Radinus* Procurator *Richardi* Episcopi Alladensis. Ex Provincia etiam *Armachani*, *Symon* Episcopus Cluanensis, & ex Provincia Castellensis, *Mauritius* Fenaborensis & *Bonaventura* Rossensis Episcopi. Statuta ibidem ordinata (quod sciam) perierunt. Obiit *Lala*, 4 Kal. Maii 1536, *Galvidiae* in ecclesia Minoritarum, sub eodem tumulo sepultus, quo ejus praedecessor *Mauritius*.

CHRISTOPHORUS BODEKINUS.

Christophorus Bodekinus, Episcopus Duacensis consecratus *Mactiae* in Gallia, 4 Novembris 1534, & moram Duaci faciens brevem, *Henrici* Octavi gratia, ad Tuamensem Archiepiscopatum translatus est, anno 1536, mense Febuario; retento per dispensationem Episcopatu Duacensi. Annoque tandem 1572, Archiepiscopatus sui 36, plenus dierum, Tuamae decessit. Cadaver ejus *Galvianum* (ut accipi) delatum, ibi tumulatum est.

GUILIELMUS LARY, in Italia, apud

Guilhelmus Lary, alias *Arilly*, in comitatu Galvensi natus, Decanus Tuamensis, consecratus Archiepiscopus, Tuamensis, mense Aprilis 1572, decessit 1595.

NEHEMIAS DONELLAN,

Nehemias Donellanus, natus est in comitatu Galvensi, educatus autem Cantabrigia in Anglia. In patriam reversus, Lata ad tempus sit coadjutor in Episcopatu Theod., et usque postea, anno 1595, *Thoma* comitis Ormonia commendatione, ab *Elizabetha* Regina designatus, succeller. Sponte in Presbiterium deposuit anno 1609, & brevi postea ex hac vita migravit, Tuama, ac ibidem in ecclesia cathedrali sepultus est.

GUILIELMUS DANIEL,

Guilhelmus Daniel, (velo-Donnell) Kilkennie natus, S.Theol Doctor, unus & primis sociis collegii S.Trinitatis Dublini consecratus est Archiepiscopus Tuamensis Dublinii, in ecclesia S.Patricii, (cujus Thesaurarius fuit) mense Augusto 1609, eodemque anno, in Synodo Concilii regii admissus. Homopere doctissimus. Librum commentum proclum et Anglicum, & novum Testamentum & Græco in Hibernicum Idiomate antiquum. Que porro lingua Hebraica peritissimus. Decessit Tuama, 11 Julii 1638, & conditus jacet in ecclesia sua cathedrali, sub eodem tumulo, quo prædecessor ejus Donellanus.

RANULPHUS BARLOW,

Ranulphus Barlow, S.Theologiae Doctor, ex Academia Cantabrigiensi, ecclesiae S.Trinitatis Dublinii Decanus, & Archidiaconus Midenlis, consecratus est Drogheda, in ecclesia S.Petri, mense Aprilis 1629. Decanatu & Archidiaconatu, per dispensationem, ad tempus retentis. Mortem obiit Tuama, 22 Februarii (style Anglicano) 1637, annos natus 66, & ibidem in ecclesia cathedrali B.Mariae sepultus est.

RICHARDUS BOYLE,

Richardus Boyle, Decanus Waterfordiensis & Archidiaconus Limericensis, frater Michaelis Boylei Episcopi Waterfordiensis, ad episcopatus Coreagiensem, Clonensem & Rossensem (Jacobi Regis dono) promptus, consecratus est mense Novembri

1620,

1620, & huc translatus, Maii 30 1638. Obiit Corcagiæ, 19 Martii (styl. Anglicano) 1640, & in ecclesia cathedrali S. Petri sepultus est. De illo vide plura inter Corcagienses.

JOHANNES MAXWELL.

Johannes Maxwell, Scotus, S. Theologiæ Doctor, ex Academia Dublinensi, Episcopus Rossensis in Scotia, ad Episcopatus Alladensem & Achadensem translatus est. Obiit 12 1640, & postea ad Archiepiscopatum Tuamensem, 20 Augusti 1645. Decessit Dublinii, 14 Februarii (styl. Anglicano) 1646, ob miseras temporis mœre confectus, ac ibidem, in ecclesia S. Trinitatis sepultus est. Imperiss Honoratissimi Jacobus Marchionis (postea Ducis) Ormonæ. Vir fuit egregie doctus. Dum episcopus esset Alladensis, à rebellibus ex ædibus suis episcopalibus eiectus est, bonis spoliatus, vulneratus deinde & aliter injuriose tractatus.

SAMUEL PULLEN.

Samuel Pullen, S. Theologiæ Doctor ex Academia Dublinensi, à Jacobo Marchione postea Duce Ormonæ, Proceri Jacobus, & criss? ottum habuit Ripleya in agro Eboracensi, anno 1578. Ecclesia autem Cantabrigie in Aula Petrebriana, ubi Artium Magister creatus est. In Hiberniam postea reversus, Decanus Callariensis & Decanus Clonsferensis, Obiit 1641, licet bonis omnibus Castellæ (ubi tunc vixit) spoliatus fuisset, ibi tamen à Jacobo Duce Jesuitarum perquam humaniter, per spatium trium mensium, exceptus est, conservatus & protectus. Inde verò pulsus à rebellibus, Dublinium primum se recepit, ac postea in Angliam rediit, ubi beneficio ac liberalitate Comitæ Oxoniæ (cujus Sacellanus domesticus fuit) adjectus, donec à Serenissimo nostro Rege Carolo 2. regni sui feliciter reinito, Illustrissimi Ducis Ormonæ commendatione, ad hunc Archiepiscopatum promotus, consecratus est Dublinii, in ecclesia S. Petri, 27 Januarii (styl. Anglicano) 1660, ac una cum Tuamensi Archiepiscopatu, Fenaborensis etiam Episcopatum in Commendam consecutus.

S s DE

1030 & huc translatus, Maii 30 1038. Obiit Corragis, 19 Mar-

DE

Episcopus

Obiit Michaelis, Scoticus, Theologus, Doctor, ex Academia
Dubliniensis, Episcopus Rossensis in Scotia, ad Episcopatus Al-
lenden & Ardaghensem, 12 Decembris 1740. &
postea ad Archiepiscopatum Tuamensem, 12 Decembris 1747. Deces-
sit Dublin, 14 Februario (stylis Anglicanis) 1748, ob infirmitas
temporis morore confectus ac ibidem in ecclesia S. Trinitatis sepul-
tus. Huiusmodi Episcopus fuit, dum Episcopus esset Allenden-
sis. Vir fuit egregius doctus. Dum Episcopus esset Allenden-
sis, rebellibus ex sedibus suis Episcopatus Rossensis & Ardaghensis
tunc, vulneratus deinde & aliter iniuriis, mortuus.

S. Asicus.

Elphina, sive (ut alii scribunt) Elfina, in regione
septentrionalis, aliquantulum surgens, sita est.
Ecclesiam cathedralem ibidem, construxit S. Pa-
tricius, prope armenicum, & duobus fortibus
emanantem, circa medietatem seculi quinti, eique
opraesent S. Asicum monachum, magnam peni-
tentiam & austeritatem amatorem, & se Episco-
pum consecratum, qui paulo post a monachis eam implevit. Obiit
Rathcunza, in Tirconallia, ubi & sepultus est. Sunt qui tra-
dant, Asicum hunc, aurificem, fuisse praestantissimum, arteque sua,
Ecclesiam cathedralem, operis optimi monumentis, ornasse. Post
multas, vero annorum centurias, nempe paulo ante Anglorum ad-
ventum in Hiberniam, sede Roscomanensi huc translata, hac sedes
(Elphinenis inquam) multis, magnisque ditata est latifundiis.
Quando Aidcarneus, Drumliueus & alii minores notae Episco-
patus conjuncti, ibidem & uniti fuerint, ignorare me fateor. Ve-
rissimum autem est, eos ante Anglorum ingressum, annexos fuisse,
vel Elphinenis cathedrae, vel Roscomanensi, non invenimus cer-
te eorum nomina in Dispositione Episcopatus Hiberniae facta
anno 1152, jam saepius à nobis supra memorata. Et (quod miror)
ipsa sedes Elphinenis in dicta Distributione non nominatur, unde
non possum non suspicari, eam aliquandiu ante translationem prae-
dictam, Roscomanensi fuisse etiam adjunctam. Utcunque, cer-
tum est sedem Elphinensem, ex his unionibus, inter opulentissi-
mos totius Hiberniae Episcopatus, tandem fuisse numeratam, &
Ecclesias parochiales, plus minus 79, subjectas habuisse. Imperi-
um vulgus loci nomen factum, sompniat ab ingenti saxo ibi conspi-
ciendo,

ciendo, quod *Finni mac-Cool* gigantis saxum vocant, alii rectius interpretantur saxum clari vel lucidi fontis. Successorum *S. Asci*, in sede Elphinensi, ante Anglorum ingressum non reperi mentionem nisi duorum, viz. *Donaldi O-Dubhai*, qui fuit, porro episcopus Clonmacnoisensis, & obiit Clonsfertæ 1136, vel 1137, ac *Flannachari O-Dubhai*, qui obiit anno 1168.

MELISA O. CONACTAIN.

Melisa O-Conactain, dictus Episcopus orientalis Conactie Interfuit Concilio Kenanuse coasto 1152, ad hanc sedem postea translatus, diem clausit ultimum 1174.

FLORENTIUS O-MULRONY.

Florentius (aliis Florentinus) Mac-Riagan O-Mulrony, Monachus Cisterciensis, & Abbas quandoque coenobii Buellienfis obiit 1195. Refert Colganus originem eum duxisse ex Regibus Conactie.

ARDGALLUS O-CONNOR.

Ardgallus O-Connor, regia O-Connororum familia ortus, ex hac vita migravit anno 1214, aliis 1215.

DIONYSIUS O-MORDA.

Qui successit, *Dionysius O-Morda*, episcopus se abdicavit 1229, & obiit anno 1231.

ALANUS.

De successore ejus *Alano*, præter nudum nomen, nihil traditum reperi.

DONATUS O-CONNOR.

Donatus O-Connor præfuit annos circiter 12, & mortem obiit anno 1244.

JOHANNES.

Defuncto Donato, *Johannes* quidam, Archidiaconus Elphinensis à Decano & Capitulo electus, licentiâ eligendi ab *Henrico 3* Rege Angliæ impetratâ 12 Junii 1244, assensum regium obtinuit, Septembris 4 1245. Cæterum an consecratus fuerit necne, non reperi.

In Annalibus Traditionibus, traditum reperitur, quod **Rufus** filium **Conneri S. Molis** factum fuisse episcopum Elphinstensem anno 1246, & perquam exiguo tempore superstitem, morte interlatum.

THOMAS O'CONNOR.

Thomas O'Connell, Decanus Achidensis, consecratus anno 1246, Tuamhammellensis, ubi præsuit annos 20. Dum episcopus esset Elphinstensis, ecclesiam consecravit & honori B. Marie virginis dedicavit in cenobio Prædicatorum Roscomanensi, quod (una cum ecclesia) tum nuper extruxerat **Felinius O'Connor**.

Milo (al. *Melagblinnus*) filius **Thaddei O'Connor**, Archidiaconus Cluanensis, alias Clonmaenoisensis, consecratus Dundalkæ, ab **Abrahamo O'Connellano** Archiepiscopo Armachano 1260, obiit

THOMAS Mac-FERALL, Mac-DERMOT.

Eodem anno successit **Thomas mac-Ferall, Mac-Dermot**, Abbas **et nobili Bucclicensis**, bis electus, primum nempe, in competitione cum **Milone**, deinde post **Milonis** obitum. Sed ex quo etiam præsuit tempore, nam mortem obiit 1265. Concessit is capellæ **B. Marie in Templo Londini**, 50 dies Indulgentiarum, & **Tumulum B. Rogeri**, in ecclesia **S. Pauli Londini**, causa devotionis, visitantibus, 40 alios dies. Eo defuncto, **Odo O'Connor**, (qui Regis **Conatii** titulum sibi vendicarat) Episcopatum prædiorum fructus, per vim usurpavit, dum sedes vacaret.

MAURITIUS O'CONNOR.

Mauritius (filius **Neali**) O'Connor, ex ordine Prædicatorum, assensu regio confirmatus, Aprilis 23 1266, obiit 1284.

CELSIUS Mac-LEEFANAIG.

Celsus mac-Leefanaig, Canonicus ordinis Præmonstratensis, & Abbas cenobii **S. Trinitatis Loughkeensis**, Temporalibus relictus 4 Martii (stylo Anglicano) 1285. Præsuit annos circiter 11. Decessit 1296.

MA-

MALACHIAS Mac-BRIEN.

Malachias Mac-Brien, Abbas cœnobii Buellienfis successor
ius vitæ functus est Romæ, sub exitum anni 1300.

DONATUS O-FLANAGAN.

Donatus O-Flanagan, Abbas itidem Buellienfis, Malachia bis
successit, tam in Episcopatu scilicet quam antea in cœnobio.
Temporalibus reſtitutus est 10 Septembris 1303. Obiit 10 Ka-
lend. Julii 1308, longo morbo fatigatus. Sunt qui mortem ejus
in annum præcedentem perperam rejiciant. Vir fuit ob pruden-
tiam, mensam hospitalem & alias virtutes celebratus.

CAROLUS Mac-ILIANAIG.

Carolus Mac-Ilianaig O-Conner Abbas cœnobii S. Trinitatis de
Loghkea, ab una parte Canonicorum ecclesiæ Elphinensis, in
episcopum electus, Armachæ consecratus est, anno 1308. Fructus
deinde Episcopales per aliquot annos recepit: sed electione de-
mum à Papa rejecta, Loghkeam redire coactus est, ubi provec-
tate, satis concessit, 1343, & Malachias Mac-Eda, qui ab altera
parte Canonicorum, Guilielmi Birminghami operâ, Archiepiscopi
tunc Tuamensis, electus fuerat, à Papa Episcopus provifus est El-
phinensis, 1309, vel 1310.

MALACHIAS Mac-EDA.

Malachias Mac-Eda, Canonicus Elphinensis, à Clemente 5
Pontifice provifus episcopus, Regium obtinuit assensum 7
Decembris 1310. Hinc Tuamam translatus est, & præſtito Ed-
wardo 2 Regi fidelitatis juramento, Aprilis 1 1313. Temporalibus
illis sedis reſtitutus est. De illo inter Tuamenses fusio.

LAURENTIUS O-LAGHTNAN.

Laurentius O-Laghtnan, Officialis quandôque Tuamensis, conse-
cratus 1313, decessit 1325.

JOHANNES O-FINDSA.

Johannes O-Findsa, al. de Roſeoman, in qua villa natus est, Cano-
nicus ecclesiæ Elphinensis, à Decano & Capitulo electus, à Me-
tropolitano ſuo Malachia Mac-Eda consecratus est, 1326. E vivis

excessit 1354, & Elphinæ, in ecclesia cathedrali B. *Mariæ* virginis sepultus est.

GREGORIUS.

Gregorius quidam, Præpositus Alladenſis, ad Episcopatum Dunensem, tanquam vacantem per mortem episcopi illius sedis, consecratus est, Avenione, per *Petrum* Cardinalem Prænestinum. Sed vita *Richardi* Episcopi Dunensis hanc donationem irritam reddidit. Tumque igitur ab *Innocentio* 6 Pontifice, Episcopus renuntiatus est Elphinensis, 3 nempe Calendas Martii 1356, vel 1357, si initium anni deducas à Calendis Januarii. Hinc deinde ad Archiepiscopatum Tuamenſem translatus est 1372, ubi præfuit annos 12.

THOMAS BARRET.

Thomas Barretus, Archidiaconus Enaghdunenſis, consecratus 1372, obiit Deriz, ineunte vere 1404, & ibidem sepultus est, cum sedisset annos 32, virtutibus suis nobilitatus.

JOHANNES O-GRADA.

Johannes O-Grada, qui successit, anno 1405, obiit 1417, consecrationis anno 12.

ROBERTUS FOSTEN.

Robertus Fosten, ordinis Minorum, S. Theologiae Doctor, à Martino 5 Pontifice, proviſus est, 14 Calendas Maias 1418, ut è *Luca Waddingi* Annalibus intelligimus. Sed an Elphinam unquam viderit, aut quando obierit, nondum comperi.

CORNELIUS.

Cornelius quidam, Episcopus Elphinensis, coenobium extruxit Minoritis Elphinæ, circa annum 1450, in loco ubi prius fuit ecclesia parochialis S. *Patricii*.

NICOLAUS.

Successor ejus *Nicolaus* quidam, mense Septembri 1494, propter *valeudinariam senectutem & oculorum caliginem*, se tanto oneri imparem sentiens, episcopatum spontè resignavit, reservatà sibi, quam diu viveret, annuà pensione 50 marcarum, ex episcopatu pendendâ. Resignationis Instrumentum habetur in Regesto Octaviani Archiepiscopi Armachani, fol. 45. b. in cujus fine, *Nicolaus*

Papam

Papam rogat, ut ad episcopatum Elphinensem sic resignatum transferatur *Georgius Dromorensis* Episcopus. Constat tamen è Regestis illorum temporum, *Georgium* eum à Pontifice, ad episcopatum Elphinensem non fuisse translatum, usque ad 15 Kalendas Maias 1499, per cessionem jam dicti *Nicolai*: cum interim *Cornelius* quidam, ad tempus, pro episcopo Elphinensi se gessisset, & post mortem ejus, *Richardus mac-Brien*, ordinis Prædicatorum.

Georgius quidam, natione Græcus, patriâ Atheniensis, cogno-
mento (ni fallor) *Braunus*, episcopus Dromorensis, provisione Pontificiâ, per cessionem (ut diximus) *Nicolai*, huc translatus est, 15 Kalendas Maias 1499. Procurator is fuit & Moderator *Indulgentiarum Hospitalis Spiritus in Saxia* (sive in vico Saxonum) de Urbe, & Benefactoribus ejusdem indulgentiarum, neque ad construendum novum Hospitalis Spiritus, membrum videlicet supradicti Hospitalis, in Hibernia. Indulgentias eas, dum episcopus esset Dromorensis, confirmatas comperi, in Synodo Droghedæ habita, in ecclesia S. Petri, ab *Octaviano de Palatio* Archiepiscopo Armachano, mense Julio, 1495. Vixit postea anno 1523. Quando autem obierit, non comperi.

JOHANNES.

Johannes quidam, ordinis Præmonstratensium, præfuisse perhibetur, (quàm verè nescio) anno 1535, atque unâ cum Episcopo, in commenda tenuisse cœnobium de *Walbeck*, ejusdem ordinis, apud Nottinghamienles in Angliâ.

CONATIUS O-SIAGAL.

Conatius O-Siagal, Abbas cœnobii de *Affadara*, & Magni (sive Magonii) *O-Donelli* sacellanus, ab *Henrico 8* Rege, episcopus designatus est Elphinensis, anno 1544.

BERNARDUS O-HIGGIN.

Bernardus O-Higin, Dominicanus à Papa provisus successit. Vixit 1552, sed quàm diu postea vitam produxerit, nondum reperi.

ROLANDUS de BUNGO.

Rolandus de Bargo, Episcopus Clonsistentis, hujus etiam episcopatus administrationem suscepit, *Edwardi Sexti* Regis cessione, Aprilis 10 1552. Obiit grandævus, 1580.

THO-

THOMAS CHESTER.
Thomas Chester, successor ejus, in civitate Londinensi natus,
 obiit apud *Killibury*, anno 1584, mense Junio.
JOHANNES LINCH.

Johannes (filius *Jacobi*) **Linch**, Galviae natus, *Elizabethae* Reginae
 dono, hunc praesulatum obtinuit 1584, & sponte resignavit,
 19 Augusti 1611. Sepultus jacet Galvia, in ecclesia *S. Nicolai*.

EDWARDUS KING.

Edwardus King, patria Huntingdoniensis, S. Theologiae Doctor,
 ex Academia Dublinensi, consecratus mense Decembri 1611,
 sedit annos 27, & menses 3. Mortem obiit 8 Martii (style Angli-
 cano) 1638, & in ecclesia sua cathedrali, quam suis sumptibus re-
 stauraverat, sepultus est. Castrum & aedes aliquot adjacentes, is
 sibi successoribusque, *Elphinstone* construxit, & praedio a se pretio
 comparato detavit. Episcopatum porro, quem pauperum inven-
 nit, recuperatis praediis, ad eum olim pertinentibus, inter opu-
 lentissimos totius Hiberniae numeratum reliquit.

HENRICUS TILSONUS.
Henricus Tilsonus, patria Eboracensis, in Collegio Universita-
 tis, Oxoniae educatus, *Thoma* Comitis *Straffordiae* Proregis
 Hiberniae Sacellanus, & Decanus ecclesiae cathedralis *S. Trinitatis*
 Dublinii, consecratus est Dublinii, in eadem ecclesia, Septembris
 23 1639. Obiit apud *Southern hall*, in comitatu Eboracensi, (quod,
 orta rebellionem, se contulerat) 31 Martii, 1655, aetatis suae 80,
 & in cancello ecclesiae parochialis *de Dewsbury*, sepultus est. Va-
 cavit deinde sedes, per foedam tyrannidis tempestatem, usque ad
 tempus restorationis Serenissimi Regis nostri *Caroli* 2, praediis
 Episcopatus, toto eo intervallo, pro more pessimo, a novatoribus
 usitato, distractis.

JOHANNES PARKER.
Johannes Parkerus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublini-
 ensi, Dublinii natus, ac ibidem Praebendarius ecclesiae *S. Michae-
 lis*, *Jacobo Marchioni*, postea Duci Ormoniae, Proregi Hiberniae
 a sacris, consecratus est Dublinii, in ecclesia *S. Patricii*, 27 Janua-
 rii (style Anglicano) 1660. Is anno 1649, sub *Cromwelliana* ty-
 rannide, proventibus omnibus ecclesiasticis privatus, ac in carce-
 rem

rem conjectus est, ob suspicionem, quod Marchionis *Ormonia* tunc Dublinum, ad debitam regi obedientiam reducere annitentis explorator esset. Post menses deinde aliquot, in carcere detentus, Marchionis operâ, per modum permutationis captivorum libertati restitutus, constanter ei adhæsit, dum in Hibernia maneret, sed Marchione in Galliam reverso, in Angliam se subduxit, ubi temporum incommoditates constanter pertulit, donec redditâ tandem pace toties exoptatâ, à *Carolo 2* Rege, folio paterno postliminio restituto, ad episcopatum Elphinensem promotus est, ubi tam ecclesiæ cathedralis, quam ædium Episcopaliū reparationi incubuit.

Uun DE

tem congreffu. ob hunc quod Marchionem duxit.

Marchione in Galliam reverso, in Angliam se subduxit, ubi rem-
porum incommoditates contraxit, donec rediret tandem
hanc sortis exoptat, a Carolo 2 Rege, solio paterno postliminio
restituit, ad episcopatum Clonfertensem promotus est, ubi tam co-
clata cathedra, quam de hunc in loco de reparatione in-
cedunt.

DE Episcopis

CLONFERTENSIBUS.

MOENA, al. MONENNIUS.

Anctus *Brendanus*, Finlogæ filius, S. *Brendani*
Birrensis æqualis & studiorum comes, cœnobi-
um Clonfertæ construxit, prope Shenanum flu-
vium, anno Dom. 558, cui ipse præfuit Abbas,
& in quo sepultus est, cum annos vixisset 93.
Obiit Enaghdunæ, die Dominico, 16 Maii, anno
577, unde corpus Clonfertam delatum, ibi se-
pulturæ (uti diximus) traditum est. Extat vita ejus, *metris re-*
ferentibus descripta, in Bibliotheca nobili *Cottoniana*, Westmo-
nasterii, sub imagine *Vespasiani*, D. 11. 1. Ejus tempore, ecclesia
cathedralis Clonfertensis (ob 7 ejus altaria olim celebris) primùm
constituta est. Obitum primi (qui ibi præfuit) episcopi, in Anna-
libus Ultoniensibus, ad annum 571, ita annotatum invenimus:
Mœna Episcopus Clonfert-Brenain quievit, superstitæ sc. adhuc *Bren-*
dano. Dies mortis ejus ad 1 Martii refertur. Ad Clonfertæ ety-
mologiam quod attinet, Latibulum mirabile significat. De *Mœ-*
na successoribus, ad Anglorum usque ingressum, sub *Henrico* no-
stro 2, admodum pauca supersunt.

Fintanus Corach, floruit sub finem Seculi 6.

Cuminus, cognomento *Foda*, i. *Longus*, obiit 12 Novembris an-
no 662.

Rutmel, dictus *Princeps* & Episcopus Clonfertensis, obiit 825.

Cormacus Mac-Edain, obiit anno 921.

Gilla Mac-Aiblen, obiit 1166.

PETRUS O-MORDAI.

Petrus O-Mordai, dictus episcopus de Omaine, & regiuncula nimirum, in qua Clonfert sita est, Monachus Cisterciensis, & primus Abbas coenobii Buellienfis, dum conventus ille habitaret apud Grelachdinach, submersus est in Shenano fluvio, 6 Calendas Januarii 1171, vir virtutibus celeberrimus.

MELISA Mac-AWARD, qui successit, exiguo tempore praefuit, Mortem obiit anno 1173.

MALCALLANNUS.

Malcallannus, filius Adami, Nepos Clericeni, episcopus Clonfertensis decessit anno 1186. Vid. Colgan. Acta Sanctorum Hiberniae, ad 21 Januarii, pag. 153, num. 2. Donaldu quidam O-Find, (dictus Comorba Clonfert-Brenain) obiit 1195. Nescio an Abbas fuerit vel Episcopus Clonfertensis.

CORMACAIN. **I**n Annalibus coenobii Inistallenfis, fit mentio quidam Cormacain episcopi, qui Clonfert obiit 1204. Ibi vero, cujus sedis fuerit Episcopus, non exprimitur. Non possum igitur pro certo affirmare, donec dies clariora doceat, cum huic ecclesiae praefuisse episcopum.

THOMAS. **T**homas, quidam episcopus Clonfertensis decessit 1248. Maii deinde 27, 1249. Henricus 3 rex Angliae diplomate suo, concessit licentiam eligendi successorem.

CORMACUS O-LUMLIN.

Cormacus (alius Carpalus) O-Lumlin, ob eruditionem & mores probatissimos celebratus, obiit grandaevis, circa solstitium aestivum 1259.

THOMAS O-KELLEY.

Qui successit Thomas O-Kelley, decessit die Dominico proximo post Epiphaniam Domini (stylo Anglicano) 1263, & Athenariz,

riæ, in ecclesia cœnobii Dominicanorum, (cui multa contulit) sepultus est.

JOHANNES.

Post triennii ferme vacationem, *Johannes quidam*, Italus, Nuntius Pontificus successit, Atheniæ consecratus, die Dominico ante festum Natalis Domini 1266, ac Romam anno sequenti profectus est. Præfuit post reditum, annos plurimos, annoque tandem 1296, ad Archiepiscopatum Beneventanum in Italia translatus est. Inter primarios ecclesiæ suæ Clonsfertenfis Benefactores is numeratur. Ac fortasse speciosum, illud frontispicium ad ornamētum ecclesiæ, multis statuis operis egregii exornatum ab eo constructum est.

ROBERTUS.

Robertus quidam, Monachus ecclesiæ Christi Cantuariæ, à Clemente 4. Pontifice provisus, successit, & Temporalibus restitutus est 24. Septembris 1296. Sedit annos 11. Obiit 1307.

GREGORIUS O-BROGY.

Licentiâ eligendi ab *Edwardo 2* Rege impetratâ, 7 Decembris 1307, totius Capituli consensu electus est, in festo S. *Georgii* proximo sequenti, *Gregorius O-Brogy*, Ecclesiæ cathedralis Decanus. Sedit is annos itidem 11. Decessit 1319.

ROBERTUS LE PETIT.

Successit illi *Robertus le Petit*, ordinis Minorum, à Decano & Capitulo electus, Februarii 10 1319, sed post biennium depositus. Episcopus tandem Enaghdunensis à Papa provisus est 6 Idus Novembris 1325, ut è *Luca Waddingi* Annalibus liquet, & temporalibus illius sedis à rege *Edwardo 2* restitutus, 22 Junii 1326.

JOHANNES O-LEAN.

Deposito *Roberto le Petit*, à Papa provisus successit in sede Clonsfertenfi, *Johannes O-Lean*, Archidiaconus Tuamenfis. Juramentum fidelitatis *Edwardo 2* regi præstitit Octobris 29 1322, & 25 insequentis Decembris, temporalibus restitutus est. Obiit 7 Idus Aprilis 1336, cum præfuisset annos plusquam 13.

THO.

THOMAS O-KELLEY.

Thomas O-Kelley, fuit Episcopus Tuamensis. Obiit 1397. Sed quando consecratus fuerit, aut mortem obierit, non constat. Quidam O-Kelley episcopus Clonfertensis obiit 1377, de quo non idem, ut alius auctor dicitur Thomas Kelleo. Quamvis id quibus est datum.

MAURITIUS O-KELLEY.

Mauritius O-Kelley, fuit Episcopus Tuamensis. Obiit 1397. Sed quando consecratus fuerit, aut mortem obierit, non constat. Quidam O-Kelley episcopus Clonfertensis obiit 1377, de quo non idem, ut alius auctor dicitur Thomas Kelleo. Quamvis id quibus est datum.

DAVID CORRE.

Eodem tempore, Papa Gulielmus O-Cormacain Archiepiscopus Tuamensem Clonfertam transtulit, sed cum Archiepiscopus, permutationem eam agerrime ferens, Bullam translationis de hac sede expedire non voluit. Praesulatus huiusmodi est, ut in Waddingham Annalibus Minorum liquet, & Papa hunc Episcopatum Clonfertensem eidem David Corre Minoritis contulit. 8. idus Calendas Aprilis 1398.

THOMAS O-KELLEY.

Thomas O-Kelley ecclesiam parochialem de Clonkeen, alias Clonken-Kerill, in cenobium erexit Franciscanorum, tertii nempe ordinis de poenitentia, ad instantiam Davidis & Johannis Inull-kerill, illius ordinis professorum. Tuamam migravit 1438. Thomas quidam episcopus fuit Clonfertensis anno 1413. Thomam eum & illum conjicio unum eundemque fuisse hominem.

JOHANNES HEYN.

Kello successit in hac sede, Johannes Heyn, ordinis Minorum, & ejusdem ordinis Minister Provincialis in Hibernia, ab Eugenio 4. Pontifice provixit 14 Calendas Augusti 1428, ut in Tomo 5 Annalium Minorum, docet Lucas Waddingus. Sedit annos circiter 4.

THOMAS DE BURGO

Thomas de Burgo, Capituli sui consensu, concessit fratri
 in tantum ordinis S. Dominici, sepellam B. Mariae de Kilkubain, ad
 rogatus, habundantius, & non solum in dicto ordinis Augustini
 etiam in alio, hanc donationem, Idus Martii 1444. Obiit
 1446, Athenis, inter Dominicos, sepultus.

CORNELIUS O'MALLEY.

Cornelius O'Malley, in ordine Minorum, olim ejus
 ordinis in Hibernia Minister, ad hanc sedem electus est.
 Illi vero brevi postea, vel regnante, vel electioni de se facere con
 sentire, reque, & Cornelio O'Malley, Minorita itidem, & Nicolao
 5 Pontifice, provisorius est Episcopus Clonsertensis, 11 Calendas Ju
 nii 1447, annoque sequenti, 13 Calendas Maii, provisione itidem
 Pontificia, Imelacam migravit.

Eodem tempore, Papa Sixtus 4. Corneliu O'Malley, Episcopus
 Clonsertensis, & Imelacensis, provisione Pontificia, hanc transla
 vit. Obiit postea, Roma 1469, & in fidei ante obitum resig
 navit.

MATTHEUS MACRAH.

Matthew Macraih, episcopus fuit Clonsertensis anno 1482, &
 mortem obiit Kilboughtz anno 1507. sepultus Kilcomin
 1482, & ob plurimas animi virtutes celebratus.

David de Burgo, Presbyter secularis, accessit, a Julio 2. Ponti
 fice provisorius, 5 Julii 1508. Obiit anno sequenti.

DIONYSIUS.

Dionysius Darte, Dionysii quidam, ordinis Minorum, ab e
 dem Julio 2. provisorius est, 7 Novembri 1509. Vixit postea
 14 Junii anno 1518, sed quando obierit nondum compertum.

RICHARDUS NANGLE.

Richardus Nangle, sive de Angulo, ordinis Eremitarum S. Au
 gustini, & ejusdem ordinis in Hibernia Provincialis, S. Theo
 logiae

logia Doctor, ab *Henrico 8* Rege, ad hunc Praefularum eveetus, consecratus est 1536. Multa is passus est a *Rolando de Burgo*, quem anno 1534, *Clementis 7* Papa, provisione, episcopum designarat Clonfertensem.

ROLANDUS de BURGO.

Rolandus (filius *Reimundi*) de Burgo, Decanus Clonfertensis, a *Clemente 7*, (ut diximus) provisorius Episcopus, post submissionem & agnitam *Henrico 8* Regi fidentiam, nescio an post *Nancti* mortem, Regium obtinuit assensum, Octobris 24 1541. De capere per dispensationem retentor Episcopatum porro *Elohimen-* sem, Aprilis 10 1552, *Edwardi 6* Regis dono, obtinuit. Deceffit senectute gravis, mense Junio 1580.

STEPHANUS KEROUANUS.

Stephanus Kerouanus, Galvia natus, Archidiaconus Enaghtu-
nensis, partim Oxonia, partim Lutetia educatus, a *Regina* *Elizabetha* designatus episcopus Duacensis, consecratus 1573, Clon-
fertam translatus est 1582, Maii 24. Obiit (si fallor) anno 1602.

Rolandus Linch, Galvienfis itidem, & Archidiaconus Clonfer-
tensis, consecratus est Episcopus Duacensis 1587, hanc etiam
ecclesiam rexit Commendatarius, a 20 Octobris 1602. Deceffit
apud *Loughbreogh*, mense Decembri 1625.

ROBERTUS DAWSON.

Robertus Dawsonus, *Henrici* Vicocomitis *Falklandiae* Hiberniae
Proregis Sacellanus, Decanus Dunensis, S. Theologiae Baccalau-
reus, socius olim Collegii S. *Johannis* Cantabrigiae, consecratus est
episcopus Clonfertensis & Duacensis, in sacello arcis Dubliniensis,
Maii 4 1627, a *Lanceloto* Archiepiscopo Dublinensi, *Thoma* Fer-
nensi & *Jona* Ossoriensi Episcopis. Mortem obiit *Kendala* in West-
morlandia, anno 1643, in eo ipso nimirum opido, quo natus est.
Palatium Episcopale Clonfertae, is egregie refecit & restituit, vel
potius novum condidit.

GUILLIELMUS BAYLY.

Guilielmus Bayly, Scotus, Glasconienfis Academiae alumnus, S.
Theologiae Doctor, ex Academia Oxoniensi, consecratus est
Episco-

Episcopus Clonfertensis & Duacensis Oxonia, Maii 2. 1664. a Jo-
 ceco Archiepiscopo Armachano, Johanne Alladeni & Achodani,
 & Henrico Dupeni & Connoreni episcopis. Obiit Clonfert,
 Augusti 1664, apoplexia correptus, & in ecclesia cathedrali ibi-
 dem sepultus est.

EDWARDUS WOLLEY.

Edwardus Wolley, S. Theologiae Doctor, Salopia natus in Comi-
 tatu Salopiensi, in cuius opidi schola regia, prima litterarum
 rudimenta percepit. Hunc adolescens ad Academiam, & contulit
 Cantabrigiam, ubi in Collegio S. Johannis, bonarum litterarum
 studio incubuit, & Artium Magister creatus est, deinde in utri-
 que Academia, Cantabrigiensi (inquam) & Oxoniensi, S. Theo-
 logiae Doctor. Fuit porro a Carolo 1. Rege, in Sacellarium dome-
 sticum ascitus, quemadmodum & postea a Carolo 2. quibus etiam
 in adversis constanter adhaesit, interim novatorum factionibus, tam
 domi quam foris, multa perpeffus, donec Carolus 2. feliciter resti-
 tutus, regni sui auctoritatem restituit. Fuit Rectoria
 quondam donatus est a Rege, in comitatu Essexensi, ut Phana-
 ticis & alios novatores, a seipso veneno intempestivo, reduceret,
 ac postea Episcopus Clonfertensis & Duacensis designatus, con-
 secrationis ritibus inauguratus est Tuam, 16 Aprilis 1665. Eccle-
 siae Cathedralis Clonfertensis reparationem is jam molitur.

Rolandus Lark, Galvienti idem, & Archidiaconus Clonfer-
 tensis, consecratus est Episcopus Duacensis 1. 8. 7. hanc etiam
 ecclesiam tenet Consecraturus, a 20. Octobris 1662. Decesse-
 rit apud Londinensem, mensis Decembris 1677.

De Robertis Damparis, Henrici Vicecomitis Falklandiae Hiberniae
 Praeceptis sacellanus, Decanus Duacensis, Theologiae Doctor
 locum olim Collegii S. Johannis Cantabrigiae, consecratus est
 Episcopus Clonfertensis & Duacensis, in sacello archidiaconi
 Maii 4. 1627. a Lamberto Archiepiscopo Dublinensi, & Henrico
 Rege & Joanne Olivieri Episcopis. Mortem obiit Kenda in West-
 morlandia, anno 1642, in eo ipso minime opido, praesens
 Patrum Episcoporum Clonfertensis, is enim rector & rectorum, vel
 totius novum condidit.

Cuthbertus Bury, Doctor, Gloucestriae Academiae alumnus &
 Theologiae Doctor, ex Academia Oxoniensi, consecratus est
 Episcopus.

DE

Episcopis

ALLADENSIBUS.

S. MUREDACHUS.

Sanctus *Muredachus*, filius *Eochadii*, primus fuit hujus sedis Episcopus. Consecratus is fuit à *S. Patricio*, unde eum claruisse constat seculo quinto. Natalis ejus celebratur 12 Augusti. De tempore vero obitus ejus, nihil traditum repertum. Killala sita est prope *Muadum* al. *Moinum* fluvium in agro Maionensi, & ejus sedis Episcopi, ab ea parte agri, quæ cingitur, ab Historicis nostris, nonnunquam appellabantur Episcopi de *Tir-Amalgaid*. Successorum *S. Muredachi* memoria, ante Anglorum ingressum perexigua superest. Non reperi (fateor) mentionem Episcopi cujusquam Alladenfis, toto eo tempore, nisi unius, dicti *O-Malfogamair*, qui obiit anno 1151.

IMARUS O-RUADIN.

Imarus O-Ruadin, dictus episcopus de *O-Fiacta* decessit an. 1177.

DONATUS.

Ad Donati hujus rogatum, *Innocentius 3. Papa*, 3. Kalendas Aprilis 1198, confirmavit antiquas hujus sedis possessiones, quorum catalogum, vide, si placet, in editis ejusdem *Innocentii* Decretalibus Epistolis.

Yyy

COR-

CORNACUS O-TARPAID.

Successor ejus, *Cornacius O-Tarpaid* obiit 1226.

O-MAILFAGAMAIR.

Quidam *O-Mailfagamair*, cujus nomen proprium non editur, obiit 1234. In Annalibus Conatensibus dictus est Episcopus de *Osiacra-mni*. Quis ei proximus successerit, non comperi. Sedem vacasse constat 22 Junii 1253, quo die, ab *Henrico 3* rege, licentia eligendi episcopum Alladensem concessa est, ut ex Archivis regis, quæ in arce Londinensi asservantur, liquet.

O-LAIDIG.

O-Laidig, episcopus Alladensis, defunctus est 1275.

JOHANNES O-LAIDIG.

Fratr *Johannes O-Laidig*, alias *O-Layn*, obiit mense Octobri 1286.

DONATUS O-PLACHTACH.

Qui successit *Donatus O-Plachtach*, legitime electus assensum Regium obtinuit, Aprilis 16, 1287. Is *Dublinum* profecturus, in via incidit in agnitudinem, qua *Dunlough* ab *Uppon* est, in quadraginta annis 1305 defunctis, unde cadaver *Mollingarum* deportatum, ibidem in coenobio *Canoniarum B. Marie* sepultum est. Vir fuit ob plurimas virtutes celebratus.

JOHANNES TANKARD.

Licentia eligendi ab *Edwardo Primo* rege. *Anglie* impetrata, Maii 24 1306, à Decano & Capitulo, successor electus est, Junii insequentis 13, *Johannes Tankardus*, Archidiaconus Alladensis, qui à *Birminghamo* Archiepiscopo *Tuamensi* confirmatus est, 68 die ejusdem mensis.

JOHANNES O-LAITIN.

Johannes O-Laitin obiit 1343. Vacavit deinde sedes Alladensis per annos ferme 3.

GUL

GUILIELMUS.

Guilielmus quidam, successor ejus, post agnitam Regi fidelitatem, temporalibus restitutus est 25 Martii 1347. Præfuit annos plus minus 3.

ROBERTUS.

Successit illi Robertus quidam, Waterfordiæ natus, de quo præterea nihil traditum reperi.

THOMAS ORWELL.

Thomas Orwell, alias Horewell, ordinis Minorum, à Bonifacio 9 Pontifice provisorius Episcopus Alladenfis, pridie Calendas Februarii, 1389, hinc ad aliam nescio quam sedem translatus est, anno 1400.

THOMAS.

Thomas quidam, Archidiaconus Alladenfis, à jam dicto Bonifacio 9 provisorius, Temporalibus restitutus est, 10 Martii (stylis Anglicano) 1400, Henrici 4 regis Angliæ diplomate, commisso Thome de Burgo equiti aurato, Justitiario suo in partibus Conatiæ. Quamdiu sederit, aut quis ei proximus successerit, adhuc nescio.

JOHANNES.

Qui primus jam occurrit post Thomam, Alladenfis ecclesiæ Episcopus, est Johannes quidam, qui resignavit circa annum 1490.

THOMAS.

Thomas quidam, Episcopus Alladenfis, interfuit Synodo Provinciali Tuamæ celebratæ 1492. Mortem obiit 1497.

THOMAS CLERK.

Successit provisione Pontificia, 13 Junii 1498; Thomas Clerk, Archidiaconus Sodorensis. Resignavit postea 1505.

MALACHIUS O-CLOWAN.

Malachias O-Clowan, alias O-Cluan successit, à Julio 2 Pontifice provisorius 12 Februarii 1505, consecratus autem 3 Septembris

bris 1508, in ecclesia parochiali de Termon-feichan, ab Octaviano Archiepiscopo Armachano, *Jacobo Derensi* & *Eugenio* Clochorensi episcopis. Quam ob causam, tam diu post provisionem, consecratione caruerit, aut quando obierit, haud reperi memoratum.

RICHARDUS.

Richardus quidam Episcopus fuit Alladenfis, anno 1523, quo tempore interfuit Concilio Provinciali Galviae celebrato. Quando autem consecratus fuerit, aut mortem obierit, aut quis ei proximus successerit, minime habeo compertum.

EUGENIUS O-CONNER.

Eugenius O-Conner, Decanus Achadenfis, ab *Elizabetha* Regina, Alladenfis designatus Episcopus, consecratus est 1591. Sedit annos 16, vel circiter.

MILLERUS MAGRAGH.

Post *Eugenii* obitum, *Millerus Magragh*, Archiepiscopus Casselienfis hanc ecclesiam, simul ac Achadensem, annos ferme 15 tenuit Commendatarius.

ARCHIBALDUS HAMILTON.

Archibaldus Hamiltonus, Scotus, S. Theologiae Doctor Olafcenfis, consecratus episcopus Alladenfis, Drogheda, in ecclesia S. Petri, Junii 29 1623, accepto etiam, *Jacobi* regis dono, Achadenfis episcopatu, quem commendatarius tenuit. Aprili deinde 20 1630, ad Archiepiscopatum Casseliensem translatus est. Obiit Stockholm in Suedia, 1659, ferme octogenarius.

ARCHIBALDUS ADAIR.

Archibaldus Adair, Scotus, Decanus Raporensis, consecratus est episcopus Alladenfis & Achadenfis, una cum *Jacobo Higato* episcopo Fenaborensi, Dublinii, in ecclesia S. Patricii, 9 Maii 1630, & Maii 18 1640, depositus in eadem ecclesia, ob verba seditiosa. Julii tamen 12 1641, Praesulatum Waterfordensem & Lismorensen, *Caroli* regis gratia, depositionis sententia non obstante, consequutus est.

JOHANNES MAXWELL.

Johannes Maxwell, Scotus itidem, Academiae Andreapolitanae alumnus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinensi, episcopus Rossensis in Scotia, *Caroli* 1 Regis designatione, ad Episcopatus Alladensem & Achadensem translatus 12 Octobris 1640, & postea, ad Tuamensem Archiepiscopatum 30 Augusti 1645, vir gravis & eruditus. Juris etiam Regiae potestatis assertor. Quae de re extat, contra novatorum calumnias, Tractatus ejus, cui titulus est, *Sacro-sancta Regum Majestas*.

HENRICUS HALL.

Henricus Hall, in comitatu Oxoniensi natus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinensi, *Jacobo Marchioni* (postea Duci) Ormoniae, & Hiberniae Proregi à sacris, consecratus est Dublinii, in ecclesia S. *Patricii*, Episcopus Alladensis & Achadensis 27 Januarii 1660. Excessit è vivis Killalae, 23 Julii 1663, in aede sua Episcopali, quam ille tum nuper restauraverat, & in ecclesia cathedrali Alladensi humatus est.

THOMAS BAYLY.

Thomas Bayly, Anglus, S. Theologiae Doctor, ex Academia Dublinensi, Decanus Dunensis, consecratus est episcopus Alladensis & Achadensis, Tuamæ, in ecclesia cathedrali, à *Samuele* Archiepiscopo Tuamensi, *Guilielmo* Clonsfertensi & *Johanne* Elphinensi Episcopis, in ipso festo S. *Trinitatis*, (5 nempe Junii) 1664.

DE
Episcopis
ACHADENSIBUS.

S. NATHIUS, al. CRUIMTHIR-NATHY.

Ecclesiam Achadensem vulgò dictam *Achomry*, aliàs *Achad-Conair*, construxit S. *Finianus*, episcopus Clonardensis, circa annum Salutis 530, locum concedente Dynastâ regionis Luigniensis. Ecclesiam ita constructam S. *Finianus* mox contulit *Nathio* discipulo suo, qui binomius fuit, dictus vulgò Comrahus, al. *Cruimthir*, vir magnæ sanctitatis. Hunc scriptor vitæ S. *Finiani* Presbyterum solum appellat, sed Descriptor vitæ S. *Fechini* *Antistitem* vocat *Achad-chonenssem*. Abbatem opinor intelligit, nam locum postea appellat Monasterium de *Achad-Conair*. Ego autem non possum non suspicari eum postea factum fuisse Ecclesiæ hujus Achadensis episcopum. Sed de hac re, quærant alii. Natalis ejus celebratur 9 Augusti, illiusque memoriæ dicata est hæc ecclesia. In Annalibus antiquis Hibernicis, Præsules hujus sedis appellantur plerumque, à Centuria in qua sita est, Episcopi Luigniensis, sive Leinienſes.

MÆLRUANUS O-RUADAN.

Qui proximus occurrit Achadensis ecclesiæ Episcopus, est *Mælruanus O-Ruadannus*. Obiit is anno 1170, cum sedisset annos plusquam 18. Nam interfuit Synodo sub Paparone Cardinale, celebratæ anno 1152. Vir prudens fuit, & magni inter suos nominis.

GILLANANEM O-RUADAN.

Gillananem (aliis *Gelasius*) *O-Ruadannus*, ex hac vita migravit anno Dom. 1214.

CLE.

CLEMENS O-SINADAIG.

Successit illi *Clemens O-Sinadaig*, qui mortuus est anno Dom. 1219, consecrationis 5.

CARUS O-TARPA.

Carus *O-Tarpa*, Abbas cœnobij Mellifontis, deinde episcopus Achadensis obiit 17 Kalendas Februarii 1226, in dicto cœnobio, & ibidem sepultus est.

GELISA O-CLERY.

Gelisa *O-Clery*, qui successit, in Annalibus Conatienfibus dictus episcopus Luigniensis, obiit 1230.

THOMAS O-RUADAN.

Successor ejus *Thomas O-Ruadan* decessit anno 1237, & in ecclesia sua cathedrali sepultus est.

ÆNGUS O-CLUMAN.

Ængus, allis *Blas O-Cluman*, consecratus 1238, sponte resignavit, sub exitum anni 1250, vel initium insequentis, & in Monasterio Buellienfi, (ubi monasticam amplexus est vitam) decessit 1263, senio fractus ac debilitatus.

THOMAS O-MIACHAN.

Thomas *O-Miachan*, successor electus, assensum Regium obtinuit, 20 Junii 1251, & circa initium anni 1265, ex hac vita migravit.

DIONYSIUS O-MIACHAN.

Dionysius *O-Miachan*, Archidiaconus Achadensis, ad hanc sedem electus, successit 1266, & eodem anno, 12 nempe Kalendas Junias, dedit *Capella B. Maria in Templo, Londini*, 40 dies Indulgentiarum, in festo Dedicationis. Præfuit annos 19. Decessit mense Novembri 1285, & in ecclesia sua sepultus est.

BENEDICTUS.

Benedictus quidam electus Achadensis, Temporalibus relictus est 17 Septembris 1286.

• HEN-

HENRICUS Mac-OREGHTY.

Henricus Mac-Oreghty, Monachus Cisterciensis qui successit mortem obiit anno 1297.

BENEDICTUS O-BRAGAN.

Benedictus O-Bragan, al. O-Brogan, fortasse idem cum Benedicto, de quo supra diximus, obiit sub exitum anni 1311, & primo insequentis Maii, concessa est ab Edwardo 2 rege, licentia eligendi successorem.

DAVID de KILHENY.

Defuncto Benedicto, electus est in successorem, anno 1312, David de Kilheny. De quo præterea nihil comperi.

MURCHARDUS O-HARA.

Murchardus (filius Melmoi) O-Hara, Abbas aliquando Buellensis obiit 1344.

DAVID.

David quidam episcopus Achadensis obiit 1348, aliis perperam 1344.

NICOLAUS O-HEDRAM.

Nicolaus O-Hedram, Monachus Cisterciensis cœnobii Ashroensis, alias de Samario, à Clemente Sexto Pontifice provisor, post mortem Davidis, Temporalibus ab Edwardo 3 Rege restitutus est 19 Martii (stylo Anglicano) 1348. Sedit annos circiter 25. Obiit 1373.

GUILLIEIMUS ANDREW.

Defuncto Nicolao, Guillielmus Andrew, Anglus, ex ordine Prædicatorum, S. Theologiæ Doctor, à Gregorio 11 Papa provisor episcopus Achadensis, temporalium illius sedis restitutionem accepit, 1 Augusti 1374, & post sexennium, ad episcopatum Midentem translatus est. Ibi cum sedisset, annos 5, ex hac vita migravit, in vigilia S. Michaëlis Archangeli 1385. Vir fuit prudens & eruditus, Socratis tamen exemplo, nulla publicare voluit scripta, cum multa expectarentur.

THAD-

THADDÆUS.

DE successoribus *Guillemi Andree* in sede Achadenſi ante *Thaddæum*, nihil comperi. *Thaddæus* hic obiit circa annum 1448.

CORNELIUS.

IN *Gaspard Jongelin* Purpura *S. Bernardi* traditum reperi *Cornelium* Abbatem *Buc. liensem* factum fuiſſe episcopum Achadenſem, per obitum *Thaddæi*, Idibus Octobris, anno *3. Nicolai* 5 Papæ, id eſt, anno Dom. 1449.

JACOBUS.

Jacobus quidam, episcopus Achadenſis, à *Nicolao* 5 Pontifice, ad episcopatum *Hangonensem* in *Wallia* translatus eſt, 1453, & obiit menſe Septembri 1464.

CORNELIUS.

Cornelius quidam, proximus ſucceſſor nominatus, qui mortem obiit 1472.

ROBERTUS WELLS.

Robertus Wells, Minorita, à *Sisto* 4 Pontifice proviſus eſt, pridie Id. Julii 1472, per obitum *Corneli*, ut ex Tomo 6 *Annalium Lucae Waddingi* diſcimus. Deinde, præterea, nihil eoſuperi.

BERNARDUS.

Bernardus quidam, episcopus Achadenſis deceſſit anno 1488 vel 1489.

JOHANNES DE BUCLAMANT.

Deſuncto *Bernardo*, *Johannes de Buclamant*, vel *Buſſamant*, *Hiſpanus*, Præceptor domus *S. Catharine Toletana*, et *Henr. B. Maria de mercede Captivorum*, ab *Innocentio* 8 Pontifice, proviſus eſt Episcopus Achadenſis, 9 Kalend. Octobris 1489. Sed (quantum auguror) ſedem Achadenſem nunquam vidit.

AACHEN

RICHARDUS.

Richardus quidam successisse perhibetur, & parvo tempore fu-
persinem, obiisse 1492.

THOMAS FORT.

Thomas Fort, Artium Magister, Canonicus coenobii S. *Morie*
Sanctique Petrosi *Badmiae*, ordinis S. *Augustini*, Exoniensis di-
ocesis in Anglia, provisione Pontificia successit, 3 Idus Octobris
1492. De tempore mortis ejus, nihil habeo certum.

CORMACUS.

Cormacus quidam fuit Episcopus Achadensis, 1523. Sed quan-
do aut consecratus fuerit, aut mortem obierit haud comperi.

EUGENIUS.

Eugenius quidam, Episcopus fuit Achadensis 1585. An idem
fuerit, cum *Eugenio O-Huire*, aliquando Priore coenobii Pra-
dicatorum, Sligoensis, qui interfuit Concilio Tridentino, anno
1563, & obiit centenarius 1603, in ecclesia Achadensi sepultus,
ad cornu Evangelii altaris majoris, quærant quibus est otium.

MITCHELLUS MAGRACH.

Mitchellus *Magrachs*, Archiepiscopus Casseliensis, mense Febuario
(stylo Anglicano) 1607, Episcopatus Alladensem & Achadensem,
Jacobi regis concessione, consequutus est, quos ad mor-
tem usque retinuit. De illo fufius, inter Casselienses Archiepis-
copos.

ARCHIBALDUS HAMILTON.

Archibaldus *Hamiltonus*, Scotus, S. Theologiae Doctor, conse-
cratus episcopus Alladensis, Junii 29 1623, accepto etiam in
Commenda, Episcopatu Achadensi. Aprilis deinde 20 1630, Cas-
seliam translatus est. Decessit grandævus, *Stockholme* in Suedia,
1659.

ARCHIBALDUS ADAIR.

Archibaldus *Adairus*, Scotus, Decanus Rapotensis, consecratus
est Episcopus Alladensis & Achadensis, Dublinii, in ecclesia
S. *Patricii*, 9 Maii 1630, & Maii 18 1640, in eadem ecclesia depo-
situs,

situs, ob verba quædam seditiosa. Julii tamen 13 1641, Præfatum Waterfordiensem & Lismorensis, *Caroli* 1 regis gratia, depositionis sententiâ non obstante, consequutus est. Obiit Bristolia in Anglia, circa annum 1647.

JOHANNES MAXWELL.

Johannes Maxwell, Sectus, S. Theologiæ Doctor, ab Episcopatu Rossensi in Scotia, ad Episcopatus Alladensem & Achadensem translatus est 12 Octobris 1640, ac postea ad Archiepiscopatum Tuamensem, 30 Augusti 1645. De illo, apud Tuamenses plura.

HENRICUS HALL.

Henricus Hall, Anglus S. Theologiæ Doctor Dubliniensis, consecratus episcopus Alladensis & Achadensis, Dublinii. in ecclesia S. *Patricii*, 27 Januarii 1660, mortem obiit 23 Julii 1663, in ecclesia cathedrali Alladensi sepultus.

THOMAS BAYLY.

Thomas Bayly, Anglus, S. Theologiæ Doctor ex Academiâ Dublinensi, consecratus est Episcopus Alladensis & Achadensis, Tuamæ, 3 Junii 1664. Hic sub tyrannide *Cromwelliana*, proventibus suis ecclesiasticis privatus, habitationis loca subinde coactus est mutare, ac demum in Hibernia, ex institutione puerorum ei commissorum, victum sibi suisque honestum comparavit. Defuncto autem Hallo, *Caroli* 2 regis designatione, ad episcopatus Alladensem & Achadensem promotus est.

DE

DE

Episcopis

DUACENSIBUS.

S. COLMANUS.

Commentarium hunc claudunt Episcopi Duacensis Ecclesie, quæ originem suam debet S. Colmano filio Duaci. Nobilissima is ortus est familia Hy-
flachbriorum, in Conatia, creatus demum Episcopus, sedem fixit in loco qui ab ejus cognomine, *Kil mac duagh*, sive ecclesia filii Duaci, appellatur, sed corruptè vulgò *Kil-macough*. Hæc ecclesia a Guarjo tum rege Conatie, ejusque successoribus, multis prædiis ditata est. Claruit S. Colmanus, sub finem Seculi Sexti, vel initium insequentis. Natalis ejus celebratur 3 Februarii. Quo vero anno obierit, non habeo compertum. De eo, vide plura, apud Colganum, in Actis Sanctorum Hiberniæ, ad diem 3 Februarii. Successorum ejus mentionem, per multas postea annorum centurias, non reperi, nisi unius, dicti Indrecti, qui obiit anno 814.

RUGNADUS Mac GILLA-CELLAIG O-RUADAN.

Rugnadus O-Ruadanus, filius Gilla cellaigi, mortem obiit anno Dom. 1178. Quis proximus ei successerit, haud comperi.

O D O.

Odo quidam, Præcentor Duacensis, in episcopum Duacensem electus, ab Henrico 3 rege Angliæ confirmatus est Maii 12 1227, ut ex Archivis regiis, quæ in arce Londinensi asservantur, constat.

GE-

GELASIUS Mac-SCELAGI.

GELASius Mac-Scelagi decessit 1249.

MAURITIUS ILEYAN.

Mauritius Ileyan obiit 1283, & Athenis in cœnobio Prædicatorum sepultus est. Martii deinde 27 1284, concessa est à rege Edwardo Primo, potestas eligendi successorē.

DAVID O-SEDAGHAN.

David O-Sedaghan, tum proximus successor nominatur. Temporalibus restitutus est 13 Julii 1284. Obiit anno 1290, & in jam dicto cœnobio Prædicatorum sepultus est.

LAURENTIUS O-LAGHAN.

Successit illi Laurentius O-Laghan, Monachus Cisterciensis, Abbas primū de Samario, alias *Asbro*, postea de Buellio, & de mūm de Knockmoy, alias de Colla Victorie, viri sanctus est, sub initium anni 1306, & 1. Insequentis Martii, Decanus & Capitulum assensum regium obtinuerunt novum eligendi Episcopum.

LUCAS.

Lucas quidam, successor ejus mortem obiit anno 1325, consecrationis summi.

JOHANNES.

Johannes, Decanus Duacensis, in episcopum illius ecclesie à Capitulo electus, Temporalibus restitutus est Maii 14 1326, eodēque anno, à Malachia mac-Eda, sive filio Hugonis, Archiepiscopo Tuamensi consecrationem obtinuit. Quando obierit, non reperi memoratum.

NICOLAUS.

Nicolaus quidam, consecratus 1360, sedit ad annum 1371, sed quā diu postea non reperi.

Bbb

GREGORIUS ILEYAN.

Gregorius Ileyan obiit 1395, & Ros-comani, in cœnobio Prædicatorum, sepultus est. Sacramentum fidelitatis *Richardo* 2 regi Angliæ is præstitit, Droghedæ, 16 Martii (stylo Anglicano) 1394.

Nicolaus Ileyan, ordinis (ni fallor) Prædicatorum, successit, & anno 1399, ex hac vita migravit, sepultus Atheniæ, in cœnobio ejusdem ordinis.

JOHANNES ICOMAID.

Successor ejus *Johannes Icomaïd*, Atheniæ, in dicto cœnobio Prædicatorum humatus est. In Regesto illius cœnobii, tempus obitus ejus refertur ad annum 1401.

JOHANNES.

In *Jongelini* Porpura *S. Bernardi*, traditum reperit *Johannes* Abbatem cœnobii de *Petra ferili* (alias de *Coreumros*) a *Martino* 5. Papa, provisum fuisse episcopum Duacensem, 16 Calendis Novembrii 1418. Quam diu sederit, aut quis fuerit proximus ejus successor, nondum comperi.

CORNELIUS.

Cornelius quidam episcopus fuit Duacensis anno 1495, & resignavit anno 1502.

MATTHÆUS.

Matthæus, Archidiaconus *Laurentis* successit, provisione Pontificiæ designatus 8 Martii 1503. Sed postea anno 1523, quando autem obierit, haud comperi.

CHRISTOPHORUS BODEKIN.

Christophorus Bodekinus consecratus est episcopus Duacensis, Massiliæ in Gallia, 4 Novembris 1533, à *Gabriele* Archiepiscopo *Dynachensi*, assistentibus *Eugenio* *Aburtino* & *Marco Antonio* *Tiburtino* Episcopis. Februarii demum 15, 1536, *Henrici* 8 regis gratiâ, Archiepiscopatum obtinuit *Tuamensem*, retento per dispensationem episcopatu *Duacensi*. Obiit decrepitâ ætate senex, 1572.

STEPHANUS KEROVAN.

Stephanus Kerovannus, Archidiaconus Enaghduensis, Oxoniæ partim, partim Lutetiæ educatus, ab Elizabetha Regina constitutus episcopus Duacensis, consecratus est Dublinii, 1573, & Clonsfertam translatus 24 Maii 1582. Vacavit deinde sedes Duacensis per quinquennium. Obiit Kerovannus, circa ann. 1602.

ROLANDUS LINCH.

Rolandus Linchew, Archidiaconus Clonsfertensis, consecratus est episcopus Duacensis, mense Augusto 1587, & Clonsfertensem episcopatum, per dispensationem, à 20 Octobris 1602, administravit. Mortem obiit apud Logh-reogh, in agro Galvienti, mense Decembri 1625.

ROBERTUS DAWSON.

Robertus Dawsonus, patriâ Westmorlandiensis, S. Theologiæ Baccalaureus ex Academia Cantabrigiensi, Decanus Dunensis, consecratus est episcopus Clonsfertensis & Duacensis, in sacello Castrî Dubliniensis, Maii 4 1627. Obiit Kendalæ, in Westmorlandia, anno 1643, in ipso nempe opido quo natus est.

GUILIELMUS BAYLY.

Guilielmus Bayly, Scotus, Glascoensis Academiæ alumnus, S. Theologiæ Doctor, ex Academia Oxoniensi, consecratus episcopus Clonsfertensis & Duacensis Oxonii, Maii 2 1644, obiit Clonsfertæ, 11 Augusti 1664, apoplexiâ correptus, & ibidem in ecclesia cathedrali sepultus est.

EDWARDUS WOLLEY.

Edwardus Wolleyus, Anglus, S. Theologiæ Doctor, Cantabrigiensis, Caroli 2 Regis sacellanus, designatus episcopus Clonsfertensis & Duacensis, consecratus est Tuamæ, 16 Aprilis 1665, à Samuele Archiepiscopo Tuamensi, Johanne Elphinensi & Thoma Aladeni & Achadeni episcopis.

ERRATA.

P. Ag. 4. lin. 17, leg. Colganus, p. 9. l. 3, dele aliis 779, ib. l. 15, pro 779, leg. 379, p. 10 l. 10. pro 30, leg. 20, p. 25 l. 19 post 1543, adde consecratus, p. 37 lin. 27. post ecclesia adde cœnobit, p. 137 l. 12, pro nescio cujus societatis monachus, lege monachus Cisterciensis, p. 223 l. 26 lege plura.

Hæc observata nobis: Leviora, Lectoris æquitati permittimus.

F I N I S.

